KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2017/1795

2017 m. spalio 5 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Serbijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2016 m. liepos 7 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 (toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų į Sąjungą importuojamų Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ([2]) (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Tyrimas buvo inicijuotas gavus gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 90 % visų Sąjungoje pagaminamų tam tikrų plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, vardu 2016 m. gegužės 23 d. Europos plieno asociacijos (toliau – EUROFER arba skundo pateikėjas) pateiktą skundą.

1.2. Suinteresuotosios šalys

(3) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos pranešti apie save Komisijai, kad galėtų dalyvauti tyrime. Komisija skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams, nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, prekiautojams ir žinomoms susijusioms asociacijoms konkrečiai pranešė apie inicijavimą ir paragino juos dalyvauti.

(4) Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Visos suinteresuotosios šalys, kurios to prašė ir nurodė svarbias priežastis, dėl kurių reikėtų jas išklausyti, buvo išklausytos.

1.3. Atranka

(5) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno inicijavimą (OL C 246, 2016 7 7, p. 7).

a) *Sąjungos gamintojų atranka*

(6) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija bendroves atrinko remdamasi didžiausia tipine gamybos ir pardavimo apimtimi ir atsižvelgdama į geografinį išsidėstymą. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių, tačiau jokių pastabų negavo.

(7) Taigi galutinai atrinktos bendrovės yra šeši Sąjungos gamintojai penkiose skirtingose valstybėse narėse. Joms tenka daugiau kaip 45 % Sąjungos gamybos.

b) *Nesusijusių importuotojų atranka*

(8) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija nesusijusių importuotojų paprašė pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Visi septyni apie save pranešę importuotojai priklausė konsorciumui, pavadintam „Plokščių karštojo valcavimo produktų importo konsorciumu“ (toliau – konsorciumas). Šį konsorciumą šiam tyrimui *ad hoc* principu įkūrė daugiau kaip 30 naudotojų ir nesusijusių importuotojų, kurių didžioji dalis, bet ne jie visi, įsikūrę Italijoje. Dauguma šių bendrovių yra MVĮ.

(9) „Stemcor London Ltd“, vienas iš konsorciumo narių, savanoriškai sutiko visapusiškai bendradarbiauti, pateikęs klausimyno atsakymus. Šis nesusijęs importuotojas buvo įsikūręs Londone, Jungtinėje Karalystėje, ir jo prekybos nagrinėjamuoju produktu apyvarta per tiriamąjį laikotarpį viršijo 30 mln. GBP. Šis nesusijęs importuotojas buvo patikrintas vietoje.

c) *Eksportuojančių gamintojų atranka*

(10) Atsižvelgiant į tai, kad Irane, Rusijoje, Serbijoje ir Ukrainoje yra nedaug žinomų eksportuojančių gamintojų, buvo numatyta šioms šalims netaikyti atrankos.

(11) Atsižvelgusi į tai, kad eksportuojančių gamintojų Brazilijoje gali būti daug, Komisija visų Brazilijos eksportuojančių gamintojų paprašė pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją, kad galėtų nuspręsti, ar būtina atranka, ir jei ji būtina – atrinkti bendroves. Be to, Komisija Brazilijos atstovybės Europos Sąjungoje paprašė nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.

(12) Penki gamintojai pateikė informaciją ir sutiko būti atrinkti. Komisija nustatė, kad dvi iš šių bendrovių yra susijusios, tad jas laikė vienu eksportuojančiu gamintoju (grupe).

(13) Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko tris eksportuojančius gamintojus, remdamasi didžiausia tipine nagrinėjamojo produkto eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai ištirti per turimą laiką. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais eksportuojančiais gamintojais ir Brazilijos valdžios institucijomis. Jokių pastabų negauta.

(14) Kaip nurodė keturi bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, atrinktoms bendrovėms tenka 97,3 % viso Brazilijos eksporto į Sąjungą.

1.4. **Klausimyno atsakymai**

(15) Komisija klausimynus išsiuntė skundo pateikėjui, visiems atrinktiems Sąjungos gamintojams, visiems žinomiems Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos eksportuojantiems gamintojams bei trims atrinktiems Brazilijos gamintojams, taip pat naudotojams ir importuotojams, kurie apie save pranešė per pranešime apie inicijavimą nustatytą terminą.

(16) Klausimyno atsakymus pateikė EUROFER, šeši atrinkti Sąjungos gamintojai ir su jais susiję plieno gaminių centrai, vienas konsorciumo vardu atsakymus pateikęs naudotojas, vienas atrinktas nesusijęs importuotojas ir devynios nagrinėjamųjų šalių eksportuojančių gamintojų grupės.

(17) Be to, konsorciumas pateikė pastabų po šio tyrimo inicijavimo. Pastabų inicijavus tyrimą pateikė dar keletas kitų naudotojų, daugiausia iš Lenkijos ir Baltijos valstybių, taip pat Latvijos darbdavių konfederacija ir Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija.

1.5. **Tikrinamieji vizitai**

(18) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos nuomone, buvo reikalinga, kad būtų galima padaryti išvadas dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų. Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojų:

— „ThyssenKrupp Steel Europe AG“, Duisburgas, Vokietija;

— „Tata Steel IJmuiden BV“, Šiaurės Velsenas, Nyderlandai;

— „Tata Steel UK Limited“, Port Talbotas, Pietų Velsas, Jungtinė Karalystė;

— „ArcelorMittal Mediterranee SAS“, Pajūrio Fosas, Prancūzija;

— „ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine“, Diunkerkas, Prancūzija;

— „ArcelorMittal España SA“, Gosonas, Ispanija;

naudotojo:

— „Marcegaglia Carbon Steel Spa“, Gacoldo delji Ipolitis, Italija;

nesusijusio importuotojo:

— „Stemcor London Ltd“, Londonas, Jungtinė Karalystė;

Irano eksportuojančio gamintojo:

— „Mobarakeh Steel Company“, Mobarakehas, Isfahano provincija, Iranas;

susijusio Sąjungos prekiautojo:

— „Tara Steel Trading GmbH“, Diuseldorfas, Vokietija;

Rusijos eksportuojančių gamintojų:

— „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works“ (toliau – PJSC MMK arba MMK), Magnitogorskas;

— „Novolipetsk Steel“ (toliau taip pat NLMK), Lipetskas;

— „PAO Severstal“ (toliau – „Severstal“), Čerepovecas;

susijusio paslaugų, susijusių su plieno gaminiais, centro, prekiautojo ir (arba) importuotojo Sąjungoje:

— „SIA Severstal Distribution“, Ryga, Latvija;

susijusių prekiautojų ir (arba) importuotojų už Sąjungos ribų:

— „NOVEX Trading (Swiss) SA“ (toliau – „Novex“), Luganas, Šveicarija;

— „MMK Steel Trade AG“, Luganas, Šveicarija;

— „Severstal Export GmbH“ (toliau – SSE), Luganas, Šveicarija.

Serbijos eksportuojančio gamintojo:

— „Zelezara Smederevo d.o.o.“, Smederevas, Serbija;

susijusio Sąjungos importuotojo:

— „Pikaro, s.r.o.“, Košicė, Slovakija;

Ukrainos eksportuojančių gamintojų:

Metinvest Group

— „Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal, PJSC“, Zaporožė, Ukraina;

— „Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC“, Mariupolis, Ukraina (patikrinta nuotoliniu būdu iš „Metinvest International SA“ (Ženeva, Šveicarija) biurų);

susijusio Ukrainos prekiautojo:

— „Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC“, Kijevas, Ukraina;

susijusio prekiautojo už Sąjungos ribų:

— „Metinvest International SA“, Ženeva, Šveicarija;

susijusio Sąjungos importuotojo:

— „Ferriera Valsider S.p.A“, Valezė di Opeano, Veronos provincija, Italija;

Brazilijos eksportuojančių gamintojų:

— „ArcelorMittal Brasil S.A“, Sera, Brazilija;

— „Companhia Siderúrgica Nacional“, San Paulas, Brazilija;

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A., Belo Horizontė, Brazilija;

susijusio paslaugų, susijusių su plieno gaminiais, centro, prekiautojo ir (arba) importuotojo Sąjungoje:

— „Lusosider Aços Planos S.A“, Lisabona, Portugalija.

1.6. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(19) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2013 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.7. **Importo registracija**

(20) 2016 m. spalio 11 d. skundo pateikėjas pateikė prašymą registruoti nagrinėjamųjų šalių kilmės importuojamus tam tikrus plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį. 2016 m. lapkričio 21 d. skundo pateikėjas pateikė atnaujintus importo duomenis, susijusius su jo registracijos prašymu. Kruopščiai išnagrinėjusi šį prašymą ir patvirtinamuosius duomenis, Komisija padarė išvadą, kad registravimo sąlygos tenkinamos tik importo iš Brazilijos ir Rusijos atveju.

(21) Taigi, 2017 m. sausio 6 d. Komisija paskelbė Komisijos įgyvendinimo reglamentą, pagal kurį nuo 2017 m. sausio 6 d. taikomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Brazilijos ir Rusijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno ([1]).

1.8. **Tolesnė procedūra**

(22) 2017 m. balandžio 4 d. Komisija, pateikusi informacinį dokumentą (toliau – informacinis dokumentas), visoms suinteresuotosioms šalims pranešė, kad ji tęs tyrimą, nenustatydama laikinųjų priemonių į Sąjungą importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui. Informaciniame dokumente buvo išdėstyti pagrindiniai faktai ir aplinkybės, kuriais remdamasi Komisija nusprendė tęsti tyrimą nenustatydama laikinųjų priemonių.

(23) Po informacinio dokumento paskelbimo suinteresuotosios šalys raštu pateikė savo pastabas dėl atskleistos informacijos ir nustatytųjų faktų. Suinteresuotosioms šalims, kurios prašė būti išklausytos, buvo suteikta tokia galimybė.

(24) 2017 m. gegužės 4 d., dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui, buvo išklausytas skundo pateikėjas. 2017 m. gegužės 15 d. buvo išklausyti du Rusijos eksportuojantys gamintojai – MMK ir „PAO Severstal“. 2017 m. birželio 1 d. buvo išklausytas konsorciumas. 2017 m. birželio 8 d. buvo antrą kartą išklausytas skundo pateikėjas. Be to, 2017 m. birželio 13 d. buvo išklausytas Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest Group“.

(25) Prieš priimdama galutinį sprendimą, Komisija išnagrinėjo visas pastabas dėl informacinio dokumento, kurias žodžiu ir raštu pateikė suinteresuotosios šalys. Į šias pastabas atsižvelgta šiame reglamente.

(26) Be to, inicijuojant tyrimą apie save pranešusių naudotojų Komisija paprašė pateikti daugiau duomenų apie mašinų gamybos sektorių ir kitus sektorius, kad galėtų tiksliau įvertinti galimą priemonių poveikį tolesnės gamybos grandies sektoriams, išskyrus vamzdžių ir vamzdelių sektorių. Ji taip pat paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl tinkamos priemonių formos, jeigu tokios priemonės būtų nustatytos.

([1]) 2017 m. sausio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/5, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus tam tikrus Rusijos ir Brazilijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (OL L 3, 2017 1 6, p. 1).

(27) Po informacinio dokumento atskleidimo apie save pranešė 18 papildomų naudotojų, kurie paprašė juos įregistruoti kaip suinteresuotąsias šalis. Kaip suinteresuotosios šalys buvo įregistruoti 17 iš šių 18 naudotojų. Septyni iš šių 18 naudotojų paprašė užtikrinti anonimiškumą, nes baiminosi keršto. Iš šių septynių naudotojų prašymų buvo patenkinti šeši. Likęs vienas naudotojas nebuvo įregistruotas kaip suinteresuotoji šalis, nes nepagrindė savo prašymo užtikrinti anonimiškumą, nors jam apie tai buvo kelis kartus priminta.

(28) Be to, Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kurią laikė reikalinga galutinėms išvadoms padaryti. Todėl ji šešiems atrinktiems Sąjungos gamintojams, 74 naudotojams (įskaitant konsorciumo narius) ir 12 naudotojų asociacijų nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po tiriamojo laikotarpio (toliau – laikotarpis po TL).

(29) Klausimyno dėl laikotarpio po tiriamojo laikotarpio atsakymus pateikė visi šeši Sąjungos gamintojai ir 23 naudotojai. Be to, dvi iš 12 naudotojų asociacijų pateikė papildomos informacijos. Skundo pateikėjui, vienam Sąjungos gamintojui ([1]) ir atrinktiems naudotojams (daugiausia ([2]) atsižvelgiant į geografinį pasiskirstymą) taip pat buvo pranešta, kad Komisijos tarnybos atitinkamus duomenis patikrins vietoje.

(30) Po to 2017 m. gegužės 29 d. – birželio 9 d. buvo atlikti penki papildomi tikrinamieji vizitai, kurie buvo surengti šių Europos Sąjungos suinteresuotųjų šalių patalpose:

— „ThyssenKrupp Steel Europe AG“, Duisburgas, Vokietija (Sąjungos gamintojas);

— „HUS Ltd“, Plovdivas, Bulgarija (naudotojas ir konsorciumo narys, kaip minėta 8 konstatuojamojoje dalyje;

— „Technotubi SpA“, Alfianelas, Italija (naudotojas ir konsorciumo narys);

— vienas Italijos naudotojas, kuris nepriklausė konsorciumui ir nenorėjo būti įvardytas;

— EUROFER.

(31) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir motyvus, kuriais remdamasi Komisija ketino nustatyti galutines antidempingo priemones. Joms taip pat buvo nustatytas laikotarpis, per kurį, atskleidus galutinius faktus, jos galėjo pareikšti prieštaravimus.

(32) Po galutinio faktų atskleidimo 2017 m. liepos 17 d. (toliau – galutinis atskleidimas), 2017 m. liepos 27 d., dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui, buvo dar kartą išklausytas skundo pateikėjas. Per klausymą EUROFER iškėlė keletą procedūrinių ir esminių klausimų.

(33) Kalbėdama apie procedūrinius klausimus, ji įrodinėjo, kad Komisija neatsižvelgė į prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijas, kurias jis pateikė po 2017 m. gegužės 4 d. įvykusio klausymo (žr. 24 konstatuojamąją dalį). Bylas nagrinėjantis pareigūnas savo 2017 m. birželio 23 d. ataskaitoje laikėsi nuomonės, kad, prieš atlikdamos Sąjungos interesų vertinimą, tarnybos turėtų atskleisti dempingo ir žalos skirtumų dydžius, *„nenurodydamos atliekant skaičiavimus naudotų faktinių duomenų“* ([3]). Be to, jis Komisijos tarnybas paragino *„laiku atskleisti galutinį dokumentą suinteresuotosioms šalims ir suteikti pakankamai laiko – bent 30 dienų, vietoj įprasto 10 dienų laikotarpio, – pastaboms pateikti“* ([4]).

(34) Komisija pažymėjo, kad bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijas ji gavo 2017 m. birželio 23 d., o ši data buvo artima galutinio faktų atskleidimo datai (2017 m. liepos 17 d.). Dėl žalos skirtumo ji nusprendė, kad papildomas pirminių skaičių atskleidimas be pagrindžiančių skaičiavimų birželio pabaigoje neduotų daug naudos, nes suinteresuotosioms šalims artimiausioje ateityje, kai būtų galutinai atskleisti faktai, vis vien būtų pateikti išsamūs žalos skirtumo skaičiavimai. Per 2017 m. liepos 27 d. surengtą klausymą EUROFER iš tiesų patvirtino, kad gautame bendrajame informacijos atskleidimo dokumente buvo pateikta išsami informacija apie žalos skirtumą ir kad šis klausimas tapo nebeaktualus. Dėl pastabų pateikimo po galutinio faktų atskleidimo termino pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad į pareiškimus, pateiktus po galutinio faktų atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jeigu jie gauti „per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent dešimt dienų“. Galutinis faktų atskleidimo dokumentas suinteresuotosioms šalims buvo

([1]) Šis Sąjungos gamintojas buvo pasirinktas dėl to, kad buvo vienas iš tų atrinktų Sąjungos gamintojų, kurie įrodinėjo, jog galėtų per trumpą laiką padidinti savo pajėgumus.

([2]) Be to, du naudotojai, kurie priklausė konsorciumui, pasisakė prieš priemonių nustatymą. Tačiau kitas Italijos naudotojas, kuris apie save pranešė vėlyvame tyrimo etape, pritarė priemonių nustatymui.

([3]) 2017 m. birželio 23 d. prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaita, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, p. 3.

([4]) 2017 m. birželio 23 d. prekybos bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaita, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, p. 4.

pateiktas 2017 m. liepos 17 d., o pastaboms pateikti buvo nustatytas 2017 m. rugpjūčio 7 d. terminas, t. y. buvo numatytas trijų savaičių laikotarpis. Nors šis terminas yra trumpesnis negu bylas nagrinėjančio pareigūno rekomenduotas 30 dienų laikotarpis, visgi buvo skirta dvigubai daugiau laiko, palyginti su teisės aktais nustatytu būtiniausiu laikotarpiu. Todėl Komisija manė, kad ji iš esmės laikėsi šios bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijos, būtent, skirti „pakankamai“ laiko pateikti naudingas pastabas apie dokumentą, kuriame pakartotinai pateikta didelė dalis informacijos, kuria Komisija jau buvo pasidalijusi su šalimis balandžio 4 d. pateiktame informaciniame dokumente (žr. 22 konstatuojamąją dalį).

(35) Esminius klausimus, kurie buvo pateikti bylas nagrinėjančiam pareigūnui, Komisija nusprendė išnagrinėti atitinkamose šio reglamento dalyse, nes jie buvo iškelti ir rašytinėse pastabose, kurios buvo pateiktos po galutinio faktų atskleidimo.

(36) 2017 m. rugpjūčio 3 d. buvo išklausytas Irano eksportuojantis gamintojas, t. y. „Mobarakeh Steel Company“. Irano eksportuojantis gamintojas per klausymą iškėlė su juo susijusiuose dempingo skaičiavimuose padarytos korektūros klaidos klausimą. Eksportuojantis gamintojas paaiškino, kad tam tikros vertės buvo klaidingai suapvalintos, galbūt dėl jų ilgio.

(37) Komisija išnagrinėjo šį teiginį ir padarė išvadą, kad su šiuo Irano eksportuojančiu gamintoju susijusiuose dempingo skaičiavimuose iš tiesų buvo padaryta korektūros klaida, kurią reikėjo ištaisyti. Taigi, dempingo skirtumą ir juo grindžiamus rodiklius reikėjo perskaičiuoti ir buvo gautas toks rezultatas: patikslintas „Mobarakeh Steel Company“ apskaičiuotas dempingo skirtumas ir antidempingo muito dydis sudarė 17,9 %, todėl patikslinta minimali importo kaina, pakoreguota atsižvelgus į padidėjusias žaliavų kainas, sudarė 468,49 EUR už toną.

(38) 2017 m. rugpjūčio 4 d. atlikus papildomą galutinį faktų atskleidimą, visoms šalims buvo atitinkamai pranešta apie šį pakeitimą ir jos buvo paragintos pateikti pastabų šiuo klausimu.

(39) Prieš priimdama galutinį sprendimą, Komisija išnagrinėjo visas pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo ir papildomo galutinio faktų atskleidimo, kurias žodžiu ir raštu pateikė suinteresuotosios šalys. Šiame reglamente atsižvelgta į šias pastabas, o išvados tam tikrais atvejais buvo atitinkamai pakeistos.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(40) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno gaminami juos karštai valcuojant. Tai yra metalo formavimo procesas, kai karštas metalas perleidžiamas tarp vienos ar daugiau porų karštų valcų, kad būtų sumažintas ir suvienodintas storis, kai metalo temperatūra viršija jo rekristalizacijos temperatūrą. Jie gali būti pateikiami įvairiomis formomis: ritiniuose (įriebinti arba ne, ėsdinti arba ne), kaip atraižos (lakštai) arba siauros juostos.

(41) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno naudojami dviem pagrindinėms paskirtims. Pirma, jie yra pirminė žaliava įvairiems tolesnės gamybos grandies pridėtinės vertės plieno produktams gaminti, pradedant plokščiais šaltojo valcavimo ([1]) ir dengtais plieno produktais. Antra, jie naudojami kaip pramonės žaliava, kurią galutiniai naudotojai, įskaitant statybos (plieno vamzdelių gamybos), laivų statybos, dujų talpyklų, mašinų, slėginių indų ir energijos vamzdynų sektorius, įsigyja įvairiais tikslais.

(42) Antidempingo tyrime dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno ([2]) Komisija nepriskyrė įrankinio plieno ir greitapjovio plieno produkto apibrėžtajai sričiai.

(43) Šio konkretaus tyrimo metu negavusi jokių pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities ir panašaus produkto ir siekdama užtikrinti, kad įvairiuose tyrimuose, susijusiuose su tam tikrais plokščiais karštojo valcavimo produktais iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, būtų taikoma tokia pat produkto apibrėžtoji sritis, Komisija nusprendė įrankinio plieno ir greitapjovio plieno produkto apibrėžtajai sričiai nepriskirti ir šiuo atveju.

(44) Suinteresuotosioms šalims apie šias išimtis buvo pranešta informaciniu dokumentu. Komisija šiuo atžvilgiu negavo jokių pastabų.

([1]) Šaltojo valcavimo procesas apibrėžiamas taip: lakštas arba juosta, pirmiau karštai valcuoti ir ėsdinti, perleidžiami per šaltus valcus, t. y. esant žemesnei nei metalo minkštėjimo temperatūrai.

([2]) 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 33).

(45) Todėl nagrinėjamasis produktas (toliau – plokšti karštojo valcavimo produktai) buvo apibrėžtas kaip tam tikri Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokšti valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvynioti arba nesuvynioti į ritinius (įskaitant atraižas ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdoroti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti.

Nagrinėjamajam produktui nepriskiriami:

— produktai iš nerūdijančiojo plieno ir orientuoto grūdėtumo silicinio elektrotechninio plieno,

— produktai iš įrankinio plieno ir greitapjovio plieno,

— produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis didesnis kaip 10 mm ir kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, ir

— produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis ne mažesnis kaip 4,75 mm, bet ne didesnis kaip 10 mm, ir kurių plotis ne mažesnis kaip 2 050 mm.

Nagrinėjamojo produkto KN kodai šiuo metu yra 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 ir 7226 91 99.

2.2. **Panašus produktas**

(46) Atlikus tyrimą nustatyta, kad toliau išvardytų produktų pagrindinės fizinės savybės ir pagrindinė naudojimo paskirtis yra tokios pačios:

a) nagrinėjamojo produkto;

b) nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje gaminamo ir parduodamo produkto;

c) Sąjungoje Sąjungos pramonės gaminamo ir parduodamo produkto.

(47) Negavusi jokių pastabų, Komisija patvirtino, kad nagrinėjamosiose šalyse gaminamas ir parduodamas nagrinėjamasis produktas ir Sąjungos pramonės gaminamas ir parduodamas nagrinėjamasis produktas yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Bendroji metodika**

(48) Šiame skirsnyje Komisija išdėstė bendrąją metodiką, kurią taikė apskaičiuodama dempingą. Prireikus visi su konkrečia šalimi ar bendrove susiję dempingo skaičiavimo klausimai aptarti su konkrečia šalimi susijusiame skirsnyje.

3.1.1. *Normalioji vertė*

(49) Remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi Komisija pirmiausia nagrinėjo, ar bendra kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei eksportuojančio gamintojo bendra panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos nagrinėjamojo produkto pardavimo per tiriamąjį laikotarpį eksportui į Sąjungą apimties.

Netipiškų rūšių produkto (t. y. tų, kurių pardavimas vidaus rinkoje sudarė mažiau kaip 5 % pardavimo eksportui į Sąjungą arba kurių vidaus rinkoje iš viso nebuvo parduota) normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudas, pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas bei pelną. Vertinant pardavimą vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis, remtasi pelnu parduodant kiekvienos iš nagrinėjamųjų rūšių produktą. Vertinant visus kitus sandorius, kurie buvo sudaromi ne įprastomis prekybos sąlygomis, remtasi vidutiniu pelnu.

Po to Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į produkto, parduodamo eksportui į Sąjungą, rūšis, ir pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį nagrinėjo, ar kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo kiekvienos rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu bendra tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % bendros tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties.

(50) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams dalį tiriamuoju laikotarpiu, siekdama nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktinėmis vidaus rinkos pardavimo kainomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.

(51) Normalioji vertė buvo grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina neatsižvelgiant į tai, ar toks pardavimas pelningas, ar ne, jeigu:

d) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, kuri yra lygi apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % visos tos rūšies produkto pardavimo apimties ir

e) vidutinė svertinė tos rūšies produkto pardavimo kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.

(52) Šiuo atveju normalioji vertė buvo tos rūšies produkto vidutinė svertinė viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu kaina.

(53) Normalioji vertė buvo grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto, pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, vidaus rinkos kaina, jeigu:

a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % visos šios rūšies produkto pardavimo apimties arba

b) vidutinė svertinė šios rūšies produkto kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.

(54) Jeigu tam tikros rūšies panašus produktas įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo visai parduodamas arba nebuvo parduotas pakankamas jo kiekis, taip pat jeigu vidaus rinkoje parduotas tam tikros rūšies produkto kiekis nebuvo tipiškas, Komisija normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis.

(55) Normalioji vertė buvo apskaičiuota prie kiekvieno bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus:

a) vidutines svertines pardavimo, bendrąsias ir administracines (PBA) išlaidas, kurias kiekvienas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas patyrė per tiriamąjį laikotarpį įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje, ir

b) vidutinį svertinį pelną, kurį kiekvienas bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas gavo per tiriamąjį laikotarpį įprastomis prekybos sąlygomis parduodamas panašų produktą vidaus rinkoje.

3.1.2. *Eksporto kaina*

(56) Eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba per susijusias bendroves, veikiančias kaip prekiautojai ir (arba) importuotojai.

(57) Jeigu eksportuojantis gamintojas nagrinėjamąjį produktą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, taip pat ir per prekiautojus, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo nustatyta remiantis už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

(58) Jeigu eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportavo per susijusią bendrovę, veikiančią kaip importuotojas, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis kaina, kuria importuotas produktas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Eksporto kaina pagal tą patį straipsnį buvo taip pat apskaičiuota, kai nagrinėjamasis produktas nebuvo perparduotas tokios pačios būklės, kokios jis buvo importuotas. Tokiais atvejais kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į visas išlaidas, kurios buvo patirtos nuo importo iki perpardavimo, įskaitant PBA išlaidas, ir į pelną.

3.1.3. *Palyginimas*

(59) Komisija eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(60) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą koregavo, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie turi poveikio kainoms ir kainų palyginamumui, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje.

3.2. **Brazilija**

(61) Tiriamuoju laikotarpiu Brazilijoje buvo penki eksportuojantys gamintojai. Atrinkus bendroves, viena eksportuojanti bendrovė – „Aperam Inox América do Sul S.A." – Komisijai paaiškino, kad ji produktus, kurie buvo parduoti eksportui į Afriką ir kurie per Sąjungą buvo tik gabenti tranzitu, klaidingai nurodė kaip produktus, parduotus eksportui į Sąjungą. Taigi tiriamuoju laikotarpiu ji nagrinėjamojo produkto į Sąjungą neeksportavo. Ši bendrovė taip pat paaiškino, kad ji ir „ArcelorMittal Brasil S.A" (toliau – AMB) turi bendrą akcininką. Tuo remdamasi, Komisija šias dvi bendroves nusprendė vertinti kaip susijusias bendroves.

„Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A." (toliau – „Usiminas") ir „Companhia Siderúrgica Nacional" (toliau – CSN) taip pat turi bendrą akcininką. „Usiminas" teigė, kad jos turėtų būti laikomos nesusijusiomis bendrovėmis, nes Brazilijos konkurencijos institucija šiuo metu vykdo tyrimą, dėl kurio CSN negali pasinaudoti jokiomis su „Usiminas" susijusiomis teisėmis. Komisija patikrino šį teiginį ir „Usiminas" pateiktus įrodymus ir padarė išvadą, kad CSN negalėjo pasinaudoti turimomis su „Usiminas" susijusiomis teisėmis. Komisija pritarė šiam teiginiui ir šias bendroves laikė nesusijusiomis. Nė viena iš bendrovių nepareiškė jokių prieštaravimų, kai Komisija dokumentu, kuriuo bendrovėms buvo pranešta apie laikinųjų priemonių netaikymą, informavo apie savo sprendimą. Atliekant vėlesnes peržiūras, sprendimas, ar šios dvi bendrovės yra susijusios, ar ne, gali būti pakeistas, jeigu Brazilijos konkurencijos institucija ateityje priimtų kitokį sprendimą.

(62) Vidaus rinkoje visi eksportuojantys gamintojai panašų produktą parduodavo tiesiogiai ir per susijusius bei nesusijusius prekiautojus. Didžioji dalis parduodamo panašaus produkto kiekio buvo toliau perdirbama į produktą, kuris arba likdavo toks pat kaip panašus produktas, arba tapdavo kitu tolesnės gamybos grandies produktu.

(63) „Usiminas" nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams. Kiti du eksportuojantys gamintojai į Sąjungą daugiausia eksportavo neapdorotus (nesupjaustytus) ritinius, kuriuos jų susijusi bendrovė Sąjungoje perpardavinėjo arba toliau apdorodavo.

3.2.1. *Normalioji vertė*

(64) Normalioji vertė trims eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje.

(65) Normalioji vertė šiems trims eksportuojantiems gamintojams buvo pagrįsta atitinkamai 14 %, 35 % ir 91 % į Sąjungą eksportuotų rūšių produktų, kurie sudarė atitinkamai 54 %, 78 % ir 99 % eksportui į Sąjungą parduoto kiekio, vidaus rinkos kaina. Kitų rūšių produktų normalioji vertė buvo apskaičiuota taip, kaip nurodyta 54 ir 55 konstatuojamosiose dalyse.

(66) Po informacinio dokumento atskleidimo „Usiminas" teigė, kad PBA išlaidų suma nebuvo apskaičiuota EXW lygmeniu ir kad tam tikros išlaidos nebuvo susijusios su nagrinėjamuoju produktu, todėl neturėjo būti įtrauktos į PBA išlaidų sumą.

(67) Komisija šiam teiginiui pritarė ir atitinkamai patikslino PBA išlaidų sumą.

(68) Po informacinio dokumento atskleidimo CSN teigė, kad nustatant PBA išlaidų sumą turėjo būti remtasi paskutine PBA išlaidų lentelės versija, kuri buvo pateikta per tikrinamąjį vizitą. Ši versija būtų tikslesnė, nes tam tikros su eksportu susijusios išlaidos buvo paskirstytos tik pardavimui eksportui, o ne pardavimui vidaus rinkoje.

(69) Komisija atmetė šį teiginį, kadangi paskutinėje bendrovės pateiktoje PBA išlaidų lentelės versijoje taikyto paskirstymo metodo nebuvo galima patikrinti, nes ji buvo pateikta tikrinamojo vizito pabaigoje. Vietoj to Komisija PBA išlaidų sumą apskaičiavo remdamasi ankstesne versija, kuri buvo pateikta tikrinamojo vizito metu ir kurią buvo galima patikrinti. Tačiau šioje versijoje buvo tam tikrų klaidų, kurias Komisija rankiniu būdu ištaisė ir apie tai pranešė CSN. CSN dėl šios atskleistos informacijos nepateikė jokių kitų pastabų. Atlikdama skaičiavimus, Komisija su eksportu susijusių išlaidų nepriskyrė pardavimui vidaus rinkoje. CSN neginčijo Komisijos naudoto paskirstymo metodo.

3.2.2. *Eksporto kaina*

(70) Eksporto kaina trims eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika.

(71) „Usiminas“, kuris nagrinėjamąjį produktą parduodavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, eksporto kaina buvo nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį.

(72) Kiti du eksportuojantys gamintojai nagrinėjamąjį produktą Sąjungoje parduodavo per susijusias šalis. Vis dėlto pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį buvo nustatyta ir šių eksportuojančių gamintojų eksporto kaina, nes Komisija galėjo įsitikinti, kad susijusių šalių tarpusavio sandorių kainos atitiko įprastomis rinkos sąlygomis taikomas kainas ir atspindėjo rinkos kainas.

3.2.3. *Palyginimas*

(73) Komisija eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(74) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (3,4–4,6 %, išreikšta grynosios apyvartos procentine dalimi), nuolaidas, lengvatas ir kiekius (0,2–3,5 %, išreikšta grynosios apyvartos procentine dalimi), taip pat kredito išlaidas (1,8–2,3 %, išreikšta grynosios apyvartos procentine dalimi).

(75) Visi eksportuojantys gamintojai prašė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą atlikti koregavimą dėl sąlyginio apmokestinimo muitais ir nurodė, jog egzistuoja tam tikrų žaliavų sąlyginio apmokestinimo sistema, o tai reiškia, kad, kitaip negu pardavimas eksportui, visas jų pardavimas vidaus rinkoje apmokestinamas netiesioginiu mokesčiu.

(76) Tačiau eksportuojantiems gamintojams nepavyko įrodyti, jog vien tai, kad sąlyginio apmokestinimo sistema egzistuoja, turi įtakos kainų palyginamumui. Be to, per tikrinamąjį vizitą eksportuojantys gamintojai patvirtino, kad sąlyginio apmokestinimo sistema neturi įtakos pardavimo kainai. Todėl šio teiginio nebuvo galima priimti.

(77) „Usiminas“ prašė atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktį atsižvelgiant į prekybos lygį ir nurodė, kad vidaus rinkoje jis produktą pardavė tik galutiniams naudotojams, o jo pardavimas eksportui į Sąjungą buvo skirtas tik susijusiems arba nesusijusiems prekiautojams.

(78) Tačiau eksportuojančiam gamintojui nepavyko įrodyti nuoseklių ir aiškių skirtingų prekybos lygių kainų skirtumų vidaus arba eksporto rinkoje. Todėl šio teiginio nebuvo galima priimti.

(79) Po informacinio dokumento atskleidimo „Usiminas“ teigė, kad apskaičiuojant normaliąją vertę taip pat reikėtų atimti kredito išlaidų koregavimą.

(80) Komisija atmetė šį teiginį, nes kredito išlaidų koregavimas – tai faktinių kainų koregavimas, kuris atliekamas tam, kad būtų atsižvelgta į sutartą kredito laikotarpį, koks bebūtų faktinis mokėjimo terminas. Tai yra išimtinai kainų koregavimas, kurį taikyti apskaičiuojant normaliąją vertę nėra pagrįsta.

3.2.4. *Dempingo skirtumas*

(81) Eksportuojantiems gamintojams Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(82) Po galutinio faktų atskleidimo pateiktose pastabose CSN teigė, kad patikslintos CIF vertės, kurios buvo naudotos apskaičiuojant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą, turėjo būti naudotos ir apskaičiuojant dempingo skirtumą. Šis teiginys buvo priimtas ir apskaičiuotas dempingo skirtumas buvo atitinkamai pataisytas.

(83) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems gamintojams vidutinis svertinis dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį. Šis skirtumas nustatytas remiantis trims atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytais skirtumais.

(84) Brazilijos bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė beveik 100 % viso Brazilijos eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija nusprendė nustatyti šalies masto dempingo skirtumą, kuris būtų taikomas visoms kitoms bendrovės ir kurio dydis būtų toks pat, kaip nustatytasis atrinktai bendrovei, kurios dempingo skirtumas yra didžiausias, t. y. „Usiminas“.

(85) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
ArcelorMittal Brasil S.A	16,3 %
Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %
Kita bendradarbiaujanti bendrovė („Gerdau Açominas S.A.“)	49,3 %
Visos kitos bendrovės	73,0 %

3.3. **Iranas**

(86) Irane yra tik vienas nagrinėjamojo produkto eksportuojantis gamintojas, kuris visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Didžioji dalis jo parduodamo produkto kiekio Sąjungoje buvo tiesiogiai parduodama nepriklausomiems pirkėjams, tačiau tam tikra dalis buvo parduodama per susijusį prekiautoją Vokietijoje.

3.3.1. *Normalioji vertė*

(87) Normalioji vertė vieninteliam eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje. Taigi 61 % tam tikrų rūšių produktų, kurie sudarė 67 % eksportuojančio gamintojo į Sąjungą eksportuoto kiekio, normalioji vertė buvo pagrįsta vidaus rinkos kaina įprastomis prekybos sąlygomis. Kitų rūšių produktams buvo nustatyta apskaičiuotoji normalioji vertė. Tačiau tuo atveju, jeigu vidutinė svertinė kurios nors rūšies produkto kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 55 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika.

(88) Eksportuojantis gamintojas taip pat įrodinėjo, kad, atlikdama įprastų prekybos sąlygų tyrimą ir apskaičiuodama normaliąją vertę, Komisija taikė neteisingą PBA išlaidų santykį. Tai iš tiesų buvo apvalinimo klaida, kuri vėliau buvo ištaisyta. Šis pokytis neturėjo jokio poveikio 98 konstatuojamojoje dalyje nustatytiems dempingo skirtumams.

3.3.2. *Eksporto kaina*

(89) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika ir visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi.

3.3.3. *Palyginimas*

(90) Komisija vienintelio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(91) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (1–3 %), pakavimo išlaidas (0–1 %), kredito išlaidas (1–3 %), komisinius (0,1–2 %), kitas nuolaidas (0–0,5 %) ir kitus veiksnius (0–1 %). Remiantis 2 straipsnio 10 dalies i punktu, taip pat buvo atliktas koregavimas atsižvelgiant į pardavimą eksportui per susijusį prekiautoją Sąjungoje (2–6 %).

(92) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas nurodė, kad šie koregavimai atrodo dideli, ir Komisijos paprašė išsamiau juos paaiškinti. Komisija negali pateikti išsamesnės informacijos apie šiuos koregavimus, nes pažeistų verslo informacijos konfidencialumą. Laikydamasi pareigos, nustatytos pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį, Komisija visus šiuos koregavimus išnagrinėjo ir patikrino.

(93) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas įrodinėjo, kad, apskaičiuodama normaliąją vertę, Komisija neatėmė išmokų, susijusių su išlaidomis. Šis teiginys yra faktiškai neteisingas, nes Komisija atėmė šias išmokas. Eksportuojantis gamintojas šį teiginį pakartotinai nurodė savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo. Komisija eksportuojančiam gamintojui paaiškino savo metodiką šiuo klausimu ir daugiau pastabų negavo.

(94) Vertindama išmokas, Komisija peržiūrėjo su koregavimu susijusius įrodymus, atsižvelgdama į sąlyginio apmokestinimo sistemą. Iš Komisijos turimų įrodymų matyti, kad nors eksportuojančiam gamintojui, jo teigimu, buvo grąžinti sumokėti muitai, visų pirma nėra įrodymų, kad jis būtų sumokėjęs kokį nors muitą, nes, kaip matyti iš eksportuojančio gamintojo pateiktos informacijos, visos pagrindinės žaliavos buvo gaunamos vidaus rinkoje. Taigi muitas nebuvo „mokamas už […] [produkto] gamybai panaudotas medžiagas“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte, o tai yra būtina koregavimo sąlyga. Todėl toks koregavimas nebuvo atliktas.

3.3.4. *Dempingo skirtumas*

(95) Kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę Komisija palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(96) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas atkreipė dėmesį į dempingo skaičiavimuose padarytą korektūros klaidą. Komisija ištaisė šią klaidą, kuri buvo padaryta dėl nebūtino tam tikrų daug skaitmenų turinčių verčių apvalinimo, ir atitinkamai pataisė savo skaičiavimus. Apie šį pokytį visoms suinteresuotosioms šalims buvo pranešta papildomai galutinai atskleidus faktus.

(97) Irano bendradarbiavimo lygis buvo labai aukštas, nes bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksportas sudarė apytikriai 100 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija visos šalies mastu nustatė tokio pat dydžio dempingo skirtumą, kaip ir vieninteliam eksportuojančiam gamintojui.

(98) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Visos kitos bendrovės	17,9 %

(99) Pastabose dėl informacinio dokumento skundo pateikėjas įrodinėjo, kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas remiantis jo surinktais duomenimis, buvo gerokai didesnis. Ši suinteresuotoji šalis Komisijos paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie tai, kaip buvo apskaičiuotas dempingo skirtumas Iranui.

(100) Komisija savo skaičiavimus grindė faktiniais bendrovės duomenimis, kurie buvo patikrinti vietoje. Atitinkama suinteresuotoji šalis negalėjo susipažinti su šio lygio informacija ir galbūt tuo galima paaiškinti, kodėl atsirado šis neatitikimas. Komisija negali pateikti išsamesnės informacijos apie šiuos skaičiavimus, nes pažeistų eksportuojančio gamintojo verslo informacijos konfidencialumą.

(101) Pastabose dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas paprašė pateikti išsamesnės informacijos apie šią apvalinimo korektūros klaidą ir atkreipė dėmesį į tai, kad dėl apvalinimo klaidos dempingo skirtumo lygis vargu ar galėtų būti sumažintas 5 procentiniais punktais.

(102) Komisija negali atskleisti išsamių dempingo skaičiavimų jokiai kitai suinteresuotajai šaliai, išskyrus tiesiogiai susijusiąją, nes tuomet būtų atskleista konfidenciali verslo informacija. Kaip paaiškinta 96 konstatuojamojoje dalyje, klaida buvo atsiradusi dėl nebūtino tam tikrų daugiau kaip 13 skaitmenų turinčių verčių apvalinimo

(pavyzdžiui, atliekant skaičiavimus skaičius 112 769 871 468,69 buvo klaidingai suapvalintas iki 1,13). Tokios daug skaitmenų turinčios vertės buvo susijusios su svarbiausiais eksporto sandoriais, kurių verte apskaičiuojant dempingą buvo konvertuota į Irano vietos valiutą. Todėl dempingo skirtumas buvo sumažintas 5,1 procentinio punkto.

3.4. **Rusija**

(103) Rusijoje yra trys eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai, kurie visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Jiems tenka beveik visa viso nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą iš Rusijos apimtis per tiriamąjį laikotarpį.

3.4.1. *Normalioji vertė*

(104) Normalioji vertė visiems trims eksportuojantiems gamintojams buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje. Taigi daugumos į Sąjungą eksportuotų rūšių produktų normalioji vertė visiems trims eksportuojantiems gamintojams buvo pagrįsta vidaus rinkos kaina (atitinkamai 76 % produktų, kurie sudarė 98,9 % eksportuotų kiekių, 49 % produktų, kurie sudarė 86,7 % eksportuotų kiekių, ir 73 % produktų, kurie sudarė 96,6 % eksportuotų kiekių).

(105) Kitų rūšių produktų normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 54 ir 55 konstatuojamosiose dalyse apibūdinta metodika, nes tų rūšių produktai nebuvo parduodami vidaus rinkoje arba vidaus rinkoje parduodami kiekiai buvo pernelyg nedideli, kad juos būtų galima laikyti tipiškais (mažiau nei 75 MT kiekvienos rūšies produkto).

3.4.2. *Eksporto kaina*

(106) Eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo arba tiesiogiai per susijusius importuotojus Sąjungoje, arba per susijusius prekiautojus ir (arba) importuotojus Šveicarijoje. Susijusios bendrovės Šveicarijoje pirko nagrinėjamąjį produktą iš eksportuojančių gamintojų ir po to jį parduodavo Sąjungos ir kitų šalių pirkėjams.

(107) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika.

(108) Po informacinio dokumento atskleidimo „Severstal“ nesutiko su PBA išlaidų ir pelno dydžio koregavimais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį atsižvelgiant į pardavimą per jo susijusį Šveicarijos prekiautoją ir (arba) importuotoją SSE.

(109) Jo nuomone, taip koreguoti galima tik atsižvelgiant į konkrečius sandorius, pagal kurių pardavimo sąlygas produktas turi būti pristatytas po muitinio įforminimo, t. y. sandorius, pagal kuriuos susijusi šalis veikia kaip importuotojas. Tačiau didžiosios dalies per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Šveicarijoje parduodamų prekių tam prekiautojui ir (arba) importuotojui Šveicarijoje pagal pristatymo sąlygas nereikia įforminti muitinėje. Kartu „Severstal“ teigė, kad jo susiję prekiautojai ir (arba) importuotojai Šveicarijoje turėtų būti laikomi gamintojo eksporto tinklo dalimi, o ne importuotojais.

(110) Komisija atmetė šį teiginį. Atliekant tyrimą nustatyta, kad SSE tiriamuoju laikotarpiu iš tiesų vykdė importo funkcijas, susijusias su nagrinėjamojo produkto pardavimu. Nors taikytos nevienodos tarptautinės prekybos sąlygos (CIF, CFR, FOB, DAP arba CIF), tai nekeičia fakto, kad SSE veikė kaip susijęs importuotojas importui į Sąjungos rinką. Atsižvelgiant į tai, kad prekiautojas ir (arba) importuotojas yra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį tokio prekiautojo ir (arba) importuotojo duomenys yra nepatikimi, todėl koregavimas buvo pagrįstas.

(111) Komisija taip pat nustatė, kad SSE negalima laikyti gamintojo eksporto tinklo dalimi. Patronuojančiosios bendrovės ir patronuojamosios bendrovės Šveicarijoje nesieja jokie išskirtiniai su pardavimu ES susiję ryšiai. Atliekant tyrimą nustatyta, kad grupėje buvo ir kitų pardavimo skyrių, vykdančių su eksportu į ES susijusią veiklą. Kalbant konkrečiau, patronuojančioji bendrovė Rusijoje turėjo tris skirtingus nagrinėjamojo produkto eksporto į ES kanalus, t. y. tiesioginio pardavimo, pardavimo per susijusį paslaugų centrą Latvijoje ir pardavimo per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Šveicarijoje kanalus.

(112) Taigi Komisija padarė išvadą, kad PBA išlaidų ir pelno dydžio koregavimai atsižvelgiant į visų rūšių pardavimo per susijusį Šveicarijos prekiautoją ir (arba) importuotoją sandorius turėtų būti atliekami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

(113) Po faktų atskleidimo „Severstal“ pakartotinai pareiškė griežtai nesutinkanti su tuo, kad Komisija taiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Be to, jis tvirtino, kad, palyginti su kitais eksportuojančiais gamintojais, kurie turi susijusius importuotojus (arba) prekiautojus Sąjungoje arba už jos ribų, Komisija elgėsi nenuosekliai.

(114) Komisija patvirtino savo požiūrį, kad susiję prekiautojai ir (arba) importuotojai gali būti vertinami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, jeigu vykdo su importu susijusias funkcijas, net jei jie įsikūrę už Sąjungos ribų. Kaip nurodyta 110 konstatuojamojoje dalyje, tai pasakytina apie SSE, o su kitais eksportuojančiais gamintojais susijusių prekiautojų ir (arba) importuotojų padėtis buvo kitokia ir priklausė nuo kiekvienos bendrovės vykdomų funkcijų, kurios nebuvo vienodos.

(115) Be to, „Severstal“ nesutiko su Komisijos išvada, kad SSE negali būti laikoma jo eksporto tinklo dalimi. Tačiau „Severstal“ pateikti pagrindiniai argumentai, kaip antai tai, kad SSE visiškai kontroliuoja patronuojančioji bendrovė, kuriai paskirstomas ir SSE pelnas bei nuostoliai, Komisijos nuomone, nebuvo svaresni nei 111 konstatuojamojoje dalyje nurodyti veiksniai, kurie rodo priešingai. Todėl SSE negalima laikyti „Severstal“ vidaus eksporto skyriumi.

(116) Po informacinio dokumento atskleidimo eksportuojantis gamintojas NLMK taip pat nesutiko su PBA išlaidų ir pelno dydžio koregavimais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį atsižvelgiant į pardavimą per jo susijusią patronuojamąją bendrovę Šveicarijoje „Novex“.

(117) Jis teigė, kad „Novex“ neveikia kaip susijęs importuotojas, jeigu neimportuoja nagrinėjamojo produkto į Sąjungą. Tam, kad būtų taikoma 2 straipsnio 9 dalis, susijusi šalis turi veikti kaip importuotojas, todėl „Novex“ eksporto kaina negali būti koreguojama remiantis 2 straipsnio 9 dalimi.

(118) Šiam teiginiui pagrįsti NLMK teigė, kad eksporto rinkose jis geležies ir plieno gaminius sistemingai parduoda per du susijusius prekiautojus, t. y. per „Novex“ Šveicarijoje ir per „Novexco (Cyprus) Limited“ Kipre. „Novex“ yra atsakingas už pardavimą eksportui į Sąjungą, o „Novexco“ – už pardavimą kitose pasaulio šalyse. Šios bendrovės veikia kaip NLMK eksporto pardavimo skyrius ir „NLMK Group“ struktūroje nėra jokios kitos funkcijos ar skyriaus, atsakingo už tokį pardavimą eksportui. NLMK geležies ir plieno gaminių eksportui tiesiogiai neparduoda.

(119) „Novex“ ir „Novexco“ yra NLMK visiškai priklausančios patronuojamosios bendrovės, kurioms NLMK patikėjo ne tik nagrinėjamojo produkto, bet ir viso savo produktų portfelio pardavimo eksportui funkciją. Šių dviejų susijusių bendrovių veiklos ekonominę kontrolę vykdo NLMK – ir dėl „NLMK Group“ kapitalo struktūros, ir dėl taikomo ekonominio požiūrio. Svarbu ir tai, kad „Novex“ ir „Novexco“ prekiauja tik tais produktais, kuriuos gauna iš savo susijusių bendrovių „NLMK Group“ struktūroje. Taigi jos nevykdo jokios autonominės ekonominės veiklos, kuri galėtų būti vykdoma nepriklausomai nuo „NLMK Group“ struktūros.

(120) Nors visas NLMK geležies ir plieno gaminių pardavimas eksportui vykdomas per „Novex“ ir „Novexco“, šios susijusios bendrovės paprastai neveikia kaip tų produktų importuotojai į ES ar kitas šalis, išskyrus orientuoto grūdėtumo produktus iš elektrotechninio plieno, kurie parduodami DDP pristatymo sąlygomis. Visas kitas „Novex“ ir „Novexco“ vykdomas pardavimas eksportui grindžiamas pristatymo sąlygomis, pagal kurias joms nereikia veikti kaip atitinkamų geležies ir plieno gaminių importuotojams.

(121) Taigi NLMK laikėsi nuomonės, kad „Novex“ negalima laikyti atitinkamų produktų importuotoju, jeigu ši bendrovė neatlieka su prekėmis susijusių muitinės formalumų ir nevykdo jokių kitų funkcijų, kurias atlieka importuotojas.

(122) Be to, NLMK teigė, kad „Novex“ darbuotojai dalyvauja „NLMK Group“ pardavimo strateginio planavimo komiteto veikloje ir, išmanydami eksporto rinkas, padeda grupei planuoti pardavimą ir nustatyti kainas. Taigi NLMK ne tik puikiai žino, kokią kainą „Novex“ taiko pirmam nesusijusiam pirkėjui, bet ir tokią kainą kartu nustato NLMK bei „Novex“ darbuotojai. Be to, nagrinėjamojo produkto sektoriuje pagrindiniai pirkėjai, bent jau NLMK eksporto į Sąjungą atveju, yra prekybos bendrovės, kurios pageidauja pačios atlikti su produktais susijusius muitinės formalumus, kad galėtų optimizuoti išlaidas. Pirkdamos nagrinėjamąjį produktą FOB, pristatymo į išsiuntimo uostą arba CIF sąlygomis, prekybos bendrovės gali per trumpą laiką parduoti krovinį geriausią kainą siūlančiam pirkėjui iš bet kokios paskirties vietos, kuri nebūtinai turi būti Sąjungoje. Taigi prekiautojams ne itin naudinga, kad su produktais susijusius muitinės formalumus atliktų tų produktų tiekėjas į Sąjungą.

(123) Apibendrinant, NLMK laikėsi nuomonės, kad nors orientuoto grūdėtumo produktai iš elektrotechninio plieno perdirbėjams daugiausia tiekiami tiesiogiai, kiti geležies ir plieno gaminiai daugiausia tiekiami nesusijusiems Sąjungos prekiautojams. Dėl šio pirkėjų tipų skirtumo skiriasi ir sutariamos tarptautinės prekybos sąlygos

(„Incoterms“) bei atitinkamas vaidmuo, kurį atlieka „Novex“ ir „Novexco“. Dėl to, NLMK teigimu, padėtis, nustatyta tyrime dėl orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno, nėra tipiška, kad ja būtų galima remtis vertinant „Novex“ vykdomą faktinę funkciją, susijusią su nagrinėjamuoju produktu ar kitais geležies bei plieno gaminiais. NLMK padarė išvadą, kad „Novex“ reikėtų laikyti NLMK vidaus pardavimo skyriumi.

(124) Komisija priminė, kad atliekant vertinimą, ar gamintojas ir susijęs prekiautojas turėtų būti laikomi vienu ūkio subjektu, o susijęs prekiautojas – gamintojo vidaus pardavimo skyriumi, turi būti įvertintos bendros susijusio prekiautojo funkcijos, taigi, taip pat turi būti atsižvelgta į veiklą, susijusią su kitais nei nagrinėjamasis produktais ([1]).

(125) Nors atliekant tyrimą patvirtina, kad „Novex“ tiriamuoju laikotarpiu nevykdė su nagrinėjamuoju produktu susijusių importo funkcijų, dėl „Novex“ statuso šiame tyrime reikėtų pažymėti šiuos aspektus. „Novex“ pagal Šveicarijos teisės aktus įsteigta kaip prekybos bendrovė ([2]). Bendrovės įstatuose nustatyta, kad jos veiklos sritis – plieno gaminių ir žaliavų pirkimas, pardavimas, platinimas ir prekyba Šveicarijoje ir užsienyje. Dėl produktų, kuriais ketinama prekiauti, tiekėjų nenustatyta jokių formalių apribojimų. Be to, NLMK ir „Novex“ pasirašė išsamias bendrąsias sutartis, kuriomis reglamentuojamas pardavimas ir pirkimas tarp šių šalių. Pavyzdžiui, šiose sutartyse nustatyta išsami tvarka, susijusi su pretenzijomis dėl reikalavimų neatitinkančių prekių, numatytos sankcijos už vėlavimą atlikti mokėjimą ar pristatyti prekes, taip pat arbitražo dalyvaujant trečiajai šaliai tvarka, kuri taikoma ginčų atveju. Komisija taip pat pastebėjo, kad pagrindinė „Novex“ veikla, kaip matyti iš bendrovės 2015 m. finansinių ataskaitų, yra susijusi su prekyba plienu, įskaitant visą palūkanas uždirbančią veiklą, ir kad didelė jos perkamo plieno dalis įsigyjama iš „NLMK Group“ priklausančių bendrovių.

(126) Be to, 2017 m. birželio 7 d. pateiktose pastabose NLMK pats pripažino, kad orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno atveju „Novex“ veikia kaip susijęs importuotojas, o tai patvirtina išvadą, kad „Novex“ nepanaši į NLMK vidaus pardavimo skyrių.

(127) Dėl šių priežasčių Komisija padarė išvadą, kad „Novex“ ir NLMK nesiejo toks ryšys, koks sieja bendrovę ir integruotą vidaus pardavimo skyrių ir dėl kurio būtų galima laikyti, kad du juridiniai asmenys sudaro vieną ūkio subjektą; vietoj to manyta, kad tas ryšys prilygsta ryšiui su komisinių pagrindu dirbančiu tarpininku, apibrėžtu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte.

(128) Po galutinio faktų atskleidimo NLMK pakartojo savo teiginį, kad jis ir jo susijęs prekiautojas „Novex“ sudaro vieną ūkio subjektą. Jo manymu, Komisija neatsižvelgė į šiuos du subjektus siejančio ryšio ekonominę tikrovę. Visų pirma jis sukritikavo Komisijos požiūrį į „Novex“ kaip formalų ir teorišką. „Novex“ nebuvo įregistruota kaip prekybos bendrovė, o tai, kad nebuvo nustatyta formalių apribojimų, nėra svarbu, nes tikrovėje ji negavo produktų iš kitų šaltinių. Be to, net jei NLMK ir „Novex“ būtų sudarę sutartį, šie du subjektai veiksmingai solidariai veiktų. Visi „Novex“ veiklos rezultatai buvo, kaip teigiama, įtraukti į grupės ataskaitas.

(129) Komisija šiuos teiginius atmetė. Siekiant įvertinti „Novex“ ir NLMK siejantį ryšį, fakto, kad yra sudaryta bendroji sutartis, kuria reglamentuojamas pardavimas ir pirkimas tarp šių dviejų subjektų, negalima atmesti kaip teoriško ar formalaus. Tai veikiau rodo, kad šie du subjektai atlieka skirtingas funkcijas ir kad jų nesieja joks pavaldumo ryšys. Be to, yra neįprasta, kad vidaus pardavimo skyrius vykdo su importu susijusias funkcijas, o „Novex“ tokias funkcijas vykdė mažiausiai vieno plieno produkto atžvilgiu (orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno). Galiausiai „Novex“ gali bet kada nuspręsti įsigyti plokščių karštojo valcavimo produktų iš kitų šaltinių, o integruotas eksporto pardavimo skyrius to negalėtų padaryti. Taigi Komisija laikėsi savo nuomonės, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra pagrįstas.

(130) Po galutinio faktų atskleidimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies taikymą susijusiam prekiautojui „MMK Trade Steel AG“ pirmą kartą užginčijo ir MMK. Atkartodamas „Severstal“ teisinę nuomonę, jis taip pat nurodė, jog tai, kad „MMK Trade Steel AG“ visiškai kontroliuoja patronuojančioji bendrovė, o jos pelnas bei nuostoliai paskirstomi Rusijos patronuojančiajai bendrovei, rodo, kad „MMK Trade Steel AG“ yra bendro eksporto tinklo dalis.

([1]) Žr. 2015 m. birželio 25 d. sprendimo *PT Musim Mas prieš Tarybą*, T-26/12, Rink. ES:T:2015:437, 52 punktą. Taip pat žr. PPO kolegijos ataskaitos byloje DS442 *Europos Sąjunga – Antidempingo priemonės tam tikriems iš Indonezijos importuojamiems riebalų alkoholiams* 7.89 ir paskesnes dalis.

([2]) „Novex“ buvo nepriklausoma nuo NLMK iki 2008 m., kai NLMK, pirkdamas akcijas, įgijo visą „Novexco (Cyprus) Limited“ (toliau – „Novexco“) ir „Novex Trading (Swiss) S.A.“ (toliau – „Novex“) kontrolę. Žr. bylą COMP/M.5101 – OJSC Novolipetsk Steel/Novexco/Novex Trading.

(131) Komisija pakartotinai nurodė savo teisinę poziciją, kad susiję prekiautojai ir (arba) importuotojai gali būti vertinami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, jeigu vykdo su importu susijusias funkcijas, net jei jie įsikūrę už Sąjungos ribų. „MMK Trade Steel AG“ patenka į tą kategoriją, kaip jau buvo nustatyta atliekant tyrimą dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų ([1]).

(132) Todėl Komisija taip pat negalėjo priimti teiginio, kad MMK ir „MMK Trade Steel AG“ sudaro vieną ūkio subjektą. Bet kuriuo atveju MMK taip pat turėjo nuosavą eksporto skyrių Rusijoje ir dalį savo plieno Europos pirkėjams parduodavo tiesiogiai. Todėl „MMK Trade Steel AG“ negalima laikyti MMK vidaus eksporto skyriumi.

3.4.3. *Palyginimas*

(133) Komisija eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(134) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į fizines savybes (0–2 %), gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (1–8 %), pakavimo išlaidas (0–1 %), kredito išlaidas (0–2 %), komisinius (0–4 %) ir kitus veiksnius (0–1 %).

(135) Po informacinio dokumento atskleidimo „Severstal“ teigė, kad tam tikri PBA išlaidų koregavimai, būtent, koregavimai, susiję su finansinėmis pajamomis ir gabenimo išlaidomis, buvo neteisingai atlikti.

(136) Bendrovės teigimu, apskaičiuojant PBA išlaidų procentinę dalį turėjo būti atsižvelgta į finansines pajamas. Be to, kaip nurodyta grupės klausimyno atsakyme pateiktoje pelno ir nuostolio lentelėje, šios susijusios patronuojamosios Šveicarijos bendrovės pajamos kartu buvo ir „Severstal“ išlaidos, į kurias savo ruožtu reikėjo atsižvelgti nustatant, ar pardavimas vidaus rinkoje buvo vykdytas įprastomis prekybos sąlygomis.

(137) Komisija atmetė šį teiginį. „Severstal“ gamina ir parduoda daug įvairių produktų ir šiam gamintojui nepavyko įrodyti, kad šios finansinės pajamos – o tai yra bendroji paskola, kurią patronuojamoji Šveicarijos bendrovė suteikė patronuojančiajai bendrovei – yra susijusios su nagrinėjamuoju produktu.

(138) Po faktų atskleidimo „Severstal“ dar kartą nurodė šį teiginį ir įrodinėjo, kad minėtos finansinės pajamos – tai „palūkanos, gautos už paskolas, kurios buvo suteiktos „Severstal“ ilgo gamybos ciklo produktų – o tokiame cikle naudojamas ir nagrinėjamasis produktas – gamybai finansuoti“. Be to, ši bendrovė paprašė atitinkamą sumą priskirti tik nagrinėjamajam produktui. Tačiau Komisija negalėjo nagrinėti šio teiginio, nes trūko išsamesnių duomenų apie tai, kodėl bendroji paskola, skirta ilgo gamybos ciklo produktams, taip pat buvo susijusi su nagrinėjamuoju produktu.

(139) Dėl koregavimo, susijusio su gabenimo išlaidomis, „Severstal“ teigė, kad Komisija atskaitė neteisingą gabenimo išlaidų sumą, išreikštą PBA išlaidų procentine dalimi.

(140) Komisija sutiko su „Severstal“ teiginiu dėl gabenimo išlaidų ir apskaičiavimams panaudojo faktines bendrovės nurodytas gabenimo išlaidas. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, buvo nustatyta, kad jos lygios nuliui, nes į jas jau buvo atsižvelgta atliekant su išmokomis susijusius skaičiavimus.

3.4.4. *Dempingo skirtumas*

(141) Eksportuojantiems gamintojams Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(142) Rusijos bendradarbiavimo lygis yra aukštas, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksportas sudarė beveik 100 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Taigi Komisija nusprendė nustatyti šalies masto dempingo skirtumą, kuris būtų taikomas visoms kitoms bendrovėms ir kurio dydis būtų toks pat, kaip nustatytasis bendrovei, kurios dempingo skirtumas yra didžiausias, t. y. „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works“ (PJSC MMK) grupei.

([1]) 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1328 (OL L 210, 2016 8 4, p. 1, 64–67 konstatuojamosios dalys, kuriose, be kita ko, minimas su MMK susijęs Šveicarijos importuotojas (prekiautojas)).

(143) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Visos kitos bendrovės	33,0 %

3.5. **Serbija**

(144) Serbijoje yra tik vienas nagrinėjamojo produkto eksportuojantis gamintojas, kuris visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Didžioji dalis jo parduodamo produkto kiekio Sąjungoje buvo tiesiogiai parduodama nepriklausomiems pirkėjams, tačiau tam tikra dalis buvo parduodama per susijusį importuotoją Slovakijoje.

3.5.1. *Normalioji vertė*

(145) Normalioji vertė vieninteliam eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta pagal bendrąją metodiką, nustatytą 3.1.1 skirsnyje. Taigi 23 % tam tikrų rūšių produktų, kurie sudarė 71 % eksportuojančio gamintojo į Sąjungą eksportuoto kiekio, normalioji vertė buvo pagrįsta vidaus rinkos kaina įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai bendra tam tikros rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė mažiau nei 5 % visos tos pačios arba panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties, tos rūšies produkto normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis su tos rūšies produktu susijusiomis PBA išlaidomis ir pelno dydžiu, o ne svertiniais PBA išlaidų ir pelno vidurkiais. Tačiau tuo atveju, jeigu vidutinė svertinė kurios nors rūšies produkto kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 55 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika.

3.5.2. *Eksporto kaina*

(146) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika ir visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi. Per susijusį importuotoją parduodamo produkto eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi.

3.5.3. *Palyginimas*

(147) Komisija vienintelio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(148) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (5–9 %), kredito išlaidas (0–1,5 %), bankų mokesčius (0–1 %) ir komisinius (0,5–2 %).

3.5.4. *Dempingo skirtumas*

(149) Kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę Komisija palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(150) Serbijos bendradarbiavimo lygis buvo labai aukštas, nes bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksportas sudarė apytikriai 100 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija visos šalies mastu nustatė tokio pat dydžio dempingo skirtumą, kaip ir vieninteliam eksportuojančiam gamintojui.

(151) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Visos kitos bendrovės	38,7 %

3.6. **Ukraina**

(152) Ukrainoje yra viena trijų susijusių nagrinėjamojo produkto eksportuojančių gamintojų grupė (toliau šiame skirsnyje kartu vadinama eksportuojančiu gamintoju), kuri visapusiškai bendradarbiavo atliekant šį tyrimą. Dvi iš jos gamyklų yra Mariupolyje Donecko regione, kuris atliekant tyrimą buvo konflikto zona. Eksportuojančiam gamintojui paprašius, Komisija nusprendė į skaičiavimus neįtraukti vienos iš šių gamyklų, iš kurios į Sąjungą buvo eksportuota nedidelė produkto apimtis.

(153) Pastabose dėl informacinio dokumento skundo pateikėjas Komisijos paprašė paaiškinti savo sprendimą apskaičiuojant dempingo skirtumą neįtraukti vienos Ukrainos bendrovės duomenų.

(154) Komisija neįtraukė šios bendrovės duomenų, nes nedidelė jos pardavimo dalis, palyginti su grupės pardavimu, nebūtų padariusi poveikio dempingo skirtumui. Be to, dėl karinių veiksmų šiame regione buvo neįmanoma patikrinti atitinkamų duomenų. Komisija laikėsi nuomonės, kad tai yra *force majeure* atvejis.

(155) Vidaus rinkoje eksportuojantis gamintojas panašų produktą parduodavo tiesiogiai ir per susijusį prekiautoją.

(156) Visas eksportuojančio gamintojo pardavimas Sąjungoje vykdytas per susijusį prekiautoją Šveicarijoje. Šis prekiautojas nagrinėjamąjį produktą parduodavo ir susijusiems, ir nesusijusiems importuotojams Sąjungoje.

3.6.1. *Normalioji vertė*

(157) Normalioji vertė šiam eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta remiantis 3.1.1 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika. Vienos iš gamyklų normalioji vertė buvo pagrįsta vien vidaus rinkos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis. Kitos gamyklos normalioji vertė buvo iš dalies pagrįsta vidaus rinkos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis (38 % eksportuotų rūšių produktų, kurie sudarė 12 % visos eksporto iš tos gamyklos į Sąjungą apimties) ir iš dalies apskaičiuota. Tais atvejais, kai bendra tam tikros rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė mažiau nei 5 % visos tos pačios arba panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties, tos rūšies produkto normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis su tos rūšies produktu susijusiomis PBA išlaidomis ir pelno dydžiu, o ne svertiniais PBA išlaidų ir pelno vidurkiais. Tačiau tuo atveju, jeigu vidutinė svertinė kurios nors rūšies produkto kaina buvo mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis 55 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika.

(158) Eksportuojantis gamintojas paprašė pakoreguoti vienos iš konflikto zonoje esančių gamyklų, būtent „Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol“ (toliau – „Ilyich“), gamybos sąnaudas, atsižvelgiant į tai, kad tos gamybos sąnaudos dėl tiesioginio ir netiesioginio karinių veiksmų šiame regione poveikio yra neįprastos. Eksportuojantis gamintojas koregavimo lygį pasiūlė nustatyti „Ilyich“ vieneto sąnaudų pokyčius palyginus su gamyklos, kuriai šis konfliktas nedaro poveikio, t. y. „Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal“ (toliau – „Zaporizhstal“), vieneto sąnaudų pokyčiais. Kad nustatytų tai, ką eksportuojantis gamintojas pavadino vieneto sąnaudomis, kiekvienoje gamykloje, jis susumavo visų parduotų prekių sąnaudas ir gautą vertę padalijo iš atskirais kalendoriniais metais pagamintų karštojo valcavimo produktų iš plieno kiekio. Eksportuojantis gamintojas šį modelį taikė nuo 2013 m. (laikotarpio prieš konfliktą) iki 2015 m. ir šiuo pagrindu pasiūlė pakoreguoti „Ilyich“ sąnaudas, jas sumažinant tam tikra procentine dalimi.

(159) Kruopščiai išnagrinėjusi šį klausimą, Komisija nusprendė, kad pasiūlytas koregavimo kiekybinio vertinimo metodas yra netinkamas. Pirma, tai, kas buvo pavadinta vieneto sąnaudomis, nebuvo plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno vieneto sąnaudos, nes jas apskaičiuojant buvo įtrauktos visų parduotų prekių, t. y. ir kitų

prekių, sąnaudos. Šios kitos prekės sudarė didelę „Zaporizhstal“ produkcijos dalį ir dar didesnę „Ilyich“ produkcijos dalį. Taikant šį koregavimo kiekybinio vertinimo metodą, visiškai nepaisyta kitų produktų gamybos apimties ir sąnaudų pokyčių. Per visą laikotarpį, kurį eksportuojantis gamintojas pasiūlė naudoti pagal šį metodą, kitų produktų gamybos apimtis ir sąnaudos nebuvo pastovios. Savo pastabose eksportuojantis gamintojas iš tiesų pripažino, kad 2012–2016 m. „Ilyich“ tam tikrų kitų produktų gamyba gerokai padidėjo. Taikant koregavimo kiekybinio vertinimo metodą, tos padidėjusios sąnaudos buvo susietos su sumažėjusia plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos apimtimi, taigi jo vadinamųjų vieneto sąnaudų padidėjimas buvo pervertintas ir galbūt gerokai. Antra, net jei sąnaudos, kurias eksportuojantis gamintojas pasiūlė naudoti, atitiktų faktines plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos sąnaudas, jis pasiūlė produkcijos kiekį palyginti su parduotų produktų sąnaudomis, o tokiu atveju neatsižvelgiama į atsargų pokyčius. Eksportuojantis gamintojas turėjo palyginti arba produkcijos kiekį ir gamybos sąnaudas, arba parduotą kiekį ir parduotų produktų sąnaudas. Trečia, taikant koregavimo kiekybinio vertinimo metodą buvo palygintos tendencijos iki 2015 kalendorinių metų pabaigos, o šių skaičiavimų rezultatą, t. y. sumažėjimą, jis pasiūlė taikyti tiriamojo laikotarpio (2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d.) duomenims. Tai neteisinga, nes taikant šį metodą turėjo būti įvertintos tendencijos iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.

(160) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas nepašalino aptartų koregavimo kiekybinio vertinimo metodo trūkumų. Vietoj to jis palygino šių dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudas per tiriamąjį laikotarpį ir teigė, kad šio palyginimo rezultatas yra panašus į rezultatą, kuris buvo gautas taikant koregavimo kiekybinio vertinimo metodą. Tačiau eksportuojantis gamintojas nepaisė to, kad priežastis, kodėl buvo sukurtas koregavimo kiekybinio vertinimo metodas, buvo ta, kad šių dviejų gamyklų sąnaudų konkrečiais metais paprasčiausiai negalima palyginti, nes jos dar prieš konfliktą buvo nevienodos. Iš tiesų, kaip matyti iš duomenų, kurie buvo naudoti taikant kiekybinio vertinimo metodą, 2013 m. „Ilyich“ „vieneto sąnaudos“ buvo gerokai didesnės negu „Zaporizhstal“ „vieneto sąnaudos“. Šis santykiu išreikštas skirtumas yra didesnis negu šių dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų tiriamojo laikotarpio skirtumas, kuriuo eksportuojantis gamintojas norėjo remtis šiam metodui pagrįsti.

(161) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija nepalaikė konstruktyvaus dialogo su eksportuojančiu gamintoju, nes neprašė papildomos informacijos, kuri, jos nuomone, galėtų būti reikalinga tinkamai įvertinti šį teiginį, ir nenurodė, kokios papildomos informacijos galėtų reikėti. Eksportuojančio gamintojo teigimu, kokia informacija ir metodika yra būtina, kad būtų galima įvertinti šį teiginį, Komisija nurodė vienintelį kartą, kai 2017 m. liepos 17 d. buvo galutinai atskleisti faktai.

(162) Komisija pažymėjo, kad šis teiginys yra faktiškai klaidingas. Išsamus pasiūlyto koregavimo metodo trūkumų paaiškinimas eksportuojančiam gamintojui buvo pateiktas 2017 m. balandžio 4 d. informacinio dokumento 4 priede. Šis išsamus aprašymas buvo pateiktas siekiant eksportuojančiam gamintojui suteikti galimybę ir pakankamai laiko pašalinti šiuos trūkumus. Kaip minėta 160 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas to nepadarė.

(163) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad 159 konstatuojamojoje dalyje nurodyti kiti nei karštojo valcavimo produktai iš plieno nesudarė didelės „Zaporizhstal“ ir „Ilyich“ produkcijos dalies. Šiam teiginiui pagrįsti eksportuojantis gamintojas nurodė 2017 m. vasario 16 d. Komisijai pateiktus „Ilyich“ produkcijos kiekių duomenis.

(164) Šiuo klausimu Komisija pastebėjo, kad šie eksportuojančio gamintojo nurodyti duomenys buvo pateikti jau po to, kai buvo surengtas tikrinamasis vizitas, todėl jų nebuvo galima patikrinti. Be to, buvo pateikti duomenys apie produkcijos kiekį tonomis, o ne apie produktų gamybos sąnaudas ar vertę. Pagamintas kiekis neparodo gamybos sąnaudų, ypač atsižvelgiant į tai, kad kai kurie iš kitų produktų yra didesnės pridėtinės vertės produktai, kurių gamybos sąnaudos taip pat yra didesnės (kaip antai šaltojo valcavimo produktai ar produktai iš galvanizuoto plieno). Kalbant apie duomenis, kuriuos Komisija naudojo savo teiginiams pagrįsti, kartu su klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakymais eksportuojantis gamintojas pateikė duomenis apie visos gamyklos apyvartą, atitinkamo gamyklos skyriaus apyvartą ir apie apyvartą, susijusią su nagrinėjamuoju produktu. Komisija šiuos apyvartos duomenis patikrino tikrinamojo vizito metu ir naudojo kaip sąnaudų rodiklį, iš kurio buvo matyti, kad kitokie nei karštojo valcavimo produktai iš plieno sudarė didelę „Ilyich“ produkcijos dalį.

(165) Papildomose pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas nesutiko su 159 konstatuojamojoje dalyje pateikta Komisijos pastaba, kad dėl padidėjusios kitokių nei karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos buvo nederamai pervertintos „vieneto sąnaudos“, kurios buvo naudotos taikant šį metodą. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad bendros „Ilyich“ parduotų prekių sąnaudos apskritai padidėjo ir tai prieštarauja Komisijos loginei išvadai, kad dėl padidėjusios kitų produktų gamybos apimties galėtų būti pervertintos apskaičiuotos karštojo valcavimo produktų iš plieno „vieneto sąnaudos“.

(166) Komisija su šia pastaba nesutiko. Kaip minėta, eksportuojantis gamintojas „vieneto sąnaudas“ apskaičiavo visas parduotų prekių sąnaudas (įskaitant kitokius nei karštojo valcavimo produktus iš plieno) padalijęs iš karštojo valcavimo prekių iš plieno kiekio, kurį gamykla pagamino atitinkamais laikotarpiais. Eksportuojantis gamintojas

pripažino, kad per laikotarpį, kuris buvo vertintas taikant šį metodą, pagamintas tam tikrų ne karštojo valcavimo produktų iš plieno kiekis gerokai padidėjo. Dėl to padidėjo ir šių produktų gamybos sąnaudos, kurios pagal eksportuojančio gamintojo pasiūlytą metodą buvo priskirtos karštojo valcavimo produktų iš plieno gamybos sąnaudoms, taigi buvo nustatytos per didelės „vieneto sąnaudos“ (t. y. „vieneto sąnaudų“ padidėjimas per visą atitinkamą laikotarpį buvo dar padidintas), kuriomis remdamasis eksportuojantis gamintojas pasiūlė pakoreguoti „Ilyich“ sąnaudas. Ši išvada galioja nepriklausomai nuo to, ar bendros gamyklos parduotų prekių sąnaudos padidėjo, sumažėjo ar išliko pastovios.

(167) Dėl 159 konstatuojamojoje dalyje pateiktos Komisijos pastabos, kad taikant šį metodą turėjo būti įvertintos tendencijos iki tiriamojo laikotarpio pabaigos, eksportuojantis gamintojas savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo teigė, kad jis negalėjo pateikti tiriamojo laikotarpio duomenų, kuriuos būtų galima panaudoti taikant šį metodą, nes audituota 2016 m. ataskaita buvo tik visai neseniai paskelbta.

(168) Šiuo klausimu Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad pildydamas klausimyną dėl antidempingo priemonių, eksportuojantis gamintojas sugebėjo pateikti daug tiriamojo laikotarpio duomenų. Taigi neaišku, kodėl eksportuojantis gamintojas nesugebėjo pateikti tiriamojo laikotarpio duomenų, kad galėtų pagrįsti pasiūlytą metodą. Tai juo labiau neaišku atsižvelgiant į tai, kad, kaip minėta 162 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas tam turėjo ir galimybių, ir laiko.

(169) Galiausiai pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad 160 konstatuojamojoje dalyje aptartas dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų skirtumas per tiriamąjį laikotarpį pagrindžia šį koregavimo metodą, nes šis skirtumas yra panašus į taikant šį metodą nustatytą skirtumą.

(170) Komisija su šia pastaba nesutiko. Savo pastabose eksportuojantis gamintojas neatsižvelgė į tai, kad, kaip matyti iš duomenų, kurie buvo naudoti taikant kiekybinio vertinimo metodą, 2013 m. (t. y. įprastomis sąlygomis prieš konfliktą) „Ilyich“ „vieneto sąnaudos“ buvo gerokai didesnės negu „Zaporizhstal“ „vieneto sąnaudos“. Šis santykiu išreikštas skirtumas yra didesnis negu šių dviejų gamyklų kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų skirtumas per tiriamąjį laikotarpį. Tai reiškia arba tai, kad nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio „Ilyich“ ir „Zaporizhstal“ vieneto sąnaudų skirtumas sumažėjo (t. y. „Ilyich“ vieneto sąnaudos sumažėjo, palyginti su „Zaporizhstal“ vieneto sąnaudomis), arba tai, kad taikant šį metodą naudoti „vieneto sąnaudų“ duomenys yra visiškai nepatikimi. Kaip paaiškinta 159 konstatuojamojoje dalyje, bent pastarasis teiginys yra teisingas, kadangi „vieneto sąnaudų“ duomenys, kurie buvo naudoti pagal šį metodą, buvo iškreipti, nes apskaičiuojant šias sąnaudas buvo įtraukti duomenys apie parduotų kitų produktų sąnaudas, kurių raida abiejose gamyklose per tiriamąjį laikotarpį buvo nevienoda. Taigi, kiekvienos rūšies produkto gamybos sąnaudų tiriamojo laikotarpio skirtumo duomenys nepatvirtina, kad eksportuojančio gamintojo pasiūlytas metodas yra tikslus.

(171) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.

(172) „Zaporizhstal“ savo finansinėse ataskaitose patvirtino didelius nuostolius dėl užsienio valiutos keitimo kursų skirtumų, atsirandančių perskaičiuojant sandorius, kurie nėra išreikšti Ukrainos grivinomis. Eksportuojantis gamintojas teigė, kad šios išlaidos, kurios nebuvo patirtos įprastomis prekybos sąlygomis, turėtų būti nustatytos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą ir turėtų būti apribotos iki lygio, kuris atitinka įprastines bendrovės veiklos sąlygas.

(173) Komisija nesutiko su šiuo argumentu. Šie nuostoliai buvo tinkamai įtraukti į bendrovės apskaitą ir buvo patirti tiriamuoju laikotarpiu. Todėl Komisija atmetė šį teiginį; ji laikėsi nuomonės, kad šios išlaidos yra su bendrovės veikla susijusių PBA išlaidų dalis ir, apskaičiuodama normaliąją vertę, įtraukė ir šias išlaidas.

(174) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas pripažino, kad finansinės išlaidos, kurios buvo naudotos apskaičiuojant „Zaporizhstal“ PBA išlaidas, buvo tinkamai įtrauktos į bendrovės apskaitą ir buvo patirtos per tiriamąjį laikotarpį. Be to, eksportuojantis gamintojas dar kartą nurodė savo argumentą, kad aptariamos PBA išlaidos turėtų būti nustatytos remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktu, nes kai kurios iš finansinių išlaidų nėra susijusios su produktų gamyba ir (arba) pardavimu. Šiam argumentui pagrįsti eksportuojantis gamintojas pateikė naujų duomenų, nors praėjo daug laiko po to, kai buvo surengtas tikrinamasis vizitas ir buvo pirmą kartą pateiktas šis teiginys. Galiausiai eksportuojantis gamintojas atkreipė dėmesį į keletą pagrindinio reglamento nuostatų, pagal kurias reglamentuojami PBA išlaidų skaičiavimai ir reikalaujama, kad tokie skaičiavimai būtų pagrįsti.

(175) Komisija nesutiko su šia analize. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį PBA išlaidų sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie gamybą ir pardavimą. 2 straipsnio 6 dalies c punkto nuostatas galima taikyti

tik tuo atveju, kai tokių sumų negalima nustatyti. Eksportuojantis gamintojas pripažino, kad faktinių PBA išlaidų duomenys, įskaitant nagrinėjamas finansines išlaidas, yra pateikti jo apskaitoje. Argumentas, kad kai kurios iš finansinių išlaidų nėra susijusios su produktų gamyba ir (arba) pardavimu, turi būti atmestas. Pirma, duomenų, kuriuos eksportuojantis gamintojas pateikė šiam teiginiui pagrįsti, šiame tyrimo etape negalima patikrinti. Eksportuojantis gamintojas buvo iš anksto informuotas ir turėjo pakankamai laiko pateikti šią informaciją, kai vyko patikrinimai, bet nepasinaudojo šia galimybe. Antra, „Zaporizhstal“ vykdoma veikla yra susijusi tik su savo produktų gamyba ir pardavimu. Eksportuojantis gamintojas taip ir nesugebėjo pateikti tai paneigiančių įrodymų. Remtis reikalavimu, kad PBA išlaidų skaičiavimai būtų pagrįsti, nėra tinkama, nes Komisija aptariamų PBA išlaidų neskaičiavo – tos išlaidos buvo nustatytos remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje nustatytais reikalavimais. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(176) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad nagrinėjamos išlaidos yra susijusios su bendra gamyklos ekonomine veikla, bet ne su veikla, susijusia su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu. Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad Komisija neatsižvelgė į įrodymus, susijusius su jo prašymu neatsižvelgti į šias išlaidas. Po to eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija nepripažino net to, kad buvo pateikta įrodymų šiam teiginiui pagrįsti, nes konstatavo, jog nebuvo pateikta jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima paneigti, kad „Zaporizhstal“ vykdoma veikla yra susijusi tik su savo produktų gamyba ir pardavimu. Galiausiai dėl Komisijos pastabos dėl naujų duomenų, kurie buvo pateikti siekiant pagrįsti teiginį, kad į tam tikras finansines išlaidas neturėtų būti atsižvelgiama, eksportuojantis gamintojas nurodė, kad šis teiginys buvo pateiktas klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakyme, o atitinkami duomenys buvo pateikti kartu su tuo atsakymu pateiktoje audituotoje ataskaitoje.

(177) Atsižvelgusi į tai, Komisija pažymėjo, kad eksportuojantis gamintojas pateikė du prašymus, susijusius su šiuo teiginiu. Pirmasis prašymas, kuris buvo pateiktas klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakyme ir po to pagrįstas 2017 m. sausio 5 d. pateiktame pranešime, buvo pakoreguoti „Zaporizhstal“ finansines išlaidas, kad šios atitiktų įprastinėmis veiklos sąlygomis buvusį lygį. Antrasis prašymas, kuris pirmą kartą buvo pateiktas 2017 m. gegužės 2 d., t. y. po „Zaporizhstal“ patikrinimų, atsiųstose pastabose dėl informacinio dokumento, buvo pakoreguoti PBA išlaidas, į jas neįtraukiant su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu nesusijusių, kaip teigiama, išlaidų.

(178) Kaip paaiškinta 175 konstatuojamojoje dalyje, Komisija „Zaporizhstal“ finansinių išlaidų negali pakoreguoti taip, kad šios atitiktų įprastinėmis veiklos sąlygomis buvusį lygį, nes pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį PBA išlaidos turi būti pagrįstos faktiniais gamybos ir pardavimo duomenimis. Komisija turėjo šiuos duomenis ir juos panaudojo atlikdama atitinkamus skaičiavimus. Eksportuojančio gamintojo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo šiuo klausimu nebuvo pateikta jokių naujų argumentų, tad nereikia jokių papildomų paaiškinimų.

(179) Dėl antrojo prašymo, t. y. pakoreguoti „Zaporizhstal“ normaliąją vertę neįtraukiant išlaidų, kurios, kaip teigiama, nėra susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu, Komisija pažymėjo, jog iš pastabų dėl informacinio dokumento nėra aišku, ar šios išlaidos su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu nesusijusios tiesiogiai ar netiesiogiai. Kaip minėta, Komisijai žinoma, kad „Zaporizhstal“ veikla yra susijusi tik su savo produkto gamyba ir pardavimu. Taigi jos finansinės išlaidos paprastai būtų vienaip ar kitaip susijusios su šia veikla. Straipsniai, kurie, kaip eksportuojantis gamintojas nurodė savo pastabose dėl informacinio dokumento, nėra susiję su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu, apima su pinigų srautais susijusias investicijas, paskolas žaliavas gaminančioms patronuojamosioms bendrovėms ir įsipareigojimus, susijusius su išmokomis darbuotojams. Šios išlaidos, regis, yra bent netiesiogiai susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu.

(180) Išsamiau patikrinti šį klausimą nebuvo įmanoma, nes šis prašymas buvo pateiktas tik 2017 m. gegužės 2 d., t. y. praėjus daug laiko po to, kai buvo užbaigtas atitinkamas tikrinamasis vizitas (t. y. 2016 m. lapkričio 24 d.). 2017 m. sausio 5 d. pranešime, kuris taip pat buvo pateiktas po atitinkamo tikrinamojo vizito, eksportuojantis gamintojas paminėjo, kad tam tikros su paskolomis susijusios finansinės išlaidos buvo padarytos bendrais tikslais ir nebuvo susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir (arba) pardavimu. Išsamesnių duomenų šiuo klausimu tuo metu nebuvo pateikta, nes eksportuojantis gamintojas neprašė neįtraukti šių paskolų duomenų, kadangi ir toliau teigė, kad „Zaporizhstal“ finansinės išlaidos turėtų būti pakoreguotos taip, kad atitiktų įprastinėmis veiklos sąlygomis buvusį lygį.

(181) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas šiuo klausimu tvirtino, kad per tikrinamąjį vizitą „Zaporizhstal“ Komisijai buvo pateiktas „išsamus ir visapusiškas auditorių ataskaitų variantas, kuriame buvo aiškiai iškeltas su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu nesusijusių papildomų finansinių gamyklos išlaidų klausimas“. Po to eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija galėjo pasinaudoti šia galimybe patikrinti „Zaporizhstal“ pateiktus įrodymus ir prireikus paprašyti papildomų paaiškinimų.

(182) Visų pirma Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodė eksportuojantis gamintojas, iki tikrinamojo vizito išsamios „Zaporizhstal“ metinės ataskaitos nebuvo pateiktos, nors klausimyne dėl antidempingo priemonių buvo prašoma jas pateikti. Po to Komisija pažymėjo, kad 2016 m. spalio 27 d. rašte prieš patikrinimą vietoje eksportuojančiam gamintojui buvo pranešta, kad šio tikrinamojo vizito tikslas – patikrinti klausimynų atsakymuose pateiktą informaciją ir juose pateiktus duomenis sutikrinti su pirminiais dokumentais, sąnaudų ir finansų apskaitos dokumentais bei audituotomis finansinėmis ataskaitomis. Tam tikrų su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu, kaip teigiama, nesusijusių „Zaporizhstal“ finansinių išlaidų klausimas nebuvo keliamas iki 2017 m. gegužės 2 d., o 2017 m. sausio 5 d. pranešime jis buvo tik paminėtas. Abiem šiais atvejais tikrinamieji vizitai „Zaporizhstal“ patalpose jau buvo užbaigti. Taigi šio klausimo nagrinėjimas ir šių išlaidų tikrinimas nebuvo ir negalėjo būti įtrauktas į tam vizitui Komisijos parengtą darbo programą. Tvirtinant, kad su gamyba ar pardavimu nesusijusių finansinių išlaidų klausimas buvo iškeltas vien dėl to, kad šios išlaidos buvo įtrauktos į audituotas ataskaitas, nepaisoma šio tikrinamojo vizito tikslo ir su juo susijusio Komisijos vaidmens, apie kuriuos eksportuojančiam gamintojui buvo pranešta prieš patikrinimą vietoje atsiųstame rašte. Kartu atsižvelgiant į tai, kad išsamios audituotos ataskaitos buvo pateiktos tik po tikrinamojo vizito ir kad, kaip minėta, toli gražu nėra aišku, ar atitinkamos išlaidos nėra susijusios su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu, ši teiginio dalis turi būti atmesta.

(183) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.

3.6.2. *Eksporto kaina*

(184) Eksporto kaina buvo nustatyta remiantis 3.1.2 skirsnyje išdėstyta bendrąja metodika ir visų pirma pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi. Per susijusius importuotojus parduodamo produkto eksporto kaina buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi.

(185) Eksportuojantis gamintojas teigė, kad Šveicarijos prekiautojas „Metinvest International SA“ (toliau – MISA) vykdo tik gamyklų eksporto skyriaus funkciją, nes neatlieka su į Sąjungą tiekiamomis prekėmis susijusių muitinės formalumų. Be to, eksportuojantis gamintojas teigė, kad prekiautojo PBA išlaidos ir pelnas (arba nominalieji komisiniai) neturėtų būti atimami, nes pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis šiuo atveju netaikoma, atsižvelgiant į tai, kad prekiautojas nėra įsikūręs Sąjungos teritorijoje.

(186) Apskaičiuodama per Šveicarijos prekiautoją nepriklausomiems pirkėjams eksportuoto produkto eksporto kainą Komisija nesivadovavo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies nuostatomis. Tačiau, net jei atsakomybė už atliekamus muitinės formalumus tenka pirkėjui, tai nekeičia fakto, kad pardavimą vykdo susijęs prekiautojas, kuris patiria PBA išlaidų ir kuris, teikdamas paslaugas, paprastai siekia pelno. Taigi, kaip pažymėta 194 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra pagrįstas.

(187) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas teigė, kad MISA nėra pelno siekiantis prekiautojas, nes tai yra susijusi bendrovė, kuriai patikėtos vidaus eksporto pardavimo skyriaus atsakomybei paprastai priskiriamos užduotys.

(188) Remdamasi turimais įrodymais, Komisija nesutiko su šiuo teiginiu. MISA yra pelno siekianti bendrovė, kuri, kaip ji pati save apibūdina, siekia rasti tinkamą pelningumo, klientų tenkinimo ir rizikos valdymo pusiausvyrą. MISA vykdoma veikla neapsiriboja „Metinvest Group“ produktų pardavimu. MISA ir gamyklos priklauso skirtingiems savininkams. Galiausiai MISA su gamyklomis pasirašo išsamias pirkimo–pardavimo sutartis. Į šiuos susitarimus įtraukiamos sąlygos, susijusios su sankcijomis už atitinkamų įsipareigojimų nevykdymą ar nepatenkinamą vykdymą, taip pat sąlygos dėl ginčų sprendimo dalyvaujant trečiajai šaliai, kurios yra labiau būdingos sutartims tarp nepriklausomų prekiautojų, o ne tarp vienos bendrovės gamybos ir pardavimo skyrių. Remdamasi šiais įrodymais, Komisija daro išvadą, kad MISA ir dvi gamyklas siejantis ryšys labiau panašus į ryšį su tarpininku, o ne su integruotu pardavimo skyriumi. Kaip paaiškinta 194 konstatuojamojoje dalyje, atitinkamas koregavimas yra pagrįstas, jeigu MISA dalyvauja kokiame nors sandoryje.

(189) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas, remdamasis tuo, kad pardavimui per MISA taikomos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalies nuostatos, padarė išvadą, jog Komisija sutiko, kad MISA veikia kaip grupės eksporto pardavimo skyrius. Be to, eksportuojantis gamintojas ir vėl nesutiko su tuo, kad būtų taikomos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto nuostatos, ir teigė, kad MISA neveikia kaip tarpininkas ar prekiautojas. Siekdamas pabrėžti šį aspektą, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad kitų nei grupė gamintojų pagaminti produktai sudaro tik nedidelę ir nišinę visų MISA parduodamų produktų dalį. Eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, jog tai, kad MISA siekia rasti tinkamą pelningumo, klientų tenkinimo ir rizikos

valdymo pusiausvyrą, ar tai, kad ši bendrovė su gamyklomis pasirašo išsamias pirkimo–pardavimo sutartis, ar tai, kad ji turi savo direktorių ir darbuotojus, kurie nėra Ukrainos gamyklų darbuotojai, yra reikalavimai, kurie vykdomi, nes reikia laikytis būtinų Ukrainos ir Šveicarijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

(190) Kaip paaiškinta, Komisija nesutiko, kad MISA veikia kaip grupės eksporto pardavimo skyrius. MISA veikia kaip susijęs prekiautojas, taigi Komisija pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį taikė kartu su 2 straipsnio 10 dalies i punktu. Be to, MISA ne tik parduoda kitų nei grupė gamintojų pagamintus produktus, kurie sudaro nedidelę arba nišinę jos parduodamų produktų dalį, nors vien tai nagrinėjant šį klausimą yra labai svarbu. MISA taip pat grupei parduoda didelius trečiųjų šalių produktų kiekius. Dėl 188 konstatuojamojoje dalyje apibūdintų įrodymų eksportuojantis gamintojas tiesiog pareiškė, kad šie aspektai yra būtini pagal teisės aktus ir jie neprieštarauja MISA, kaip eksporto skyriaus, padėčiai. Išsamesnių duomenų apie konkrečius teisės aktus, kuriuose nustatyti reikalavimai dėl vieno ar kito konkretaus aspekto, nebuvo pateikta. Be to, eksportuojantis gamintojas nepaaiškino, kodėl tokie aspektai kaip pelno siekimas (kurį eksportuojantis gamintojas savo pastabose dėl informacinio dokumento anksčiau ginčijo) ar sutarčių, į kurias įtraukiamos sąlygos dėl sankcijų už atitinkamų įsipareigojimų nevykdymą ar nepatenkinamą vykdymą, taip pat sąlygos dėl ginčų sprendimo dalyvaujant trečiajai šaliai, sudarymas neprieštarauja MISA, kaip eksporto skyriaus, padėčiai. Taigi šiuo klausimu nebereikia jokių papildomų pastabų.

(191) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.

3.6.3. *Palyginimas*

(192) Komisija vienintelio eksportuojančio gamintojo normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.

(193) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo atsižvelgdama į skirtumus, turinčius poveikio kainų palyginamumui. Atlikti koregavimai atsižvelgiant į importo mokesčius (0,1–0,7 %), gabenimo, draudimo, tvarkymo, krovos ir papildomas išlaidas (1–8 %), pakavimo išlaidas (0–0,1 %), kredito išlaidas (0–0,7 %), išlaidas po pardavimo (0,1–0,4 %), bankų mokesčius (0–0,3 %) ir komisinius (0–0,2 %).

(194) Be to, kadangi visas pardavimas Sąjungai buvo vykdytas per susijusį prekiautoją Šveicarijoje, buvo atliktas atitinkamas koregavimas remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktu.

(195) Eksportuojantis gamintojas prašė atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktį atsižvelgiant į prekybos lygį ir nurodė, kad panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje kanalai gerokai skyrėsi nuo nagrinėjamojo produkto pardavimo Sąjungoje kanalų, o tai turėjo įtakos kainų palyginamumui. Jis taip pat teigė, kad parduodant produktus vidaus rinkoje ir juos parduodant eksportui į Sąjungą įvairiais prekybos lygiais būta pastovių ir didelių funkcijų ir kainų skirtumų.

(196) Eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais būta pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų. Iš tiesų, eksportuojančio gamintojo pateikti duomenys nepagrindė tokios išvados. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.

(197) Pastabose dėl informacinio dokumento eksportuojantis gamintojas griežtai nesutiko su šia išvada, kurią pavadino neobjektyvia ir nepagrįsta. Vis dėlto jis nepateikė jokių įrodymų, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais buvo pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų. Vietoje to jis sutelkė dėmesį tik į pirmąją šio reikalavimo dalį ir tvirtino, kad parduodant produktus įvairiais prekybos lygiais įvairiose rinkose yra pastovių ir didelių funkcijų bei kainų skirtumų, tačiau praleido reikalavimą, jog reikėtų įrodyti, kad tokių skirtumų yra vidaus rinkoje. Komisija iš tiesų patikrino pardavėjo kainas įvairiais prekybos vidaus rinkoje lygiais ir nesugebėjo rasti pastovių bei didelių skirtumų.

(198) Eksportuojantis gamintojas teigė, kad tuo atveju, jeigu Komisija manė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunktis negali būti taikomas, ji turėjo remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunkčiu. Tačiau, be neaiškios nuorodos į *prima facie* įrodymus, eksportuojantis gamintojas nepateikė nė vieno argumento, kodėl turėtų būti taikoma ši nuostata. Atitinkamų prekybos lygių vidaus rinkoje iš tiesų būta, tačiau nebuvo aiškiai įrodyta, kad tam tikros funkcijos yra susijusios su kitais nei naudojamasis palyginimui prekybos lygiais. Todėl ši nuostata šiuo atveju netaikytina.

(199) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija savo argumentuose prieštaravo pati sau, kai nurodė, kad nors vidaus rinkoje yra įvairių prekybos lygių, eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad šiais lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų.

(200) Komisija šiame teiginyje neįžvelgė jokio prieštaravimo.

(201) Be to, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad savo 2017 m. sausio 5 d. pranešime jis Komisijai pateikė įvairių prekybos lygių vidaus rinkoje analizę ir palyginimą, kurį atlikdamas jis nustatė prekybos vidaus rinkoje lygius, juos palygino ir įrodė, kad tarp šių lygių yra pastovių kainų skirtumų.

(202) Atsakydama į tai, Komisija pažymėjo, kad bendrovė atitinkamame pranešime palygino įvairius vienos iš savo gamyklų vidaus pardavimo kanalus, o ne prekybos lygius. Atlikęs tokį palyginimą, kuris, kaip jau matyti, yra klaidingas, eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad į pardavimo Sąjungai kanalą labiausiai panašus tiesioginio pardavimo kanalas, t. y. pardavimas nedalyvaujant jo vidaus prekiautojui. Nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad panašiausias yra būtent šis kanalas, ypač atsižvelgiant į tai, kad visas eksportuojančio gamintojo pardavimas į Sąjungą vykdomas per susijusį prekiautoją Šveicarijoje, t. y. MISA. Taigi Komisija laikėsi nuomonės, jog eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais būta pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų.

(203) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, jog Komisija neatsižvelgė į tai, kad jis pateikė patikslintą susijusios bendrovės MISA pardavimo eksportui sąrašą. Tame sąraše eksportuojantis gamintojas atsižvelgė į Komisijos pastabą dėl daugelio sandorių prekybos lygių, kurie pradiniame klausimyno dėl antidempingo priemonių atsakyme buvo netiksliai nustatyti. Eksportuojantis gamintojas tvirtino, jog negalima teigti, kad ši informacija atliekant tyrimą buvo pateikta pernelyg vėlai, nes Komisija prireikus galėjo ją patikrinti per tikrinamąjį vizitą su bendrove susijusių subjektų Sąjungoje patalpose.

(204) Komisija su šiuo teiginiu nesutiko. Papildoma informacija apie MISA pardavimo sąrašą buvo pateikta po MISA patikrinimo. Siekdama užtikrinti, kad būtų išvengta būtent tokio atvejo, prieš tikrinamąjį vizitą MISA patalpose Komisija 2017 m. sausio 17 d. pranešime bendrovei priminė, kad apie visus teiginius ir visus jų aspektus, kuriuos būtina patikrinti, turi būti pranešta iki tikrinamojo vizito likus pakankamai laiko, kad tyrimą atliekanti grupė galėtų parengti atitinkamą patikrinimo dalį. Galiausiai, net jei Komisija būtų galėjusi patikrinti šiuos duomenis MISA patalpose, tai nepakeistų fakto, kad, kaip minėta, eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad eksportuojančios šalies vidaus rinkoje įvairiais prekybos lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų.

(205) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas taip pat pakartojo savo teiginį, kad tuo atveju, jeigu Komisija manė, kad įrodymų, kuriuos bendrovė pateikė, kad pagrįstų savo teiginį dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto i papunkčio taikymo, nepakako įrodyti, kad įvairiais prekybos vidaus rinkoje lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų, Komisija, remdamasi tais pačiais įrodymais, galėjo taikyti specialų koregavimą pagal 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunktį, kuris taikomas tais atvejais, kai „vidaus rinkoje nėra atitinkamų prekybos lygių“. Tačiau, kaip minėta, Komisija nustatė, kad atitinkamų prekybos lygių vidaus rinkoje iš tiesų yra. Eksportuojantis gamintojas neįrodė, kad šiais lygiais yra pastovių ir didelių pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumų, tačiau tai nekeičia fakto, kad vidaus rinkoje tokių lygių yra. Taigi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d punkto ii papunkčio taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos.

(206) Dėl išdėstytų priežasčių šis teiginys buvo atmestas.

(207) Eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad, siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, normalioji vertė turėtų būti pakoreguota atsižvelgiant į panašaus produkto gabenimo iš gamyklos į susijusio vidaus prekiautojo patalpas išlaidas.

(208) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies e punktą koreguojama, kai skiriasi su nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto vežimu iš eksportuojančio gamintojo patalpų nepriklausomam pirkėjui tiesiogiai susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Ši nuostata netaikoma gabenimo tarp dviejų susijusių šalių išlaidoms, kurios, regis, nėra įtraukiamos į nepriklausomo pirkėjo mokamą kainą. Todėl Komisija atmetė šį teiginį.

3.6.4. *Dempingo skirtumas*

(209) Atskleidus informacinį dokumentą, eksportuojantis gamintojas pateikė naujus susijusių importuotojų pardavimo duomenis. Komisija vėliau patikrinimo šiuos duomenis. Šie nauji skaičiai turėjo įtakos apskaičiuotam dempingui, kuris iš pradžių buvo nustatytas informaciniame dokumente.

(210) Eksportuojančiam gamintojui Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.

(211) Ukrainos bendradarbiavimo lygis buvo labai aukštas, nes bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksportas sudarė daugiau kaip 95 % viso eksporto į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remdamasi Komisija visos šalies mastu nustatė tokio pat dydžio dempingo skirtumą, kaip ir vieninteliam eksportuojančiam gamintojui.

(212) Dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas
Metinvest Group	19,4 %
Visos kitos bendrovės	19,4 %

4. ŽALA

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(213) Atliekant padėties analizę 17 bendrovių Sąjungoje pateikė gamybos ir pardavimo duomenis ir nurodė tiriamuoju laikotarpiu gaminusios panašų produktą. Remiantis skunde pateikta informacija, šios 17 bendrovių pagamina apie 90 % viso panašaus produkto Sąjungoje.

(214) Be šių 17 bendrovių, panašų produktą per tiriamąjį laikotarpį gamino dar penkios kitos bendrovės.

(215) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad, įtraukus Italijos gamintojo „Ilva“ duomenis, visai Sąjungos plieno pramonei padarytos žalos vaizdas dėl ypatingos šios bendrovės padėties ([1]) būtų iškreiptas ir dėl to į šį Italijos gamintoją nereikėtų atsižvelgti. Vis dėlto, pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį sąvoka „Sąjungos pramonė“ reiškia panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visumą arba tuos iš jų, kurie pagamina didžiąją dalį visos tų produktų Sąjungos produkcijos. Komisija neturėjo pagrindo savo analizėje apsiriboti tik didžiąja dalimi, todėl privalėjo išnagrinėti visą sektorių, įskaitant „Ilva“. Taigi šis teiginys buvo atmestas.

(216) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 72,9 mln. tonų. Komisija šią apimtį nustatė remdamasi skundo pateikėjo ir visų žinomų Sąjungos gamintojų informacija. Kaip nurodyta 7 konstatuojamojoje dalyje, atrinkti šeši Sąjungos gamintojai, kurie pagamino daugiau kaip 45 % viso panašaus produkto Sąjungoje; atrinktos bendrovės laikomos tipiškomis bendrovėmis.

([1]) 2016 m. sausio 20 d. Europos Komisija pradėjo nuodugnų tyrimą, siekdama įvertinti, ar Italijos valstybės pagalba plieno gamintojui „Ilva“ atitinka ES valstybės pagalbos taisykles, o 2016 m. gegužės 15 d. pratęsė šį tyrimą. 2017 m. liepos 3 d. šis tyrimas dar nebuvo baigtas.

(217) Sąjungos gamintojų verslo modeliai ir jų vertikalios integracijos laipsnis yra nevienodi. Vis dėlto Sąjungos pramonę apskritai galima apibūdinti kaip pramonę, kurios vertikalios integracijos laipsnis yra aukštas, kaip toliau paaiškinta 219 konstatuojamojoje dalyje.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(218) Kaip minėta 45 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamojo produkto KN kodai yra keli, įskaitant tam tikrus „ex“ kodus. Siekiant tinkamai įvertinti Sąjungos suvartojimą ir atsižvelgiant į akivaizdžiai ribotą tokių kodų poveikį bendram suvartojimui, apskaičiuojant Sąjungos suvartojimą visiškai atsižvelgta į importuotų produktų, kurių KN kodai yra „ex“, kiekį.

(219) Sąjungos pramonės įmonės yra daugiausia vertikaliai integruotos, o nagrinėjamasis produktas laikomas pirmine žaliava įvairiems tolesnės gamybos grandies pridėtinės vertės produktams, pradedant šaltojo valcavimo produktais, gaminti, todėl uždarasis suvartojimas ir suvartojimas atvirojoje rinkoje buvo nagrinėjami atskirai.

(220) Atliekant žalos analizę yra svarbus skirstymas į uždarąją ir atvirąją rinkas. Be to, sandorių kainos uždarojoje rinkoje nustatomos grupėse pagal įvairią kainų politiką. Priešingai, Sąjungos atvirojoje rinkoje parduoti skirta produkcija tiesiogiai konkuruoja su importuojamu nagrinėjamuoju produktu, o kainas reguliuoja atviroji rinka.

(221) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija surinko duomenis apie visą su panašiu produktu susijusią veiklą ir nustatė, ar produkcija skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai. Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu maždaug 58 % visos Sąjungos gamintojų produkcijos buvo skirta uždarajam naudojimui.

(222) Po informacinio dokumento atskleidimo Serbijos eksportuojantis gamintojas pastebėjo, kad nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio nagrinėjamojo produkto suvartojimas atvirojoje rinkoje sumažėjo daugiau kaip 1,2 mln. tonų ir tai reiškia, kad 2015 m. antrąjį pusmetį Sąjungos suvartojimas smarkiai sumažėjo. Todėl jis Komisijos paprašė papildomai išnagrinėti, ar Sąjungos pramonės pateikti pardavimo atvirojoje rinkoje duomenys tikrai tikslūs.

(223) Komisija išnagrinėjo Sąjungos pramonės pateiktus pardavimo ir suvartojimo duomenis ir patvirtino, kad Sąjungos pramonės pateikti suvartojimo atvirojoje rinkoje duomenys yra tikslūs ir patikimi.

4.2.1. *Uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje*

(224) Komisija Sąjungos uždarąjį suvartojimą nustatė remdamasi visų žinomų Sąjungos gamintojų uždaruoju naudojimu ir uždaruoju pardavimu Sąjungos rinkoje. Tuo remiantis Sąjungos uždarojo suvartojimo raida buvo tokia:

1 lentelė

Uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje (tonomis)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Uždarasis suvartojimas	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*101*	*100*	*100*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(225) Sąjungos uždarasis suvartojimas Sąjungos rinkoje per nagrinėjamąjį laikotarpį nesikeitė.

4.2.2. *Suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje*

(226) Sąjungos suvartojimą atvirojoje rinkoje Komisija nustatė remdamasi: a) visų žinomų Sąjungos gamintojų pardavimu Sąjungos rinkoje ir b) importu į Sąjungą iš visų trečiųjų šalių pagal Eurostato duomenis, taip pat atsižvelgdama į nagrinėjamųjų šalių bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktus duomenis. Tuo remiantis suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje raida buvo tokia:

2 lentelė

Suvartojimas atvirojoje rinkoje (tonomis)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Suvartojimas atvirojoje rinkoje	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*103*	*109*	*105*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(227) Suvartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo apytikriai 5 %. Šį padidėjimą daugiausia lėmė tolesnės gamybos grandies pramonės ekonominis atsigavimas.

4.3. **Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir kainos**

4.3.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas*

(228) Komisija nagrinėjo, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamojo produkto importą pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį reikėtų vertinti bendrai.

(229) Pagal tą nuostatą importas daugiau kaip iš vienos valstybės bendrai vertinamas tik tuomet, jeigu nustatoma, kad:

a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis* ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas, ir

b) atsižvelgus į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

(230) Nustatyti iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų produktų dempingo skirtumai nurodyti 3 skirsnyje „Dempingas“. Visi šie skirtumai yra didesni už *de minimis* ribą, nustatytą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje.

(231) Įvertinta, kad importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis nebuvo nereikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje. Tiriamuoju laikotarpiu Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai atitinkamai teko 1,79, 3,32, 4,29 ir 3,17 % rinkos dalys, kaip minėta 3 lentelėje.

(232) Kita vertus, nustatyta, kad importo iš Serbijos apimtis buvo nereikšmingos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje. Iš tiesų, importo iš Serbijos apimtis sumažėjo nuo 427 558 tonų 2015 m. iki maždaug 354 000 tonų per tiriamąjį laikotarpį, o tai atitinka tik 1,04 % rinkos dalį. Nereikšminga Komisija paprastai laiko rinkos dalį, kuri neviršija pagal pagrindinį reglamentą inicijavimo metu nustatytos 1 % ribos. Tačiau šiuo atveju Komisija nusprendė, kad 1,04 % rinkos dalis vis vien yra nereikšminga, nes 0,04 % dalį reikėtų laikyti neesmine,

visų pirma atsižvelgiant į tai, kad importo iš Serbijos apimtis santykinai yra gerokai mažesnė negu importo iš kiekvienos iš keturių kitų šalių apimtis. Iš tiesų, importo iš Serbijos apimtis buvo beveik perpus mažesnė nei importo apimtis iš Brazilijos, kuri pagal importo apimtį tarp nagrinėjamųjų šalių buvo priešpaskutinėje vietoje.

3 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Importo iš Brazilijos apimtis	41 895	108 973	580 525	608 541
Brazilijai tenkanti rinkos dalis	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRANAS				
Importo iš Irano apimtis	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Iranui tenkanti rinkos dalis	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
RUSIJA				
Importo iš Rusijos apimtis	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Rusijai tenkanti rinkos dalis	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SERBIJA				
Importo iš Serbijos apimtis	155 055	211 835	427 558	354 145
Serbijai tenkanti rinkos dalis	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAINA				
Importo iš Ukrainos apimtis	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Ukrainai tenkanti rinkos dalis	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*120*	*173*	*172*

Šaltinis: Eurostatas. Rinkos dalys buvo nustatytos lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, nurodytą 2 lentelėje.

(233) Po galutinio faktų atskleidimo ir 2017 m. liepos 27 d. įvykusio klausymo metu skundo pateikėjas įrodinėjo, kad Serbijos eksportas turėtų būti vertinamas bendrai su importu iš keturių kitų šalių, nes Serbijos eksportas viršijo 1 % *de minimis* ribą. Jo nuomone, 1 % ribai negalima taikyti jokių išimčių, kad ir kokia maža būtų ją viršijanti procentinė dalis.

(234) Komisija atmetė šį argumentą. Sprendimas, ar importas turėtų būti vertinamas bendrai, turi būti grindžiamas visais pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje nustatytais kriterijais. Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį nė vienam iš šių atskirų kriterijų neteikiama ypatingos svarbos. Importas iš šalies iš tiesų negali būti sumuojamas, jeigu jo apimtis nereikšminga, tačiau jeigu jis toks nėra, tai nereiškia, kad jis *ipso facto* turi būti sumuojamas. Be to, pagrindiniame reglamente aiškiai nenustatyta jokių nereikšmingumo ribų. Nors sprendžiant, ar importo apimtis nereikšminga, ar ne, galima vadovautis pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalimi, šios ribos nėra nuorodos būdu įtrauktos į 3 straipsnio 4 dalį. Pagal vartojamas formuluotes Komisijai verčiau suteikiama pakankamai lankstumo kiekvieną atvejį nagrinėti atskirai atsižvelgiant į tai, kad „papildoma“ 0,04 % apimtis yra nereikšminga.

(235) Be to, Komisija nustatė, kad Serbijos eksporto kainos skyrėsi nuo keturių kitų nagrinėjamųjų šalių eksporto kainų dėl šių priežasčių:

— net jei vidutinės Serbijos pardavimo kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį taip pat sumažėjo, per tiriamąjį laikotarpį vidutinės šios šalies pardavimo kainos (365 EUR už toną) buvo didžiausios ir gerokai didesnės negu vidutinės Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos pardavimo kainos, kurios, kaip nurodyta 4 lentelėje, sudarė 319–346 EUR už toną, ir

— vidutinės Serbijos pardavimo kainos buvo gerokai didesnės negu vidutinės keturių kitų nagrinėjamųjų šalių pardavimo kainos.

4 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Dempingo kaina importuojamų Brazilijos kilmės produktų vidutinė kaina	461	433	386	346
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*94*	*84*	*75*
IRANAS				
Dempingo kaina importuojamų Irano kilmės produktų vidutinė kaina	454	415	369	316
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*91*	*81*	*70*
RUSIJA				
Dempingo kaina importuojamų Rusijos kilmės produktų vidutinė kaina	448	431	387	324
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*96*	*86*	*72*
SERBIJA				
Dempingo kaina importuojamų Serbijos kilmės produktų vidutinė kaina	468	442	400	365
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*94*	*86*	*78*
UKRAINA				
Dempingo kaina importuojamų Ukrainos kilmės produktų vidutinė kaina	429	415	370	319
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*97*	*86*	*74*
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Dempingo kaina importuojamų nagrinėjamųjų šalių kilmės produktų vidutinė kaina	443	424	380	327
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*96*	*86*	*74*

Šaltinis: Eurostatas.

(236) Atsižvelgiant į nustatytas kainas ir į nereikšmingą apimtį galima manyti, kad Serbijos eksportuojantis gamintojas veikiau taikosi prie nagrinėjamojo produkto kainų, o ne jas diktuoja. Tai patvirtina ir tai, kad jo kainų sumažėjimas nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio taip pat yra santykinai mažesnis, palyginti su keturių kitų nagrinėjamųjų šalių kainų sumažėjimu.

(237) Po galutinio faktų atskleidimo 2017 m. liepos 27 d. įvykusiame klausyme (žr. 33 konstatuojamąją dalį) skundo pateikėjas Komisijos tarnybų paprašė pateikti su Serbijos eksportuojančiu gamintoju susijusius duomenis apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, kad jis galėtų patikrinti 235 ir 236 konstatuojamosiose dalyse nurodytus Komisijos teiginius, jog Serbijos eksportuojantis gamintojas veikiau taikosi prie kainų, o ne jas diktuoja. Be to, skundo pateikėjas manė, jog nėra jokių įrodymų, kad Serbija taikosi prie kainų.

(238) Komisija pažymėjo, kad pirmiau ji paskelbė vidutines importo iš nagrinėjamųjų šalių kainas. Iš šių duomenų matyti, kad 2013 m. importo iš Serbijos kainos buvo didžiausios (468 EUR už toną); didžiausios jos buvo ir paskesniais metais, įskaitant ir tiriamojo laikotarpio kainą (365 EUR už toną). Be to, iš 4 lentelėje pateiktų indeksų matyti, kad dėl santykinio Serbijos kainų sumažėjimo šios šalies kainų indekso reikšmė sumažėjo nuo 100 iki 78 punktų (100 indekso punktų prilyginamas 2013 m. indeksas), o atitinkami kitų keturių šalių indeksai sumažėjo iki 75 punktų (Brazilijos), 70 punktų (Irano), 72 punktų (Rusijos) ir 74 punktų (Ukrainos)). Taigi Komisijos išvadą, kad Serbijos eksportuojantis gamintojas veikiau taikosi prie kainų, o ne jas diktuoja, skundo pateikėjas galėjo patikrinti vertindamas ir importo kainą, ir jos santykinį sumažėjimą nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio. Atlikdama šį vertinimą, Komisija nenaudojo duomenų apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, nes priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai parodo tik padėtį konkrečiu tiriamojo laikotarpio momentu, taigi jais remiantis negalima palyginti kelerių metų kainų tendencijos. Be 235 ir 236 konstatuojamosiose dalyse nurodytų teiginių patikrinimo, skundo pateikėjas nenurodė jokių kitų priežasčių, kodėl reikėtų atskleisti galutinius duomenis apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, todėl Komisija atmetė tą prašymą.

(239) Taigi, atsižvelgusi į tai, kad skundo pateikėjas neginčijo 4 lentelėje nurodytų skaičių, Komisija patvirtino savo išvadą, kad Serbijos eksportuotojas tik taikosi prie kitų importuotojų nustatomos kainų tendencijos, o ne taiko agresyvią kainų politiką, kaip kainų lyderis.

(240) Todėl Komisija padarė išvadą, kad importo iš Serbijos nereikėtų vertinti bendrai su importu iš keturių kitų šalių. Padarius išvadą, kad importo iš Serbijos apimtis neviršijo *de minimis* ribos, nustatyti apsaugos priemones importuojamiems Serbijos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams nėra būtina. Taigi pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 2 dalį tyrimas dėl importo iš Serbijos turėtų būti nutrauktas.

(241) Komisija taip pat įvertino iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir dempingo kaina importuotų produktų bei panašaus produkto tarpusavio konkurencijos sąlygas ir nustatė, kad jos buvo panašios. Iš tiesų, importuoti produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje pagamintu panašiu produktu. Produktus galima pakeisti vienus kitais, jie Sąjungoje buvo parduodami panašiais pardavimo kanalais ir panašių kategorijų galutiniams pirkėjams.

(242) Inicijavus tyrimą, keletas šalių pateikė pastabas dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimo. Ukrainos atstovybė Europos Sąjungoje, Rusijos pramonės ir prekybos ministerija ir vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas, taip pat du Brazilijos eksportuojantys gamintojai nesutiko, kad importą iš jų šalių būtų tinkama vertinti bendrai su importu iš kitų tiriamų šalių, ir teigė, kad importas iš jų šalių neturėtų būti sumuojamas su importu iš tų kitų šalių. Ukrainos atstovybė Europos Sąjungoje teigė, kad 2011–2016 m. importo iš Ukrainos apimtis, kitaip negu importo iš kitų šalių apimtis, nesikeitė ir kad importas iš Ukrainos savo geografine struktūra gerokai skyrėsi nuo importo iš Brazilijos, Irano, Serbijos ir Rusijos. Rusijos pramonės ir prekybos ministerija laikėsi nuomonės, kad reikia atlikti išsamų konkurencijos sąlygų vertinimą. Rusijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad su juo susijusi importo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį faktiškai sumažėjo, kad dalis to kiekio buvo importuota vykdant uždarąjį tiekimą grupės viduje, taigi tie produktai nepateko į Sąjungos atvirąją rinką, ir kad buvo parduodami kitokių rūšių produktai. Be to, vienas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad jis nesilaikė panašios kainų tendencijos ir kad šie importuoti produktai buvo paskirstyti per kitokius pardavimo kanalus, palyginti su importu iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių. Kitas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad importo iš Brazilijos apimtis buvo nereikšminga ir kad importo iš Brazilijos apimties, rinkos dalies ir kainų tendencijos skyrėsi nuo atitinkamų importo iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių tendencijų.

(243) Komisija atmetė šiuos argumentus. Vertinant absoliučiais skaičiais, importas iš Rusijos ir Ukrainos į Sąjungą per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo. Be to, net jei importas per nagrinėjamąjį laikotarpį būtų sumažėjęs, tai nėra vienas iš kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, ar importo apimtis yra nereikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje.

(244) Atlikus vertinimą, išvada, kad dempingo kaina iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos importuotų produktų ir panašaus produkto tarpusavio konkurencijos sąlygos buvo panašios, padaryta dėl šių priežasčių:

a) pirma, visi Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai naudojo panašius pardavimo kanalus, t. y. parduodavo tiesiogiai arba per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Sąjungoje arba už jos ribų. Panašius pardavimo kanalus Sąjungoje taip pat naudojo Sąjungos plieno gamintojai. Taigi iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių importuoti produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje pagamintu nagrinėjamuoju produktu;

b) antra, Komisija vertino visą importą, neatsižvelgdama į tai, ar tas importas apima ir tiekimą grupės viduje. Jeigu tokio importo nebūtų, bendrovės greičiausiai būtų pirkusios panašų produktą (nes tai yra žaliavinis produktas) iš kitų Sąjungos atvirojoje rinkoje esančių šaltinių, įskaitant Sąjungos pramonės gaminamą panašų produktą;

c) be to, kaip nurodyta 264 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, vertinant importą iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, buvo nustatytos panašios kainų mažėjimo tendencijos;

d) eksportuojančių gamintojų eksportuotų rūšių produktus taip pat gamino ir parduodavo Sąjungos gamintojai. Taigi, jų produktų rūšys nesiskyrė nuo produktų, kuriuos pardavė Sąjungos gamintojai, rūšių;

e) kalbant apie importo iš Rusijos apimtį, kaip nurodyta 262 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, importo iš šios šalies apimtis padidėjo vertinant ir absoliučiais skaičiais, ir pagal rinkos dalį.

(245) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad sąlygos, pagal kurias importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos poveikis turi būti vertinamas bendrai, buvo įvykdytos. Todėl, siekiant nustatyti žalą, šis importas buvo išnagrinėtas bendrai.

(246) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija gavo keletą pastabų dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių vertinimo, kurios nagrinėjamos tolesnėse konstatuojamosiose dalyse.

(247) Skundo pateikėjas įrodinėjo, kad importas iš Serbijos žalą Sąjungos gamintojams padarė taip pat kaip ir importas iš kitų keturių šalių. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas nurodė tai, kad nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio importo iš Serbijos absoliuti apimtis ir rinkos dalis dukart padidėjo, kad jo kainos šiuo laikotarpiu taip pat sumažėjo ir kad dėl importo iš Serbijos Sąjungos gamintojų kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo gerokai priverstinai sumažintos. Be to, skundo pateikėjas taip pat teigė, kad importo iš Serbijos rinkos dalis sudaro 1,04 %, t. y. vos viršija pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje nustatytą 1 % ribą. Skundo pateikėjas taip pat paminėjo galimą vengimo riziką, nes Serbijos atžvilgiu baigus tyrimą vienintelio Serbijos eksportuojančio gamintojo Kinijos patronuojančioji bendrovė per savo Serbijos patronuojamąją bendrovę galėtų parduoti produktus Sąjungoje.

(248) Komisija dėl toliau nurodytų priežasčių atmetė tvirtinimą, kad importas iš Serbijos žalą Sąjungos gamintojams padarė taip pat kaip ir importas iš kitų šalių:

— pirma, nustatyta, kad importo iš Serbijos apimtis neviršijo *de minimis* ribos. Taigi ji buvo nereikšminga ir negalima laikyti, kad dėl jos ES pramonei buvo padaryta žala. kad dėl tokios mažos importo apimties ES pramonei negali būti padaryta žala, parodo ir tai, kad vidutinės Serbijos pardavimo kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo gerokai didesnės negu vidutinės keturių kitų nagrinėjamųjų šalių pardavimo kainos;

— antra, dėl 1 % viršijančios, t. y. 1,04 % rinkos dalies, pažymėtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta riba bet kuriuo atveju yra nereikšminga. Pasirinkta sąvoka „nereikšminga“ reiškia, kad analizuodama importo apimtį, kad galėtų nustatyti, ar ji turi būti vertinama bendrai, Komisija turi tam tikrą laisvę spręsti savo nuožiūra. Šiuo konkrečiu atveju, kaip paaiškinta 234 konstatuojamojoje dalyje, laikyta, kad 0,04 % skirtumas yra nereikšmingas ir absoliučia, ir santykine prasme;

— galiausiai dėl galimos vengimo rizikos Komisija pažymėjo, kad Komisijos tarnyboms buvo pateikti vienintelio Serbijos eksportuojančio gamintojo faktinių gamybos apimčių ir gamybos pajėgumų duomenys. Taigi Komisija šiai galimai vengimo rizikai skirs ypač daug dėmesio ir atidžiai stebės, ar yra kokių nors prekybos pobūdžio pokyčių ženklų, kuriais remiantis būtų galima daryti prielaidą dėl galimo su Serbija susijusio vengimo. Be to, nors tai ir yra mažiau svarbu, Serbijos eksportuojantis gamintojas nurodė, kad jo svarbiausia strategija – tenkinti paklausą vidaus rinkoje ir regioninius Balkanų šalių poreikius.

(249) Be to, du atrinkti Brazilijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad sprendimas importą iš Brazilijos vertinti bendrai su importu iš Irano, Rusijos ir Ukrainos buvo nepagrįstas dėl tolesnėse dviejose konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių.

(250) Vienas teigė, kad daugiau kaip trečdalis importo iš Brazilijos nekonkuravo su produktais iš Irano, Rusijos ir Ukrainos, o tai įrodo, kad importo iš Brazilijos pardavimo kanalai buvo kitokie nei Irano, Rusijos ir Ukrainos kanalai. Šis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad, panašiai į Serbijos atvejį, Brazilijos kainos buvo gerokai didesnės negu vidutinės Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos ir kad Brazilijos eksportuojantys gamintojai taip pat veikiau taikėsi prie kainų, o ne jas diktavo. Galiausiai jis teigė, kad nė vienas iš Brazilijos gamintojų Sąjungos pramonės neprivertė mažinti kainų.

(251) Kitas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad toks bendras vertinimas yra netinkamas, nes importo iš Brazilijos apimtis yra nereikšminga (kaip ir Serbijos atveju), o konkurencijos sąlygos – skirtingos. Dėl nereikšmingos apimties šis Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad nuo 2015 m. Brazilijos rinkos dalis vos viršijo 1 % ribą, o per tiriamąjį laikotarpį sudarė vos 1,79 %. Be to, importo iš šios šalies apimtis buvo pernelyg maža, kad galėtų būti susijusi su kokia nors žala, ir todėl taip pat yra nereikšminga. Dėl nevienodų konkurencijos sąlygų jis nurodė tai, kad beveik 60 % nagrinėjamojo produkto importo iš Brazilijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė susijusioms Europos bendrovėms parduoti arba perduoti produktai, kurie su atvirajai rinkai skirtais produktais tiesiogiai nekonkuruoja, tad jų konkurencijos sąlygos yra kitokios. Be to, jis nesutiko su informaciniame dokumente pateiktu Komisijos teiginiu, kad iš Brazilijos importuojami produktai ir panašūs Sąjungos produktai gali būti pakeičiami vieni kitais. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad Brazilijos eksportuojantys gamintojai daugiausia eksportuoja prekinių rūšių plokščius karštojo valcavimo produktus, kurių fizinės, cheminės ir techninės savybės bei galutinio naudojimo paskirtys yra kitokios nei Sąjungos pramonės parduodamų produktų, kurių didžiąją dalį sudaro aukštos kokybės rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai. Be to, jis nesutiko, kad Brazilijos eksportuojančių gamintojų naudojami pardavimo kanalai yra panašūs į kanalus, kuriuos naudoja kitų nagrinėjamųjų šalių eksportuojantys gamintojai. Jis įrodinėjo, kad, priešingai negu didžioji iš Brazilijos importuojamų produktų dalis, tų gamintojų produktai paprastai tiesiogiai parduodami nepriklausomiems pirkėjams Sąjungos atvirojoje rinkoje. Galiausiai jis pateikė pastabas dėl kainų, kurios yra panašios į kito Brazilijos eksportuojančio gamintojo pateiktas pastabas.

(252) Komisija atmetė šių dviejų Brazilijos atrinktų eksportuojančių gamintojų teiginius, kaip nurodyta toliau.

(253) Pirma, kad nustatytų suvartojimą, Komisija išnagrinėjo visą Brazilijos importą, neatsižvelgdama į tai, kad jis apėmė ir tiekimą grupės viduje. Taip yra dėl to, kad nesant tokio importo, bendrovės plokščius karštojo valcavimo produktus greičiausiai būtų pirkusios iš kitų Sąjungos atvirojoje rinkoje esančių šaltinių, įskaitant Sąjungos pramonės gaminamą panašų produktą.

(254) Antra, kanalai, kuriais Brazilija parduoda dalį savo parduodamų produktų, nesiskiria nuo Irano, Rusijos ir Ukrainos kanalų. Panašius pardavimo kanalus naudoja visi Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos bendradarbiaujantys gamintojai, kurie parduoda arba tiesiogiai, arba per susijusį prekiautoją ir (arba) importuotoją Sąjungoje arba už jos ribų. Be to, dėl argumento, kad 60 % nagrinėjamojo produkto importo iš Brazilijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė susijusioms Europos bendrovėms parduoti arba perduoti produktai, kurie su atvirajai rinkai skirtais produktais tiesiogiai nekonkuruoja, tad jų konkurencijos sąlygos yra kitokios, galima padaryti tokias pastabas. Dalis nagrinėjamojo produkto importo iš Rusijos eksportuojančių gamintojų taip pat buvo parduota susijusioms Europos bendrovėms, kurios toliau perdirbo dalį to kiekio. Taigi, šių eksportuojančių gamintojų konkurencijos sąlygos niekuo nesiskiria.

(255) Trečia, kaip nurodyta 4 lentelėje, Komisija pripažino, kad Brazilijos kainos yra didesnės negu vidutinės Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos. Vis dėlto iš 4 lentelės taip pat matyti, kad Brazilijos kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį, t. y. 2013, 2014 ir 2015 m. bei per tiriamąjį laikotarpį, buvo nuolat mažesnės negu importo iš Serbijos kainos.

(256) Ketvirta, dėl argumento, kad Brazilijos eksportuojantys gamintojai taip pat veikiau taikėsi prie kainų, o ne jas diktavo, pažymėtina, kad Serbijos eksportuojančio gamintojo kainos buvo įvertintos kartu atsižvelgiant į nereikšmingą jo eksporto apimtį. Taigi dėl Brazilijos tokios pat išvados negalima padaryti.

(257) Penkta, dėl importo apimties pasakytina, kad, kaip nurodyta 3 lentelėje, importas iš Brazilijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė 608 541 toną, o importas iš Serbijos – 354 145 tonas. Taigi plokščių karštojo valcavimo produktų importo iš Brazilijos apimtis buvo daugiau nei 70 % didesnės negu Serbijos; šio importo iš Brazilijos rinkos dalis sudarė 1,79 %, o Serbijos – 1,04 %. Todėl šis importas nebuvo laikytas nereikšmingu.

(258) Galiausiai dėl tvirtinimo, kad Brazilijos eksportuojančių gamintojų produktų asortimentas buvo skirtingas, pasakytina, kad jų produktai aiškiai tiesiogiai konkuravo su Sąjungos produktais ir kitų eksportuojančių gamintojų produktais. Priešingai negu teigia eksportuojantis gamintojas, tyrimas parodė, kad visų rūšių nagrinėjamąjį produktą, įskaitant tų rūšių produktus, kuriuos parduodavo Brazilijos eksportuojantys gamintojai, taip pat gamino ir parduodavo Sąjungos gamintojai. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad per tiriamąjį laikotarpį daugiau nei 99,9 % visų produktų rūšių, kurias parduodavo trys Brazilijos eksportuojantys gamintojai, parduodavo ir atrinkti Sąjungos gamintojai. Be to, bendras vertinimas atliekamas visos šalies mastu ir atsižvelgiant į visą nagrinėjamojo produkto apibrėžtąją sritį, o ne tik į tam tikras nagrinėjamojo produkto rūšis.

(259) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN dar kartą nurodė, kad Brazilijos pardavimo kanalai ir importo kainos gerokai skiriasi nuo atitinkamų importo iš Irano, Rusijos ir Ukrainos kanalų bei kainų. Dėl pardavimo kanalų jis nurodė, kad jo patronuojamoji bendrovė „Lusosider“ yra plokščių karštojo valcavimo produktų naudotojas, o ne prekiautojas ar vien importuotojas. Jis įrodinėjo, kad nuo „Lusosider“ padėties visų pirma skiriasi „NLMK Europe“ padėtis. Jis taip pat paminėjo, kad Sąjungos rinkoje parduodami plokšti karštojo valcavimo produktai nėra lengvai prieinami „Lusosider“. Dėl importo kainų jis paminėjo, kad importo iš Brazilijos kainos kinta pagal tokią pat augimo tendenciją, kaip ir importo iš Serbijos kainos.

(260) Komisija šiuos teiginius atmetė kaip nepagrįstus. Dėl pardavimo kanalų pažymėtina, kad Latvijoje ir Lenkijoje veikė kitos Rusijos patronuojamosios bendrovės, kurių Rusijos patronuojančioji bendrovė nebuvo NLMK ir kurios per tiriamąjį laikotarpį panaudojo dalį iš savo Rusijos patronuojančiosios bendrovės įsigytų plokščių karštojo valcavimo produktų ir tam tikru laipsniu juos perdirbo. Be to, nepaisant tvirtinimo, kad Sąjungos rinkoje parduodami plokšti karštojo valcavimo produktai nėra lengvai prieinami „Lusosider“, per klausymą Komisijai buvo pranešta, kad per tiriamąjį laikotarpį „Lusosider“ buvo tiekiami produktai iš kitų šaltinių, kaip antai Turkijos, Taivano ir Rusijos. Be to, Komisija neturi jokių įrodymų, kad Sąjungos gamintojai nenorėjo tiekti produktų „Lusosider“; tokių įrodymų nepateikė ir „Lusosider“. Dėl kainų Komisija priminė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį, t. y. 2013, 2014 ir 2015 m. bei per tiriamąjį laikotarpį, Brazilijos kainos buvo nuolat mažesnės negu importo iš Serbijos kainos (žr. 235 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija nepatenkino Brazilijos eksportuojančio gamintojo prašymo importo iš Brazilijos nevertinti bendrai su importu iš trijų kitų šalių.

(261) Taigi Komisija padarė išvadą, kad keturių kitų šalių atveju įvykdyti visi 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai, todėl, siekiant nustatyti žalą, importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos buvo išnagrinėtas bendrai.

4.3.2. *Importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis ir rinkos dalis*

(262) Importo į Sąjungą iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos raida:

5 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Importo iš Brazilijos apimtis	41 895	108 973	580 525	608 541
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*260*	*1 386*	*1 453*
Brazilijai tenkanti rinkos dalis	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*253*	*1 273*	*1 382*
IRANAS				
Importo iš Irano apimtis	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*421*	*811*	*901*

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Iranui tenkanti rinkos dalis	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*410*	*745*	*857*
RUSIJA				
Importo iš Rusijos apimtis	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*103*	*129*	*109*
Rusijai tenkanti rinkos dalis	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*101*	*118*	*104*
UKRAINA				
Importo iš Ukrainos apimtis	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*104*	*120*	*119*
Ukrainai tenkanti rinkos dalis	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*101*	*110*	*113*
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*123*	*183*	*177*
Nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*120*	*168*	*169*

Šaltinis: Eurostatas. Rinkos dalys buvo nustatytos lyginant importo apimtį ir suvartojimą Sąjungos atvirojoje rinkoje, nurodytą 2 lentelėje.

(263) Iš šios lentelės matyti, kad absoliučiaisiais skaičiais importas iš nagrinėjamųjų šalių per nagrinėjamąjį laikotarpį labai padidėjo. Kartu bendra importo iš šių šalių į Sąjungą rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo beveik 5 procentiniais punktais (nuo 7,45 % 2013 m. iki 12,57 %, t. y. padidėjo 69 %).

4.3.3. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(264) Importo kainas Komisija nustatė pagal Eurostato duomenis. Importo į Sąjungą iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos vidutinės svertinės kainos raida:

6 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
BRAZILIJA				
Dempingo kaina importuojamų Brazilijos kilmės produktų vidutinė kaina	461	433	386	346
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*94*	*84*	*75*

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
IRANAS				
Dempingo kaina importuojamų Irano kilmės produktų vidutinė kaina	454	415	369	316
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*91*	*81*	*70*
RUSIJA				
Dempingo kaina importuojamų Rusijos kilmės produktų vidutinė kaina	448	431	387	324
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*96*	*86*	*72*
UKRAINA				
Dempingo kaina importuojamų Ukrainos kilmės produktų vidutinė kaina	429	415	370	319
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*97*	*86*	*74*
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Dempingo kaina importuojamų nagrinėjamųjų šalių kilmės produktų vidutinė kaina	442	423	378	323
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*96*	*86*	*73*

Šaltinis: Eurostatas.

(265) Vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos per tiriamąjį laikotarpį sumažėjo nuo 442 EUR už toną 2013 m. iki 323 EUR už toną. Vidutinė vieneto importo dempingo kaina per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 27 %.

(266) Priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį Komisija vertino lygindama:

a) pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotas vidutines svertines šešių Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos atvirojoje rinkoje kainas ir

b) bendradarbiaujančių nagrinėjamosios šalies gamintojų kiekvienos rūšies importuoto produkto atitinkamas vidutines svertines CIF Sąjungos pasienyje lygio kainas, taikomas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į išlaidas po importo.

(267) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos atskaičius lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gauti rezultatai išreikšti Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Daugiausia koreguota atsižvelgiant į pristatymo sąnaudas (3,4–8,9 %, nelygu atrinktas Sąjungos gamintojas), kredito išlaidas (0,1–0,4 %) ir nuolaidas (0,1–2 %).

(268) Kaip minėta 16 konstatuojamojoje dalyje, klausimyno atsakymus pateikė tik vienas nesusijęs importuotojas. Remiantis įrodymais, surinktais per tikrinamąjį vizitą šio nesusijusio importuotojo patalpose, pridėtos nustatytos 7 EUR už toną sąnaudos po importo.

(269) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatyta, kad dėl daugumos atrinktų nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų importo dempingo kaina Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos 8,45–17,74 %, kaip matyti toliau pateiktoje lentelėje. Priverstinio kainų mažinimo nebuvo nustatyta visų Brazilijos bendrovių atveju.

7 lentelė

Priverstinio kainų mažinimo skirtumai

Šalis	Bendrovė	Priverstinio kainų mažinimo skirtumai
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A ir Aperam Inox América do Sul S.A.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	– 0,12 %
Iranas	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Rusija	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukraina	Metinvest Group	8,45 %

(270) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas ir Irano eksportuojantis gamintojas pastebėjo, kad informacija, pateikta informacinio dokumento aiškinamojoje dalyje ir viename iš jo priedų, buvo nenuosekli. Nors dokumente buvo teigiama, kad šios Irano bendrovės atveju nebuvo nustatyta jokio priverstinio kainų mažinimo, konkrečiame priede šiai bendrovei buvo nurodytas 8,45 % priverstinio kainų mažinimo skirtumas.

(271) Atsakydama į šias pastabas, Komisija patvirtina, kad informacinio dokumento aiškinamojoje dalyje buvo klaidingai padaryta nuoroda į šią Irano bendrovę ir kad priede nurodytas priverstinio kainų mažinimo skirtumas yra teisingas.

(272) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalis Komisija turi tinkamai išnagrinėti importo dempingo kaina poveikį kainoms ir įvertinti, ar kainos buvo smarkiai priverstinai mažinamos. Atliekant tokią analizę neturėtų būti apsiribojama paprastu matematiniu palyginimu – taip pat turėtų būti atliktas dinamiškas kainų pokyčių ir dempingo kaina importuojamo produkto kainų bei panašių produktų vidaus rinkos kainų santykio tendencijų per visą laikotarpį įvertinimas.

(273) Komisija atmetė šį teiginį. Visų pirma ji 295 konstatuojamosios dalies lentelėje pateikė Sąjungos gamintojų vidutines svertines vieneto pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje kainas. Po to, kaip nurodyta 297 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nurodė, kad Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės ir labai sumažino savo pardavimo kainas, ypač 2015 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Nagrinėjamasis produktas yra prekė, todėl Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės. Panašios Komisijos pastabos pateiktos 387 konstatuojamojoje dalyje. Be to, ji taip pat remiasi atlikta kitų veiksnių, dėl kurių, ar juos vertinant kartu, ar atskirai, importo dempingo kaina ir žalos priežastinis ryšys negalėjo nutrūkti, analize (žr. 390 konstatuojamąją dalį). Taigi, atlikdama analizę, Komisija neapsiribojo paprastu matematiniu palyginimu. Galiausiai ne mažiau svarbu ir tai, kad Brazilijos eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių argumentų, o ir pati Komisija nežino, kodėl dėl tokios papildomos analizės priverstinio kainų mažinimo analizė būtų prasmingesnė, atsižvelgiant į nagrinėjamojo produkto, kaip vartojimo produkto, pobūdį.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(274) Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(275) Makroekonominiai rodikliai (gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, atsargos, augimas, rinkos dalis, užimtumas, našumas ir dempingo skirtumų dydis) vertinti visos Sąjungos pramonės lygiu. Vertinimas grįstas skundo pateikėjo pateikta informacija, kuri buvo sutikrinta su Sąjungos gamintojų pateiktais duomenimis ir turimais oficialiais statistiniais (Eurostato) duomenimis.

(276) Mikroekonominiai rodikliai (pardavimo kainos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža, pajėgumas padidinti kapitalą, darbo užmokestis ir gamybos sąnaudos) analizuoti atrinktų Sąjungos gamintojų lygiu. Vertinimas grįstas jų pateikta ir tinkamai patikrinta informacija.

(277) Siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą, Komisija surinko duomenis apie visą nagrinėjamojo produkto gamybą ir nustatė, ar produkcija skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai. Kai kurių su Sąjungos pramone susijusių žalos rodiklių atveju Komisija atskirai išanalizavo su atvirąja ir uždarąja rinkomis susijusius duomenis ir atliko palyginamąją analizę. Analizuoti šie veiksniai: pardavimas, rinkos dalis, vieneto kainos, vieneto sąnaudos, pelningumas ir pinigų srautas. Tačiau kitus ekonominius rodiklius būtų galima prasmingai nagrinėti tik įvertinus visą veiklą, įskaitant Sąjungos pramonės uždarąjį naudojimą. Analizuoti šie veiksniai: gamyba, pajėgumai, pajėgumų naudojimas, investicijos, investicijų grąža, užimtumas, našumas, atsargos ir darbo sąnaudos. Prasmingai įvertinti šiuos veiksnius Komisija gali tik įvertinusi visą Sąjungos pramonės veiklą. Ši analizė atitinka Sąjungos teismų ir PPO praktiką [1].

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(278) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Gamybos apimtis (tonomis)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*101*	*100*	*98*
Gamybos pajėgumai (tonomis)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*99*	*97*	*98*
Pajėgumų naudojimas	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

[1] Teisingumo Teismo sprendimo *Gimelec prieš Komisiją*, C-315/90, ECLI:ES:C:1991:447, 16–29 punktai; PPO Nuolatinio apeliacinio komiteto ataskaita, 2001 7 24, WT/DS184/AB/R, 181–215 punktai.

(279) Per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės gamybos apimtis šiek tiek sumažėjo – apie 1,7 mln. tonų (– 2 %).

(280) Nurodyti pajėgumų duomenys reiškia techninius pajėgumus, o tai reiškia, kad atsižvelgta į pramonės standartiniais laikomus koregavimus, atliekamus atsižvelgiant į įsisteigimo laiką, techninę priežiūrą, gamybos kliūtis ir kitus įprastus gamybos sustabdymus. Gamybos pajėgumai nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo, nes buvo sumažinti tam tikri gamybos pajėgumai, daugiausia Belgijoje ir Italijoje.

(281) Pajėgumų naudojimo koeficientas nagrinėjamuoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė ir sudarė 74,1–76,2 %.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(282) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir atvirosios rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis (atviroji rinka)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Pardavimo apimtis (tonomis)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*102*	*99*	*95*
Rinkos dalis	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*99*	*91*	*90*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

(283) Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 5 % – nuo 27,5 mln. iki 26 mln. tonų.

(284) Sąjungos pramonės rinkos dalis, vertinant pagal Sąjungos suvartojimą, nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo daugiau nei 8 procentiniais punktais – nuo 85,1 iki 76,7 %. Kol Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis ir rinkos dalis mažėjo, vartojimas Sąjungos atvirojoje rinkoje didėjo, o tai rodo, kad Sąjungos plieno gamintojų konkurencinė padėtis pablogėjo.

(285) Sąjungos uždarosios rinkos apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Sąjungos uždarosios rinkos apimtis ir rinkos dalis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Sąjungos uždarosios rinkos apimtis (tonomis)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*101*	*100*	*100*
Visa Sąjungos pramonės gamyba (tonomis)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
Uždarosios rinkos apimties procentinė dalis, palyginti su visa gamyba	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai ir Eurostatas.

(286) Sąjungos pramonės Sąjungos uždarosios rinkos apimtis (sudėjus uždaruosius sandorius ir uždarąjį pardavimą Sąjungos rinkoje) absoliučiaisiais skaičiais nagrinėjamuoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė.

(287) Sąjungos pramonės uždarojo naudojimo dalis (išreikšta visos gamybos procentine dalimi) nagrinėjamuoju laikotarpiu šiek tiek padidėjo – nuo 56,9 % 2013 m. iki 58,2 % tiriamuoju laikotarpiu.

4.4.2.3. Užimtumas ir našumas

(288) Užimtumas apskaičiuotas į jį įtraukiant tik darbuotojus, kurie tiesiogiai dirba su panašiu produktu įvairiose Sąjungos gamintojų plieno gamyklose. Šis metodas užtikrina tikslius duomenis, kuriuos gana lengva nustatyti.

(289) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Darbuotojų skaičius (darbo visą darbo laiką ekvivalentas darbuotojui)	18 632	17 739	17 829	17 722
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*95*	*96*	*95*
Našumas (tonomis darbuotojui)	4 003	4 257	4 191	4 115
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*106*	*105*	*103*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(290) Užimtumo Sąjungos pramonėje lygis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Tyrimo metu Komisija nustatė, kad tokį sumažėjimą lėmė poreikis mažinti gamybos sąnaudas ir didinti efektyvumą atsižvelgiant į rinkoje dėl importo dempingo kaina vis didėjančią konkurenciją. Dėl to darbuotojų skaičius per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo sumažintas 5 %, neatsižvelgiant į netiesioginį užimtumą. Dėl šios priežasties ir nepaisant to, kad gamybos apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu šiek tiek sumažėjo (– 2 %), Sąjungos pramonės darbo jėgos našumas, vertinamas kaip vieno darbuotojo metinis našumas, padidėjo (+ 3 %). Tai rodo, kad, siekdama išlikti konkurencinga, Sąjungos pramonė bandė prisitaikyti prie besikeičiančių rinkos sąlygų.

4.4.2.4. Atsargos

(291) Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Atsargos

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*100*	*106*	*93*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*99*	*106*	*95*

Šaltinis: EUROFER klausimyno atsakymai.

(292) Daugumos rūšių panašų produktą Sąjungos pramonė gamina pagal konkrečius naudotojų užsakymus. Todėl atsargos nelaikomos svarbiu žalos šiai pramonei rodikliu. Tai patvirtina ir laikotarpio pabaigos atsargų lygio, išreikšto gamybos apimties procentine dalimi, raidos analizė. Kaip matyti iš to, kas išdėstyta, šis rodiklis liko palyginti stabilus ir sudarė apie 3,4–3,7 % gamybos apimties.

4.4.2.5. Dempingo skirtumo dydis

(293) Visi iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos importuojamų produktų dempingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtį ir kainas, faktinių didelių dempingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei nebuvo nereikšmingas.

4.4.2.6. Augimas

(294) Sąjungos suvartojimas (atvirojoje rinkoje) per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo apytikriai 5 %, o Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo maždaug 5 %. Taigi Sąjungos pramonė per nagrinėjamąjį laikotarpį prarado dalį rinkos, o importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis gerokai padidėjo.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(295) Sąjungos gamintojų vidutinių svertinių vieneto pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

13 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungos atvirojoje rinkoje

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Pardavimo kaina (EUR/t)	498	471	427	383
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*95*	*86*	*77*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	511	469	431	413
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*92*	*84*	*81*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(296) Iš lentelės duomenų matyti, kaip keitėsi vieneto pardavimo kaina Sąjungos atvirojoje rinkoje, palyginti su atitinkamomis gamybos sąnaudomis. Pardavimo kainos buvo vidutiniškai mažesnės už vieneto gamybos sąnaudas, išskyrus 2014 m., kai Sąjungos rinka ėmė augti, o importui iš keturių kitų nagrinėjamųjų šalių tenkančios rinkos dalys buvo mažesnės nei tiriamuoju laikotarpiu.

(297) Gamybos sąnaudos apskritai buvo didesnės už mažėjančias pardavimo kainas, išskyrus 2014 m. Nenorėdami prarasti didelės rinkos dalies ir atsižvelgdami į tai, kad nagrinėjamasis produktas yra prekė, Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės ir labai sumažino savo pardavimo kainas, ypač 2015 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Nagrinėjamasis produktas yra prekė, todėl Sąjungos gamintojai turėjo prisiderinti prie kainų mažėjimo spiralės.

(298) Atrinktų gamintojų tam tikri uždarajam suvartojimui skirti plokšti karštojo valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno buvo perduoti arba parduoti tolesniam perdirbimui tolesnėje gamybos grandyje perdavimo sandorių kainomis, taikant skirtingą kainodaros politiką (uždaruosiuose sandoriuose daugiausia taikant savikainą, o uždarojo pardavimo atvejais – perdavimo sandorių kainas). Todėl iš uždarojo naudojimo kainų raidos negalima daryti jokių reikšmingų išvadų.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(299) Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

14 lentelė

Vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos (EUR)	63 374	66 039	66 023	67 045
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*104*	*104*	*106*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(300) Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo 4 %.

4.4.3.3. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(301) Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

15 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje pelningumas (pardavimo apyvartos procentine dalimi)	– 2,7 %	0,4 %	– 0,8 %	– 7,8 %
Pinigų srautas (tūkst. EUR)	139 285	221 982	122 723	– 79 661
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*159*	*88*	*– 57*
Investicijos (tūkst. EUR)	256 013	289 582	291 771	268 839
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*113*	*114*	*105*
Investicijų grąža	– 3,5 %	0,5 %	– 1,0 %	– 8,5 %

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(302) Komisija Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė ikimokestinius grynuosius nuostolius, patirtus parduodant panašų produktą Sąjungos atvirojoje rinkoje, išreiškusi tokio pardavimo apyvartos procentine dalimi.

(303) Nagrinėjamuoju laikotarpiu pelningumo raida buvo neigiama: nuostolingai veikta visais laikotarpiais, išskyrus 2014 m. Nors 2013 m. patirti nuostoliai iš dalies yra susiję su euro zonos skolų krizės pasekmėmis, 2014 m. ir 2015 m. pirmoje pusėje Sąjungos plieno gamintojai galėjo iš dalies atsigauti. Kaip matyti iš lentelės 295 konstatuojamojoje dalyje, dėl didelio spaudimo kainoms, kurį nuo 2015 m. antrosios pusės darė importas dempingo kaina, vieneto pardavimo kaina per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 23 %. Dėl to tiriamuoju laikotarpiu buvo patirti dideli 7,8 % nuostoliai, o tai yra prasčiausias rezultatas per visą nagrinėjamąjį laikotarpį.

(304) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų gebėjimas patiems finansuoti savo veiklą. Grynasis pinigų srautas mažėjo panašiai kaip pelningumas ir tapo neigiamas bei netvarus.

(305) Nepaisant nagrinėjamuoju laikotarpiu patirtų nuostolių, investicijos (įskaitant tam tikro gamybos turto pakeitimą) visais nagrinėjamojo laikotarpio metais viršijo 240 mln. EUR. Tačiau investicijų lygis per visą šį laikotarpį buvo gana žemas, nes nagrinėjamuoju laikotarpiu patirti nuostoliai (neįskaitant 2014 m. gauto nedidelio pelno) padarė neigiamą poveikį pajėgumui padidinti kapitalą.

(306) Investicijų grąža – tai pelnas (arba nuostoliai), išreiškiamas (-i) investicijų grynosios buhalterinės vertės procentiniu dydžiu. Dėl patirtų nuostolių investicijų grąža buvo neigiama per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, išskyrus 2014 m.

4.4.3.4. Pastabos dėl mikroekonominių rodiklių

(307) Po informacinio dokumento atskleidimo Rusijos eksportuojantys gamintojai „MMK Group“ bei „Severstal Group“ ir Rusijos ekonomikos plėtros ministerija teigė, kad, analizuodama mikroekonominius rodiklius, Komisija tinkamai neįvertino uždarosios rinkos veiksnio. Rusijos eksportuojantys gamintojai pastebėjo, kad Komisija nagrinėjo tik mikroekonominius rodiklius, susijusius su atvirąja rinka, o ši sudaro mažesnį rinkos segmentą, t. y. jai tenka tik 41,8–43,1 % Sąjungos nagrinėjamojo produkto gamybos apimties. Jie teigė, kad nagrinėjant tik su Sąjungos atvirąja rinka susijusius mikroekonominius rodiklius išvados greičiausiai bus labiau neigiamos negu tuo atveju, jeigu būtų nagrinėjami atitinkami su visa ES panašaus produkto rinka susiję rodikliai. Šiuo atžvilgiu jie nurodė PPO apeliacinės tarybos ataskaitoje *Jungtinės Valstijos. Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuotiems plieno produktams* pateiktas išvadas, ([1]) pagal kurias, jų nuomone, nagrinėjant mikroekonominius rodiklius reikėtų vertinti ir atvirąją, ir uždarąją rinkas, kad toks tyrimas būtų subalansuotas ir objektyvus.

(308) Komisija atmetė tvirtinimą, kad ji neatliko subalansuoto ir objektyvaus mikroekonominių rodiklių tyrimo, apimančio ir atvirąją, ir uždarąją rinkas.

(309) Pirma, 277 konstatuojamojoje dalyje ji paaiškino savo metodiką ir nurodė, kaip ir kada atskyrė duomenis, susijusius su atvirąja ir uždaruoju rinkomis.

(310) Antra, teiginys, kad Komisija nesilaikė tos PPO apeliacinės tarybos ataskaitos, nėra teisingas. Atlikdama analizę, Komisija neignoravo uždarosios rinkos. Iš tiesų, ji pateikė uždarosios rinkos duomenis ir atitinkamais atvejais atsižvelgė į juos savo analizėje (šiuo atžvilgiu žr. 224–225 ir 285–287 konstatuojamąsias dalis).

(311) Trečia, šiuo konkrečiu atveju didžioji uždarosios rinkos dalis teko uždariesiems sandoriams (tiriamuoju laikotarpiu – beveik 87 %), kaip matyti iš tolesnės lentelės:

16 lentelė

Uždarųjų sandorių ir uždarojo pardavimo suskirstymas

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Uždarieji sandoriai (tonomis)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Uždarasis pardavimas (tonomis)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Sąjungos uždarosios rinkos apimtis (tonomis)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

(312) Produktas, perduodamas vykdant tokius vidaus sandorius, nepatenka į atvirąją rinką, nes integruotas gamintojas jį naudoja kompleksiniame procese tolesniam perdirbimui, transformavimui ar surinkimui. Šiems vidaus sandoriams būdinga tai, kad neišrašoma jokių komercinių sąskaitų faktūrų, o integruotas gamintojas ir (arba) naudotojas nėra atskiras juridinis subjektas, priešingai negu uždarojo pardavimo atveju. Taigi šių uždarųjų sandorių pardavimo kainų nėra.

([1]) WT/DS184/AB/R, 2001 7 24, p. 69, 204 dalis.

(313) Be to, labai sunku nustatyti tokių uždarųjų sandorių pelningumą arba investicijų grąžą, nes atitinkamų rūšių produktai (kai jie perduodami uždaruoju būdu) yra toliau viduje perdirbami gaminant įvairius tolesnės gamybos grandies plieno produktus ir neišduodant jokių pardavimo sąskaitų faktūrų (kurios yra būtinos siekiant nustatyti pajamas; jos taip pat yra vienas svarbiausių veiksnių, kuriais remiantis galima nustatyti pelną).

(314) Vis dėlto, kaip nurodyta 41 konstatuojamojoje dalyje, įvairių rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai yra pirminė žaliava įvairiems tolesnės gamybos grandies pridėtinės vertės plieno produktams gaminti, pradedant plokščiais šaltojo valcavimo ([1]) ir dengtais plieno produktais. Šiuo atžvilgiu laikinajame reglamente dėl Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų nustatyta, kad „*Sąjungos pramonės padėtis atvirojoje rinkoje nagrinėjamuoju laikotarpiu labai pablogėjo, nes nuo 2012 m. ji pradėjo patirti nuostolius. Iš tiesų, pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo 14 %, pardavimo vieneto kainos sumažėjo 19 %, o gamybos sąnaudos sumažėjo tik 16 % Be to, dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį ir, atsižvelgdama į nuolat neigiamą investicijų grąžą, turėjo sumažinti investicijas* ([2])“ Ši šioje konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada buvo patvirtinta galutiniame etape ([3]) ir tebėra aktuali. Plokščių šaltai valcuotų plieno produktų tyrimo tiriamasis laikotarpis buvo ankstesnis ([4]), palyginti su šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu. Vis dėlto, net jei tiriamasis laikotarpis yra kitoks, iš minėtų rodiklių matyti, kad, panašiai į atvirąją rinką, padėtis plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinkoje, t. y. pirmoje tolesnės gamybos grandies produktų rinkoje, kuriai skirti uždarieji sandoriai ir parduodami plokšti karštojo valcavimo produktai, yra neigiama.

(315) Taigi, remdamasi išdėstytais argumentais, Komisija atmetė šiuos Rusijos eksportuojančių gamintojų ir Rusijos ekonomikos plėtros ministerijos teiginius ir patvirtina, kad deramai veikė bei užtikrino, kad būtų tinkamai išnagrinėtos abi rinkos.

4.4.4. *Išvada dėl materialinės žalos*

(316) Nors Sąjungos pramonė ėmėsi konkrečių veiksmų, kad padidintų veiksmingumą, ir todėl nagrinėjamuoju laikotarpiu mažino išlaidas (pvz., sutrumpino savaitinį darbo laiką) bei griežtai kontroliavo gamybos sąnaudas, Sąjungos pramonės ekonominė padėtis labai pablogėjo: nuostoliai padidėjo nuo – 2,7 % 2013 m. iki – 7,8 % per tiriamąjį laikotarpį. Taigi per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, išskyrus 2014 m., kaupėsi nuostoliai.

(317) Be to, nors Sąjungos suvartojimas atvirojoje rinkoje padidėjo 5 %, Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 5 %, pardavimo vieneto kainos sumažėjo daugiau kaip 20 %, o gamybos apimtis sumažėjo 2 %. Užimtumas buvo sumažintas 5 %. Dėl to neigiamai kito ir kiti žalos rodikliai.

(318) 2013 m. euro zonos skolų krizės pasekmės padarė neigiamą poveikį tų metų pelningumui, kuris 2014 m. nuosaikiai atsigavo. Po to, dėl ypatingų šio atvejo aplinkybių Sąjungos gamintojai, daugiausia nuo 2015 m. antrojo pusmečio, nagrinėjamąjį produktą parduodavo mažesnėmis už sąnaudas kainomis, kad išsaugotų savo rinkos dalį. Dempingo kainomis nagrinėjamąjį produktą pardavinėjo visi keturių nagrinėjamųjų šalių eksportuojantys gamintojai ir dėl jų kainų Sąjungos plieno gamintojų kainos daugeliu atvejų buvo priverstinai mažintos, taigi Sąjungos pramonės pardavimo kainoms buvo darytas didelis spaudimas.

(319) Dėl nuostolių, kurie nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo patirti dėl pirmiau aprašytų veiksnių, kiti rodikliai, kaip antai pinigų srautas ir investicijų grąža, mažėjo taip pat kaip pelningumas.

(320) Atskleidus informacinį dokumentą, suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie Komisijos padarytą išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, ir buvo suteikta galimybė pateikti pastabų.

([1]) Šaltojo valcavimo procesas apibrėžiamas taip: lakštas arba juosta, pirmiau karštai valcuoti ir ėsdinti, perleidžiami per šaltus valcus, t. y. esant žemesnei nei metalo minkštėjimo temperatūrai.

([2]) 2016 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/181, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 37, 2016 2 12, p. 25, 153 konstatuojamoji dalis).

([3]) 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1328, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 210, 2016 8 4, p. 15, 117 konstatuojamoji dalis).

([4]) Nagrinėtas 2014 m. balandžio 1 d. – 2015 m. kovo 31 d. laikotarpis, kuris skiriasi nuo šio tyrimo tiriamojo laikotarpio (žr. (19) konstatuojamąją dalį).

(321) Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) ir Rusijos ekonomikos plėtros ministerija teigė, kad šiame tyrime Komisija negali nustatyti materialinės žalos, nes Kinijos tyrimas ([1]) buvo susijęs su lygiai tokiu pačiu nagrinėjamuoju produktu ir *de facto* lygiai tokiais pačiais žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimo laikotarpiais (iki 2016 m. birželio mėn. ir net 2016 m. rugsėjo mėn.). Todėl jie tvirtino, kad dėl glaudžios šių dviejų tyrimų sąsajos abiejuose tyrimuose padarytos išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio turi būti tarpusavyje suderintos.

(322) Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ taip pat iškėlė klausimą, ar Sąjungos pramonės padėtis galėjo tiek pablogėti, kad praėjus vos šešiems mėnesiams nuo tada, kai jai kilo tik žalos grėsmė, ji jau būtų patyrusi materialinę žalą, atsižvelgiant į tai, kad ir Kinijos tyrime, ir šiame tyrime tiriamasis laikotarpis apėmė 2015 m. antrąjį pusmetį. Dėl tų pačių priežasčių Rusijos ekonomikos plėtros ministerija Komisijos taip pat paprašė persvarstyti šiame tyrime padarytas išvadas dėl Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

(323) Be to, „Usiminas“ teigė, kad iš kelių rodiklių iš esmės matyti stabili arba tik nedidelio mažėjimo tendencija ir dėl to Sąjungos pramonės, kaip teigiama, patirta žala negali būti laikoma materialine. Šiuo atžvilgiu šis eksportuojantis gamintojas rėmėsi tuo, kad Sąjungos gamybos apimtis, pardavimo apimtis ir užimtumas sumažėjo tik šiek tiek. Be to, šis eksportuojantis gamintojas teigė, kad rinkos dalies sumažėjimas, nors jis ir buvo reikšmingesnis, vis vien nebuvo didelis, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė per tiriamąjį laikotarpį išlaikė didžiąją 76,7 % rinkos dalį.

(324) Komisija pripažino, kad šiame tyrime nagrinėjamasis produktas ir panašus produktas yra visiškai tokie pat kaip ir tyrimuose dėl Kinijos.

(325) Tačiau šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti nagrinėjami skirtingi laikotarpiai. Pirma, šiame tyrime atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpis, o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas 2013 m. sausio 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpis. Tyrimuose dėl Kinijos atliekant dempingo, subsidijų ir žalos tyrimą nagrinėtas 2015 m. sausio 1 d. – 2015 m. gruodžio 31 d. laikotarpis, o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2015 m. pabaigos. Nors šių dviejų tyrimų tiriamųjų laikotarpių 6 mėnesiai (nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) iš tiesų sutampa, išvados dėl dempingo ir žalos padarytos remiantis tiriamuoju laikotarpiu ir nagrinėjamuoju laikotarpiu, kurie šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose yra skirtingi ir kurie jau buvo apibrėžti laikantis atitinkamų pagrindinio reglamento nuostatų ir paskelbti pranešime apie inicijavimą. Tai buvo aiškiai paaiškinta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/649 ([2]) (toliau – galutinis reglamentas dėl Kinijos) 115 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nustatyta: *„Komisija nemanė, kad būtų įmanoma įvertinti bendrą poveikį sujungiant šiuos du tyrimus. Taikant „atliekant antidempingo tyrimą tuo pačiu metu nagrinėjamo“ importo sąvoką pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį reikalaujama, kad importas būtų tiriamas atliekant tą patį tyrimą arba tuo pačiu metu atliekant du atskirus tyrimus, kurių tyrimo laikotarpis yra tas pats arba iš esmės sutampa. Šiuo atveju tyrimų tiriamieji laikotarpiai skiriasi ir sutampa tik šešių mėnesių laikotarpis TL.“*

(326) Šiame tyrime Komisija gavo pakankamai įrodymų tyrimui inicijuoti remiantis įtarimu, kad daroma faktinė žala, visų pirma dėl labai mažų kainų tiriamuoju laikotarpiu. O Kinijos tyrimas, priešingai, susijęs su žalos grėsme tiriamuoju laikotarpiu, kuris iš dalies yra ankstesnis už tiriamąjį laikotarpį šiame tyrime ir kuris yra pagrįstas ne tik importo iš Kinijos kainodara ir apimties raida, bet ir būsima tikėtina Kinijos eksportuojančių gamintojų elgsena atsižvelgiant visų pirma į esamus nepanaudotus pajėgumus.

(327) Pagal teismų praktiką Komisija turi atlikti įvairių veiksnių priskyrimo analizę. Šiame tyrime dėl importo iš minėtų keturių šalių šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei buvo padaryta faktinė žala.

([1]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

([2]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

(328) Nepriklausomai nuo tos faktinės žalos importas iš Kinijos kėlė papildomą žalos Sąjungos pramonei grėsmę. Taigi, atsižvelgiant į dviejų tiriamųjų laikotarpių skirtumą ir į šiame tyrime nustatytus faktus, dėl Kinijos keliamos žalos grėsmės priežastinis ryšys šiame tyrime negali nutrūkti.

(329) Komisija taip pat pastebėjo, kad pagal žalos skirtumui apskaičiuoti taikytą metodą, kuris pagrįstas stebėta keturių šalių bendrovių prekyba mažesnėmis kainomis, žala, kurią galėjo padaryti Kinija, dėl to metodo modelio nepriskiriama importui iš šių keturių šalių.

(330) Atsižvelgusi į Brazilijos eksportuojančio gamintojo abejones, ar Sąjungos pramonės padėtis galėjo tiek pablogėti, kad praėjus vos šešiems mėnesiams nuo tada, kai jai kilo tik žalos grėsmė, ji jau būtų patyrusi materialinę žalą, Komisija palygino tiriamuosius laikotarpius, nagrinėtus Kinijos tyrimuose ir dabartiniame tyrime, ir nustatė, kad Sąjungos pramonės padėtis per šį 6 mėnesių laikotarpį iš tiesų pablogėjo. Šiuo atžvilgiu Komisija remiasi, pavyzdžiui, tuo, kad Sąjungos gamintojų gamybos apimtis, pardavimo apimtis, užimtumas ir pardavimo kainos dar sumažėjo, o neigiama finansinė padėtis (pelningumas) pablogėjo, kaip matyti iš tolesnės lentelės.

17 lentelė

Tam tikrų Kinijos tyrime ir 5 šalių tyrime jų atitinkamais tiriamaisiais laikotarpiais nustatytų pagrindinių makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių palyginimas

	Konstatuojamosios dalys	2015 m. (Kinijos tyrimo tiriamasis laikotarpis)	TL
Gamybos apimtis	278	74 718 189	72 920 472
Pajėgumų naudojimas	278	76,2 %	74,3 %
Pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis	282	27 327 906	26 027 000
Sąjungos gamintojų atvirosios rinkos dalis	282	77,7 %	76,7 %
Užimtumas	289	17 829	17 722
Pardavimo kainos	295	427	383
Atrinktų Sąjungos gamintojų patirti nuostoliai	301	– 0,8 %	– 7,8 %

(331) Dėl tvirtinimo, kad iš kelių rodiklių iš esmės matyti stabili arba tik nedidelio mažėjimo tendencija ir dėl to Sąjungos pramonės, kaip teigiama, patirta žala negali būti laikoma materialine, Komisija nurodė, kad pagrindiniai žalos rodikliai dar pablogėjo, kaip nustatyta 316–319 konstatuojamosiose dalyse. Komisija nustatė, jog toks pablogėjimas buvo pakankamai reikšmingas, kad būtų galima teigti, jog Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą.

(332) Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) užginčijo Komisijos išvadą dėl materialinės žalos, remdamiesi šiais argumentais:

— 2017 m. sausio–kovo mėn. laikotarpiu Sąjungos pramonė gavo 8,6 % pelną (žr. 425 konstatuojamąją dalį),

— 2017 m. balandžio 6 d. reglamente, kuriuo tyrime dėl Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno buvo nustatyti antidempingo muitai ([1]), buvo galutinai nustatyta, kad iki 2015 m. gruodžio 31 d. Sąjungos pramonė nebuvo patyrusi materialinės žalos, susijusios su nagrinėjamuoju produktu. Be to, iki 2016 m. sausio 1 d. nebuvo patirta jokios materialinės žalos, o 2016 m. liepos 1 d. – gruodžio 31 d. laikotarpiu Sąjungos pramonės pelningumas jau vėl siekė 2 % (taip pat žr. 425 konstatuojamąją dalį),

— panašią pastabą pateikė Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ ([2]), kuris teigė „norįs pažymėti, kad iš šio palyginimo ([3]) nėra aišku, ar Sąjungos pramonės padėtis galėjo tiek pablogėti, kad ***vos per šešis mėnesius*** nuo tada, kai jai kilo tik žalos grėsmė, ji jau būtų patyrusi materialinę žalą“,

— nuosaikaus ekonominių rodiklių pablogėjimo nuo 2015 m. iki TL (žr. 330 konstatuojamojoje dalyje pateiktą lentelę) negalima vertinti kaip reikšmingo.

(333) Komisija atmetė šiuos argumentus dėl šių priežasčių:

— kaip minėta 426 konstatuojamojoje dalyje, pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį išvada dėl žalos buvo padaryta remiantis patikrintais TL duomenimis. Kita vertus, duomenys po TL buvo renkami ir tikrinami atliekant Sąjungos interesų analizę. Iš 301 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės duomenų matyti, kad nuo 2013 m. buvo patiriami dideli nuostoliai (išskyrus 2014 m.).

NET ir atsižvelgus į laikotarpio po TL duomenis, Sąjungos pramonės padėtis tebėra žalinga: 2016 m. liepos–gruodžio mėn. bei 2017 m. sausio–kovo mėn. gauto pelno nepakanka kompensuoti didelių nuostolių, kurie buvo patiriami keletą laikotarpių iš eilės. Be to, žalos analizė grindžiama keletu veiksnių, tarp kurių pelningumas tėra vienas iš daugelio;

— dėl reglamento, kuriuo Kinijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatyti antidempingo muitai, Komisija paminėjo savo argumentus, išdėstytus 325 konstatuojamojoje dalyje, ir visų pirma tai, kad šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti nagrinėjami skirtingi laikotarpiai;

— dėl ekonominių rodiklių pablogėjimo Komisija pakartojo, kad pablogėjo visi pagrindiniai rodikliai, t. y. Sąjungos gamintojų gamybos apimtis, pardavimo apimtis, užimtumas ir pardavimo kainos dar sumažėjo, o neigiama finansinė padėtis (pelningumas) – pablogėjo. Tai savaime gali būti laikoma materialinės žalos rodikliu.

(334) Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(335) Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina. Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina.

(336) Komisija išnagrinėjo šiuos veiksnius: ekonomikos krizė, nepakankamai konkurencinga Sąjungos gamintojų veikla, importas iš trečiųjų šalių, vieno Italijos plieno gamintojo padėties poveikis žalai, Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui, Europos plieno pramonės pertekliniai pajėgumai ir ryšys tarp, viena vertus, plokščių karštojo valcavimo produktų kainų Sąjungos rinkoje ir, kita vertus, žaliavų bei plokščių karštojo valcavimo produktų kainų visame pasaulyje.

([1]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

([2]) 2017 m. rugpjūčio 7 d. Brazilijos eksportuojančio gamintojo „Usiminas“ pateiktos pastabos, p. 2.

([3]) Brazilijos eksportuojantys gamintojai remiasi šio reglamento 15 lentele. Tokia pat lentelė buvo pateikta bendrajame informacijos atskleidimo dokumente.

5.1. **Importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina poveikis**

(337) Eksportuojančių gamintojų pardavimo kainos sumažėjo vidutiniškai nuo 442 EUR/t 2013 m. iki 323 EUR/t per tiriamąjį laikotarpį (– 27 %). Nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat mažindami vieneto pardavimo kainą, Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos eksportuojantys gamintojai savo užimamą rinkos dalį nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio sugebėjo padidinti nuo 7,45 % iki 12,57 %, kaip matyti iš 262 konstatuojamosios dalies lentelės. Be to, 2015 m. ir tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su ankstesniais metais, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis gerokai padidėjo.

(338) Komisija nustatė, kad dėl didėjančių importo iš nagrinėjamųjų šalių apimčių ir staigaus to importo kainų kritimo per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonei buvo padaryta žala. Taip yra todėl, kad dėl agresyvios eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių gamintojų kainodaros strategijos Sąjungos gamintojai neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik taip pat sumažinti kainas ir nuostolingai parduoti, kad galėtų išlaikyti tam tikrą pardavimo apimties lygį ir rinkos dalį. Taigi tai padarė neigiamą poveikį pramonės pelningumui, kuris per tiriamąjį laikotarpį pasiekė netvarų – 7,8 % lygį.

(339) Atsižvelgdama į tai, kad sutampa laikas, kai buvo vykdomas importas dempingo kainomis, kurios buvo nuolat mažinamos, ir kai sumažėjo Sąjungos pramonės pardavimo apimtis, buvo smukdomos jos kainos ir dėl to pramonė patyrė nuostolių, Komisija priėjo prie išvados, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Ekonomikos krizė*

(340) Komisija nustatė, kad 2013 m. euro zonos skolų krizės pasekmės turėjo neigiamo poveikio Sąjungos plieno pramonės veiklos rezultatams. Tačiau, kaip minėta 303 konstatuojamojoje dalyje, Komisija taip pat padarė išvadą, kad 2014 m. ir 2015 m. pirmą pusmetį Sąjungos gamintojai pradėjo atsigauti.

(341) Visų pirma, rinka ėmė atsigauti nuo krizės poveikio ir nuo 2014 m. paklausa buvo gana stabili ir net pradėjo didėti. Taigi nuo 2014 m. Sąjungos pramonė būtų galėjusi daugiau pasinaudoti rinkos atsigavimu. Tačiau importas mažomis kainomis laipsniškai didėjo ir užėmė rinkos dalis pakenkdamas Sąjungos pramonei. Nuolatinį importo spaudimą pradėta visapusiškai jausti nuo 2015 m. antros pusės – tiriamojo laikotarpio pradžios.

(342) Taigi, atsižvelgdama į Sąjungos rinkos atsigavimą, kurį rodo suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje padidėjimas per nagrinėjamąjį laikotarpį (žr. lentelę 226 konstatuojamojoje dalyje), Komisija padarė išvadą, kad euro zonos skolų krizė neigiamo poveikio turėjo daugiausia nagrinėjamojo laikotarpio 2013 m. ir iki tiriamojo laikotarpio. Tačiau ji nesusijusi su materialine žala, nustatyta per tiriamąjį laikotarpį.

5.2.2. *Importas iš trečiųjų šalių*

5.2.2.1. Kinija

(343) Importo iš Kinijos apimties ir rinkos dalies (pagal viso importo apimtį) raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

18 lentelė

Importo iš Kinijos apimtis, vieneto kainos ir rinkos dalys

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Kinija				
Importo iš Kinijos apimtis	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*176*	*452*	*470*

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Importo iš Kinijos vieneto kainos	505	463	404	339
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*92*	*80*	*67*
Rinkos dalis	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Visos Sąjungos importo apimties dalis	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Šaltinis: Eurostatas.

(344) Kaip nurodyta lentelėje, importas iš Kinijos per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 370 %, o importas iš trečiųjų šalių, išskyrus Braziliją, Iraną, Rusiją ir Ukrainą (įskaitant Kiniją), – tik 51 %. Be to, palyginus importo duomenis absoliučiaisiais skaičiais, pastebėta, kad:

— 2013–2015 m. laikotarpiu Kinija kartu su Rusija ir Ukraina buvo trys didžiausi eksportuotojai į Sąjungos rinką;

— tiriamuoju laikotarpiu Kinija buvo didžiausia eksportuotoja į Sąjungos rinką.

(345) Be to, Kinijos kainos sumažėjo nuo 505 EUR už toną 2013 m. iki 339 EUR už toną per tiriamąjį laikotarpį.

(346) Pagal teismų praktiką Komisija turi atlikti įvairių veiksnių priskyrimo analizę. Šiame tyrime dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos Sąjungos pramonei šio tyrimo tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta faktinė žala. Neatsižvelgiant į dabartinį tyrimą, vykdydama tyrimą dėl to paties produkto, importuojamo iš Kinijos, Komisija padarė išvadą, kad importą iš Kinijos dempingo kaina ir materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmę sieja priežastinis ryšys (visų pirma 2015 m. antrąjį pusmetį) ([1]).

(347) Nors Kinijos tyrime ir dabartiniame tyrime žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti buvo nagrinėjami skirtingi laikotarpiai, visų pirma, šių dviejų tyrimų tiriamųjų laikotarpių šeši mėnesiai (laikotarpis nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) sutampa. Antra, kaip minėta galutinio reglamento dėl Kinijos tyrimo ([2]) 59 konstatuojamojoje dalyje, importo iš Kinijos apimtis per 2016 m. pirmąjį pusmetį dar padidėjo (8,5 %) ir sudarė 773 275 tonas, palyginti su 2015 m. pirmuoju pusmečiu (712 390 tonų). Be to, kaip nurodyta 343 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, importo iš Kinijos apimtis per tiriamąjį laikotarpį nebuvo nereikšminga. Trečia, kaip minėta galutinio reglamento dėl Kinijos tyrimo 93 konstatuojamojoje dalyje, *„Kinijos eksportuojantys gamintojai Sąjungos rinkoje taikė agresyvią kainodarą, ypač 2015 m. antrą pusmetį ir 2016 m. pirmą pusmetį. Netaikant priemonių ir atsižvelgiant į didelius esamus Kinijos plieno, įskaitant nagrinėjamąjį produktą, gamybos perteklinius pajėgumus, Kinijos eksportuojantys gamintojai galėtų išlaikyti agresyvią kainų strategiją, sumažindami pardavimo kainas iki mažiausio lygio.“*

(348) Dėl visų šių priežasčių ir visų pirma dėl to, kad importo iš Kinijos apimtis nebuvo nereikšminga, o Kinijos eksportuojantys gamintojai taikė agresyvią kainodarą, yra įmanoma, kad importas iš Kinijos taip pat prisidėjo prie šiame tyrime nustatytos materialinės žalos.

(349) Kita vertus, negalima manyti, kad importas iš Kinijos buvo vienintelė priežastis, kodėl blogėjo Sąjungos pramonės padėtis. Jeigu hipotetiškai importo iš Kinijos poveikis būtų pašalintas, importas iš keturių šalių vis vien savaime atskirai lemtų padėties pablogėjimą. Visų pirma, tiriamojo laikotarpio importo iš keturių nagrinėjamųjų šalių lygis (4,2 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį) yra kur kas reikšmingesnis ir beveik tris kartus aukštesnis negu tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos lygis (1,6 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį).

([1]) 2016 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 62), 197 konstatuojamoji dalis.

([2]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 76), 59 konstatuojamoji dalis.

(350) Be to, laikyta, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai diktuoja kainas Sąjungos rinkoje, tačiau vien ši Kinijos plokščių karštojo valcavimo produktų kainodara nebuvo lemiama. Tiksliau sakant, importas iš keturių šalių dėl savo didelės apimties ir rinkos dalies taip pat smukdė kainas Sąjungos rinkoje. Jeigu šios keturios šalys nebūtų prisiderinusios prie šios agresyvios kainų politikos, žala nebūtų atsiradusi.

(351) Todėl Komisija priėjo prie išvados, kad importas iš Kinijos greičiausiai prisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos. Tačiau tai nepanaikino priežastinio ryšio tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo iš keturių kitų šalių dempingo kaina, kurio apimtis buvo reikšmingos, o kainos – palyginti mažos.

(352) Be to, Kinijos eksporto poveikis, koks jis bebūtų, nepriskiriamas keturioms šalims, nes nustatant žalos pašalinimo lygį atsižvelgiama tik į importo iš keturių šalių dempingo kaina poveikį (žr. 554 konstatuojamąją dalį).

5.2.2.2. Kitos šalys

(353) Importo iš trečiųjų šalių apimties ir rinkos dalies (pagal viso importo apimtį) raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

19 lentelė

Importo iš trečiųjų šalių (išskyrus Kiniją) apimtis, vieneto kainos ir rinkos dalys

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Turkija				
Importo iš Turkijos apimtis	1 001 157	473 194	667 119	824 099
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*47*	*67*	*82*
Importo iš Turkijos vieneto kainos	462	452	397	344
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*98*	*86*	*74*
Rinkos dalis	3,10 %	– 1,43 %	1,90 %	2,43 %
Visos Sąjungos importo apimties dalis	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Iš viso (visos kitos šalys, išskyrus Braziliją, Iraną, Rusiją, Ukrainą ir Kiniją)				
Importo iš visų kitų šalių apimtis	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*81*	*92*	*99*
Importo iš visų kitų šalių vieneto kainos	478	461	423	365
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*97*	*89*	*76*
Rinkos dalis	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Visos Sąjungos importo apimties dalis	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Šaltinis: Eurostatas.

(354) Vienas Brazilijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad Turkijos neįtraukimas į šį tyrimą yra diskriminacija. Šis eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad importo iš Turkijos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo didesnė negu importas iš Brazilijos ir kad importo iš Turkijos kainos taip pat buvo mažesnės negu importo iš Brazilijos kainos. Dėl šių priežasčių ši suinteresuotoji šalis teigė, kad importas iš Turkijos buvo pagrindinė priežastis, kodėl Sąjungos pramonė galėjo patirti žalą, ir kad skundo pateikėjas klydo, kai importo iš Turkijos poveikį nusprendė laikyti nesvarbiu.

(355) Dėl šio teiginio dėl diskriminacijos Komisija pastebėjo, kad skundo pateikėjas skunde pateikė *prima facie* įrodymų, jog Turkijos eksportuojantys gamintojai nagrinėjamojo produkto į Sąjungos rinką neeksportavo dempingo kaina. Kita vertus, panašūs su Brazilija ir kitomis nagrinėjamosiomis šalimis susiję skaičiavimai rodė, kad importas iš tų šalių iš tiesų buvo vykdomas dempingo kaina, ir atliekant šį tyrimą šis faktas buvo patvirtintas.

(356) Vertindama galimą importo iš Turkijos padarytą žalą, Komisija nustatė, kad importo iš Turkijos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Taigi, net jei importas iš Turkijos prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos, jis negalėjo būti atliekant žalos analizę nustatyto neigiamų tendencijų didėjimo priežastis. Be to, importo iš Turkijos kainos (344 EUR už toną, žr. lentelę 353 konstatuojamojoje dalyje) yra vidutiniškai didesnės negu vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos, kaip nurodyta 264 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, ir tas importas buvo vykdytas ne dempingo kaina, kaip matyti iš skunde pateiktų prima facie įrodymų (žr. 355 konstatuojamąją dalį). Dėl šių priežasčių Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš Turkijos priežastinis importo iš keturių šalių dempingo kaina ir materialinės žalos, kurią dėl to patyrė Sąjungos pramonė, ryšys nenutrūko.

(357) Kalbant apie importo iš kitų trečiųjų šalių apimtį, Komisija ją palygino su importu iš keturių nagrinėjamųjų šalių. Ji pastebėjo, kad importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos sudarė didžiąją dalį viso importo (4 266 881 tona) į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį ir kad jo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 77 %. Jo rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu sudarė 12,58 %. O bendra importo iš visų kitų šalių apimtis sudarė tik 3 636 846 tonas ir to importo rinkos dalis per tą patį laikotarpį sudarė 10,72 %. Kaip nurodyta 353 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, bendra importo iš visų kitų šalių, išskyrus Kiniją, apimtis sudarė tik 2 057 998 tonas, o to importo rinkos dalis buvo 6,07 %.

(358) Be to, vidutinės importo iš kitų trečiųjų šalių kainos (365 EUR už toną, vertinant visas kitas trečiąsias šalis, žr. 14 lentelę) buvo didesnės negu vidutinės importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos (323 EUR už toną per tiriamąjį laikotarpį, žr. 265 konstatuojamąją dalį). Taigi Komisija padarė išvadą, kad dėl importo iš kitų trečiųjų šalių apimties priežastinis importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos ryšys nenutrūko.

(359) Pagal teismų praktiką Komisija turi atlikti įvairių veiksnių priskyrimo analizę. Šiame tyrime dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos Sąjungos pramonei tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta faktinė žala. Neatsižvelgiant į dabartinį tyrimą, iš padarytų išvadų dėl apimčių ir kainų, nurodytų 357 ir 358 konstatuojamosiose dalyse, matyti, kad dėl importo iš visų kitų šalių, išskyrus Kiniją, priežastinis ryšys šiuo atveju nenutrūko ir tas importas žalai padarė tik nedidelį poveikį, jei tas poveikis apskritai buvo.

5.2.3. *Sąjungos pramonės pardavimas eksportui*

(360) Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

20 lentelė

Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto apimtis

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Eksporto nesusijusiems pirkėjams apimtis	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	TL
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*117*	*101*	*87*
Vidutinė kaina (EUR/t)	463	459	391	357
Indeksas (2013 m. = 100)	*100*	*99*	*84*	*77*

Šaltinis: atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymai.

(361) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo eksportui apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 13 %. Kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo net 23 %.

(362) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui sudarė apytikriai 25 % viso jų pardavimo atvirojoje rinkoje per tiriamąjį laikotarpį. Be to, eksporto kainos procentine dalimi mažėjo taip pat kaip Sąjungos gamintojų pardavimo kainos Sąjungos rinkoje.

(363) Komisija priėjo prie išvados, kad Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui buvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala. Tačiau ji nustatė, kad ir dėl šio veiksnio priežastinis importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ryšys nenutrūko ir tai lėmė tos pačios 350 bei 351 konstatuojamosiose dalyse nurodytos priežastys, t. y. tai, kad importo iš keturių šalių apimtis buvo reikšminga, o kainos – palyginti mažos, ir taip pat tai, kad Sąjungos pramonės pardavimo eksportui poveikis buvo nedidelis.

5.2.4. *Konkreti vieno Sąjungos gamintojo Italijoje padėtis*

(364) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad į žalos duomenis įtraukus Italijos gamintoją „Ilva“, žalos vaizdas buvo iškreiptas. Ji teigė, kad šio Italijos gamintojo faktinė gamyba ir pardavimas per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai sumažėjo dėl su importu iš nagrinėjamųjų šalių nesusijusių priežasčių.

(365) Pirma, kaip nurodyta 215 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės apibrėžtis ir analizė grindžiama visa Sąjungos pramone, įskaitant tą Italijos gamintoją. Taigi būtų netinkama neįtraukti šio gamintojo į Sąjungos pramonės apibrėžtį. Šiomis aplinkybėmis to, kad šis Italijos gamintojas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažino savo faktinę gamybą (mažiau nei 700 000 tonų), negalima laikyti vienintele bendrų Sąjungos pramonės gamybos lygių sumažėjimo (– 1,7 mln. tonų) priežastimi. Kai kurie Sąjungos gamintojai per nagrinėjamąjį laikotarpį sugebėjo padidinti savo faktinę gamybą, tačiau kai kurie kiti (kaip antai „Ilva“) – ne. Tokie pat argumentai taikytini ir pardavimo duomenims.

(366) Be to, „Ilva“ nėra vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų, todėl neturėjo įtakos nustatytoms mikroekonominių rodiklių kaitos tendencijoms. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad per tiriamąjį laikotarpį visi atrinkti Sąjungos gamintojai patyrė nuostolių. Tai patvirtina nustatytą faktą, kad visai Sąjungos pramonei padaryta žala.

(367) Be to, konkrečios vieno Italijos gamintojo padėties poveikis bendrai Sąjungos pramonės padėčiai taip pat buvo ribotas. Nors šis Italijos gamintojas sumažino savo gamybos ir pardavimo apimtį, kiti Sąjungos gamintojai sugebėjo pagaminti ir parduoti palyginti daugiau ir užpildė dėl šio Italijos gamintojo atsiradusią spragą. Vis dėlto šie Sąjungos gamintojai neturėjo kitos išeities, kaip derintis prie kainų lygio, kurį lėmė importas dempingo kaina, kad išvengtų dar didesnės rinkos dalies praradimo.

(368) Be to, tai, kad tam tikri Sąjungos gamintojai Sąjungos rinkoje veikia santykinai geriau nei kiti, gali būti susiję su įvairiais veiksniais, tačiau tai neturi poveikio išvadai, kad visa Sąjungos pramonė dėl importo dempingo kaina patyrė žalą.

(369) Taigi Komisija priėjo prie išvados, kad vieno Italijos gamintojo poveikis buvo ribotas ir nebuvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala.

5.2.5. *Europos plieno pramonės pertekliniai pajėgumai ir plieno pramonės pertekliniai pajėgumai visame pasaulyje*

(370) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad žala ES pramonei buvo padaryta ne dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių, o veikiau dėl Sąjungos gamintojų perteklinių pajėgumų. Šiam teiginiui patvirtinti šios suinteresuotosios šalys rėmėsi Komisijos Plieno pramonės veiksmų planu.

(371) Komisija atmetė šį argumentą. Nors plieno pramonės perteklinių pajėgumų problema egzistuoja visame pasaulyje ([1]), įskaitant Sąjungos rinką, Komisija nustatė, kad trys Sąjungos pramonės gamyklos ([2]) per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai sumažino savo faktinę gamybos apimtį. Bendra Sąjungos gamintojų gamybos apimtis buvo sumažinta 2 %, kaip nurodyta 278 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje.

(372) Iš 301 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės duomenų matyti, kad per tiriamąjį laikotarpį gerokai pablogėjo pelningumas ir buvo patirti rekordiniai nuostoliai. Taigi tai rodo, kad nėra jokio tiesioginio ryšio tarp, viena vertus, palyginti stabilių gamybos ir pajėgumų rodiklių ir, kita vertus, didėjančių nuostolių, atsižvelgiant į Sąjungos pramonės norą prisitaikyti prie besikeičiančių rinkos sąlygų ir išlikti konkurencinga.

(373) Todėl Komisija priėjo prie išvados, kad dėl Europos plieno pramonės perteklinių pajėgumų priežastinis ryšys nenutrūko.

(374) Atsakant į papildomą argumentą, kad Sąjungos pramonės patirtą žalą lėmė pasaulinio masto pertekliniai plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos pajėgumai, toliau pateiktoje lentelėje nurodomi teoriniai neapdoroto plieno gamybos nepanaudoti pajėgumai ir faktiniai gamybos lygiai Brazilijoje, Irane, Rusijoje ir Ukrainoje.

21 lentelė

Brazilijos, Irano, Ukrainos ir Rusijos neapdoroto plieno pajėgumai ir faktiniai panašaus produkto gamybos lygiai (tūkst. tonų)

Šalis	Neapdoroto plieno pajėgumai, numatyti 2015 m. ([1])	Neapdoroto plieno gamyba 2015 m. ([2])	Teoriniai pertekliniai pajėgumai 2015 m. ([1]) ([2])	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2014 m.	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2015 m.
Brazilija	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Iranas	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Rusija	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukraina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

([1]) *Pajėgumų duomenų šaltinis:* EBPO (2016 m. rugsėjo 5 d. EBPO, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, Mokslo, technologijų ir inovacijų direktoratas, „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity“, priedas, p. 7 ir toliau.).

([2]) *Gamybos duomenų šaltinis:* Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2015“ (Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2016“, 1 lentelė, p. 1 ir 2, ir 13 lentelė, p. 35, http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html).

(375) Tie pertekliniai pajėgumai visas nagrinėjamąsias šalis paskatino vykdyti dempingą.

([1]) Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Europos investiciniam bankui, „Plienas. Tvarių darbo vietų ir ekonomikos augimo Europoje apsauga“, 2016 m. kovo 16 d., COM(2016) 155 *final*, Briuselis. Šiame dokumente pasaulio plieno pramonės perteklinių pajėgumų klausimu teigiama, kad:
— 2 p.: … „ekonomikos sulėtėjimas Kinijoje ir kitose besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse nuo 2014 m. neigiamai veikia pasaulinę plieno paklausą“;
— 6 p.: … „Komisija ne tik imasi priemonių perteklinio pajėgumo pasaulyje poveikiui švelninti, bet ir siekia su mūsų pagrindiniais partneriais šalinti giliąsias problemos priežastis. Pasaulinio masto problemai reikia pasaulinio masto sprendimo.“

([2]) „Ilva“, „ThyssenKrupp“ ir „Tata Steel UK“.

(376) Todėl Komisija padarė išvadą, kad dėl perteklinių pajėgumų visame pasaulyje priežastinis ryšys konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis nenutrūko. Iš esmės pertekliniai pajėgumai šiuo atveju yra viena iš priežasčių, kodėl nagrinėjamosios šalys vykdė dempingą.

5.2.6. *Nepakankamas Sąjungos gamintojų konkurencingumas*

(377) Kai kurios suinteresuotosios šalys teigė, kad Sąjungos gamintojai buvo nepakankamai konkurencingi dėl palyginti didesnių energijos (daugiausia elektros energijos) kainų. Dar viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos pramonei būdingas investicijų ir inovacijų trūkumas.

(378) Nors energijos kainos yra svarbios, energija nėra didžiausia nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų dalis. Remdamasi neseniai atliktu specialiu tyrimu, Komisija nustatė, kad elektros energijos kainos Europoje 2010–2015 m. sumažėjo 12 %. Todėl Sąjunga tapo regionu, kurio elektros energijos kainų lygis buvo ketvirtas tarp žemiausių pasaulyje ([1]). Taigi negalima teigti, kad Sąjungos gamintojų padėtis šiuo atžvilgiu buvo palyginti nepalanki. Trečia, šie argumentai dėl elektros energijos kainų negali būti suderinami su faktu, kad Sąjungos pramonei vis tiek pavyko gauti maždaug 0,4 % pelną 2013 m. ir 2007–2011 m., kuomet taip pat būta tariamai nepalankių aplinkybių, susijusių su sąnaudomis.

(379) Dėl tariamo investicijų ir inovacijų trūkumo Komisija tyrimo metu nustatė, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį buvo toliau investuojama ir investicijų suma viršijo 240 mln. EUR (žr. 305 konstatuojamąją dalį). Kalbant apie tvirtinimą, kad Sąjungos pramonė nediegia inovacijų, ši suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų šiam savo teiginiui pagrįsti.

(380) Taigi Komisija atmetė teiginį, kad Sąjungos pramonė yra nepakankamai konkurencinga, ir padarė išvadą, kad dėl šių veiksnių Sąjungos pramonė nepatyrė jokios žalos.

5.2.7. *Žemos plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Sąjungos rinkoje dėl žemų žaliavų kainų ir (arba) žemų pasaulinių plokščių karštojo valcavimo produktų kainų*

(381) Vienas Brazilijos eksportuojantis gamintojas įrodinėjo, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Sąjungos rinkoje sumažėjo dėl žemų plieno gamybos žaliavų, ypač geležies rūdos, kainų. Ukrainos eksportuojantis gamintojas įrodinėjo, kad tariamą poveikį kainoms Sąjungos vidaus rinkoje padarė ne importas iš nagrinėjamųjų šalių, o veikiau bendra plokščių karštojo valcavimo produktų kainų mažėjimo visame pasaulyje tendencija.

(382) Komisija išanalizavo ir plokščių karštojo valcavimo produktų kainas, ir šių produktų žaliavų kainų pokyčius nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(383) Atlikusi tyrimą Komisija patvirtino, kad nuo 2012 m. iki tiriamojo laikotarpio žaliavų kainos sumažėjo. Pavyzdžiui, geležies rūdos kaina sumažėjo nuo apytikriai 141 USD už metrinę toną iki 52 USD už metrinę toną, arba daugiau nei 60 %.

(384) Tačiau, analizuodama didžiausio atrinkto Sąjungos gamintojo gamybos sąnaudas, Komisija nustatė, kad šių mažėjančių žaliavų kainų poveikis yra daug mažesnis nei nustatyta kainų raida. Pavyzdžiui, svarbiausios žaliavos 2013 m. sudarė apie 70 % visų to gamintojo gamybos sąnaudų, tačiau tiriamuoju laikotarpiu jos vis dar sudarė apytikriai 60 % visų jo gamybos sąnaudų. Tai rodo, kad tarp žaliavų kainų mažėjimo ir plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų mažėjimo nebuvo jokio tiesioginio ryšio.

(385) Be to, Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos iš viso sumažėjo 19 % (žr. 295 konstatuojamąjį dalį) – ne tik dėl mažesnių žaliavų kainų, bet ir dėl Sąjungos gamintojų didesnio efektyvumo, kaip nurodyta 290 konstatuojamojoje dalyje. Vidutinės importo kainos tuo pat laikotarpiu taip pat daugiau sumažėjo, t. y. 27 % (žr. 265 konstatuojamąją dalį).

([1]) Ištrauka iš naujausio EK tyrimo dėl energijos kainų ir sąnaudų, kurį pagal metodą „iš apačios į viršų“ atliko konsultantų konsorciumas, įskaitant „Ecofys“ ir CEPS, 2016 m. liepos mėn.

(386) Sąžiningomis rinkos sąlygomis Sąjungos pramonė būtų galėjusi išlaikyti savo pardavimo kainas, kad pasinaudotų sumažėjusiomis sąnaudomis ir vėl veiktų pelningai. Tačiau Sąjungos gamintojams teko laikytis kainų tendencijos Sąjungos rinkoje ir taip pat sumažinti savo kainas. Tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos gamintojai buvo priversti produktą parduoti mažesnėmis už sąnaudas kainomis, kad išvengtų tolesnio savo rinkos dalies mažėjimo. Todėl Komisija atmetė teiginį, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainų mažėjimas visame pasaulyje ir žaliavų kainų mažėjimas turėjo įtakos Sąjungos pramonės patirtai žalai.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(387) Nustatytas importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinis ryšys. Sutapo laikas, kai labai padidėjo importo dempingo kaina vis mažesnėmis pardavimo kainomis iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis ir suprastėjo Sąjungos veiklos rezultatai, visų pirma nuo 2015 m. antrojo pusmečio. Sąjungos pramonė neturėjo kitos išeities, kaip derintis prie kainų lygio, kurį lėmė importas dempingo kaina, kad išvengtų dar didesnės rinkos dalies praradimo. Todėl pramonė patyrė nuostolių. Dėl to Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti Sąjungos suvartojimo atsigavimu ir buvo priversta savo produktus Sąjungos rinkoje parduoti mažesnėmis už jų gamybos sąnaudas kainomis.

(388) Komisija nustatė šiuos kitus veiksnius, kurie galėjo turėti įtakos Sąjungos pramonės padėčiai: importas iš trečiųjų šalių, Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui, Europos plieno pramonės pertekliniai pajėgumai ir plieno pramonės pertekliniai pajėgumai visame pasaulyje.

(389) Apibendrinant, Komisija laikėsi nuomonės, kad nė vienas iš argumentų dėl kitų veiksnių, kuriuos suinteresuotosios šalys pateikė po informacinio dokumento atskleidimo, negalėjo pakeisti išvadų dėl nustatyto priežastinio importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės per TL patirtos materialinės žalos ryšio.

(390) Be to, Komisija padarė išvadą, kad dėl šių veiksnių, juos vertinant kartu ar atskirai, priežastinis importo dempingo kaina ir nustatytos Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos ryšys nenutrūko ir kad importas iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina dėl toliau nurodytų priežasčių tebebuvo pagrindinė žalos priežastis. Kaip nurodyta 357 konstatuojamojoje dalyje, importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos sudarė didžiąją dalį viso importo (4 266 881 tona) į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį, o jo apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 77 %. Be to, kaip nurodyta 362 konstatuojamojoje dalyje, atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui sudaro tik nedidelę viso pardavimo atvirojoje rinkoje dalį (25 %), o keturių nagrinėjamųjų šalių pertekliniai pajėgumai kaip tik ir yra viena iš priežasčių, kodėl jos vykdo dempingą Sąjungos rinkoje.

(391) Nustatyta, kad kai kurie iš žinomų veiksnių, išskyrus importą dempingo kaina, t. y. ekonomikos krizė, vieno konkretaus Italijos gamintojo padėtis, nepakankamas Sąjungos gamintojų konkurencingumas ir plokščių karštojo valcavimo produktų kainos Sąjungos rinkoje, kurios yra žemos dėl žemų žaliavų kainų ir (arba) žemų plokščių karštojo valcavimo produktų kainų visame pasaulyje, per tiriamąjį laikotarpį nepadarė žalos Sąjungos pramonei.

(392) Šalims apie šias išvadas buvo pranešta informaciniu dokumentu. Suinteresuotosios šalys pateikė pastabas, kurios nagrinėjamos tolesnėse konstatuojamosiose dalyse. Priimdama galutinį sprendimą, Komisija atsižvelgė į šias pastabas.

(393) Rusijos eksportuojantys gamintojai „MMK Group“ ir „Severstal Group“ teigė, kad tariamas priežastinis importo iš nagrinėjamųjų šalių ir bet kokio Sąjungos padėties pablogėjimo 2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d. laikotarpiu ryšys akivaizdžiai nutrūktų, jeigu būtų vadovautasi galutiniame reglamente dėl Kinijos padarytomis išvadomis. Šiuo atžvilgiu jie nurodė didelį ir spartų importo apimčių iš Kinijos augimą nuo 2015 m. iki dabartinio tyrimo tiriamojo laikotarpio pabaigos, taip pat tolesnį importo iš Kinijos kainų mažėjimą (– 33 %), kaip nustatyta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2016/1778 ([1]) (toliau – laikinasis reglamentas dėl Kinijos) 161 konstatuojamojoje dalyje. Šie Rusijos eksportuojantys gamintojai konkrečiai nurodė laikinojo reglamento dėl Kinijos 178–182, 184 ir 188 konstatuojamąsias dalis, kuriomis rėmėsi kaip įrodymu, kad padėtis 2015 m. liepos mėn. – 2016 m. birželio mėn. laikotarpiu pablogėjo dėl importo iš Kinijos, o ne dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių. Be to, atkartojusi šių Rusijos eksportuojančių gamintojų pastabas, Rusijos ekonomikos plėtros ministerija

([1]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

pareiškė, kad iš veiksnių, padariusių neigiamą poveikį Sąjungos pramonės būklei, lemiamas buvo importas iš Kinijos, o ne importas iš nagrinėjamųjų šalių. Po galutinio faktų atskleidimo šie eksportuojantys gamintojai ir Rusijos pramonės ir prekybos ministerija dar kartą pakartojo tą patį teiginį.

(394) Komisija atmetė šiuos argumentus. Konstatuojamosios dalys, kurias nurodė Rusijos eksportuojantys gamintojai, yra susijusios su 2012–2015 m. laikotarpiu, o ne su dabartinio tyrimo nagrinėjamuoju laikotarpiu. Tą patį galima pasakyti ir apie importo iš Kinijos kainų mažėjimo tendenciją. Šiuo atžvilgiu Komisija remiasi 325 konstatuojamojoje dalyje pateiktais paaiškinimais ir dar kartą pareiškia, kad tarp dabartinio tyrimo ir tyrimo dėl Kinijos nėra jokio prieštaravimo. Iš tiesų, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos galėjo būti susijęs su Sąjungos pramonės patirta materialine žala, kaip nurodyta 349 konstatuojamojoje dalyje, tačiau priežastinis importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir per tiriamąjį laikotarpį nustatytos materialinės žalos ryšys dėl jo nenutrūko.

(395) Rusijos ekonomikos plėtros ministerija taip pat teigė, kad, skirtingai nuo Sąjungos gamintojų, žaliavų sąnaudos 2015 m. sudarė daugiau kaip 60 % visų Rusijos gamintojų gamybos sąnaudų. Taigi, sumažėjus žaliavų kainoms, Rusijos eksportuojančių gamintojų plokščių karštojo valcavimo produktų kainos sumažėjo labiau negu Sąjungos gamintojų kainos. Todėl ji manė, kad Komisija, atlikdama šį tyrimą, turėtų tinkamai įvertinti šį aspektą. Be to, Rusijos ministerija teigė, kad Sąjungos pramonės eksporto kainos buvo kur kas mažesnės negu jos vidutinės vieneto gamybos sąnaudos ir kad Sąjungos pramonė žalą galėjo patirti ir dėl nepakankamo savo eksporto veiklos pelningumo. Taigi, Rusijos ministerija Komisijos paprašė persvarstyti šiame tyrime padarytą išvadą dėl priežastinio ryšio. Po galutinio faktų atskleidimo tą patį teiginį dėl Sąjungos pramonės eksporto veiklos rezultatų dar kartą pakartojo Rusijos pramonės ir prekybos ministerija.

(396) Dėl Rusijos ministerijos argumentų dėl žaliavų kainų Komisija rėmėsi 381 ir paskesnėmis konstatuojamosiomis dalis, kuriose ji nustatė, kad Sąjungos gamintojų atveju tarp žaliavų kainų mažėjimo ir plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų mažėjimo nėra jokio tiesioginio ryšio. Iš esmės, jeigu dėl žaliavų kainų mažėjimo Rusijos eksportuojančių gamintojų plokščių karštojo valcavimo produktų kainos sumažėjo labiau negu Sąjungos gamintojų kainos, tai turėjo būti matyti ir iš Rusijos gamintojų kainų vidaus rinkoje, ir iš jų eksporto kainų. Tačiau Komisija nustatė, kad Rusijos eksportuojantys gamintojai savo produktus ES rinkoje parduodavo dempingo kaina.

(397) Dėl nepakankamo Sąjungos pramonės eksporto veiklos pelningumo Komisija rėmėsi 360 ir paskesnėmis konstatuojamosiomis dalimis. Ji pripažino ne tik tai, kad eksportuotų kiekių pardavimo kainos gerokai sumažėjo, bet ir tai, kad atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimas eksportui sudarė ne daugiau kaip 25 % viso jų pardavimo atvirojoje rinkoje per tiriamąjį laikotarpį (žr. 362 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija padarė išvadą, kad pardavimo eksportui veiklos rezultatai šiek tiek prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos žalos, tačiau dėl šio veiksnio priežastinis importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ryšys nenutrūko.

(398) Be to, Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN pareiškė, kad priežastinio ryšio įvertinimas buvo nepakankamai tikslus, nes: i) vertinant žalą, buvo įtraukti „ArcelorMittal Group“ importo duomenys ir ii) dabartiniame tyrime padarytos išvados dėl importo iš Kinijos poveikio prieštarauja Komisijos išvadoms gretutiniame antidempingo tyrime dėl plokščių karštojo valcavimo produktų importo iš Kinijos. Dėl „ArcelorMittal Group“ importo duomenų įtraukimo CSN nurodė, kad šis importas buvo vykdytas dėl sąmoningai blogais ketinimais grupėje priimto sprendimo. Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ pateikė panašias pastabas ir nurodė, kad didžiąją dalį importo iš Brazilijos sudarė uždarasis pardavimas ir (arba) uždarieji sandoriai, visų pirma tarp „ArcelorMittal Brazil“ ir „ArcelorMittal“ Europoje. Dėl Kinijos poveikio CSN nesutiko su 349 konstatuojamojoje dalyje padarytomis išvadomis, kad dėl importo iš Kinijos priežastinis Sąjungos pramonės patirtos žalos ir importo iš keturių nagrinėjamųjų šalių ryšys nenutrūko. Šiuo atžvilgiu šis Brazilijos eksportuotojas rėmėsi tuo, kad importas iš Kinijos, kurio kainos vis labiau mažėjo, padidėjo ir augo kur kas sparčiau negu importas iš keturių nagrinėjamųjų šalių.

(399) Komisija atmetė šiuos teiginius. Dėl sprendimo įtraukti duomenis apie „ArcelorMittal Group“ importą iš susijusios bendrovės Brazilijoje, kuris buvo skirtas susijusioms bendrovėms Sąjungoje, Komisija pažymėjo, jog padarius

išvadą, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti bendro importo dempingo kaina poveikio vertinimo kriterijai buvo įvykdyti, turi būti atliekama su visomis keturiomis nagrinėjamosiomis šalimis kartu susijusi priežastinio ryšio analizė. Kaip paaiškinta 4.3.1 skyriuje, bendro Brazilijos, Rusijos, Irano ir Ukrainos vertinimo sąlygos buvo įvykdytos. Taigi šiuo atveju sau padarytos žalos klausimas yra susijęs su tuo, ar Sąjungos pramonei skirtas importas iš Brazilijos buvo tokio dydžio, kad dėl jo galėtų nutrūkti priežastinis žalos ir bendro importo dempingo kaina ryšys. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad „ArcelorMitttal Group“ importas per tiriamąjį laikotarpį sudarė tik 5,8 % viso importo iš keturių nagrinėjamųjų šalių. Remdamasi šiuo pagrindu, ji padarė išvadą, kad dėl tokios nedidelės apimties priežastinis dempingo ir nustatytos žalos ryšys negalėjo nutrūkti. Jos poveikis žalai buvo nedidelis.

(400) Dėl teiginio dėl importo iš Kinijos Komisija rėmėsi 394 konstatuojamąja dalimi. NET jei tai, kad importas iš Kinijos augo sparčiau negu importas iš keturių nagrinėjamųjų šalių, yra tiesa, tiriamojo laikotarpio importo iš nagrinėjamųjų šalių lygis (4,2 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį) yra beveik tris kartus aukštesnis negu tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos lygis (1,6 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį). Taigi, kaip jau minėta, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos galėjo būti susijęs su Sąjungos pramonės patirta materialine žala, kaip nurodyta 349 konstatuojamojoje dalyje, tačiau priežastinis importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir per tiriamąjį laikotarpį nustatytos materialinės žalos ryšys dėl jo nenutrūko.

(401) Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ teigė, kad Komisijai nepavyko nustatyti priežastinio žalos ir plokščių karštojo valcavimo produktų importo iš Brazilijos ryšio. „Usiminas“ teigimu, niekam neturėtų kilti abejonių, kad importas iš Brazilijos, atsižvelgiant į jo nedideles apimtis ir palyginti didesnes kainas, paprasčiausiai negalėjo padaryti nustatyto žalingo poveikio Sąjungos pramonei. „Usiminas“ taip pat teigė, kad net jei importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos buvo susumuotas, jo apimtis negalėjo būti laikoma reikšminga, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje. Visų pirma, bendra Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis per tiriamąjį laikotarpį sudarė ne daugiau kaip 12,58 % ir buvo pernelyg maža, kad galėtų būti žalos priežastimi, ypač atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė per nagrinėjamąjį laikotarpį išlaikė didesnę nei 75 % rinkos dalį. Be to, „Usiminas“ pareiškė, kad, remiantis informaciniame dokumente pateiktais duomenimis, laikas, kai mažėjo Sąjungos pelningumas, nesutapo su laiku, kai didėjo bendro importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos apimtis. Šiuo atžvilgiu „Usiminas“ pareiškė, kad, pavyzdžiui, pelningumas labiausiai mažėjo nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio, tuo tarpu bendra importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis per tą laikotarpį padidėjo vos 0,08 %. Galiausiai jis Komisijos paprašė paaiškinti, kaip yra įmanoma, kad importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos padėtis per tokį trumpą laiką tiek pakito, kad žalos grėsmės nekėlęs importas tapo Sąjungos pramonės faktiškai patirtos materialinės žalos priežastimi.

(402) Pirma, kaip paaiškinta 261 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad, remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalimi, sąlygos, pagal kurias importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos poveikis turi būti vertinamas bendrai, buvo įvykdytos. Visi dempingo skirtumai, apskaičiuoti importui iš šių šalių ir nurodyti 3 skirsnyje „Dempingas“, buvo didesni nei *de minimis* riba, taigi nebuvo nereikšmingi.

(403) Antra, Komisija atmetė teiginį, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis negali būti laikoma reikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje. 2013 m. bendra Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis sudarė 7,45 %, o per tiriamąjį laikotarpį ji padidėjo iki 12,58 %. Be to, vertinant absoliučiais skaičiais, importo iš šių šalių apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai padidėjo – nuo 2,4 mln. tonų 2013 m. iki 4,3 mln. tonų per tiriamąjį laikotarpį. Kita vertus, Sąjungos pramonės rinkos dalis per tą patį laikotarpį sumažėjo nuo 85,1 iki 76,7 %, o tai rodo, kad Sąjungos plieno gamintojų konkurencinė padėtis pablogėjo.

(404) Trečia, bendra importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos rinkos dalis per 2015 m. ir tiriamąjį laikotarpį iš tikrųjų padidėjo tik 0,08 %. Tačiau importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kainos per tą patį laikotarpį taip pat gerokai sumažėjo (atitinkamai 10, 14, 16 ir 14 %), o tai yra dar vienas veiksnys, į kurį būtina atsižvelgti nustatant, ar materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina.

(405) Galiausiai dėl teiginio, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis nekėlė žalos grėsmės, laikinojo reglamento dėl Kinijos 188 konstatuojamojoje dalyje šiuo atžvilgiu nustatyta, jog *„gali būti, kad importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos buvo susijęs su materialinės žalos grėsme“* ([1]). Šis teiginys buvo patvirtintas galutinio reglamento dėl Kinijos ([2]) 116 konstatuojamojoje dalyje.

(406) Be to, priežastinio ryšio analizėje, nurodytoje 337–339 konstatuojamosiose dalyse, aiškiai paaiškinta ir pagrįsta, kodėl importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos tapo Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastimi. Atsižvelgdama į laiko sutapimą ir į importo dempingo kainomis, kurios buvo nuolat mažinamos, lygį, taip pat į tai, kad sumažėjo Sąjungos pramonės pardavimo apimtis, buvo smukdomos jos kainos ir dėl to pramonė patyrė nuostolių, Komisija padarė išvadą, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala.

(407) Be to, „Usiminas“ teigė, kad bet kokią žalą, kurią Sąjungos pramonė patyrė per tiriamąjį laikotarpį, bent iš dalies lėmė per nagrinėjamąjį laikotarpį toliau jaustas ekonomikos nuosmukio poveikis. Ši bendrovė taip pat teigė, jog kur kas labiau tikėtina, kad tariamą žalą padarė importas iš Kinijos ir Turkijos bei didelės energijos kainos Sąjungoje, o ne importas iš Brazilijos.

(408) Komisija atmetė šiuos teiginius dėl toliau nurodytų priežasčių. Dėl argumento, kad žalą bent iš dalies lėmė ekonomikos nuosmukis, Komisija tyrimo metu padarė išvadą, kad nors euro zonos skolų krizė turėjo neigiamo poveikio 2013 m., per tiriamąjį laikotarpį nustatytos materialinės žalos ji nesukėlė (žr. 342 konstatuojamąją dalį).

(409) Dėl argumento, jog yra kur kas labiau tikėtina, kad Sąjungos pramonės, kaip teigiama, patirtą žalą sukėlė kiti veiksniai (importas iš Kinijos ir Turkijos bei didelės energijos kainos), o ne importas iš Brazilijos, galima padaryti tokias pastabas:

a) importas iš Kinijos: kaip nurodyta 343–349 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos, atsižvelgiant į jo apimtis ir kainas, galėjo būti susijęs su atliekant šį tyrimą nustatyta materialine žala, tačiau priežastinis Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo iš keturių kitų šalių dempingo kaina ryšys dėl jo nenutrūko;

b) importas iš Turkijos: kaip nurodyta 356 konstatuojamojoje dalyje, importas iš Turkijos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Taigi, net jei importas iš Turkijos buvo susijęs su Sąjungos pramonei padaryta žala, jis negalėjo būti atliekant žalos analizę nustatyto neigiamų tendencijų didėjimo priežastis;

c) didelės energijos kainos: šiuo atžvilgiu Komisija remiasi 378 konstatuojamąja dalimi. Kalbant apie šias išlaidas, negalima teigti, kad Sąjungos gamintojų padėtis buvo palyginti nepalanki. Dėl 2010–2015 m. mažėjusių elektros energijos kainų Sąjunga tapo regionu, kurio elektros energijos kainų lygis buvo ketvirtas tarp žemiausių pasaulyje.

(410) Komisija laikėsi nuomonės, kad nė vienas iš argumentų, kuriuos suinteresuotosios šalys pateikė po informacinio dokumento atskleidimo, negalėjo pakeisti išvadų dėl nustatyto priežastinio importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės per tiriamąjį laikotarpį patirtos materialinės žalos ryšio.

(411) Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos bendrovė CSN teigė, kad „ArcelorMittal Group“ poveikis žalai turėtų būti atskirtas ir skiriamas nuo importo iš Brazilijos poveikio. Dėl to tyrimas Brazilijos atžvilgiu turėtų būti nutrauktas, nes be „ArcelorMittal Group“ importo, kuris buvo apibūdintas kaip sau padaryta žala, importo dempingo kaina rinkos dalis būtų mažesnė už *de minimis* ribą.

(412) Komisija atmetė šį teiginį. NET jei Komisija atskirtų „ArcelorMittal Group“ importą, likęs importas iš Brazilijos aiškiai nebūtų nereikšmingas. Be to, kaip nurodyta 399 konstatuojamojoje dalyje, padarius išvadą, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti bendro importo dempingo kaina poveikio vertinimo kriterijai buvo įvykdyti, turi būti atliekama su visomis keturiomis nagrinėjamosiomis šalimis kartu susijusi priežastinio ryšio analizė.

([1]) 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7).

([2]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 68).

(413) Taigi, remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos dempingo kaina. Dėl kitų žinomų veiksnių, kurie tuo pačiu metu turėjo poveikio Sąjungos pramonės padėčiai ir kurie buvo vertinti atskirai arba bendrai, šis priežastinis ryšys nenutrūko.

6. **SĄJUNGOS INTERESAI**

6.1. **Pirminės pastabos**

(414) Remdamasi pagrindinio reglamento 21 straipsniu Komisija nagrinėjo, ar galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Ji skyrė ypatingą dėmesį poreikiui pašalinti prekybą iškreipiančio žalingo dempingo poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų ir naudotojų interesus.

(415) Apie Komisijos išvadas dėl Sąjungos interesų šalims buvo pranešta informaciniu dokumentu. Suinteresuotosios šalys pateikė pastabas, kurios nagrinėjamos tolesnėse konstatuojamosiose dalyse. Be to, kaip paaiškinta 28 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse, Komisija taip pat surinko papildomos informacijos apie pokyčius po TL. Po informacinio dokumento atskleidimo ji atliko patikrinimus daugelio naudotojų, asociacijų ir Sąjungos gamintojų patalpose, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje. Priimdama galutinį sprendimą dėl Sąjungos interesų, Komisija atsižvelgė į šalių pastabas ir į papildomai surinktą informaciją apie pokyčius po TL, kurie aptariami tolesnėse konstatuojamosiose dalyse.

(416) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas teigė turįs didelių abejonių dėl to, kaip Komisija vertino laikotarpio po TL duomenis, kad nustatytų Sąjungos interesus. Skundo pateikėjas teigė, kad laikotarpis po TL negali būti laikomas pagrindu, kuriuo remiantis būtų galima atmesti akivaizdžias išvadas, kurios turi būti padarytos remiantis TL duomenimis. Be to, jis teigė, kad, nusprendusi įvertinti laikotarpio po TL duomenis, Komisija turėtų įvertinti ir laikotarpį po 2017 m. kovo mėn., *nes „2017 m. antrojo ketvirčio duomenys geriausiai parodo, kas būtų nutikę, jeigu nebūtų nustatyta jokių muitų* [1]“.

(417) Be to, po informacinio dokumento atskleidimo Komisija iš konsorciumo narių, eksportuojančių gamintojų ir Brazilijos atstovybės Europos Sąjungoje gavo pastabų dėl būtinybės atsižvelgti į svarbius pokyčius po TL. Didžioji dalis gautų pastabų buvo susijusios su kainų raida ir visų pirma su tuo, kad nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos po tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo.

(418) Dėl šių skundo pateikėjo argumentų pasakytina, kad vadovaujamasi pagrindiniu principu, pagal kurį, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama. Vis dėlto Komisija pažymėjo, jog sprendžiant, ar tai atitinka Sąjungos interesus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje, į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, gali būti atsižvelgiama [2]. Vertinant laikotarpio po TL duomenis, nagrinėtas kuo ilgesnis laikotarpis po tiriamojo laikotarpio. Suinteresuotosioms šalims buvo nusiųsti tam tikri tolesni klausimai, susiję su laikotarpiu po 2017 m. kovo mėn., ir į atsakymus taip pat buvo atsižvelgta.

(419) Vertinant, ar Sąjunga suinteresuota, kad būtų nustatytos atitinkamos priemonės, ir visų pirma atsižvelgiant į konkrečias šio atvejo aplinkybes, tikslinga atsižvelgti į pokyčius po TL, susijusius su visų pirma staigiu nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainų padidėjimu ir tam tikrų rūšių produktų stygiumi rinkoje. Taigi Komisijos sprendimas atliekant Sąjungos interesų vertinimą išimties tvarka išnagrinėti šiuos pokyčius po TL laikotarpiu nuo 2016 m. liepos mėn. iki 2017 m. kovo mėn. (ir po 2017 m. kovo mėn.), buvo pagrįstas ir tinkamas.

---

[1] 2017 m. gegužės 2 d. EUROFER pateiktos pastabos, p. 12. Šis pareiškimas susijęs su tuo, kad pradiniame etape Komisija nusprendė tęsti tyrimą nenustatant priemonių.

[2] 2011 m. spalio 25 d. Sprendimas *Transnational Company Kazchrome ir ENRC Marketing/Taryba*, T-192/08, Rink. ES:T:2011:619, 221 punktas.

6.2. **Sąjungos pramonės interesai**

(420) Sąjungos pramonė veikia keliose valstybėse narėse (Jungtinėje Karalystėje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Čekijoje, Slovakijoje, Italijoje, Liuksemburge, Belgijoje, Lenkijoje, Nyderlanduose, Austrijoje, Suomijoje, Švedijoje, Portugalijoje, Vengrijoje ir Ispanijoje) ir joje dirba maždaug 18 000 darbuotojų, kurių darbas įvairiose Sąjungos gamintojų plieno gamyklose yra tiesiogiai susijęs su panašiu produktu (žr. 289 konstatuojamąją dalį).

(421) Atliekant tyrimą bendradarbiavo septyniolika ES gamintojų. Vienas Italijos gamintojas prieštaravo tyrimo inicijavimui.

(422) Kaip nurodyta 387 konstatuojamojoje dalyje, blogėjo visos Sąjungos pramonės padėtis, ypač nuo 2015 m. antrojo pusmečio, ir neigiamą poveikį jai darė importas dempingo kaina. Visų pirma, padarytas didelis poveikis su atrinktų Sąjungos gamintojų finansine veikla susijusiems žalos rodikliams, kaip antai pelningumui.

(423) Be to, tikimasi, kad nustačius galutinius antidempingo muitus Sąjungos rinkoje būtų atkurtos sąžiningos prekybos sąlygos ir Sąjungos pramonė galėtų atsigauti. Dėl to Sąjungos pramonės pelningumas padidėtų iki tokio lygio, kuris laikomas būtinu šioje kapitalui imlioje pramonėje. Sąjungos pramonei dėl importo dempingo kaina iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos padaryta materialinė žala.

(424) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija šešiems atrinktiems Sąjungos gamintojams nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po TL. Klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymus pateikė visi šeši Sąjungos gamintojai, o skundo pateikėjui buvo pranešta, kad Komisijos tarnybos atitinkamus duomenis patikrins vietoje.

(425) Iš surinktų šešių atrinktų Sąjungos gamintojų laikotarpio po TL duomenų matyti, kad kiekvieno atskiro Sąjungos gamintojo pelningumas buvo nevienodas. Per tiriamąjį laikotarpį atrinkti Sąjungos gamintojai patyrė nuostolius, kurie sudarė vidutiniškai – 7,8 %. Per laikotarpius po TL, t. y. 2016 m. liepos–gruodžio mėn. ir 2017 m. sausio–kovo mėn., pelningumas siekė atitinkamai 2 % ir 8,6 %. Šie procentiniai dydžiai – tai visų atrinktų Sąjungos gamintojų svertiniai ikimokestiniai pelningumo vidurkiai, nurodyti jų atitinkamose pelno ir nuostolio ataskaitose ir išreikšti jų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje procentine dalimi.

(426) Komisija dar kartą pažymi, kad pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį išvada dėl žalos buvo padaryta remiantis patikrintais TL duomenimis. Kita vertus, laikotarpio po TL duomenys buvo renkami ir tikrinami tik dėl atliekamos Sąjungos interesų analizės. Iš 301 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės duomenų matyti, kad nuo 2013 m. buvo patiriami dideli nuostoliai ir susidarė neigiami pinigų srautai.

(427) Remdamasi papildoma gauta informacija, Komisija nustatė, kad bendrai įvertintų pelno ir išlaidų pokyčių laikotarpiais po TL nepakanka nei sušvelninti nustatytų neigiamų kitų žalos rodiklių tendencijų poveikio, nei kompensuoti didelių nuostolių, kurie buvo patiriami keturis laikotarpius iš eilės.

(428) Todėl Komisija padarė išvadą, kad galutinių antidempingo muitų nustatymas atitiktų Sąjungos pramonės interesus.

6.3. **Importuotojų interesai**

(429) Kaip nurodyta 8 konstatuojamojoje dalyje, visi septyni apie save pranešę importuotojai priklausė konsorciumui ir pasisakė prieš priemonių nustatymą šiame konkrečiame tyrime.

(430) Atrinkto nesusijusio importuotojo veiklai, susijusiai su nagrinėjamuoju produktu, per tiriamąjį laikotarpį teko 5–10 % visos apyvartos. Jis prieštaravo galimam antidempingo priemonių nustatymui, nes, jo manymu, dėl to nagrinėjamojo produkto importas galėtų dar sumažėti arba nutrūkti.

(431) Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta 453 ir 458 konstatuojamosiose dalyse, 2017 m. pirmaisiais mėnesiais plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš kitų nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina šalių iš dalies kompensavo apimtis, kurios buvo importuojamos iš nagrinėjamųjų šalių prieš šio tyrimo inicijavimą. Taigi Komisija padarė išvadą, kad nustačius priemones importuotojams nebūtų padarytas reikšmingas neigiamas su kainomis susijęs poveikis, bet jiems tektų pakeisti šaltinius ir dėl to šie importuotojai patirtų papildomų išlaidų.

6.4. **Naudotojų interesai**

6.4.1. *Įvadas*

(432) Plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno naudojami kaip pramonės žaliava, kurią galutiniai naudotojai, įskaitant statybos (plieno vamzdelių gamybos), laivų statybos, dujų talpyklų, slėginių indų ir energijos vamzdynų sektorius, įsigyja įvairiems naudojimo tikslams.

(433) Su nagrinėjamuoju produktu susijusiose tolesnės gamybos grandies produktų rinkose naudotojai konkuruoja su vertikaliai integruotomis susijusiomis Sąjungos pramonės bendrovėmis. Nagrinėjamasis produktas ir (arba) panašus produktas sudaro įvairių naudotojų sąnaudų dalį ir yra jų perdirbamas.

(434) Konsorciumas įvairiais tyrimo etapais kelis kartus pateikė pastabų. Be to, jo prašymu buvo surengti trys klausymai.

(435) Italijoje įsikūrusi bendrovė „Marcegaglia Carbon Steel Spa“ (toliau – „Marcegaglia“), kuri perdirba nagrinėjamąjį produktą ir (arba) panašų produktą, gamina, *inter alia*, vamzdelius, vamzdžius ir kitus tolesnės gamybos grandies plieno produktus ir priklauso konsorciumui, klausimyno atsakymus pateikė kaip konsorciumo narė. Nagrinėjamasis produktas ir (arba) panašus produktas sudaro ir šio naudotojo sąnaudų dalį. „Marcegaglia“ savo reikmėms per metus sunaudoja 2,9–4,4 mln. tonų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto. Ji iš nagrinėjamųjų šalių ir iš kitų trečiųjų šalių importuoja 1,6–2,4 mln. tonų produkto. Bendrovė visapusiškai bendradarbiavo atliekant tyrimą; ji pateikė klausimyno atsakymus, po to jos patalpose buvo atlikti patikrinimai vietoje ir ji pateikė visą informaciją, kurios vykstant tyrimui paprašė Komisija.

(436) Be to, kaip nurodyta 17 konstatuojamojoje dalyje, vos inicijavus tyrimą pastabas pateikė konsorciumui nepriklausantys naudotojai, visų pirma Baltijos valstybių ir Lenkijos. Jie prieštaravo šio tyrimo inicijavimui. Pastabas taip pat pateikė Latvijos darbdavių konfederacija ir Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija, kurios prieštaravo tyrimo inicijavimui. Nors vykstant šiam tyrimui buvo siekta tęsti bendradarbiavimą su šiomis suinteresuotosiomis šalimis, net ir po informacinio dokumento atskleidimo nebuvo gauta jokių papildomų pastabų.

(437) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad Sąjungos interesų analizė buvo iškraipyta, nes ją atliekant dėmesys buvo sutelktas tik į neintegruotus naudotojus, kurie yra priklausomi nuo eksporto ir kuriems žaliavų tiekimas dempingo kaina buvo (ir tebėra) naudingas. Jis taip pat tvirtino, kad Komisija nesugebėjo atsižvelgti į kitų naudotojų bendrovių – naudotojų, susijusių su Sąjungos gamintojais, ir kitų naudotojų, kurie dėl įvairių priežasčių negali kliautis importu – interesus. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad sprendimas nenustatyti priemonių padarė neigiamą poveikį su Sąjungos gamintojais susijusiems naudotojams, nes jiems tenka konkuruoti su naudotojais, kurie kliaujasi importu dempingo kaina.

(438) Kaip minėta 28 ir 29 konstatuojamosiose dalyse, po informacinio dokumento atskleidimo Komisija ir toliau ieškojo bei tikrino visą informaciją, kurią laikė reikalinga galutinėms išvadoms padaryti. Todėl ji 74 naudotojams (įskaitant konsorciumo narius, su Sąjungos gamintojais susijusius naudotojus ir kitus naudotojus, kurie dėl įvairių priežasčių negali kliautis importu) ir 12 naudotojų asociacijų nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po TL.

(439) Klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymus Komisijai pateikė 25 naudotojai ir (arba) paslaugų centrai:

— klausimyną dėl laikotarpio po TL užpildė 11 konsorciumo narių ([1]), t. y. 33 % visų konsorciumo narių. Jie pasisakė prieš priemonių nustatymą;

— klausimyną užpildė trys su eksportuojančiais gamintojais susiję naudotojai. Jie pasisakė prieš priemonių nustatymą;

— klausimyną dėl laikotarpio po TL užpildė devyni su Sąjungos gamintojais susiję naudotojai. Jie pritaria priemonių nustatymui;

— klausimyną dėl laikotarpio po TL užpildė du su Sąjungos gamintojais nesusiję naudotojai. Jie pritaria priemonių nustatymui.

Iš 25 naudotojų pateiktų klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymų, 14 klausimynų buvo visiškai užpildyti.

(440) Be to, dvi iš 12 naudotojų asociacijų pateikė papildomos informacijos.

(441) Šuo atžvilgiu skundo pateikėjas tvirtino, kad Komisija, atsižvelgusi į žemą bendradarbiavimo lygį, dėl toliau nurodytų priežasčių turėjo padaryti išvadą, kad naudotojams nebūtų daroma jokio poveikio: pradinio klausimyno atsakymus pateikė labai mažai naudotojų, į klausimynus dėl laikotarpio po TL, kurių buvo išsiųsta daug, atsakė nedaug naudotojų, įskaitant ir nedaug konsorciumo narių, ir, galiausiai, į daugumos finansinius duomenis pateikusių ir muitų nustatymui pritarusių naudotojų nuomones iš esmės nebuvo atsižvelgta.

(442) Visų pirma Komisija pakartojo, kad Sąjungos interesų tyrimą ji atliko visapusiškai laikydamasi pagrindinio reglamento 21 straipsnio nuostatų:

kai buvo atskleistas informacinis dokumentas (žr. 22 konstatuojamąją dalį, 2017 m. balandžio 4 d.), Komisija pripažino, kad naudotojų bendradarbiavimo lygis pildant pradinį klausimyną buvo žemas. Ji šalis paragino pareikšti savo nuomonę apie faktus ir aplinkybes, kurie pradiniame etape iki tol buvo nustatyti. Tuo metu Komisija taip pat pažymėjo, kad iš vieno šaltinio gauti dokumentais pagrįsti įrodymai nederėjo su įrodymais, gautais iš kitų šaltinių, įskaitant prieštaraujančius Sąjungos pramonės ir konsorciumo pareiškimus apie pelningumo skirtumus ir galimybę perkelti kainų padidėjimą. Atsižvelgusi į tai, Komisija nustatė, kokias papildomas procedūras būtina atlikti, kad būtų galima surinkti patikimų įrodymų. Tai atitiko pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalį (antrą sakinį) ir 2 dalį, kuriose nustatyta, kad sprendimą pagal šį straipsnį reikia priimti tik tuo atveju, jeigu visoms šalims buvo sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones. Be to, pagrindinio reglamento 21 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad Komisija privalo išanalizuoti po pradinio etapo tinkamai pateiktą informaciją.

(443) Skundo pateikėjo argumentas, kad atsakymus į klausimynus dėl laikotarpio po TL pateikė pernelyg mažai naudotojų, kad jais remiantis būtų galima daryti reikšmingas išvadas, Komisijai taip pat neatrodė įtikinamas. Iš naudotojų ji gavo 14 visiškai užpildytų klausimynų dėl laikotarpio po TL (žr. lentelę 498 konstatuojamojoje dalyje). Tuos klausimyno atsakymus, be kita ko, pateikė vienas svarbus naudotojas („Marcegaglia“), kuris, kaip paaiškinta 435 konstatuojamojoje dalyje, savo reikmėms suvartojo 8,5–13 % visų Sąjungoje pagaminamų plokščių karštojo valcavimo produktų. Be to, ESTA pateikti klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymai apima ne mažiau kaip 100 Sąjungoje veikiančių plieno vamzdžių gamintojų ([2]). Jos pateikta informacija apie nedidelį neigiamą viso vamzdžių gamybos sektoriaus pelningumą patvirtino įrodymus, kuriuos pateikė visapusiškai bendradarbiavę ir klausimynus dėl laikotarpio po TL užpildę naudotojai. Taigi Komisija manė, kad 25 atsakymus (įskaitant 14 naudotojų visiškai užpildytų klausimynų dėl laikotarpio po TL) galima laikyti reprezentatyviais, kad, visapusiškai laikantis pagrindinio reglamento 21 straipsnio 5 dalies nuostatų, būtų galima padaryti išvadas dėl visos plieno vamzdžių gamintojų rinkos.

([1]) Nors užpildyti klausimynus dėl laikotarpio po TL buvo paprašyta visų konsorciumo narių, konsorciumui atstovaujantis teisininkas nurodė, kad kai kurie iš jų neturėjo organizacinės struktūros, kad galėtų pateikti prašomą informaciją apie laikotarpį po TL, o kiti buvo užsiėmę finansinių metų pabaigos darbais, nekalbant apie valstybines šventes ir klausimynui užpildyti skirtą trumpą galutinį terminą.

([2]) 2017 m. gegužės 10 d. rašte ESTA Komisijos tarnyboms nurodė, kad *„ji atstovauja daugiau kaip 100 plieno vamzdžių gamintojų 17 ES šalių ir apima daugiau kaip 90 % ES produkcijos. Šie gamintojai yra įvairūs tai gali būti didelės tarptautinės grupės arba tik vieną gamybos padalinį vienoje šalyje turinčios MVĮ, kurios taip pat gali būti didelių plieno gamintojų patronuojamosios bendrovės arba šeimos bendrovės*“.

(444) Galiausiai Komisija atmetė skundo pateikėjo teiginį, kad ji nepaisė naudotojų, kurie pritarė priemonių nustatymui, nuomonių. Jų požiūris buvo aiškiai nurodytas 439 konstatuojamojoje dalyje ir 498 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje. Tačiau Komisija taip pat suprato, kad dauguma tų naudotojų priklausė Sąjungos vertikaliai integruotiems plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamintojams. Apie save jie pranešė tik po to, kai buvo imtasi koordinuotų veiksmų, kaip matyti iš pateiktų standartinių formuluočių, kuriose nurodoma, kad tie naudotojai pritaria priemonėms, ir nepateikiama jokios konkrečios informacijos apie jų konkrečią padėtį. Kadangi jie iš esmės atkartojo bendrą Sąjungos pramonės nuomonę, Komisija nustatė, kad jie nepateikė jokių naujų duomenų, dėl kurių galėtų pasikeisti atitinkamų nagrinėjamų interesų vertinimas.

(445) Taigi tolesniuose poskirsniuose pateikiamas visos atliekant šį tyrimą gautos informacijos vertinimas ir Komisijos išvados, kurios buvo padarytos atsižvelgus į visas suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas.

6.4.2. *Naudotojų teiginiai*

(446) Konsorciumas įrodinėjo, kad, be priemonių, taikomų importui iš Kinijos, nustačius priemones ir importui iš nagrinėjamųjų šalių, susiklostytų tokia padėtis, kai naudotojai Sąjungos rinkoje netektų patikimos pasiūlos, visų pirma pakartotiniam valcavimui skirtų aukštos kokybės ritinių. Konsorciumui priklausantys naudotojai per klausymus taip pat nurodė, kad Sąjungos pramonė ne visada užtikrina tam tikrų, labiau specializuotų rūšių produktų (kaip antai, naudojamų automobilių gamybos sektoriuje) tiekimą. Jie taip pat teigė, kad Sąjungos gamintojams prireikia daug laiko produktams pristatyti, o Sąjungos prekiautojai, priešingai nei Sąjungos gamintojai, taip pat sandėliuoja įvairių rūšių produktus ir naudotojų patogumui sudaro nedidelių kiekių pristatymo tvarkaraštį.

(447) Konsorciumas atkreipė dėmesį į tai, kad 88 % viso produkto Sąjungoje gamina tik 16 bendrovių, kurios priklauso aštuonioms didelėms grupėms, ir kad didžioji produkcijos dalis skirta uždarajai rinkai. Taigi Sąjungos gamintojai, užimantys gana didelę rinkos dalį, didelį spaudimą galėjo daryti ir nagrinėjamojo produkto rinkoje, ir tolesnės grandies produktų rinkoje. Atskiri konsorciumo nariai taip pat patvirtino šiuos teiginius, kai buvo išklausomi.

(448) Konsorciumas taip pat teigė, kad „*nagrinėjamosioms šalims nustačius antidempingo muitus, nesusijusi ES perdirbimo pramonė taptų ypač pažeidžiama, palyginti su trečiosiose šalyse įsisteigusiais konkurentais, kurie ES rinkose galėtų parduoti produktus, pagamintus iš plokščių karštojo valcavimo produktų, kuriems antidempingo priemonės nebuvo taikytos.*“ Be to, jis įrodinėjo, kad 2016 m. antrąjį pusmetį (laikotarpiu po TL) Sąjungos plieno gamintojų veiklos rezultatai pagerėjo, nes gerokai pakilo kainos Sąjungos rinkoje.

(449) 2016 m. liepos 18 d. Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija pareiškė, kad „*… dėl priemonių, nustatytų šio produkto importui, kokios jos bebūtų, ir būtinybės ieškoti kitų tiekėjų artimiausiu ar vidutiniu laikotarpiu gerokai padidės pridėtinę vertę turinčių Latvijos produktų gamybos sąnaudos ir sumažės jų konkurencingumas visose rinkose*“. Panašias pastabas, t. y. kad nustačius priemones padidės naudotojų išlaidos, pateikė ir visas konsorciumas kartu, ir keletas jo narių atskirai.

6.4.3. *Naudotojų teiginių analizė*

6.4.3.1. Pasiūlos trūkumas

(450) Dėl argumentų, kad nustačius priemones atsirastų nagrinėjamojo produkto pasiūlos trūkumas, Komisija visų pirma pažymėjo, kad antidempingo muitų tikslas yra ne uždaryti Sąjungos rinką importui, bet atkurti sąžiningą prekybą pašalinant žalingo dempingo poveikį. Taigi importas iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos neturėtų nutrūkti, o turėtų būti tęsiamas, nors jau sąžiningomis kainomis.

(451) Kartu negalima atmesti galimybės, kad Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustatytos priemonės šias šalis praktiškai galėtų paskatinti apriboti eksportą.

(452) Šiuo atžvilgiu Komisija nustatė, kad naudotojai nėra priklausomi vien nuo importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, nes jie nagrinėjamąjį produktą pirko ir iš Sąjungos gamintojų bei kitų trečiųjų šalių, kaip antai Turkijos, Pietų Korėjos ir Indijos, gamintojų.

(453) Taigi naudotojai galėtų pradėti importuoti iš kitų trečiųjų šalių. Šiuo atžvilgiu Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad 2016 m. importas iš kitų trečiųjų šalių, kaip antai Turkijos, Indijos ir Pietų Korėjos, santykinai padidėjo. Vertinant absoliučiais skaičiais, 2016 m. šios šalys eksportavo apytikriai 2,25 mln. tonų.

(454) Be to, atlikdama tyrimą, Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonė turi nepanaudotų pajėgumų, kaip nurodyta 278 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad rinkoje esant palankioms sąlygoms, būtų galima per trumpą laiką pradėti naudoti didelę esamų nepanaudotų pajėgumų dalį (maždaug 7 mln. tonų). Skundo pateikėjas konkrečiai paminėjo galimybę atnaujinti gamybą trijose gamyklose Jungtinėje Karalystėje, Ispanijoje ir Vokietijoje. Komisija patvirtino, kad šios gamyklos iš tiesų egzistuoja ir jose galėtų būti atnaujinta gamyba.

(455) Po informacinio dokumento atskleidimo keletas suinteresuotųjų šalių Komisijai pateikė pastabas dėl jos išvadų dėl galimo pasiūlos trūkumo.

(456) Du Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group“ ir „Severstal Group“) teigė, kad priemonės turėtų draudžiamąjį ir (arba) importą ribojantį poveikį ir dėl to kiltų grėsmė plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimui ne tik jų patronuojamosioms įmonėms, bet ir visiems nepriklausomiems naudotojams visoje Sąjungoje.

(457) Kita vertus, skundo pateikėjas teigė, kad plokščių karštojo valcavimo produktų importą iš penkių nagrinėjamųjų šalių, kuris 2016 m. sudarė maždaug 421 000 tonų per mėnesį, galėtų su kaupu kompensuoti importas iš Turkijos, Indijos, Pietų Korėjos ir Egipto, kuris per pirmus tris 2017 m. mėnesius sudarė 450 000 tonų per mėnesį. O konsorciumas teigė, jog naudotojai negali būti tikri, kad importas iš šių šalių, kaip alternatyvus tiekimo šaltinis, bus patikimas ir stabilus, atsižvelgiant į, pavyzdžiui, didelę plieno paklausą Turkijos ir Indijos vidaus rinkoje. Be to, konsorciumas teigė, kad, 2016 m. spalio mėn. Kinijai nustačius laikinuosius antidempingo muitus, 2016 m. spalio mėn. – 2017 m. sausio mėn., palyginti su 2015 m. spalio mėn. – 2016 m. sausio mėn. laikotarpiu, plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš Kinijos sumažėjo 98 %.

(458) Kaip minėta 452 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad naudotojai nėra priklausomi vien nuo importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos, nes per tiriamąjį laikotarpį jie plokščius karštojo valcavimo produktus taip pat pirko iš Sąjungos gamintojų ir iš kitų trečiųjų šalių gamintojų. Kaip matyti iš turimų Eurostato duomenų, plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš kitų nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina šalių 2017 m. pirmaisiais mėnesiais kompensavo apimtis, kurios buvo importuojamos iš nagrinėjamųjų šalių prieš šio tyrimo inicijavimą. Didžiąją dalį kito importo iš trečiųjų šalių 2017 m. pirmaisiais mėnesiais sudarė importas iš tokių šalių kaip Egiptas, Indija, Pietų Korėja ir Turkija. Vis dėlto importo iš kitų nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina šalių apimčių nepakanka visiškai kompensuoti sumažėjusias importo iš Brazilijos, Irano, Rusijos, Ukrainos ir Kinijos apimtis.

22 lentelė

Importo apimčių palyginimas

Šalys	Visas importas per TL	Vidutinis mėnesio importas per TL	Visas importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinis mėnesio importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinių mėnesio importo apimčių skirtumas
Keturios šalys: (Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina)	4 266 881 (žr. 262 konstatuojamąją dalį)	355 573	386 485	128 828	– 226 745
Kinija	1 578 848 (žr. 343 konstatuojamąją dalį)	131 571	5 364	1 788	– 129 783

Šalys	Visas importas per TL	Vidutinis mėnesio importas per TL	Visas importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinis mėnesio importas per pirmus tris 2017 m. mėnesius	Vidutinių mėnesio importo apimčių skirtumas
Kitos trečiosios šalys (Egiptas, Indija, Pietų Korėja, Turkija ir kt.)	2 057 998 (žr. 353 konstatuojamąją dalį)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Visas importas	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	– 40 086

Šaltinis: Eurostatas.

(459) Iš lentelės matyti, kad bendra vidutinė importo apimtis 2017 m. pirmąjį ketvirtį, palyginti su tiriamojo laikotarpio apimtimis, sumažėjo maždaug 40 000 tonų per mėnesį (480 000 tonų per metus). Taigi, importo iš kitų trečiųjų šalių apimtis sumažėjusią apimtį iš keturių nagrinėjamųjų šalių ir iš Kinijos šiais laikotarpiais kompensavo didžiąja dalimi, bet ne visiškai.

(460) Toliau pateikiamoje lentelėje nurodyta faktinė gamybos tam tikrose didžiosiose kitose trečiosiose šalyse (Egipte, Indijoje, Pietų Korėjoje ir Turkijoje) apimtis.

23 lentelė

Faktinė trečiųjų šalių panašaus produkto gamyba (tūkst. tonų)

Šalis	Neapdoroto plieno pajėgumai, numatyti 2014 m. [1]	Neapdoroto plieno gamyba 2014 m. [2]	Neapdoroto plieno gamyba 2015 m. [2]	Teoriniai perteklinai pajėgumai 2014 m.	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2014 m.	Faktinė plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno gamyba 2015 m.
Egiptas	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
Indija	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 [3]
Pietų Korėja	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turkija	49 400	34 035	31 517	17 883	N.D. [4]	N.D. [4]

[1] *Pajėgumų duomenų šaltinis:* EBPO (2016 m. rugsėjo 5 d. EBPO, DSTI/SU/SC(2016)6/*final*, Mokslo, technologijų ir inovacijų direktoratas, „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity“, priedas, p. 7 ir toliau).

[2] *Gamybos duomenų šaltinis:* Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2016“ (Pasaulio plieno asociacija, „Steel Statistical Yearbook 2016“, 1 lentelė, p. 1 ir 2, ir 13 lentelė, p. 35, http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html.).

[3] Įvertis.

[4] Nėra duomenų.

(461) Iš pateiktų paskutinių turimų su panašiu produktu susijusių 2014–2015 m. duomenų matyti, kad šios trečiosios šalys turi gamybos pajėgumų ir tebeturi tam tikrą neapdoroto plieno gamybos pajėgumų perteklių. Tačiau Indijos vidaus rinkoje [1] stebima didelė plieno paklausa; ji gali padidėti ir Turkijoje [2]. Pietų Korėjoje [3] plieno paklausos didėjimą per pastaruosius kelerius metus skatino spartus statybų produkcijos apimties augimas, nors naujausi rodikliai leidžia daryti išvadą, kad statybų augimo tempas Pietų Korėjoje dabar galbūt lėtėja. Be to, mažėja plieno gamyba Egipte [4] – iš dalies dėl skirstomų gamtinių dujų trūkumo ir Egipto valdžios institucijų priimto sprendimo panaikinti plieno pramonei taikytas su gamtinėmis dujomis susijusias subsidijas.

[1] JAV, Tarptautinės prekybos administracija, „Global Steel Trade Monitor“, 2017 m. vasaris, „Steel Exports Report India“, http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf.

[2] EBPO, DSTI/SC(2017)1/Final, EBPO plieno komitetas, 2017 m. kovo 24 d., „Steel Market Developments – Q2 2017“, 6 ir 9 puslapiuose pateikta analizė, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf.

[3] EBPO, DSTI/SC(2017)1/Final, EBPO plieno komitetas, 2017 m. kovo 24 d., „Steel Market Developments – Q2 2017“, 7 puslapyje pateikta analizė, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf.

[4] EBPO, DSTI/SC(2017)1/Final, EBPO plieno komitetas, 2017 m. kovo 24 d., „Steel Market Developments – Q2 2017“, 10 puslapyje pateikta analizė, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf Dėl sprendimo panaikinti su gamtinėmis dujomis susijusią subsidiją taip pat žr. EBPO, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 2016 m. rugsėjo 5 d., Mokslo, technologijų ir inovacijų direktoratas, p. 19.

(462) Komisija taip pat pažymėjo, kad nepanaudotus pajėgumus, Sąjungos pramonės teigimu, būtų galima pradėti naudoti, kai tik rinkoje būtų atkurta sąžininga konkurencija. Iš tam tikrų susijusių Sąjungos gamintojų parengtų įverčių matyti, kad gamybai trijose gamyklose Jungtinėje Karalystėje, Ispanijoje ir Vokietijoje atnaujinti prireiktų nuo 2 savaičių iki 6 mėnesių. Šią papildomą gamybą galėtų papildyti importas iš kitų trečiųjų šalių.

(463) Todėl Komisija atmetė teiginį, kad nustačius priemones Sąjungos rinkoje atsirastų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto pasiūlos trūkumas. Tačiau Komisija taip pat padarė išvadą, kad nustačius antidempingo muitus naudotojai greičiausiai taptų labiau priklausomi nuo Sąjungos pramonės (žr. 6.4.3.2 skirsnį).

6.4.3.2. Sąjungos plieno gamintojų derybinė galia

(464) Iš 282 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės matyti, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis, vertinant pagal Sąjungos suvartojimą, per tiriamąjį laikotarpį sudarė 76,7 %. Taigi bendram importui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį teko 23,3 % Sąjungos suvartojimo. Daugiau kaip 70 % viso šio importo į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį sudarė importas iš nagrinėjamųjų šalių (Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos), taip pat iš Kinijos, iš kurios importuojamiems produktams nuo 2016 m. spalio 7 d. taikomi antidempingo muitai ([1]).

(465) Taigi, jeigu importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų nustatyti antidempingo muitai, priemonės būtų taikomos daugiau kaip 70 % viso tiriamojo laikotarpio importo (įskaitant Kiniją, kuriai priemonės jau taikomos), nors po tiriamojo laikotarpio eksportuoti į Sąjungą pradėjo kitos nei Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina trečiosios šalys, kaip nurodyta 457 konstatuojamojoje dalyje. Vis dėlto, jeigu 70 % viso tiriamojo laikotarpio importo būtų taikomos priemonės, Sąjungos plieno gamintojų padėtis Sąjungos plokščių karštojo valcavimo produktų rinkoje gerokai sustiprėtų.

(466) Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonę sudaro ne tik atskiri gamintojai, bet ir susijusių gamintojų įvairiose Sąjungos šalyse grupės, kurios naudotojams jau tiekia didelį panašaus produkto kiekį (kaip minėta 464 konstatuojamojoje dalyje, bendra Sąjungos pramonės dalis Sąjungos atvirojoje rinkoje sudaro 76,7 %). Didžiausia Sąjungos plieno gamintojų grupė pagamina daugiau kaip trečdalį visų Sąjungoje pagaminamų plokščių karštojo valcavimo produktų, o trys didžiausios gamintojų grupės kartu pagamina daugiau kaip du trečdalius visų Sąjungoje pagaminamų plokščių karštojo valcavimo produktų. Komisija taip pat nustatė, kad apie 60 % visos Sąjungos gamintojų produkcijos buvo skirta uždarajam naudojimui.

(467) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas nesutiko su Komisijos teiginiais dėl padidėjusios Sąjungos plieno gamintojų derybinės galios ir teigė, kad šie teiginiai neatitinka pagrindinių ekonomikos principų. Jis tvirtino, kad tarp didelių Sąjungos plieno grupių, kurių yra daug, buvo ir bus didelė konkurencija, o kainų lygis ir toliau bus konkurencingas. Be to, kad pagrįstų savo argumentus šiuo klausimu, skundo pateikėjas pateikė ekonominį modelį, kuriuo remdamasis pareiškė, jog *„Sąjungos ir trečiųjų šalių tiekėjų, kaip nustatyta, yra pakankamai daug, kad būtų galima išsklaidyti nuogąstavimus, jog dėl rinkos struktūros galėtų atsirasti reikšminga kainų nustatymo galia, ypač atsižvelgiant į tai, kad ir toliau yra prieinamas likutinis tiekimas ne dempingo kaina iš tiekėjų, kurie susiduria su nedideliais žalos skirtumais, ir tai patvirtina kiekių bei kainų poveikio kiekybinio modeliavimo rezultatai* ([2])." Šis ekonominis modelis taip pat buvo pristatytas per 2017 m. birželio 8 d. įvykusį klausymą.

(468) Tuo tarpu du Rusijos eksportuojantys gamintojai („MMK Group" ir „Severstal Group") nurodė, kad Sąjungos rinkos struktūra yra oligopolinė ir dėl tokios struktūros bei antidempingo priemonių galėtų atsirasti galimybė kelioms likusioms tiekėjų grupėms nustatyti didesnes nei konkurencingos kainas.

(469) Dėl skundo pateikėjo išdėstytų argumentų Komisija pažymėjo:

— minėtame ekonominiame modelyje importas iš trečiųjų šalių nėra atskirtas nuo importo iš Kinijos. Tai yra šio modelio trūkumas, nes iš statistinių duomenų matyti, kad nuo 2016 m. ketvirtojo ketvirčio į Sąjungos rinką nebebuvo įvežama importo iš Kinijos;

([1]) 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1778, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7).

([2]) EUROFER pateikta antidempingo priemonių tam tikriems importuojamiems plokštiems karštojo valcavimo produktams iš plieno byloje AD635 poveikio ES galutinės grandies produktams ekonominė analizė, data nenurodyta, Komisijos tarnyboms atsiųsta 2017 m. gegužės 31 d., p. 1.

— EUROFER ekonominiame modelyje nepateikiama jokios informacijos apie kitose trečiosiose šalyse (kitose nei šio tyrimo nagrinėjamosios šalys ir Kinija) turimus pajėgumus ([1]). Techniškai tai reiškia, kad pasiūlos elastingumo rodiklis 10 nėra patikrintas taikant pakankamai didelį pasiūlos funkcijos intervalą;

— ekonominiame modelyje buvo padaryta prielaida, kad dempingo ir žalos skirtumai sudaro 11,4–22,8 %, tuo tarpu didžiausi šiame tyrime apskaičiuoti skirtumai yra didesni ir sudaro iki 33 % (žr. 583 konstatuojamąją dalį);

— tyrimas parodė, kad tam tikrais atvejais Sąjungos gamintojai nesugebėjo tinkamu laiku patiekti produktų naudotojams. Taigi, pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo rodiklis 10, kuris buvo naudotas ekonominiame modelyje, yra abejotinas ir galbūt per didelis;

— net jei atliekant šią ekonominę analizę padaryta pagrindinė išvada būtų teisinga ir muitai *ad valorem* padarytų tik nedidelį poveikį kainoms bei didesnį poveikį apimtims, tiesa ta, kad po tiriamojo laikotarpio Sąjungos gamintojų sausio–kovo mėn. laikotarpio pelningumas iš 7,8 % nuostolio virto 8,6 % pelnu (2017 m. sausio–kovo mėn.), o plokščius karštojo valcavimo produktus naudojančių plieno vamzdžių gamintojų pelningumas tuo pat laikotarpiu sudarė vos 0,4 %.

(470) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad Komisijos išvadose dėl derybinės galios nepaisyta pagrindinių ekonomikos principų:

— pirma, net neužsimenama apie Herfindalio-Hiršmano indeksą (HHI), nors tai yra standartinė rinkos koncentracijos ir įtakos rinkoje vertinimo priemonė. Be to, jis teigė, kad aštuoni pagrindiniai rinkos dalyviai ir dideli nepanaudoti pajėgumai rodo, jog rinka yra konkurencinga;

— antra, Komisija neturėjo teisės remtis „Severstal“ ir MMK teiginiais apie oligopolijas ir didesnes nei konkurencingos kainas, nes tokie teiginiai prieštarauja turimiems duomenims ir nėra pagrįsti įrodymais. Šie nepagrįsti teiginiai buvo pateikti tik išankstinei nuomonei paremti.

(471) Komisija šias pastabas atmetė kaip nepagrįstas:

— pirma, dėl rinkos koncentracijos ir Sąjungos plieno pramonės derybinės galios Komisija nurodė, kad Sąjungos rinkoje galima tolesnė konsolidacija: „ThyssenKrupp“ paskelbė apie ketinimus parduoti savo Europos plieno gaminių verslą ir viešai minimos, be kita ko, susijungimo su „Tata Steel“ ar kitu konkurentu galimybės. Be to, „ArcelorMittal“ vadovaujamas konsorciumas įsigijo milžiniškus gamybos pajėgumus turintį buvusį konkurentą „Ilva“, tad pirkėjų derybinė galia dar padidėjo. Šiuo atžvilgiu, nors „Ilva“ gamybos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo, kaip nurodyta 365 konstatuojamojoje dalyje, Komisijai buvo pranešta, kad pirkėjai įsipareigojo nuo 2018 m. pradėti gaminti po 6,5 mln. tonų plieno ir 9,5 mln. tonų plokščių produktų. Taigi Komisija turėjo neginčytiną faktinį pagrindą tikėtis, kad didžiausio Sąjungos gamintojo derybinė galia Sąjungos rinkoje dar padidės;

— antra, Komisija griežtai nesutiko su tvirtinimu, kad ji atmetė ekonominį modelį. Ji aiškiai atkreipė dėmesį į šį ekonominį modelį 467 konstatuojamojoje dalyje ir pateikė apie jį pastabas 469 konstatuojamojoje dalyje. Be to, dėl „MMK Group“ ir „Severstal Group“ pateiktų pastabų Komisija pažymėjo, kad ji yra įpareigota atsižvelgti į visus pateikiamus įrodymus. Tai nebūtinai reiškia, kad ji pritaria šiose pastabose pateiktam vertinimui.

(472) Skundo pateikėjas taip pat tvirtino, kad Komisija klaidingai atmetė nepriklausomą ekonominį modelį, remdamasi tariamais analizės trūkumais:

— pirma, Komisijos kritika, kad šiame ekonominiame modelyje importas iš trečiųjų šalių nebuvo atskirtas nuo importo iš Kinijos ir jame nebuvo pateikta išsamių duomenų apie trečiųjų šalių pajėgumus, nebuvo teisinga, nes birželio 15 d. pateiktoje antroje pataisytoje ataskaitoje šios spragos buvo ištaisytos;

— antra, atmesti ekonominį modelį dėl to, kad Komisijos apskaičiuoti dempingo ir žalos skirtumai buvo šiek tiek didesni nei ekonominiame modelyje naudoti dydžiai, yra labai nesąžininga, nes skundo pateikėjas nebuvo gavęs tų duomenų, kai užsakė atlikti tyrimą;

([1]) Komisija kai kuriuos skaičius pateikė šiame reglamente. Žr. (460) konstatuojamąją dalį.

— trečia, Komisija nepaisė to, kad Sąjungos gamintojų pelningumo padidėjimas daugiausia yra susijęs ne su didesnėmis kainomis, o su padidėjusiu pardavimu, taigi ir su didesniu pajėgumų panaudojimu, kuris skatina gamybos sąnaudų mažėjimą;

— ketvirta, Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo rodiklis 10 yra abejotinas.

(473) Komisija sutiko su pirmais dviem procedūriniais klausimais:

— pirma, ji iš tiesų gavo dvi ataskaitos versijas – vieną per 2017 m. birželio 8 d. įvykusį klausymą, o antrą – 2017 m. birželio 15 d. elektroniniu paštu. 2017 m. birželio 15 d. skundo pateikėjo e. laiške nebuvo aiškiai nurodyta, kad šios dvi versijos skiriasi, todėl Komisija bendrajame informacijos atskleidimo dokumente iš tiesų pateikė pastabas tik dėl pirmosios versijos. Tačiau ji nustatė, kad duomenys, dėl kurių trūkumo ji buvo išreiškusi kritiką, buvo įtraukti į antrąją versiją, tad šios ataskaitos šiuo atžvilgiu nebekritikavo;

— antra, Komisija pripažino, kad skundo pateikėjas neturėjo duomenų apie dempingo ir žalos skirtumus, kai buvo kuriamas jo užsakytas ekonominis modelis. Šiuo atžvilgiu Komisija sutiko, kad dėl šio fakto vertinant skundo pateikėjo tyrimą nebuvo galima priekaištauti. Tačiau kartu tai nekeičia fakto, kad 469 konstatuojamojoje dalyje nurodyti skaičiai yra tikslesni negu naudotieji minėtame tyrime.

(474) O kitus du esminius klausimus, iškeltus dėl kritikos, kurią ji išreiškė dėl skundo pateikėjo tyrimo, Komisija atmetė:

— Sąjungos pramonės pelningumas po tiriamojo laikotarpio galėjo padidėti dėl padidėjusių kainų, sumažėjusių sąnaudų arba bendro abiejų šių veiksnių poveikio. Kaip nurodyta 494 konstatuojamojoje dalyje, po tiriamojo laikotarpio kainos padidėjo daugiau kaip 30 %. Tuo pat metu pakilo ir žaliavų kainos, tačiau ne tokiu mastu, ir jos buvo labiau nepastovios. Be to, Komisija Sąjungos pramonės tiriamojo laikotarpio pajėgumų panaudojimo rodiklį (74 %) palygino su atitinkamu 2017 m. pirmojo ketvirčio rodikliu (76 %). Dėl šio 2 procentinių punktų skirtumo vieneto gamybos sąnaudos vargu ar galėjo tiek sumažėti, kad tai būtų galima laikyti pagrindiniu pelningumo padidėjimo veiksniu. Taigi, remiantis šiais skaičiavimais, galima tvirtai daryti prielaidą, kad prie Sąjungos pramonės pelningumo padidėjimo svariai prisidėjo didėjusios kainos;

— dėl pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo rodiklio 10 Komisija paaiškino, kad ji surinko įrodymų, susijusių su tam tikrais naudotojais, kurie patyrė sunkumų dėl plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimo. Atliekant tyrimą, šie faktai buvo deramai patikrinti, kaip išsamiau nurodyta 506 konstatuojamojoje dalyje, ir Komisijos abejonės dėl pasiūlos vidaus rinkoje elastingumo pasitvirtino;

— be to, Komisija įvertino skundo pateikėjo ekonominiame modelyje padarytą prielaidą, kad muitai *ad valorem* neturėtų turėti jokio poveikio Sąjungos kainoms, atsižvelgdama į patirtį, įgytą įgyvendinant neseniai priimtą reglamentą, pagal kurį iš Kinijos importuojamiems plokštiems karštojo valcavimo produktams buvo nustatyti 18,1–35,9 % muitai *ad valorem*. Ji pastebėjo, kad nustačius priemones Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams, Sąjungos kainos padidėjo santykinai labiau negu pasaulio rinkos kainos. O konkrečiai, 2016 m. spalio mėn. nustačius priemones, CIF importo kainų Sąjungos pasienyje ir gamintojo kainų EXW sąlygomis skirtumas (paprastas vidurkis, apskaičiuotas įvertinus įvairius regionus ir kiekius) sudarė apie 26 EUR, tuo tarpu per tokio pat ilgio laikotarpį prieš tų priemonių nustatymą jis sudarė maždaug 9 EUR. Taigi reglamentu, kuriuo Kinijos kilmės plokštiems karštojo valcavimo plieno produktams buvo nustatyti antidempingo muitai, buvo iš tiesų padarytas pastebimas poveikis kainoms Sąjungos rinkoje, kurį paaiškinti skundo pateikėjo tyrime nebuvo sugebėta;

— atsižvelgusi į šias aplinkybes, Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad esant padėčiai, kuri susiklostė nuo 2016 m. pabaigos, dėl importui iš keturių šalių taikomo papildomo muito *ad valorem* padidėjusioms pasaulio rinkos kainoms būtų padarytas didinantis poveikis, o poveikis kainoms, kuris būtų užtikrintas ES gamintojams, būtų didesnis už nustatytą dempingą ir žalą;

— tuo remdamasi, Komisija padarė išvadą, kad tuo atveju, jeigu importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų nustatyti antidempingo muitai, Sąjungos plieno gamintojų derybinė pozicija naudotojų atžvilgiu greičiausiai pagerėtų.

6.4.3.3. Mažėjantis naudotojų konkurencingumas konkurentų trečiosiose šalyse atžvilgiu

(475) Komisija išnagrinėjo teiginį, kad nustačius antidempingo muitus, nesusijusi Sąjungos perdirbimo pramonė (kaip antai vamzdžių ir vamzdelių gamybos pramonė) taptų ypač pažeidžiama, palyginti su trečiosiose šalyse įsisteigusiais konkurentais, kurie Sąjungos rinkoje galėtų parduoti produktus, pagamintus iš plokščių karštojo valcavimo produktų, kurie buvo įsigyti netaikant jokių priemonių.

(476) Komisija pastebėjo, kad šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas jokiais patvirtinamaisiais įrodymais. Be to, Sąjungoje šiuo metu taikomos antidempingo priemonės tam tikrų rūšių importuojamiems Kinijos, Rusijos ir Baltarusijos kilmės vamzdžiams ir vamzdeliams ([1]).

(477) Taigi, negavusi jokių kitų pastabų, Komisija atmetė šį teiginį.

6.4.3.4. Naudotojų išlaidų padidėjimas

6.4.3.4.1. Įvadas

(478) Inicijavus tyrimą, skundo pateikėjas tvirtino, kad išskyrus plieno vamzdžių pramonę, bet koks naudotojų išlaidų padidėjimas greičiausiai neturėtų reikšmingo poveikio didžiajai daugumai naudotojų segmentų, kaip antai statybų sektoriui, automobilių gamybos sektoriui ir kt. Dėl plieno vamzdžių pramonės skundo pateikėjas tvirtino, kad didelis poveikis greičiausiai būtų padarytas tik tiems vamzdžių gamintojams, kuriems tenka kliautis nagrinėjamojo produkto importu dempingo kaina.

(479) Kita vertus, konsorciumas teigė, kad poveikis naudotojų išlaidoms nėra taip sutelktas plieno vamzdžių pramonėje, kaip teigia skundo pateikėjas. Šiuo atžvilgiu konsorciumas teigė, kad nagrinėjamajam produktui tenka maždaug 85–95 % prekių tiekimo vamzdynų vamzdžių gamybos sąnaudų ir maždaug 75–80 % kitų rūšių suvirintų vamzdžių, kaip antai energijos tiekimo vamzdynų vamzdžių ar mechaniniam naudojimui skirtų precizinių vamzdžių, gamybos sąnaudų. Be to, konsorciumas teigė ([2]), kad dėl tariamo nagrinėjamojo produkto kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikis naudotojams, neįskaitant vamzdžių gamintojų, būtų dukart didesnis negu apskaičiuotasis EUROFER. Be to, kaip minėta 449 konstatuojamojoje dalyje, Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociacija ir konsorciumas taip pat įrodinėjo, kad nustačius antidempingo priemones, padidėtų jų narių gamybos sąnaudos.

(480) Kaip nurodyta 514 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamasis produktas daugiausia vartojamas ir (arba) naudojamas šiuose segmentuose: plieno vamzdžių gamybos (32 %), statybų (20 %), automobilių gamybos (15 %) ir mašinų gamybos (15 %).

(481) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisijai paprašius papildomos informacijos, Europos plieno vamzdžių gamintojų asociacija (toliau – ESTA), kuri atstovauja daugiau kaip 100 plieno vamzdžių gamintojų 17 valstybių narių ir kuriai tenka daugiau kaip 90 % atitinkamos Sąjungos produkcijos, pateikė vieną pranešimą, kuriame paaiškino tam tikrus esminius klausimus. Kaip asociacija, atstovaujanti įvairiems naudotojams, ESTA nepareiškė nuomonės dėl tikslaus galimo muitų poveikio plieno vamzdžių gamintojų padėčiai. Vis dėlto ji patvirtino, kad plokšti karštojo valcavimo produktai yra pagrindinis veiksnys, darantis poveikį nustatomoms suvirintų vamzdžių kainoms (priešingai nei besiūlių vamzdžių, kurie gaminami iš plieno ruošinių, atveju) ([3]).

(482) Komisija įvertino visą surinktą informaciją ir šiuo pagrindu atskirai įvertino kiekvieną segmentą.

6.4.3.4.2. Priemonių nustatymo poveikis plieno vamzdžių gamintojų išlaidoms

6.4.3.4.2.1. Įvadas

(483) Iš skundo pateikėjo ([4]) pateiktų statistinių duomenų matyti, kad iš sektorių, kuriuose naudojamas nagrinėjamasis produktas, svarbiausia yra plieno vamzdžių gamybos pramonė. Remiantis šiais statistiniais duomenimis, maždaug 32 % visų suvartojamų plokščių karštojo valcavimo produktų naudojami plieno vamzdžių gamybos pramonėje.

([1]) Europos plieno vamzdžių gamintojų asociacija (ESTA) pastebėjo, kad prie šių rūšių produktų priskiriami tam tikri suvirinti vamzdžiai ir vamzdeliai (vadinamieji dujų vamzdžiai), tačiau jie sudaro ne daugiau kaip 10 % viso Sąjungoje pagaminamo suvirintų vamzdžių kiekio. (2017 m. birželio 1 d. elektroniniu paštu Komisijos tarnyboms pateiktas ESTA raštas).

([2]) Plokščių karštojo valcavimo produktų importo konsorciumo vardu pateiktos pastabos dėl 2017 m. vasario 7 d. pateiktų EUROFER pastabų, data nenurodyta, dokumentas gautas e. paštu 2017 m. kovo 2 d., p. 4.

([3]) 2017 m. gegužės 10 d. ESTA pastabos dėl bylos AD635.

([4]) 2017 m. vasario 7 d. EUROFER pateiktos pastabos, kuriose nagrinėjamas laikinųjų muitų poveikis naudotojams, p. 2.

(484) Konsorciumui priklausanti bendrovė „Marcegaglia“, kuri pateikė išsamius klausimyno atsakymus, perdirba plokščius karštojo valcavimo produktus ir gamina, *inter alia*, vamzdelius, vamzdžius ir kitus tolesnės gamybos grandies plieno produktus. Vien ši bendrovė per tiriamąjį laikotarpį importavo maždaug 1,6–2,4 mln. tonų plokščių karštojo valcavimo produktų (apytikriai 20–30 % visų importuotų plokščių karštojo valcavimo produktų). Be to, per tiriamąjį laikotarpį ji taip pat įsigijo 1,3–2,0 mln. tonų panašaus produkto iš Sąjungos plieno gamintojų. Kad padarytų išvadas apskritai dėl priemonių poveikio plieno vamzdžių gamybos segmento naudotojams, Komisija nusprendė remtis šiuo stambiu naudotoju.

(485) Šiuo tikslu, atlikdama patikrinimus vietoje, Komisija „Marcegaglia“ atstovų paprašė atlikti modeliavimus ir įvertinti galimą antidempingo priemonių nustatymo, jeigu tokios priemonės būtų nustatytos, poveikį, remiantis bendrovės tiriamojo laikotarpio pelningumo rodikliais (pelno ir nuostolio ataskaita). Bendrovės atstovai šiuos modeliavimus atliko remdamiesi prielaida, kad iš tų pačių tiekėjų (Sąjungos gamintojų, eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių gamintojų ir eksportuojančių kitų trečiųjų šalių gamintojų) buvo įsigyti tokie pat kiekiai, kaip ir per tiriamąjį laikotarpį. Šiuose modeliavimuose nebuvo atsižvelgta nei į plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio, nei į tai, ar dalį šio išlaidų padidėjimo galima perkelti šių naudotojų pirkėjams.

(486) Gauti tokie rezultatai:

— vienas modeliavimas parodė, kad Kinijai taikant 18 % antidempingo muitą, o nagrinėjamosioms šalims – 10 % antidempingo muitą, šis Italijos naudotojas pasiektų nenuostolingumo ribą;

— kitas modeliavimas parodė, kad Kinijai taikant 18 % antidempingo muitą, o nagrinėjamosioms šalims – 20 % antidempingo muitą, būtų patirti nuostoliai.

(487) Po informacinio dokumento atskleidimo skundo pateikėjas ([1]) teigė, kad šie modeliavimai yra klaidingi, nes juos atliekant buvo padaryta prielaida, kad „Marcegaglia“ išlaidos padidės muitų suma, nors „Marcegaglia“ turi nemažai kitų galimų tiekimo šaltinių. Be to, skundo pateikėjas nesutiko su išvada, kad naudotojams butų padaryta neproporcinga žala. Remdamasis antidempingo priemonių poveikio ekonomine analize, skundo pateikėjas įrodinėjo, kad nustačius priemones, nagrinėjamojo produkto kainos padidėtų tik nežymiai, o priemonės veikiau turėtų kiekybinį poveikį ([2]).

(488) Vietoje atliekant modeliavimus nebuvo atsižvelgta į tai, kad nuo 2016 m. ketvirtojo ketvirčio Kinijos kilmės importas buvo visiškai nutrauktas, kaip nurodyta 469 konstatuojamojoje dalyje; nebuvo atsižvelgta ir į tai, kad buvo pradėta importuoti iš tam tikrų kitų šalių, kaip minėta 458 konstatuojamojoje dalyje ([3]). Taigi Komisija taip atnaujino savo modeliavimus:

— darant prielaidą, kad visi iš Kinijos tiekiami produktai būtų pakeisti produktais iš kitų trečiųjų šalių, o importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų taikomas 15 % antidempingo muitas, Italijos naudotojas galėtų gauti nedidelį 0–1 % pelną;

— darant prielaidą, kad visi iš Kinijos tiekiami produktai būtų pakeisti produktais iš kitų trečiųjų šalių, o importui iš Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos būtų taikomas 10 % antidempingo muitas, Italijos naudotojas galėtų gauti nedidelį 1–2 % pelną;

— darant prielaidą, kad visi iš Kinijos, Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos tiekiami produktai būtų pakeisti produktais iš kitų trečiųjų šalių (be jokių mokėtinų muitų), Italijos naudotojas galėtų gauti 2–4 % pelną;

Šie modeliavimai buvo konservatyvūs, nes juos atliekant nebuvo įtrauktas galimas plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimas po tiriamojo laikotarpio, o šios kainos, palyginti su tiriamuoju laikotarpiu, kaip paaiškėjo, pakilo daugiau nei 30 %, kaip nurodyta 494 konstatuojamojoje dalyje.

(489) EUROFER teiginiai, kuriuos ji pagrindė savo ekonomine analize, dėl 469 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių atmetami.

([1]) EUROFER pateiktos pastabos dėl 2017 m. balandžio 4 d. Komisijos informacinio dokumento, p. 9. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad nekonfidencialios informacijos byloje išsami informacija apie šiuos modeliavimus taip ir nebuvo pateikta.

([2]) EUROFER pateikta antidempingo priemonių tam tikriems importuojamiems plokštiems karštojo valcavimo produktams iš plieno byloje AD635 poveikio ES galutinės grandies produktams ekonominė analizė, data nenurodyta, Komisijos tarnyboms atsiųsta 2017 m. gegužės 31 d., p. 1.

([3]) Atliekant šiuos modeliavimus, šie faktai nebuvo žinomi.

(490) Komisija 501 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad plieno vamzdžių gamybos sektoriui priklausančių naudotojų pelningumas per tiriamąjį laikotarpį ir po jo (iki 2017 m. kovo 31 d.) buvo nedidelis. Taigi ji patvirtino, kad, atsižvelgiant į kainų kilimą po tiriamojo laikotarpio, esama nemažos rizikos, kad dėl 5,3–33 % muitų *ad-valorem* (be didesnių kainų) plieno vamzdžių gamintojai taptų nuostolingi. *A fortiori*, konsorciumui priklausančioms MVĮ grėstų dar sunkesni padariniai, nes jų derybinė galia, palyginti su Sąjungos gamintojais, yra mažesnė.

6.4.3.4.2.2. Kainų plieno vamzdžių gamybos sektoriui kilimas po tiriamojo laikotarpio

(491) Po informacinio dokumento atskleidimo, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje, 23 naudotojai pateikė papildomo (laikotarpio po TL) klausimyno atsakymus. Siekiant patikrinti šiuos laikotarpio po TL duomenis, buvo atlikti du papildomi tikrinamieji vizitai vietoje.

(492) Be to, po informacinio dokumento atskleidimo Serbijos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad nagrinėjamojo produkto kainos Šiaurės Europoje pakilo nuo 417,5 EUR už toną tiriamojo laikotarpio pabaigoje iki 575 EUR už toną 2017 m. kovo mėn., arba 37,7 %, o kainos Pietų Europoje tuo pat laikotarpiu padidėjo nuo 395 EUR už toną iki 545 EUR už toną. Konsorciumas šiuo atžvilgiu teigė, kad ES rinkai šiuo metu būdingas nuolatinis plokščių karštojo valcavimo produktų kainų kilimas.

(493) Be to, skundo pateikėjas teigė, kad po tiriamojo laikotarpio stebėtą kainų didėjimą daugiausia lėmė kylančios žaliavų kainos, o ne vykstančio tyrimo poveikis. Nors ir pripažinęs, kad kainos sudarė 530–550 EUR už toną, skundo pateikėjas teigė, kad dėl Komisijos sprendimo šiuo atveju nenustatyti laikinųjų priemonių 2017 m. kovo – balandžio mėn. kainos sumažėjo.

(494) Komisija nustatė, kad kainos pradėjo augti 2016 m. antrąjį pusmetį ir 2017 m. pirmąjį ketvirtį toliau didėjo. Pastebėta, kad kilo visų rūšių nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos. Iš surinktų laikotarpio po TL duomenų matyti, kad kaina šiuo laikotarpiu iš tiesų padidėjo:

— pirma, remiantis šešių atrinktų Sąjungos gamintojų duomenimis, 2016 m. liepos–gruodžio mėn. panašaus produkto kaina, palyginti su vidutinėmis kainomis tiriamuoju laikotarpiu, vidutiniškai padidėjo 15,3 %, o 2017 m. sausio–kovo mėn. – 35,7 %;

— antra, remiantis bendradarbiaujančių naudotojų pateiktais duomenimis, 2016 m. liepos–gruodžio mėn. nagrinėjamojo produkto kaina, palyginti su vidutinėmis kainomis tiriamuoju laikotarpiu, padidėjo 18,2 %, o 2017 m. sausio–kovo mėn. – 50,4 %.

(495) Be to, Komisija nustatė, kad 2017 m. balandžio ir gegužės mėn. kainos pradėjo šiek tiek mažėti. Tačiau Sąjungos gamintojų kainos tais mėnesiais ir toliau sudarė maždaug 500 EUR už toną.

(496) Atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, Komisija nustatė, kad po tiriamojo laikotarpio (iki 2017 m. kovo mėn.) gerokai padidėjo visų rūšių nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos. Po to kainos pradėjo šiek tiek mažėti, tačiau ir toliau gerokai viršijo per tiriamąjį laikotarpį buvusius lygius.

6.4.3.4.2.3. Plieno vamzdžių gamybos sektoriaus pelningumas

(497) Po informacinio dokumento atskleidimo buvo pateikta ši informacija apie plieno vamzdžių gamybos sektoriaus pelningumą:

— ESTA nurodė, kad 2016 m. bendras pelningumo rodiklis, susijęs su suvirintų vamzdžių gamyba, sudarė apytikriai – 0,3 % ([1]), o

— konsorciumas nurodė, kad jam priklausančių naudotojų ir paslaugų centrų pelno marža per tiriamąjį laikotarpį sudarė vidutiniškai 5 %. Šiuo atžvilgiu jis teigė, kad nagrinėjamojo produkto kainai pakilus vos 10 %, vidutinės MVĮ nuostolingumas pasiektų nepateisinamą 3,6 % lygį ([2]).

([1]) 2017 m. birželio 1 d. elektroniniu paštu Komisijos tarnyboms pateiktas ESTA raštas.
([2]) 2017 m. gegužės 8 d. Plokščių karštojo valcavimo produktų importo konsorciumo vardu pateiktos pastabos dėl Komisijos informacinio dokumento, p. 9 ir p. 10.

(498) Iš surinktų laikotarpio po TL duomenų matyti, kad atskirų naudotojų pelningumas gerokai skyrėsi:

24 lentelė

Plieno vamzdžių gamintojų pelningumas ([1])

Plieno vamzdžių gamintojų kategorija	Plieno vamzdžių gamintojų skaičius	Pelningumas per TL	Pelningumas 2016 m. liepos 1 d. – 2016 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu	Pelningumas 2017 m. sausio 1 d. – 2017 m. kovo 31 d. laikotarpiu
Konsorciumo nariai	5 (*)	3,68 %	– 0,87 %	0,34 %
Plieno vamzdžių gamintojai, susiję su Sąjungos gamintojais (pritariantys priemonių nustatymui)	8 (**)	– 3,69 %	– 5,83 %	0,39 %
Plieno vamzdžių gamintojai, pritariantys priemonių nustatymui (nesusiję su Sąjungos gamintojais)	1 (***)	– 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Bendras vidutinis svertinis pelningumas	**14**	**2,01 %**	**– 3,95 %**	**0,37 %**

Šaltinis: įvairių plieno vamzdžių gamintojų pateikti klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymai.

(*) Kaip minėta (439) konstatuojamojoje dalyje, klausimyno atsakymus pateikė 11 konsorciumo narių, iš jų penki buvo plieno vamzdžių gamintojai, o likę šeši – paslaugų centrai (tai yra bendrovės, kurios atlieka tik konkrečias perdirbimo operacijas, kaip antai produkto skersinio pjaustymo, išilginio pjaustymo ir (arba) ėsdinimo).

(**) Kaip minėta (439) konstatuojamojoje dalyje, atsakymus pateikė devyni naudotojai, iš jų aštuoni buvo plieno vamzdžių gamintojai, o likęs vienas – paslaugų centras.

(***) Kaip minėta (439) konstatuojamojoje dalyje, atsakymus pateikė du naudotojai, iš jų tik vienas buvo plieno vamzdžių gamintojas. Kitas buvo paslaugų centras.

(499) Iš šios lentelės matyti, kad per 2017 m. pirmus tris mėnesius, palyginti su 2016 m. antruoju pusmečiu, plieno vamzdžių gamintojų pelningumas apskritai padidėjo ir sudarė iš viso 0,37 %. Plieno vamzdžių gamintojai paaiškino, kad per 2016 m. jie numatė, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos padidės, todėl įsigijo proporcingai daugiau plokščių karštojo valcavimo produktų (santykinai mažesnėmis kainomis) negu paprastai. Tie produktai buvo naudoti tada, kai plokščių karštojo valcavimo produktų kainos jau padidėjo. Tačiau vietoje patikrinti plieno vamzdžių gamintojai manė, kad 2017 m. antrąjį ketvirtį jų rezultatai gali pablogėti.

(500) Be to, su Sąjungos gamintojais susiję plieno vamzdžių gamintojai teigė, kad jų mažą ar net neigiamą pelno maržą lėmė tai, kad jiems teko konkuruoti su kitais plieno vamzdžių gamintojais, kuriems, be kita ko, buvo tiekiami iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina importuojami plokšti karštojo valcavimo produktai.

(501) Apskritai Komisija padarė išvadą, kad plieno vamzdžių gamybos sektoriui priklausančių naudotojų pelningumas per tiriamąjį laikotarpį ir po jo buvo nedidelis.

6.4.3.4.2.4. Galimybė plieno vamzdžių gamybos sektoriuje perkelti bet kokį kainų padidėjimą

(502) Konsorciumas teigė, kad išlaikyti pelningumą būtų galima tik perkeliant bet kokį kainų padidėjimą. Tačiau konsorciumas teigė, kad tai nėra įmanoma, nes padidinę pardavimo kainas tiek, kad šios viršytų konkurencingus

([1]) Šie procentiniai dydžiai – tai visų plieno vamzdžių gamintojų svertiniai ikimokestiniai pelningumo vidurkiai, nurodyti jų atitinkamose lentelėje nurodytų laikotarpių pelno ir nuostolio ataskaitose ir išreikšti jų pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje procentine dalimi.

lygius, nepriklausomi naudotojai prarastų rinkos dalį, kuri atitektų integruotiems naudotojams, ir tuo pačiu prarastų ir pelną. Dėl sąnaudų padidėjimo perkėlimo ESTA nurodė: *„tol, kol ES (plieno vamzdžių) gamintojai sąnaudų padidėjimą gali perkelti pirkėjams, sąlygos rinkoje lieka sąžiningos“* ([1]).

(503) Nagrinėdama klausimą, ar plieno vamzdžių gamintojai galėtų perkelti sąnaudų padidėjimą, Komisija gautose pastabose pastebėjo neatitikimų:

— viena vertus, kai kurie naudotojai (daugiausia susijusieji su Sąjungos gamintojais) nurodė, kad per laikotarpį po TL jiems iš esmės nekilo didesnių problemų perkeliant sąnaudų padidėjimą savo pirkėjams. Tačiau jie pabrėžė, kad tai padaryti būtų sunkiau, jeigu tam tikri konkurentai galėtų kliautis labai pigiai importuojamais plokščiais karštojo valcavimo produktais arba jeigu jų pirkėjų padėtis būtų sunki;

— kita vertus, kiti naudotojai (daugiausia nepriklausomi naudotojai) nurodė rimtai abejojantys, ar jiems pavyktų perkelti plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimą. Šiuo atžvilgiu jie paminėjo:

  — labai konkurencingą rinką, kuriai būdingos mažos maržos bei su plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimu susiję sunkumai ir dėl kurios jie negali sąnaudų padidėjimo perkelti savo pirkėjams, ir

  — padidėjusį pusgaminių bei (arba) galutinių gaminių importą (mažesnėmis kainomis) iš tokių šalių kaip Turkija, Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija ir Baltarusija. Dėl to galimybė perkelti sąnaudų padidėjimą taip pat sumažėjo.

(504) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad kitų naudotojų (daugiausia nepriklausomų naudotojų) teiginiai, visų pirma teiginys apie sunkumus, susijusius su plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimu, nurodytas 503 konstatuojamojoje dalyje, yra ginčytini ir klaidingi.

(505) Komisija atmetė šią pastabą kaip nepagrįstą.

(506) Pirma, savo klausimyno atsakymuose šie naudotojai nurodė, kad jiems kartais kyla sunkumų gauti tiekiamų plokščių karštojo valcavimo produktų ir tiems sunkumams apibūdinti vartojo tokias frazes kaip „didelis vėlavimas pristatyti“ arba „riboti gamintojų pajėgumai, atspindintys žaliavos rinkoje trūkumą“. Antra, Komisija turėjo įrodymų, kad vietoje patikrinti naudotojai iš tiesų turi sunkumų dėl tiekimo ar tiekimo laiku. Trečia, Komisija taip pat pastebėjo, kad vamzdžių gamintojai, kurie savo gaminius taip pat eksportuoja už Sąjungos ribų, turėtų mažesnę galimybę perkelti savo sąnaudų padidėjimą. Taigi Komisija atmetė tvirtinimą, kad minėti naudotojų teiginiai yra ginčytini ar klaidingi.

(507) Skundo pateikėjas taip pat įrodinėjo, kad šie naudotojų teiginiai prieštarauja išvadoms, padarytoms skirsnyje „Pasiūlos trūkumas“, kuriame Komisija „atmetė teiginį, kad nustačius priemones Sąjungos rinkoje atsirastų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto pasiūlos trūkumas“ (žr. 463 konstatuojamąją dalį).

(508) Šiuo atžvilgiu Komisija pabrėžė, kad išvadą dėl pasiūlos trūkumo 6.4.3.1 skirsnyje ji padarė atlikusi perspektyvinę analizę. Visų pirma Komisija išnagrinėjo, ar nustačius muitus *ad valorem* galėtų būti blokuotas visas plokščių karštojo valcavimo produktų *importas* į Sąjungą. Šiuo atžvilgiu ji įsitikino, kad yra prieinamas pakankamas alternatyvus plokščių karštojo valcavimo produktų importas iš kitų trečiųjų šalių. Komisija taip pat pridūrė, jog galima tikėtis, kad Sąjungos gamyba didės ir kompensuos – bent iš dalies – galimą būsimą iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų plokščių karštojo valcavimo produktų trūkumą. Todėl Komisija padarė išvadą, kad nustačius muitus pasiūlos trūkumas ateityje greičiausiai neatsirastų.

(509) Ši 6.4.3.1 skirsnyje pateikta perspektyvinė analizė skiriasi nuo minėtų sunkumų, su kuriais kai kurie naudotojai susiduria siekdami, kad Sąjungos pramonė jiems pateiktų pakankamus plokščių karštojo valcavimo produktų kiekius ir jie būtų pristatyti laiku. Todėl Komisija atmetė argumentą, kad nuoroda į naudotojų teiginį apie patiriamus „su tiekimu susijusius sunkumus“ 503 konstatuojamojoje dalyje prieštarauja 463 konstatuojamojoje dalyje pateiktai Komisijos analizei, kad, vystantis plokščių karštojo valcavimo produktų rinkai, pasiūlos trūkumo ateityje greičiausiai neatsirastų.

(510) Taigi, atsižvelgusi į pastebėtus įvairių kategorijų plieno vamzdžių gamintojų pastabų neatitikimus, Komisija patvirtino, jog yra rizikos, kad naudotojai negalės savo pirkėjams perduoti viso plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimo.

([1]) Vis dėlto ESTA neatsakė į klausimą, ar plieno vamzdžių gamintojai praktiškai gali sąnaudų padidėjimą perkelti pirkėjams.

6.4.3.4.2.5. Išvada dėl plieno vamzdžių gamybos sektoriaus

(511) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, jog esama nemažos rizikos, kad nustačius muitus *ad valorem* plieno vamzdžių gamybos sektorius dėl toliau nurodytų priežasčių pradės veikti nuostolingai:

— plokšti karštojo valcavimo produktai yra pagrindinis suvirintų vamzdžių gamybos sąnaudų elementas;

— po tiriamojo laikotarpio plokščių karštojo valcavimo produktų kainos gerokai padidėjo;

— pelno maržos plieno vamzdžių gamybos sektoriuje yra gana nedidelės ir

— neaišku, ar nepriklausomi plieno vamzdžių gamintojai turi galimybę bet kokį kainų padidėjimą perkelti savo pirkėjams.

(512) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas ginčijo Komisijos išvadas, kad dėl muitų *ad valorem* plieno vamzdžių gamybos sektorius pradės veikti nuostolingai ir nurodė šias keturias priežastis:

— pirma, Komisija daugiausia rėmėsi klaidingu „Marcegaglia“ modeliu, kuriame neatsižvelgiama į pagrindinius ekonomikos principus. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas teigė, kad didžiausią poveikį muitai darys apimtims, o ne kainoms. Be to, „Marcegaglia“ modelyje nepaisoma visų plokščių karštojo valcavimo produktų pakeitimo elastingumo įrodymų. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad plokšti karštojo valcavimo produktai yra prekė, todėl pakeitimo elastingumas vertinant alternatyvius tiekėjus yra didelis ir bet kuriuo atveju nei begalinis, nei nulinis;

— antra, po tiriamojo laikotarpio plokščių karštojo valcavimo produktų kainos padidėjo. Taigi padidėjusios plokščių karštojo valcavimo produktų kainos visiems vamzdžių gamintojams daro vienodą poveikį, o tai yra svarbi aplinkybė vertinant jų gebėjimą perkelti tokį sąnaudų padidėjimą. Jeigu naudotojai gali perkelti sąnaudų padidėjimą, vertinant poveikį naudotojams, tai, kad kainos pakilo, nėra svarbu;

— trečia, Komisija rėmėsi tuo, kad plieno vamzdžių gamintojų pelningumas yra nedidelis. Tačiau, skundo pateikėjo teigimu, Komisija net nebandė išnagrinėti ir patikrinti, kokia buvo padėtis ilgesniu laikotarpiu, ar nustatyti bazinės tipinio pelningumo vertės. Be to, Komisija negalėjo daryti išvados remdamasi tik vieno ketvirčio, t. y. 2017 m. pirmojo ketvirčio, naudotojų pelningumo duomenimis;

— ketvirta, Komisijos išvada, jog yra nemažos rizikos, kad dėl muitų plieno vamzdžių gamintojai pradės veikti nuostolingai, nėra pagrįsta nustatytais faktais. Visų pirma, teiginys, jog yra rizikos, kad nebus galima perkelti viso sąnaudų padidėjimo, nepagrindžia išvados, kad dėl muitų *ad valorem* plieno vamzdžių gamybos sektorius pradės veikti nuostolingai. Komisija taip pat netinkamai įvertino nuomonę, kurią išreiškė integruoti naudotojai, nuogąstaujantys dėl konkurencijos iškraipymo, nes kiti naudotojai, kurie kliaujasi importu dempingo kaina, būtų įgiję nesąžiningą konkurencinį pranašumą.

(513) Komisija dėl toliau nurodytų priežasčių atmetė daugumą šių argumentų:

— pirma, kaip jau nurodyta 485 konstatuojamojoje dalyje, modeliavimai iš pradžių buvo atlikti siekiant įvertinti galimą antidempingo priemonių poveikį, jeigu tokios priemonės būtų nustatytos, ir buvo pagrįsti „Marcegaglia“ tiriamojo laikotarpio pelningumo rodikliais (pelno ir nuostolio ataskaita (-omis)), kurie buvo patikrinti vietoje. Vėliau Komisija 488 konstatuojamojoje dalyje atnaujino savo modeliavimus. Be to, Komisija įvertino ekonominiame modelyje pateiktą argumentą, kad tuo atveju, jeigu kai kurie tiekėjai padidintų savo kainas arba jeigu jų plokštiems karštojo valcavimo produktams būtų taikomos priemonės, pirkėjas (naudotojas) bandytų pakeisti tiekėjus į tuos, kurie savo kainų nepadidino. Tačiau darant šią prielaidą neatsižvelgiama į tai, kad pirkėją (naudotoją) ir tiekėją sieja sutartiniai įsipareigojimai, dėl kurių plokščių karštojo valcavimo produktų pakeitimo elastingumas bent iš pradžių būtų mažesnis. Iš tiesų, plokščių karštojo valcavimo produktų naudotojai ne tik juos perka neatidėliotinų sandorių rinkoje, bet ir sudaro ilgesnės trukmės sutartis su savo tiekėjais. Rūpestį iš pradžių galėtų kelti ir tai, kad naujiems verslo santykiams užmegzti reikia bent šiokių tokių investicijų. Tačiau Komisija pripažino, kad ilgainiui pakeitimo elastingumas padidėtų;

— antra, skundo pateikėjas pripažino, kad 2016 m. ketvirtąjį ketvirtį ir 2017 m. pirmąjį ketvirtį plokščių karštojo valcavimo produktų kainos kilo ir kad toks kainų didėjimas visiems vamzdžių gamintojams daro

vienodą poveikį. Komisija pripažino, kad tuo atveju, jeigu naudotojai gali perkelti sąnaudų padidėjimą, vertinant poveikį naudotojams, tai, kad gamybos išteklių kainos pakilo, nėra svarbu. Tačiau, kaip nurodyta 502–510 konstatuojamosiose dalyse, Komisija abejojo, kad sąnaudų padidėjimą galėtų perkelti visi vamzdžių gamintojai;

— trečia, 498 konstatuojamosios dalies lentelėje Komisija pateikė tiriamojo laikotarpio (12 mėnesių), 2016 m. liepos 1 d. – gruodžio 31 d. laikotarpio (6 mėnesių) ir 2017 m. sausio 1 d. – kovo 31 d. laikotarpio (3 mėnesių) finansinius duomenis. Atsižvelgiant į tai, kad vos nustatytos antidempingo priemonės gali daryti tiesioginį neigiamą poveikį, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios vykdo veiklą vamzdžių iš nerūdijančio plieno sektoriuje ([1]), Komisija turėjo teisę savo išvadas pagrįsti minėtais duomenimis, kurie apima 21 mėnesio laikotarpį, ir nepradėti vamzdžių gamybos sektoriaus ilgalaikio gyvybingumo tyrimo;

— ketvirta, savo išvadas dėl išlaidų padidėjimo perkėlimo Komisija pagrindė pastabomis, kurios buvo pateiktos klausimyno dėl laikotarpio po TL atsakymuose. Be to, galimybė, ar naudotojai galėtų perkelti galimą sąnaudų padidėjimą, buvo išsamiau apsvarstyta per patikrinimus vietoje ir patvirtinta dokumentais. Taigi, Komisijos išvada pagrįsta teiginiais (dokumentų tikrinimu ir tyrimu), kurie, tyrimą atliekančios institucijos nuomone, yra lygiaverčiai įrodymams. Antra, Komisija neignoravo to, kad didžioji dalis klausimyną užpildžiusių plieno vamzdžių gamintojų išreiškė nuogąstavimus dėl konkurencijos iškraipymo. Tuo atžvilgiu ji pažymėjo, kad visiems naudotojams, plokščius karštojo valcavimo produktus perkantiems už mažesnę nei minimali importo kaina, bus atkurtos vienodos sąlygos, nes dėl muitų *ad valorem* bus pašalintas importo iš keturių šalių dempingo kaina poveikis. Kalbant apie plokščius karštojo valcavimo produktus, perkamus už didesnę nei minimali importo kaina, ar savo tiekimo poreikius tenkinti perkant integruoto Sąjungos gamintojo produktus, ar importuojamus produktus, kiekvienas vamzdžių gamintojas spręs pats.

6.4.3.4.3. Priemonių nustatymo poveikis kitų naudotojų segmentų išlaidoms

6.4.3.4.3.1. Įvadas

(514) Iš skundo pateikėjo ([2]) pateiktų statistinių duomenų taip pat matyti, kad, be plieno vamzdžių gamybos pramonės, didelius nagrinėjamojo produkto kiekius taip pat suvartoja kiti sektoriai, kaip antai statybų (20 %), automobilių gamybos (15 %) ir mašinų gamybos (15 %).

(515) Atlikdama šį tyrimą, Komisija siekė bendradarbiauti su daugeliu naudotojų iš šių kitų sektorių Lenkijoje ir Baltijos valstybėse. Jiems buvo nusiųsti klausimynai, tačiau nebuvo gauta jokių atsakymų.

(516) Išskyrus Latvijos mašinų gamybos ir metalo apdirbimo pramonės asociaciją, po šio tyrimo inicijavimo apie save nepranešė nė viena naudotojų asociacija. Tačiau minėta Latvijos asociacija nepagrindė savo teiginių, kad dėl antidempingo priemonių padidėtų mašinų gamybos sektoriaus sąnaudos, ir nepateikė jokių papildomų pastabų. Taigi Komisija negalėjo nustatyti aiškaus įverčio, koks galėtų būtų priemonių poveikis šiam sektoriui.

(517) Komisija taip pat atsižvelgė į nesutampančias skundo pateikėjo ir konsorciumo nuomones apie galimą priemonių nustatymo poveikį sąnaudoms kituose naudotojų segmentuose, kaip antai automobilių gamybos ir statybų, kuriems tokių priemonių poveikis, regis, bus mažesnis negu plieno vamzdžių gamybos sektoriui. Pavyzdžiui, automobilių gamybos pramonė galėtų patirti papildomas maždaug 430 mln. EUR gamybos sąnaudas. Tačiau šią sumą suskaidžius į vieneto gamybos sąnaudas, ji nėra tokia reikšminga. Konsorciumo ir skundo pateikėjo įverčiai rodo, kad vidutinio automobilio gamybos sąnaudos padidėtų tik maždaug 24–27 EUR vienam automobiliui. Panaši padėtis, regis, yra ir buitinių prietaisų sektoriuje.

6.4.3.4.3.2. Naudotojų ir naudotojų asociacijų bendradarbiavimas po informacinio dokumento atskleidimo

(518) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija pabandė įvertinti priemonių poveikį kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektorius segmentams.

(519) Šiuo atžvilgiu Komisija ir vėl siekė bendradarbiauti su daugeliu naudotojų Lenkijoje ir Baltijos valstybėse (daugiausia mašinų gamybos sektoriuje), kuriems nusiuntė papildomus klausimynus dėl laikotarpio po TL, bet negavo jokių atsakymų.

([1]) 2017 m. gegužės 10 d. Europos plieno vamzdžių gamintojų asociacijos pastabos.
([2]) 2017 m. vasario 7 d. EUROFER pateiktos pastabos, kuriose nagrinėjamas laikinųjų muitų poveikis naudotojams, p. 2.

(520) Be to, Komisija taip pat aktyviai siekė bendradarbiauti su 11 kitiems sektoriams (statybų, automobilių gamybos, mašinų gamybos ir buitinės technikos gamybos) atstovaujančių naudotojų asociacijų. Visoms šioms asociacijoms buvo nusiųsti klausimynai dėl laikotarpio po TL ir jų buvo paprašyta persiųsti klausimus savo nariams, jeigu jos pačios nežinotų atsakymų.

(521) Iš naudotojų asociacijų buvo gauti du iš dalies užpildyti klausimynai; dar vieną iš dalies užpildytą klausimyną pateikė bendrovė, klausimyną dėl laikotarpio po TL gavusi per savo asociaciją:

— pirma, Europos buitinės technikos gamintojų asociacija (CECED) nurodė negalinti pateikti prašomų duomenų, tačiau pažymėjo: *„Galimos ES antidempingo priemonės plienui tiesiogiai arba netiesiogiai padarytų neigiamą poveikį prietaisų gamybai Dėl šios priežasties mes nepritariame protekcionistinėms priemonėms, tokioms kaip antidempingo priemonės, kurios galėtų padaryti neigiamą poveikį mūsų pramonės konkurencinei padėčiai, nebent tokios priemonės būtų visiškai pagrįstos nedviprasmiškais įrodymais.“* ([1]);

— antra, asociacijai „Orgalime“ priklausanti Belgijos asociacija „Agoria“ ([2]) nurodė, kad išlaidos plokštiems karštojo valcavimo produktams skiriasi priklausomai nuo galutinio produkto rūšies: jos gali sudaryti nuo 5 % gamybos sąnaudų (gaminant priekabas, šiukšliavežius, geležinkelius, terminalinius vilkikus) iki 100 % (gaminant kranų teleskopines strėles). Tačiau iš šio atsakymo buvo neaišku, ką priemonių poveikis praktiškai reikštų jos narių verslui;

— trečia, bendrovė „Electrolux Home Products Corporation N.V.“, kuri Komisijos prašymą pateikti papildomos informacijos gavo per asociaciją CECED, nurodė, kad ji yra buitinių prietaisų gamintojas, veikiantis pasaulio rinkoje. Ši bendrovė nurodė, kad *„plienui tenka didžiausia mūsų produktų, kurie parduodami labai konkurencingoje mažo pelningumo pasaulio rinkoje, gamybos sąnaudų dalis. Plieną mūsų Europos gamykloms perkame iš Europos tiekėjų ir norėtume ir toliau tai daryti. Tačiau dėl ES muitų importuojamam plienui plieno kainos vidaus ir užsienio rinkose dirbtinai padidėja, dėl to mūsų verslas atsiduria nepalankioje konkurencinėje padėtyje, palyginti su kitais gamintojais, kurie turi gamyklų už ES ribų ir savo galutinius produktus importuoja į ES* ([3])."

(522) Dėl šių atsakymų Komisija pažymi, kad nebuvo pateikta jokių reikšmingų duomenų apie pelningumo ir pardavimo vertes. Taigi Komisija negalėjo nustatyti aiškaus įverčio, koks galėtų būtų priemonių poveikis kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams.

(523) Tačiau atsižvelgus į tai, kad iš kitų nei plieno vamzdžių gamybos sektorių naudotojų ir naudotojų asociacijų buvo gauta mažai atsakymų, buvo įvertinta, kad bet kokio kainų padidėjimo poveikis būtų mažesnis negu plieno vamzdžių gamybos sektoriui, net jei trys atsakymai (žr. 521 konstatuojamąją dalį) veikiau rodė, kad šie naudotojai šiuo atveju nepritartų priemonių nustatymui.

(524) Po pirmojo faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad Komisija padarė klaidingą išvadą, įvertinusi, kad bet kokio kainų padidėjimo poveikis būtų mažesnis, ir nurodė šias priežastis: galimų priemonių poveikio kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams analizėje nepateikta jokių duomenų ar patikrintų įrodymų, kurie rodytų reikšmingą poveikį kitiems naudotojų segmentams; vieninteliai įrodymai, kurie buvo paminėti siekiant parodyti poveikį naudotojams, yra trys raštai. Be to, ši išvada akivaizdžiai prieštarauja Komisijos teiginiams, kad nėra jokių reikšmingų duomenų ir kad ji negali nustatyti aiškaus įverčio, koks galėtų būtų priemonių poveikis kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams (žr. 522 konstatuojamąją dalį). Be to, kaip tvirtino skundo pateikėjas, viena iš asociacijų („Agoria“) nurodė pritarianti muitų *ad valorem* nustatymui.

(525) Komisija pripažino, jog skundo pateikėjas 2017 m. vasario 7 d. pateiktose pastabose įrodinėjo, kad „iš pavyzdžių matyti, jog muitų poveikis visiems sektoriams, išskyrus vamzdžių gamybos sektorių, greičiausiai bus *de minimis*“ ir kad bendradarbiavimo lygis buvo žemas. Be to, „Agoria“, regis, iš tiesų nurodė pritarianti muitų *ad valorem* nustatymui.

([1]) 2017 m. gegužės 22 d. CECED generalinio direktoriaus raštas Komisijos tarnyboms.
([2]) „Orgalime“ – tai Europos inžinerijos pramonės asociacija, atstovaujanti mašinų gamybos, elektros prietaisų ir elektronikos, metalo apdirbimo ir metalo dirbinių gamybos sektorių interesams.
([3]) 2017 m. gegužės 22 d. e. paštu gautas „Electrolux Home Products Corporation N.V.“ generalinio direktoriaus ir už pirkimą atsakingo viceprezidento raštas be nurodytos datos.

(526) Vis dėlto kitos naudotojų asociacijos ir vienos bendrovės (žr. 521 konstatuojamąją dalį) teiginiuose būta požymių, kad jos nepritaria skundo pateikėjo vertinimui, jog muitų poveikis greičiausiai būtų minimalus. Be to, Komisija iš tiesų įvertino vidutinio automobilio gamybos sąnaudų padidėjimą, kuris sudarytų maždaug 24–27 EUR vienam automobiliui (žr. 517 konstatuojamąją dalį), ir galimą poveikį buitinių prietaisų gamybos sąnaudoms, kurį ji apibūdino kaip mažiau reikšmingą – 0,63–1,43 EUR vienam įrenginiui.

(527) Atsižvelgusi į šias aplinkybes, Komisija patikslino savo bendrą išvadą ir nutarė, kad poveikis kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams būtų mažesnis.

6.4.3.4.3.3. Išvada dėl kitų nei plieno vamzdžių gamybos sektorių

(528) Komisija patvirtino, kad poveikis šiems kitiems naudotojams būtų mažesnis negu plieno vamzdžių gamybos sektoriui.

6.4.3.5. Su eksportuojančiais gamintojais susijusių naudotojų interesai

(529) Visas Brazilijos eksportuojančio gamintojo CSN eksportas į Sąjungą buvo skirtas jo susijusiai Portugalijos patronuojamajai bendrovei „Lusosider“. Pastaroji bendrovė daugiausia perdirba šiuos importuojamus plokščius karštojo valcavimo produktus ir iš jų gamina galutinės grandies produktus, kurie daugiausia parduodami Iberijos pusiasalyje.

(530) Per klausymą CSN Komisijos tarnyboms pranešė, kad laukiama svarbaus sprendimo dėl investicijų ir kad tai gali padaryti poveikį „Lusosider“, kurioje šiuo metu dirba 250 darbuotojų. Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK nurodė, kad laikui bėgant jis išplėtojo savo tolesnės gamybos grandies veiklą Sąjungoje. Šiuo atžvilgiu jis įrodinėjo, kad „nustačius antidempingo muitus plokštiems karštojo valcavimo produktams, būtų labai pakenkta NLMK gebėjimui didinti savo galutinės grandies gamybą ES, nes būtų apribotos galimybės iš Rusijos eksportuoti svarbias žaliavas į jo ES gamyklas“. ([1])

(531) Po informacinio dokumento atskleidimo NLMK pridūrė, kad „*NLMK norėjo atkreipti Europos Komisijos dėmesį į riziką, kuri galėtų kilti nustačius antidempingo priemones, visų pirma nenugalimos jėgos aplinkybių atveju, nes būtų apribotas medžiagų iš mūsų patronuojančiosios bendrovės prieinamumas, kai jų reikėtų*“.

(532) Po informacinio dokumento atskleidimo trijų su eksportuojančiais gamintojais susijusių naudotojų buvo paprašyta užpildyti klausimyną dėl laikotarpio po TL. Du iš jų pateikė visus klausimyno atsakymus, o trečiasis pateikė iš dalies užpildytą klausimyną. Remdamasi šiais duomenimis, Komisija pažymėjo, kad šių dviejų naudotojų pelningumas padidėjo nuo 1,81 % per tiriamąjį laikotarpį iki 14,10 % per pirmus tris 2017 m. mėnesius. Tačiau buvo nustatyta, kad į vienos bendrovės pirmų trijų 2017 m. mėnesių pelningumo rodiklį buvo įtrauktas pelnas, kuris dėl plokščių karštojo valcavimo produktų kainų padidėjimo per laikotarpį po TL buvo labiau išimtinio, o ne nuolatinio pobūdžio.

(533) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad Komisijos pateikta nuoroda į NLMK teiginį (žr. 531 konstatuojamąją dalį) negalima nuslėpto to, kad ši bendrovė per nagrinėjamąjį laikotarpį neimportavo plokščių karštojo valcavimo produktų iš savo Rusijos patronuojančiosios bendrovės.

(534) Komisija pripažino, kad NLMK per nagrinėjamąjį laikotarpį neimportavo plokščių karštojo valcavimo produktų iš savo Rusijos patronuojančiosios bendrovės. Tačiau NLMK įrodė, kad jo pirkėjai reikalauja patvirtinimo, kad NLMK plokščių karštojo valcavimo produktų tiekimas bus užtikrintas visais atvejais, įskaitant nenugalimos jėgos aplinkybių atvejus. Tokiais atvejais Sąjungoje esančiam NLMK reikalinga tiekimo iš Rusijoje esančios patronuojančiosios bendrovės alternatyva. Priešingu atveju jis nesugebėtų išlaikyti savo didesnių pirkėjų ir išlikti konkurencingu Sąjungos rinkoje.

(535) Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neatitiktų nei Portugalijos patronuojamosios įmonės „Lusosider“, kuri yra susijusi su Brazilijos eksportuojančiu gamintoju CSN, nei Belgijos patronuojamosios įmonės NLMK, kuri yra susijusi su Rusijos eksportuojančiu gamintoju NLMK, interesų.

([1]) 2016 m. spalio 25 d. „Novolipetsk Steel“ pateiktos pastabos.

6.4.4. *Išvada dėl naudotojų interesų*

(536) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neatitiktų naudotojų interesų. Nors poveikis plieno vamzdžių gamybos sektoriui būtų labai didelis, vis dėlto poveikis kitiems tolesnės gamybos grandies sektoriams greičiausiai būtų ne toks smarkus.

(537) Po pirmojo faktų atskleidimo skundo pateikėjas įrodinėjo, kad, atsižvelgiant į turimus faktinius įrodymus, formuluotė „greičiausiai būtų ne toks smarkus“ yra klaidinanti ir neteisinga:

— pirma, poveikis vamzdžių gamybos segmente yra sutelktas nedidelėje to segmento dalyje, o būtent, yra susijęs su suvirintų vamzdžių gamintojais, kurie nėra susiję su Sąjungos plokščių karštojo valcavimo produktų gamintojais ir nusprendžia kliautis importu;

— antra, atlikus trumpą kitų nei plieno vamzdžių gamybos sektorių analizę patvirtinta, kad nebūtų daroma jokio reikšmingo poveikio.

(538) Komisija šiuos skundo pateikėjo tvirtinimus atmetė dėl toliau nurodytų priežasčių:

— pirma, kaip jau minėta 435 konstatuojamojoje dalyje, „Marcegaglia“ savo reikmėms kasmet suvartoja 2,9–4,4 mln. tonų nagrinėjamojo produkto ir (arba) panašaus produkto. Tai reiškia, kad vien šiai bendrovei tenka nuo maždaug 8,5 iki beveik 13 % viso suvartojimo Sąjungos atvirojoje rinkoje, kaip nurodyta 226 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje. Be to, plieno vamzdžių rinkos analizė nepriklausė vien nuo „Marcegaglia“ analizės. Kaip nurodyta 8 konstatuojamojoje dalyje, daugiau kaip 30 naudotojų ir nesusijusių importuotojų, kurių didžioji dalis, bet ne jie visi, įsikūrę Italijoje, šiam tyrimui *ad hoc* principu įkūrė konsorciumą. Dauguma šių bendrovių yra MVĮ, nors konsorciumui priklauso ir „Marcegaglia“. Kaip nurodyta 17 ir 24 konstatuojamosiose dalyse, šis konsorciumas pateikė pastabas ir buvo išklausytas per klausymus. Be to, kaip nurodyta 498 konstatuojamojoje dalyje pateiktoje lentelėje, penki konsorciumo nariai bendradarbiavo ir pateikė laikotarpio po TL duomenis. Taigi Komisija atmetė skundo pateikėjo tvirtinimą, kad poveikis vamzdžių gamybos segmente yra sutelktas nedidelėje to segmento dalyje;

— antra, dėl tvirtinimo, kad kitiems nei plieno vamzdžių gamybos sektoriams nebūtų daroma jokio reikšmingo poveikio, Komisija rėmėsi savo teiginiais, išdėstytais 524 konstatuojamojoje dalyje. Poveikis būtų daromas, nors ir būtų mažesnis.

(539) Vis dėlto, siekdama nuoseklumo, Komisija pripažino, kad šioje išvadoje jai reikėjo vartoti tokią pat formuluotę „mažesnis“, kaip ir vartotoji analizei skirtoje 528 konstatuojamosios dalies dalyje. Taigi, Komisija anksčiau padarytą išvadą, nurodytą 536 konstatuojamojoje dalyje, pakeitė taip: Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas neatitiktų naudotojų interesų. Nors poveikis plieno vamzdžių gamybos sektoriui būtų labai didelis, poveikis kitiems tolesnės gamybos grandies sektoriams greičiausiai būtų mažesnis.

6.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(540) Komisija įvertino svarbios Sąjungos pramonės, kurią reikia apsaugoti nuo nesąžiningos praktikos, interesus ir galimą neigiamą priemonių poveikį naudotojams ir juos palygino.

(541) Nustačius priemones, Sąjungos pramonė galėtų išlaikyti tvaraus lygio pelną. Atsižvelgiant į, be kita ko, susikaupusius nuostolius, kurie buvo patiriami nuo 2013 m., išskyrus 2014 m., kuriais buvo gautas nedidelis pelnas, tokios priemonės Sąjungos pramonei padėtų tapti veiksnia ir gyvybinga.

(542) Tačiau Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustačius antidempingo priemones galėtų būti padarytas neproporcingas neigiamas poveikis naudotojams, kurie didžiąja dalimi priklauso nuo nagrinėjamojo produkto tiekimo. Dėl to sumažėtų jų konkurencingumas tolesnės gamybos grandies produktų (visų pirma vamzdelių ir vamzdžių) rinkoje.

(543) Kaip minėta, siekdama tinkamai palyginti šiuos prieštaringus interesus ir padaryti atitinkamas išvadas šiuo klausimu, Komisija nusprendė, kad yra būtina išnagrinėti pokyčius po tiriamojo laikotarpio pabaigos, t. y. po 2016 m. liepos mėn. Ji taip pat atsižvelgė į tai, kad 2016 m. antrąjį pusmetį plokščių karštojo valcavimo produktų kainos gerokai pakilo, o 2017 m. vasario mėn. viršijo 500 EUR už toną ribą.

(544) Po informacinio dokumento atskleidimo Komisija papildomai išnagrinėjo tvirtinimus, kad per laikotarpį po TL plokščių karštojo valcavimo produktų kainos pakilo. Ji taip pat paragino naudotojus pateikti papildomų duomenų apie keletą naudotojų sektorių, kad, be vamzdelių ir vamzdžių gamybos sektoriaus, galėtų tiksliau įvertinti ir galimą priemonių poveikį kitiems tolesnės gamybos grandies produktų sektoriams. Be to, ji suinteresuotąsias šalis paragino pateikti pastabas dėl tinkamos priemonių formos.

(545) Surinkusi papildomus duomenis, kuriuos pateikė įvairios suinteresuotosios šalys, Komisija padarė išvadą, kad plokščių karštojo valcavimo produktų kainos per laikotarpį po TL gerokai pakilo ir kad:

— galutinės priemonės Sąjungos gamintojams leistų vėl pasiekti tvarų pelno lygį. Jeigu nebūtų nustatyta jokių priemonių, būtų neaišku, ar Sąjungos pramonė sugebėtų tapti pakankamai gyvybinga, atsižvelgiant, be kita ko, į susikaupusius nuostolius, kurie buvo patiriami nuo 2013 m., išskyrus 2014 m., kuriais buvo gautas nedidelis pelnas;

— kalbant apie naudotojų interesus, Brazilijai, Iranui, Rusijai ir Ukrainai nustačius tokias priemones kaip muitas *ad valorem*, naudotojams (visų pirma plieno vamzdžių gamybos sektoriuje) būtų padarytas neproporcingas neigiamas poveikis, kuris atsilieptų jų kainoms ir užimtumui.

(546) Komisija priminė išvadas dėl Sąjungos gamintojų pelningumo, išdėstytas 425 konstatuojamojoje dalyje, taip pat tai, kad kainos po tiriamojo laikotarpio gerokai pakilo. Tuo remdamasi Komisija nusprendė, kad Sąjungos interesus atitiktų sprendimas pakeisti priemonių formą, kad šiuo konkrečiu atveju būtų galima užtikrinti tinkamą Sąjungos gamintojų ir naudotojų interesų pusiausvyrą. Taigi Komisija dėl toliau nurodytų priežasčių nusprendė nustatyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, nustatyta atsižvelgiant į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio:

— viena vertus, nustačius muitą, lygų muitui *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, Sąjungos gamintojai atsigautų nuo žalingo dempingo poveikio. Nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą, būtų užtikrinta apsauginė sąlyga, jiems leisianti pasiekti tvarų pelningumą;

— kita vertus, nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą taip pat turėtų būti išvengta bet kokio nepageidaujamo kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio, kuris galėtų padaryti didelę neigiamą įtaką naudotojų verslui.

(547) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas tvirtino, kad Komisijos išvados prieštarauja pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams. Jeigu priemonės atitiktų Sąjungos pramonės interesus, Komisija privalėtų jas nustatyti, nebent būtų įrodymų, kad priemonės darytų neproporcingą poveikį naudotojų pramonės šakoms. Skundo pateikėjo teigimu, tokių įrodymų nėra. Be to, jis teigė, kad Komisija suteikė pirmenybę nedidelio naudotojų pogrupio (t. y. tam tikrų plieno vamzdžių gamintojų) interesams ir nesugebėjo įvertinti įvairių interesų visumos. Apskritai jis tvirtino, kad su Sąjungos interesais susijusiose taisyklėse numatomos tik dvi galimybės – nustatyti priemones arba jų nenustatyti. Kitaip tariant, tai paprastas tyrimas, kurį atliekant tereikia atsakymų „taip“ arba „ne“.

(548) Komisija atmetė šiuos argumentus kaip teisiškai klaidingus ir paaiškino, kaip pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį paprastai atliekamas Sąjungos interesų vertinimas:

— jeigu priemonės atitinka Sąjungos pramonės interesus, Komisija privalo jas nustatyti, nebent būtų įrodymų, kad priemonės darytų neproporcingą poveikį naudotojų pramonės šakoms, importuotojams, vartotojams arba kitoms šalims, kurioms būtų tiesiogiai daromas poveikis. Pastaruoju atveju neturėtų būti nustatoma apskritai jokių priemonių. Tačiau dabartiniame tyrime nagrinėjamas atvejis nesusijęs nė su vienu iš šių scenarijų;

— turimi įrodymai veikiau aiškiai parodė, kad svarbiausio nagrinėjamąjį produktą naudojančio sektoriaus (t. y. plieno vamzdžių gamybos sektoriaus, kuriam tenka maždaug 32 % viso suvartojamo plokščių karštojo valcavimo produktų kiekio, žr. 483 konstatuojamąją dalį) naudotojams galėtų būti padaryta neproporcinga žala, jeigu būtų nustatyti muitai *ad valorem*, be kita ko, atsižvelgiant į plokščių karštojo valcavimo produktų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio;

— pagal tokį scenarijų Komisija gali keisti priemonių formą, kad užtikrintų tinkamą konkuruojančių interesų pusiausvyrą. Šiomis aplinkybėmis buvo ypatingai atsižvelgta į būtinybę apsaugoti Sąjungos pramonę nuo nesąžiningos praktikos ir kartu apriboti galimą neigiamą priemonių poveikį naudotojams (visų pirma plieno vamzdžių gamintojams) nepažeidžiant priemonių veiksmingumo.

(549) Atsižvelgusi į tai, Komisija įvertino ne tik abstrakčius susijusius interesus, bet, kaip ji paprastai daro, taip pat ir galimą konkretų poveikį atitinkamam verslui. Prieš minimalią importo kainą pasisakiusi EUROFER raštuose, kurie buvo nusiųsti ir už prekybą atsakingam Komisijos nariui, ir Europos Komisijos pirmininkui, nurodė: „NET jei minimali importo kaina būtų didesnė už gamybos sąnaudas, ji *apribotų mūsų pramonės pelningumą* kaip tik tada, kai mes tik pradedame atsigauti po didžiausios per pastaruosius dešimtmečius krizės“ ([1]).

(550) Komisijos nuomone, šis teiginys veikiau patvirtino jos nuomonę, kad sprendimas nustatyti muitus *ad valorem*, kurie būtų taikomi tik tais atvejais, kai produktų kainos yra mažesnės negu minimali importo kaina, atitiktų Sąjungos interesus. Nors dėl minimalios importo kainos sumažėtų konkreti rizika, kad kai kurie vamzdžių gamintojai, įskaitant daugelį MVĮ, galėtų tapti nuostolingais, minimalios importo kainos trūkumas, skundo pateikėjo nuomone, regis, yra daugiausia susijęs su tuo, kad atsigavimo laikotarpiu, kuriuo jo gaunamas pelnas jau viršija tikslinį lygį, ji trukdys pasiekti didesnę pelno maržą.

(551) Po galutinio faktų atskleidimo konsorciumas paprašė nutraukti dabartinį tyrimą atsižvelgiant į Sąjungos interesus. Šiuo atžvilgiu jis įrodinėjo, kad antidempingo priemonės, jeigu jos būtų nustatytos ir kokia bebūtų jų forma, darytų niokojantį poveikį nepriklausomų naudotojų ekonominiam gyvybingumui dėl šių priežasčių:

— Sąjungos plokščių karštojo valcavimo produktų rinkai yra būdinga oligopolinė struktūra, kurioje beveik 90 % plokščių karštojo valcavimo produktų pagamina ir tiekia – ir uždarojoje, ir atvirojoje rinkose – keletas vertikaliai integruotų gamintojų;

— dėl savo vertikalios integracijos Sąjungos gamintojai kartu yra ir plokščių karštojo valcavimo produktų gamintojai, ir jų perdirbėjai (naudotojai). Tai reiškia, kad nepriklausomi naudotojai yra ir kelių galingų Sąjungos gamintojų pirkėjai, ir jų konkurentai.

(552) Komisija atmetė ir šį prašymą. Kaip nurodyta 548 konstatuojamojoje dalyje, buvo ypatingai atsižvelgta į būtinybę apsaugoti Sąjungos pramonę nuo nesąžiningos praktikos ir kartu apriboti galimą neigiamą priemonių poveikį naudotojams (visų pirma plieno vamzdžių gamintojams). Siekiant užtikrinti šių interesų pusiausvyrą, į konsorciumo pastabas jau buvo deramai atsižvelgta.

(553) Dėl visų šių priežasčių Komisija patvirtino savo sprendimą nustatyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant nebūtų viršijama minimali importo kaina (žr. 546 konstatuojamąją dalį).

7. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

7.1. **Žalos pašalinimo lygis (žalos skirtumas)**

7.1.1. *Tikslinė kaina*

(554) Siekdama nustatyti priemonių dydį, Komisija visų pirma nustatė muito dydį, kuris būtinas siekiant pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą. Pagal teismo praktiką tikslinė kaina – tai kaina, kurią Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo iš keturių šalių dempingo kaina. Tikslinė kaina apskaičiuojama nustatant panašaus produkto gamybos sąnaudas ir pridedant pelno maržą, kurią Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo dempingo kaina.

(555) Kalbant apie tikslinio pelno nustatymą, iš nagrinėjamojo laikotarpio duomenų matyti tik nuostoliai, išskyrus 2014 m., kai buvo gautas nedidelis pelnas, kuris nebuvo laikytas tinkamu pagrindu nustatyti pagrįstą pelno maržą, kurią būtų galima pasiekti nesant importo dempingo kaina. Kaip nurodyta 341 konstatuojamojoje dalyje, nuo 2014 m. Sąjungos pramonė būtų galėjusi daugiau pasinaudoti rinkos atsigavimu. Tačiau importas mažomis kainomis laipsniškai didėjo ir užėmė rinkos dalis pakenkdamas Sąjungos pramonei. Nuolatinį importo spaudimą pradėta visapusiškai jausti nuo 2015 m. antros pusės – tiriamojo laikotarpio pradžios.

([1]) 2017 m. birželio 27 d. EUROFER generalinio direktoriaus raštai už prekybą atsakingam Komisijos nariui ir Europos Komisijos pirmininkui.

(556) Skundo pateikėjas skunde Komisijos prašė naudoti 12,9 % apyvartos dydį kaip pagrįstą nežalingą pelno maržą. Šis pelno prieš įtraukiant pardavimo mokesčio sąnaudas vidurkis buvo panaudotas ankstesniame materialinės žalos tyrime, kuris buvo atliktas 2000 m. ir buvo susijęs su tuo pačiu nagrinėjamuoju produktu ([1]).

(557) Komisija laikėsi nuomonės, kad ši pelno marža nėra tinkama, taigi negali būti naudojama, nes tas tyrimas buvo atliktas 2000 m., o senesnių nei 15 metų duomenų nebegalima laikyti tipiškais, atsižvelgiant į per tą laiką Sąjungos pramonėje įvykusius technologijų pokyčius ir finansines permainas.

(558) Komisija šešių atrinktų Sąjungos gamintojų taip pat paprašė pradinio klausimyno atsakymuose pateikti laikotarpio nuo 2007 m. iki tiriamojo laikotarpio duomenis apie pelningumą, kuris buvo pasiektas panašų produktą parduodant Sąjungos atvirojoje rinkoje. Dėl toliau nurodytų priežasčių Komisija nusprendė, kad šio laikotarpio metai (juos vertinant atskirai arba vertinant kelerius metus kartu) nėra tipiški, kad būtų galima nustatyti tikslinį pelną:

— pirma, ji pastebėjo, kad nagrinėjamojo laikotarpio pelningumo duomenų negalima laikyti tinkamu lyginamuoju standartu, kuriuo remiantis būtų galima apskaičiuoti tikslinį pelną, nes dėl importo dempingo kaina iš Kinijos ir keturių šalių, kuris buvo vykdytas nuo 2015 m., sąlygos neatitiko įprastų konkurencijos sąlygų. Be to, kaip minėta galutinio reglamento dėl importuojamų Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų ([2]) 133 konstatuojamojoje dalyje, dėl euro zonos skolos krizės padarinių ir 2012 m. sumažėjusios plieno paklausos 2012, 2013 ir 2014 metai negali būti laikomi įprastų konkurencijos sąlygų metais;

— antra, iki 2012 m. kiekvienais metais pasiektas pelningumas buvo labai nevienodas. Taigi savaime tipiškais negalima laikyti nei atskirų metų, nei kelerių metų laikotarpių duomenų. Pavyzdžiui, atliekant analizę buvo nagrinėti duomenys nuo 2007 m., siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į bent metų laikotarpį prieš finansų ir ekonomikos krizės pradžią. Tačiau 2007 ir 2008 m. buvo ypač palankūs, o paskesniais metais poveikį darė 2009 m. finansų krizė, tad sąlygų tais metais taip pat negalima laikyti tipiškomis įprastomis sąlygomis.

(559) Taigi Komisija rėmėsi kitu tame pačiame pramonės sektoriuje gaminamu produktu, t. y. sunkiosiomis plokštėmis. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/336 ([3]) 202 konstatuojamąją dalį, kurioje ji patvirtino Reglamente (ES) 2016/1777 ([4]) padarytą išvadą, kuria remiantis buvo taikyta 7,9 % pelno marža. Šie produktai turi bent du bendrus bruožus: pirma, abu produktai gaminami tame pačiame pramonės sektoriuje, antra, abu produktai yra karštai valcuoti, neplakiruoti, nepadengti ir neapvilkti.

(560) Tuo remdamasi Komisija, prie atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu pridėjusi 7,9 % pelno maržą, apskaičiavo panašaus produkto kainą, kuri nėra žalinga Sąjungos pramonei.

(561) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad 7,9 % tikslinis pelnas yra pernelyg mažas: jis tvirtino, kad Komisija turėtų taikyti 2008 m. gauto pelno dydį (t. y. 14,4 % tikslinį pelną), nes Komisija patikrino 10 metų laikotarpio, įskaitant 2008 m., o tai buvo paskutiniai metai prieš finansų krizės pradžią, pelningumo duomenis. Be to, jis teigė, kad pelno maržą galima nustatyti taikant alternatyvų metodą, pagal kurį būtų remiamasi ankstesnio su plokščiais karštojo valcavimo produktais susijusio tyrimo duomenimis (2000 m., kai buvo pasiekta 12,9 % pelno marža). Jis taip pat teigė, kad Komisija nepateikė jokių argumentų, kodėl taikytas požiūris neatitiko požiūrio, kurio buvo laikytasi tyrime dėl Kinijos, kuriame buvo taikytas 7 % tikslinis pelnas.

([1]) 2000 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimas Nr. 284/2000/EAPB, kuriuo importuojamiems tam tikriems Indijos ir Taivano kilmės plokštiems valcavimo produktams iš geležies ar nelegiruotojo plieno, kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, suvyniotiems į ritinius, po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, nustatomas galutinis kompensacinis muitas, priimami tam tikrų eksportuojančių gamintojų pasiūlyti įsipareigojimai ir baigiamas tyrimas dėl Pietų Afrikos kilmės importo (OL L 31, 2000, p. 44, 338 dalis).

([2]) 2017 m. balandžio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 92, 2017 4 6, p. 88, 133 konstatuojamoji dalis).

([3]) 2017 m. vasario 27 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/336, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno arba kito legiruotojo plieno sunkiosioms plokštėms nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muito surinkimas (OL L 50, 2017 2 28, p. 37, 202 konstatuojamoji dalis).

([4]) 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1777, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno arba kito legiruotojo plieno sunkiosioms plokštėms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 5).

Galiausiai jis pareiškė, kad sprendimas nepaisyti su plokščiais karštojo valcavimo produktais susijusio pelno ir taikyti su kitokiu produktu susijusį pelną prieštarauja ankstesnei praktikai. Šiuo atžvilgiu jis mini tyrimą dėl strypų, kuriame nustatyta: „*Komisija pastebi, kad pelningumo duomenys, susiję konkrečiai su nagrinėjamuoju produktu, yra tikslesnis rodiklis nei pelningumo duomenys, susiję su kitais plieno produktais arba plieno sektoriumi apskritai*“.

(562) Komisija atmetė šiuos argumentus. Kaip paaiškinta 558 konstatuojamojoje dalyje, nustatyta, kad 2008 m. buvo ypač palankūs, tad tais metais buvusių sąlygų negalima laikyti tipiškomis įprastomis sąlygomis. Be to, 2000 m. pasiektas tikslinis pelnas šiuo atveju negali būti laikomas pagrįsta alternatyva, nes tai buvo pernelyg seniai. NET darant nepagrįstą prielaidą, kad nuo 2000 m. technologinės ir finansinės aplinkybės Sąjungoje nesikeitė, nuo 2000 m. būta bent jau kai kurių Sąjungos rinkos dydžio pokyčių dėl 2000–2016 m. augusio valstybių narių skaičiaus. Be to, tyrime dėl Kinijos taikytas tikslinis pelnas buvo pagrįstas perspektyvine tame tyrime nagrinėtos „žalos grėsmės“ analize ir būtų dar mažesnis.

(563) Savo ruožtu konsorciumas nurodė, kad taikyti 7,9 % tikslinį pelną nėra realu ir jis yra pernelyg didelis dėl šių priežasčių:

— net jei ir plokšti karštojo valcavimo produktai, ir sunkiosios plokštės iš tiesų gaminami tame pačiame pramonės sektoriuje ir abu šie produktai yra karštai valcuoti, būtina pažymėti, kad jų fizinės savybės yra skirtingos;

— remdamasi tyrimu dėl sunkiųjų plokščių, Komisija netiesiogiai pripažino, kad 2011 m. pasiektą pelno maržą galima pagrįstai naudoti kaip rodiklį žalos pašalinimo lygiui nustatyti. Taigi kyla klausimas, kodėl Komisija netaikė 2011 m. Sąjungos pramonės pelno maržos, kuri buvo nustatyta tuo pačiu metu vykdytame tyrime dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų, t. y. 3,11 %. Būtų labiau tinkama taikyti pelno maržą, susijusią su produktu, kuris yra toks pat kaip ir dabartiniame tyrime nagrinėjamas produktas.

(564) Eksportuojantis gamintojas CSN pateikė panašią pastabą ir Komisijos paprašė taikyti 2011 m. pasiektą 3,11 % pelno maržą, nes toks nustatytas pelnas yra susijęs su tokiai pat apibrėžtajai sričiai priklausančiais produktais. Bet kuriuo atveju CSN nurodė, kad pagrįsta Sąjungos pramonės pelno marža, kuri turėtų būti nustatyta dabartiniame tyrime, turėtų būti ne didesnė nei 5 %.

(565) Be to, Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ pateikė pastabą, kad toks 7,9 % tikslinis pelnas yra pernelyg didelis, ir tvirtino, kad plokščių karštojo valcavimo produktų ir sunkiųjų plokščių fizinės savybės skiriasi. Jo pagrindinis argumentas buvo tas, kad sunkiųjų plokščių segmente pelno marža dėl didesnių pardavimo kainų yra didesnė negu plokščių karštojo valcavimo produktų segmente, kuriame kainos paprastai yra mažesnės, taigi mažesnis ir pelningumas. Panašią pastabą pateikė ir Irano eksportuojantis gamintojas „Mobarakeh Steel Company“, kuris teigė, kad 7,9 % tikslinis pelnas plieno pramonėje dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis yra nepagrįstai didelis. Be to, Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ taip pat pateikė pastabą, kad 7,9 % tikslinis pelnas yra nepagrįstai didelis ir neteisėtai išpūstas.

(566) Kaip nurodyta 558 konstatuojamojoje dalyje, 2011 m. pasiektos su plokščiais karštojo valcavimo produktais susijusios pelno maržos nebuvo galima taikyti, nes tais metais didelį poveikį plokščių karštojo valcavimo produktų rinkai tebedarė 2009 m. ekonomikos ir finansų krizės padariniai, tad tos maržos negalima laikyti tipiška. Todėl, remdamasi 559 konstatuojamojoje dalyje paaiškintomis priežastimis, Komisija taikė su kitu panašiame pramonės sektoriuje gaminamu produktu, t. y. sunkiosiomis plokštėmis, susijusį tikslinį pelną. Taigi nuo Komisijos standartinės praktikos nebuvo nukrypta ir jai neprieštaraujama.

(567) Dėl tvirtinimo, kad dėl didesnių sunkiųjų plokščių pardavimo kainų, palyginti su plokščių karštojo valcavimo produktų kainomis, automatiškai pasiekiamas didesnis pelningumas, Komisija pažymėjo, kad, be pardavimo kainų lygio, yra daug kitų kintamųjų (kaip antai pasiūla ir paklausa, trūkumas ir patiriamos sąnaudos), kurie daro poveikį pelningumo lygiui. Dėl argumento, kad Komisija netiesiogiai pripažino, jog 2011 m. pelną galima pripažinti tinkamu rodikliu, Komisija pateikė tokias pastabas. Pirma, nors sunkiosios plokštės ir plokšti karštojo valcavimo produktai priklauso tam pačiam pramonės sektoriui, t. y. plieno sektoriui, šių produktų rinkos yra skirtingos, o atsigavimo nuo ekonomikos ir finansų krizės tempas šių produktų segmentuose buvo nevienodas. Iš tiesų, atlikdama tyrimą, Komisija nerado jokių įrodymų, kad atsigavimas šiuose dviejuose pramonės segmentuose

vyktų lygiagrečiai; su tuo susijusių įrodymų nepateikė ir suinteresuotosios šalys. Antra, Reglamento (ES) 2016/1777 ([1]) dėl sunkiųjų plokščių 221 konstatuojamojoje dalyje Komisija tiesiog pažymėjo, kad nuo 2009 m. Sąjungos pramonės pelningumas didėjo, tačiau ji neatmetė galimybės, kad 2011 m. pramonei galėjo ir toliau būti daromas ribinis ar nedidelis ekonomikos ir finansų krizės poveikis. Taigi, atsižvelgusi į pelningumo augimo tendenciją ir į mažėjantį ekonomikos ir finansų krizės poveikį sunkiųjų plokščių rinkoje, ji nusprendė, kad 2011 m. pasiekto pelningumo dydis yra pagrįstas. Dabartiniame tyrime nagrinėjamos Sąjungos pramonės pelningumo atsigavimo tendencija buvo kitokia nei nustatytoji tyrime dėl sunkiųjų plokščių. Šiame tyrime pelningumas 2010 m. ėmė atsigauti ir pasiekė aukštesnius nei 2009 m. lygius, tačiau 2011 m. jis vėl sumažėjo. Taigi, negalima daryti išvados, kad iki 2011 m. Sąjungos pramonė atsigavo arba pradėjo atsigauti nuo finansų krizės, arba kad 2011 m. pasiekti pelningumo lygiai laikytini pagrįstais, kaip kad buvo nustatyta tyrime dėl sunkiųjų plokščių.

(568) Be to, Komisija pažymėjo, kad 2017 m. sausio–kovo mėn. Sąjungos pramonės pasiektas pelningumas (žr. 425 konstatuojamąją dalį) buvo didesnis už 7,9 % tikslinį pelną. Taigi ji laikėsi nuomonės, kad šis tikslinis pelnas dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis nėra nepagrįstai didelis.

7.1.2. *Rėmimasis pagal analogiją pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi apskaičiuojant žalos skirtumą*

(569) Kai eksportuojantis gamintojas nagrinėjamąjį produktą parduodavo per susijusius importuotojus, eksporto kaina buvo nustatoma remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, tinkamai pakoreguota vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Koreguota atsižvelgiant į nuo importo iki perpardavimo patirtas išlaidas, t. y. atimant susijusio importuotojo PBA išlaidas ir pagrįstą 2 % pelno dydį ([2]), prie kurio po to buvo pridėtos išlaidos po importo (4 skiltis).

(570) Po informacinio dokumento atskleidimo ir po galutinio faktų atskleidimo Rusijos „MMK Group“ nesutiko su šiuo Komisijos požiūriu, pagal kurį ji pagal analogiją taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Jis teigė, kad toks taikymas pažeidė pačią pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir tai buvo akivaizdi vertinimo klaida. Jis taip pat teigė, kad dėl tokio metodo nustatomi per dideli muitai. Be to, Irano eksportuojantis gamintojas „Mobarakeh Steel Company“ tvirtino, kad ši metodika pažeidžia pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies nuostatas ir Sąjungos teismų praktiką ir kad ją taikant negalima teisingai palyginti importuojamų rūšių produktų ir atitinkamų vidaus pramonės gaminamų produktų kainų. Po galutinio faktų atskleidimo Rusijos eksportuojantis gamintojas „PAO Severstal“, Irano eksportuojantis gamintojas „Mobarakeh Steel Company“ ir Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ pateikė panašias pastabas.

(571) Pirma, žalos skirtumo apskaičiavimo tikslas – nustatyti, ar importo dempingo kaina padarytai žalai pašalinti pakaktų, jei dempingo kaina importuojamų produktų eksporto kainai būtų taikoma mažesnė (už dempingo skirtumu grindžiamą muito normą) muito norma. Šis vertinimas turėtų būti grindžiamas eksporto kaina Sąjungos pasienyje, kuri laikoma palyginama su Sąjungos pramonės kaina EXW sąlygomis. Kai produktas eksportui parduodamas per susijusius importuotojus, analogiškai laikantis dempingo skirtumui apskaičiuoti taikytos metodikos, eksporto kaina nustatyta remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, tinkamai pakoreguota vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Eksporto kaina yra būtina apskaičiuojant žalos skirtumą, o minėtas straipsnis yra vienintelis pagrindinio reglamento straipsnis, kuriame nurodyta, kaip nustatoma eksporto kaina, todėl šio straipsnio taikymas pagal analogiją yra pagrįstas.

(572) Antra, Komisija manė, kad atitinkamos importo kainos nustatymui, siekiant apskaičiuoti priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, neturėtų turėti įtakos tai, ar eksportuojama susijusiems, ar nesusijusiems veiklos vykdytojams Sąjungoje. Pagal Komisijos taikytą metodiką užtikrinta, kad abiem atvejais būtų skaičiuojama vienodai. Kitaip tariant, žalos skirtumo skaičiavimo tikslas yra ne nustatyti, kokiu mastu susijusių importuotojų pardavimas daro žalą Sąjungos gamintojams, o tai, ar eksportuojančių gamintojų eksportas daro žalą Sąjungos gamintojams dėl priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis. Taigi atitinkama kaina, į kurią reikia atsižvelgti, yra kaina, kuria nagrinėjamasis produktas parduodamas Sąjungoje, o ne kaina, kuria importuotos medžiagos vėliau perparduodamos importuojantiems gamintojams Sąjungoje.

([1]) 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1777, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno arba kito legiruotojo plieno sunkiosioms plokštėms nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 272, 2016 10 7, p. 28).

([2]) Taikyta pagrįsta pelno marža yra tokia pat, kaip taikytoji tyrime dėl labai panašaus produkto, t. y. plokščių šaltojo valcavimo produktų iš plieno.

(573) Trečia, 2 straipsnio 9 dalis buvo taikyta tik nedidelei viso Ukrainos eksportuojančio gamintojo „Metinvest“ pardavimo daliai. Kaip minėta specialiame „Metinvest“ skirtame faktų atskleidimo dokumente, 2 straipsnio 9 dalis buvo taikyta tik jo pardavimui per susijusius prekiautojus Sąjungoje. Be to, kalbant apie Irano eksportuojantį gamintoją „Mobarakeh Steel Company“, priešingai negu buvo nurodyta specialiame faktų atskleidimo dokumente, 2 straipsnio 9 dalis nebuvo taikyta.

(574) Todėl, Komisijos nuomone, buvo taikomas teisingas metodas, o šie teiginiai atmetami.

7.1.3. *Išlaidų po importo lygis*

(575) Po informacinio dokumento atskleidimo du eksportuojantys gamintojai nesutiko su nustatytu išlaidų po importo lygiu ir teigė, kad 7 EUR už toną suma yra pernelyg maža. Pirma, Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK teigė, kad išlaidų po importo suma turėtų sudaryti bent 40 EUR už toną. Antra, Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ teigė, kad ji turėtų sudaryti bent 9,44 EUR už toną, nes ši suma, kaip teigiama, atitinka svertinį keturių su šiuo Ukrainos eksportuojančiu gamintoju susijusių subjektų Sąjungoje išlaidų po importo vidurkį. Po galutinio faktų atskleidimo Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ taip pat teigė, kad nustatytos išlaidos po importo yra pernelyg mažos ir pagrįstos atrankiniais duomenimis.

(576) Komisija šiuos teiginius atmetė. Išlaidas po importo ji nustatė remdamasi patikrintos vieno apie save pranešusio nesusijusio importuotojo informacijos analize. Be to, Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ nepateikė jokių kitų argumentų, kad pagrįstų savo išvadą, kodėl išlaidos po importo, jo vertinimu, yra pernelyg mažos.

7.1.4. *Kitos po galutinio faktų atskleidimo pateiktos pastabos*

(577) Po galutinio informacinio dokumento atskleidimo Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ paprašė atlikti koregavimą atsižvelgiant į svarbią fizinę savybę. Po galutinio faktų atskleidimo jis vėl pateikė šį prašymą. Visų pirma jis teigė, kad dauguma ritinių, kuriuos gamina „Metinvest“ gamyklos, sveria 8 ir 12 tonų, o Sąjungoje pramonės standartu veikiau laikomas 24 tonų svoris. Dėl to derybose su pirkėjais „Metinvest“ turėjo natūraliai gerokai mažinti kainas; gamintojas pateikė patvirtinamuosius įrodymus ir paprašė dėl to atlikti koregavimą.

(578) Komisija atmetė šį teiginį dėl šios priežasties: tikrinamieji vizitai atitinkamų „Metinvest“ gamyklų patalpose buvo atlikti 2016 m. lapkričio 17–25 d. ir 2017 m. sausio 25–27 d. Atliekant šiuos tikrinamuosius vizitus, šis teiginys nebuvo nei pareikštas, nei pagrįstas įrodymais. Taigi teiginys dėl fizinių savybių skirtumų buvo pateiktas pernelyg vėlai – jau po informacinio dokumento atskleidimo (2017 m. gegužės 2 d.). Jo taip pat nebuvo galima susieti su kokiais nors patikrintais įrodymais. Taigi jo nebuvo įmanoma patikrinti. Be to, į konkrečias įvairių rūšių produktų savybes buvo atsižvelgta vadinamuosiuose produkto kontrolės numeriuose (toliau – PKN), kurie naudojami tyrimo pradžioje pranešti apie pardavimo apimtis ir sąnaudas. Jeigu „Metinvest“ būtų buvę sunku nustatyti atskiras produkto rūšis (atlikti vadinamąjį vertinimą pagal PKN), logiškai mąstant, jis apie tai turėjo būti pranešęs tyrimo pradžioje. Be to, reikėtų pažymėti, kad daugiau kaip 99 % visų produktų rūšių, kurias Sąjungoje parduodavo šis Ukrainos eksportuojantis gamintojas, taip pat gamino ir parduodavo Sąjungos gamintojai. Taigi šio teiginio negalima priimti.

(579) Irano eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ Komisijos paprašė į žalos skirtumo skaičiavimus neįtraukti tam tikrų produktų rūšių (13 grupei priklausančių produkto kontrolės numerių), nes šios produktų rūšys sudaro likutinę produktų rūšių grupę, į kurią patenka visos kitos nei skaitmenimis nuo 01 iki 12 žymimos plieno rūšys. Taigi ši likutinė grupė apima labai daug įvairių produktų.

(580) Komisija laikėsi nuomonės, kad nagrinėjamasis produktas – tai visi tam tikri plokšti valcavimo produktai iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvynioti arba nesuvynioti į ritinius (įskaitant atraižas ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdoroti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, neatsižvelgiant į tai, ar jie patenka į 13 grupę, ar ne. Taigi, į apibrėžties sritį įtrauktas aiškiai apibrėžtas produktas. Taip pat buvo nustatyta, kad visų rūšių nagrinėjamasis produktas naudojamas toms pačioms dviem pagrindinėms paskirtims, kaip nurodyta 41 konstatuojamojoje dalyje.

7.1.5. *Galutiniai žalos skirtumai*

(581) Kadangi jokių kitų pastabų dėl žalos pašalinimo lygio nepateikta, galutiniai dempingo skirtumai būtų tokie:

Šalis	Bendrovė	Žalos skirtumas
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A. ir Aperam Inox América do Sul S.A.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	17,5 %
Iranas	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Rusija	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukraina	Metinvest Group	35,5 %

7.2. **Galutinės priemonės**

(582) Atsižvelgiant į galutines išvadas, kurias Komisija padarė dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(583) Antidempingo priemonės gali būti įvairių formų. Nors Komisijai suteikta didelė laisvė pasirinkti priemonių formą, tikslas yra tas pats – pašalinti žalingą dempingą. Vadovaujantis mažesnio muito taisykle, buvo nustatytas šis 5,3–33 % muitas *ad valorem*:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas	Žalos skirtumas	Antidempingo muitas *ad valorem*
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A ir Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %	20,2 %	**16,3 %**
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	**15,7 %**
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %	17,5 %	**17,5 %**
Iranas	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	**17,9 %**
Rusija	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	**15,0 %**
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	**33,0 %**
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	**5,3 %**
Ukraina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	**19,4 %**

(584) Kaip nurodyta 546 konstatuojamojoje dalyje, tikslinga pakeisti priemonės formą. Remdamasi konkrečiais šio tyrimo faktais, Komisija laikėsi nuomonės, kad šiuo atveju tinkamiausia priemonė būtų muitas *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, nustatyta atsižvelgiant į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio:

— viena vertus, nustačius muitą, lygų muitui *ad valorem*, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, Sąjungos gamintojai atsigautų nuo žalingo dempingo poveikio. Nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą, būtų užtikrinta apsauginė sąlyga, jiems leisianti pasiekti tvarų pelningumą;

— kita vertus, nustačius faktinę minimalią importo kainą atitinkančią viršutinę ribą taip pat turėtų būti išvengta bet kokio nepageidaujamo kainų padidėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio, kuris galėtų padaryti didelę neigiamą įtaką naudotojų verslui. Be to, taip būtų išvengta rimtų tiekimo Sąjungos rinkai sutrikimų.

(585) Jeigu importuojamos prekės CIF kaina prie Sąjungos sienos bus lygi nustatytai minimaliai importo kainai arba ją viršys, muitas nebus mokamas. Jeigu importuojamos prekės kaina yra mažesnė nei minimali importo kaina, galutinis muitas turėtų būti lygus taikytinos minimalios importo kainos ir neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą skirtumui. Jokiais atvejais muito suma neturėtų būti didesnė už muito *ad valorem* normas, nustatytas šio reglamento 583 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje.

(586) Todėl, jei importuojamos prekės kaina yra mažesnė nei minimali importo kaina, bus mokamas mažesnis iš toliau nurodytų mokesčių: taikytinos minimalios importo kainos ir neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą skirtumas arba muito *ad valorem* norma, nurodyta 583 konstatuojamosios dalies lentelės paskutinėje skiltyje.

(587) Siekdama veiksmingai taikyti minimalią importo kainą ir remdamasi atliekant tyrimą surinkta informacija, Komisija nusprendė nustatyti vieną visų rūšių nagrinėjamojo produkto minimalią importo kainą.

(588) Apskaičiuojant tokią minimalią importo kainą, atsižvelgta į:

— pirma, nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei per tiriamąjį laikotarpį padarytai žalai pašalinti būtinų muitų dydį (pirmasis etapas – apskaičiuojama minimali importo kaina, pagrįsta tik tiriamojo laikotarpio duomenimis);

— antra, žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio (antrasis etapas – apskaičiuojama pakoreguota minimali importo kaina).

(589) Pirmajame etape apskaičiuojama minimali importo kaina, pagrįsta tiriamojo laikotarpio duomenimis, yra lygi:

— kai muitai nustatomi pagal žalos pašalinimo lygį: Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu ir dviejų Brazilijos eksportuojančių gamintojų (CSN ir „Usiminas“) pelno (7,9 %) svertiniam vidurkiui, o

— kai muitai nustatomi pagal dempingo skirtumą: visų kitų eksportuojančių gamintojų normaliosios vertės, įskaitant vežimą (kad būtų gauta CIF kaina Sąjungos pasienyje), svertiniam vidurkiui.

Pirmajame etape apskaičiuodama minimalią importo kainą Komisija taikė tokią pat metodiką, kurią taikė neseniai atliktame tyrime dėl orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno ([1]). Kaip ir atlikdama bet kokį antidempingo tyrimą Komisija rinko TL duomenis ir juos tikrino, siekdama nustatyti normaliąsias kiekvieno produkto tipo vertes, taip pat Sąjungos pramonei taikomas nežalingas tikslines kiekvieno produkto tipo kainas. Į Sąjungos pramonei taikomas tikslines kainas įėjo gamybos sąnaudos, prie kurių pridėtas pagrįstas pelnas. Šiame pirmajame etape nustatomas minimalios importo kainos lygis yra tiesiogiai grindžiamas patikrintais TL duomenimis. Be to, buvo atsižvelgta į mažesniojo muito taisyklę. Kai taikomas muitas *ad valorem* buvo grindžiamas dempingo skirtumu, apskaičiuojant minimalią importo kainą buvo naudojamos normaliosios vertės, o prie jų buvo pridedamos transporto išlaidos, kad būtų gauta CIF kaina Sąjungos pasienyje. Kai muitas *ad valorem* buvo grindžiamas žalos pašalinimo lygiu, buvo naudojama nežalinga tikslinė kaina, taikoma Sąjungos pramonei. Po to minimalios importo kainos buvo apskaičiuojamos kaip svertinis normaliųjų verčių ir naudotų nežalingų tikslinių kainų vidurkis. Svertinis koeficientas buvo nustatytas remiantis bendrovių importo į Sąjungą kiekiu, kai muitas *ad valorem* grindžiamas dempingo skirtumais, ir bendrovių importo kiekiu, kai muitas *ad valorem* grindžiamas žalos pašalinimo lygiu. Minimali importo kaina – tai svertinis įvairių rūšių produktų kainų (normaliosios vertės ir tikslinių kainų) vidurkis.

(590) Antrajame etape tokia minimali importo kaina buvo palyginta su:

— plokščių karštojo valcavimo produktų pardavimo kainomis Sąjungos rinkoje per laikotarpį po TL. Duomenų apie šias kainas buvo gauta iš naudotojų ir Sąjungos pramonės, atliekant tyrimą po informacinio dokumento atskleidimo, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje. Tyrimas parodė, kad minimali importo kaina, pagrįsta tiriamojo laikotarpio duomenimis, apskritai buvo mažesnė negu laikotarpio po TL pardavimo kainos, o tokiu atveju muito mokėti nereikėtų. Ši tyrimo išvada buvo patvirtinta Sąjungos pramonės ir kelių naudotojų pareiškimais;

([1]) 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 130 ir paskesni puslapiai).

— plokščių karštojo valcavimo produktų žaliavų (reikalingų plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti) kainomis Sąjungos rinkoje po tiriamojo laikotarpio. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas teigė, kad tik tiriamojo laikotarpio duomenimis pagrįsta minimali importo kaina būtų pernelyg žemo lygio ir būtų neveiksminga bei netinkama, atsižvelgiant į tai, kad kainos, kurios per tiriamąjį laikotarpį buvo pasiekusios istoriškai žemus lygius, po tiriamojo laikotarpio ėmė kilti. Be to, skundo pateikėjas tvirtino, kad metams bėgant žaliavų kainos rinkoje buvo labai nepastovios ir kad per tiriamąjį laikotarpį jos gerokai sumažėjo ([1]). Komisija įvertino plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų žaliavų, visų pirma koksinių akmens anglių ir geležies rūdos, kainų kintamumą. Ji nustatė, kad po tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo visų pirma koksinių akmens anglių kainos.

(591) Atsižvelgusi į tai, Komisija palygino plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudas per tiriamąjį laikotarpį ir 2017 m. kovo–gegužės mėn. laikotarpiu ir apskaičiavo, kad šios gamybos sąnaudos padidėjo 116 EUR už toną:

— jeigu šis bendras 116 EUR už toną gamybos sąnaudų padidėjimas būtų susietas vien su bendru žaliavų kainų padidėjimu, viso gamybos sąnaudų padidėjimo dalis, tenkanti padidėjusioms žaliavų kainoms, greičiausiai būtų nepagrįstai didelė: labiau tikėtina, kad padidėjo ir kitos gamybos sąnaudos (kaip antai energijos ir darbo sąnaudos);

— kita vertus, jeigu šis bendras 116 EUR už toną gamybos sąnaudų padidėjimas būtų atitinkamomis dalimis priskirtas visoms įvairioms gamybos sąnaudų sudedamosioms dalims, tai reikštų, kad žaliavų kainų padidėjimui būtų galima skirti tik 63 EUR už toną: dėl to gamybos sąnaudų padidėjimo dalis, tenkanti padidėjusioms žaliavų kainoms, greičiausiai būtų nepagrįstai maža, nes vyrauja nuomonė, kad gamybos sąnaudų didėjimą po tiriamojo laikotarpio visų pirma skatino žaliavų, ypač koksinių akmens anglių, kainų kilimas.

Dėl visų šių priežasčių patikimas rodiklis, parodantis, kiek dėl padidėjusių žaliavų kainų padidėjo gamybos sąnaudos, sudaro 63–116 EUR už toną, taigi papildoma suma yra 89,50 EUR už toną.

(592) Remiantis šia metodika, tiriamojo laikotarpio duomenimis pagrįsta minimali importo kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio ir galiausiai buvo nustatyta tokio lygio kaina:

Nagrinėjamosios šalys	Produktai	MIK (EUR už toną gryno produkto svorio)
Brazilija, Iranas, Rusija ir Ukraina	Visi produktų tipai	472,27 EUR

(593) Skundo pateikėjas ([2]) pateikė pastabas, kuriose nurodė, kodėl tokios priemonės kaip minimalios importo kainos šiuo atveju negali būti laikomos pagrįstomis:

— pirma, taikant minimalias importo kainas, nebūtų padarytas norimas poveikis, nes jos būtų pagrįstos per tiriamąjį laikotarpį vyravusiomis ypač žemomis kainomis;

— antra, plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų pagrindinių žaliavų kainos svyruoja;

— trečia, dabartiniame tyrime faktai gerokai skiriasi nuo kitų pastarojo meto tyrimų (kaip antai tyrimo dėl Kinijos, Japonijos, Pietų Korėjos, Rusijos ir JAV kilmės orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno ([3])), kuriuos atlikusi Komisija nustatė minimalias importo kainas;

— ketvirta, minimalios importo kainos, nustatytos remiantis tiriamojo laikotarpio kainomis, pramonei nepadės atsigauti net ir tuo atveju, jeigu plokščių karštojo valcavimo produktų rinkos kainos vėl sumažėtų;

([1]) 2017 m. gegužės 30 d. EUROFER pateiktos pastabos dėl bylos AD635: Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos (penkių šalių) kilmės plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno, EUROFER pastabos dėl tinkamos priemonių formos, p. 5.

([2]) EUROFER pateiktos pastabos dėl bylos AD635: Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos (penkių šalių) kilmės plokšti karštojo valcavimo produktai iš plieno, EUROFER pastabos dėl tinkamos priemonių formos.

([3]) 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 109).

— penkta, ankstesniais atvejais, kai buvo nustatytos minimalios importo kainos, įgyta patirtis rodo, kad minimalių importo kainų galima lengvai išvengti arba jas absorbuoti;

— šešta, atsižvelgiant į didelius nepanaudotus pajėgumus Sąjungoje, minimali importo kaina šiuo atveju nereikalinga.

(594) Komisija šiuos teiginius atmetė. Komisija pažymėjo, kad skundo pateikėjo pastabos buvo pagrįstos žiniasklaidos straipsniu ([1]), kuriame Komisijos pasirinkta faktinė priemonė nebuvo laikyta tinkama. Iš tiesų Komisija nustatė ne plokščių karštojo valcavimo produktų tiriamojo laikotarpio kainomis pagrįstą minimalią importo kainą, kaip apibūdino skundo pateikėjas, o muitą *ad valorem,* kurį taikant negali būti viršijama minimali importo kaina, nustatyta atsižvelgiant į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio. Dėl įvairių skundo pateikėjo teiginių, nurodytų 593 konstatuojamojoje dalyje, Komisija visų pirma pateikia tokias pastabas:

— pirma, nustačius muitą, lygų muitui *ad valorem,* kurį taikant negalėtų būti viršijama nustatyta minimali importo kaina, Sąjungos gamintojai turėtų atsigauti nuo žalingo dempingo poveikio ir jiems būtų užtikrinta apsauginė sąlyga;

— antra, Komisija pripažino, kad plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų pagrindinių žaliavų kainos svyruoja, tad, apskaičiuodama minimalią importo kainą, atsižvelgė į žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio;

— trečia, Komisija pažymėjo, kad dabartiniame tyrime faktai nelabai tesiskiria nuo kitų pastarojo meto tyrimų (kaip antai tyrimo dėl Kinijos, Japonijos, Pietų Korėjos, Rusijos ir JAV kilmės orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno ([2])). Abiem atvejams nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto kainos po tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo;

— ketvirta, dėl argumento, kad minimalios importo kainos, nustatytos remiantis tiriamojo laikotarpio kainomis, pramonei nepadės atsigauti net ir tuo atveju, jeigu plokščių karštojo valcavimo produktų rinkos kainos vėl sumažėtų, Komisija pakartojo, kad tuo atveju, jeigu kainos nukristų žemiau minimalios importo kainos, bus taikomas muitas *ad valorem* (iki minimalios importo kainos lygio);

— penkta, Komisija pripažino, jog yra tam tikra absorbcijos ar priemonių vengimo rizika. Taigi, siekiant kuo labiau sumažinti priemonių vengimo riziką, eksportuojantys gamintojai, norintys pasinaudoti minimalia importo kaina, valstybių narių muitinei privalės pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ta sąskaita faktūra turės atitikti šio reglamento I priede nustatytus reikalavimus. Importuojami produktai, prie kurių nepridedama tokia sąskaita faktūra, bus apmokestinami antidempingo muitu *ad valorem,* kuris pagal šio reglamento 1 straipsnį bus taikomas atitinkamam eksportuojančiam gamintojui;

— šešta, Komisija priminė, kad, vadovaudamasi Sąjungos interesais, ji pakeitė priemonių formą, kad šiuo konkrečiu atveju užtikrintų tinkamą Sąjungos gamintojų ir naudotojų interesų pusiausvyrą.

(595) Po galutinio faktų atskleidimo suinteresuotosios šalys pateikė tokias pastabas dėl metodikos, kuri buvo naudota nustatant minimalią importo kainą ir jos lygį.

(596) Skundo pateikėjas tvirtino, kad muitas, nustatytas remiantis minimalia importo kaina, nėra tinkamas dėl šių priežasčių:

— pirma, tokia minimali importo kaina apibrėžtų referencinę kainą rinkoje ir būtų iškraipyti rinkos mechanizmai;

— antra, žaliavų kainos sudaro daugiau kaip 50 % plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų ir joms būdingas didelis kintamumas. Taikyti minimalią importo kainą tokioje rinkoje nėra tinkama;

— trečia, bendra minimali importo kaina paskatintų eksportuoti didesnės pridėtinės vertės produktus;

— ketvirta, toks laipsniškai mažėjantis muitas paskatintų importuoti produktus, kurių kainos yra gerokai mažesnės už minimalią importo kainą, taigi iš esmės naudos gautų tie eksportuojantys gamintojai, kurie daugiausiai eksportavo dempingo kaina arba labiausiai vertė parduoti mažesnėmis kainomis;

— penkta, minimali importo kaina negali užkirsti kelio žalingam dempingui;

— šešta, minimali importo kaina darys poveikį gretutiniam tyrimui dėl Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų.

([1]) 2017 m. gegužės 24 d. „Mlex“ paskelbtas pranešimas „Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for ES dumping-probe conundrum“.

([2]) 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 109).

(597) Komisija atmetė šiuos argumentus:

— pirma, ji priminė, kaip jau nustatyta 594 konstatuojamojoje dalyje, kad ji nustatė ne plokščių karštojo valcavimo produktų tiriamojo laikotarpio kainomis pagrįstą minimalią importo kainą, o muitą *ad valorem*, kurį taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina. Apskaičiuojant šią minimalią importo kainą, taip pat atsižvelgiama į žaliavų kainų pakilimą po tiriamojo laikotarpio. Be to, ji rinkoje nenustatė konkurenciją rinkoje iškraipančios referencinės kainos dėl šios priežasties: Nustatant muitą *ad valorem*, kurį taikant negali būti viršijama minimali importo kaina, buvo siekiama ne nustatyti konkrečių lygių kainas, o veikiau, kaip nurodyta 546 konstatuojamojoje dalyje, pašalinti žalingo dempingo poveikį ir apsaugoti naudotojus nuo bet kokio nepageidaujamo nepagrįsto kainų didėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio. Be to, minimali importo kaina nėra mažiausia kaina, tad eksportuojantys gamintojai, jei jie to pageidauja, gali vis tiek parduoti mažesne arba didesne nei minimali importo kaina. Todėl eksportuojantys gamintojai ir Sąjungos gamintojai tebeturi galimybę tarpusavyje konkuruoti kaitaliodami vienas kito atžvilgiu kainas, kokia bebūtų nustatyta minimali importo kaina;

— antra, Komisija pripažino, kad žaliavų kainos sudaro daugiau kaip pusę plokščių karštojo valcavimo produktų gamybos sąnaudų (žr. 384 konstatuojamąją dalį) ir kad plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų pagrindinių žaliavų kainos svyruoja. Dėl šios konkrečios priežasties, kaip nurodyta 590 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuodama minimalią importo kainą, ji atsižvelgė į žaliavų kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio;

— trečia, jeigu kiekvienos rūšies produktui būtų taikoma skirtinga minimali importo kaina, būtų nustatyta daugiau kaip 1 000 skirtingų lygių, o tai būtų neįmanoma įgyvendinti;

— ketvirta, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turėtų sumokėti jam individualiai nustatytą muitą *ad valorem*, kai kaina būtų mažesnė už minimalią importo kainą, o tai neskatintų toliau vykdyti dempingo praktiką;

— penkta, nustatytas minimalios importo kainos lygis aiškiai viršija visų eksportuojančių gamintojų tiriamojo laikotarpio kainas, kurios visos buvo mažesnės nei 400 EUR už toną;

— šešta, 324 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, kad šiame tyrime nagrinėjamas visiškai toks pat nagrinėjamasis produktas ir panašus produktas kaip ir tyrimuose dėl Kinijos. Tačiau, kaip išsamiau nurodyta 325 konstatuojamojoje dalyje, šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose žalos tendencijų ir priežastinio ryšio vertinimui atlikti nagrinėjami skirtingi laikotarpiai. Taigi, nors šių dviejų tyrimų tiriamųjų laikotarpių 6 mėnesiai (nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.) sutampa, išvados dėl dempingo ir žalos buvo padarytos remiantis tiriamuoju laikotarpiu ir nagrinėjamuoju laikotarpiu, kurie šiame tyrime ir Kinijos tyrimuose yra skirtingi ir kurie jau buvo apibrėžti laikantis atitinkamų pagrindinio reglamento nuostatų ir paskelbti pranešime apie inicijavimą. Taigi Komisija netaikė dvejopų standartų, nes šių dviejų tyrimų pobūdis buvo skirtingas.

(598) Skundo pateikėjas taip pat tvirtino, kad bendra minimali importo kaina prieštarautų ES ir PPO principui, pagal kurį antidempingo muitai turi būti nustatomi konkrečiai šaliai ir, jeigu įmanoma, konkrečiam eksportuotojui.

(599) Dėl tvirtinimo, kad eksportuojantiems gamintojams netaikomi individualūs muitai, nurodomos 585 ir 586 konstatuojamosios dalys, kuriose apibūdinta metodika, pagal kurią, esant reikalavimui sumokėti muitą *ad valorem*, taikomi individualūs muitai. Taigi, vadovaudamasi PPO Antidempingo susitarimo 6.10 straipsniu, Komisija nustatė individualų kiekvieno žinomo nagrinėjamąjį produktą eksportuojančio gamintojo dempingo skirtumą.

(600) Rusijos eksportuojantis gamintojas „PAO Severstal“ paprašė:

— remiantis ne dempingo kaina eksportuoto produkto kaina, kuri buvo nustatyta atliekant šį tyrimą, nustatyti konkrečiai šiai bendrovei skirtą individualią minimalią importo kainą ir ją taikyti kaip antidempingo priemonę;

— arba, jeigu Komisija nekeistų savo požiūrio dėl visiems eksportuojantiems gamintojams nustatytos minimalios importo kainos, taikyti skirtingas kainas atskirų rūšių plokštiems karštojo valcavimo produktams atsižvelgiant į tai, ar jie susukti į ritinius, ar ne. Jis teigė, kad dėl papildomų perdirbimo sąnaudų, susijusių su išilginio ir skersinio pjaustymo procesais, į ritinius nesuvynioti įvairių rūšių plokšti karštojo valcavimo produktai yra bent 15 EUR už toną brangesni. Taigi jis Komisijos paprašė apskaičiuoti dvi skirtingas minimalias importo kainas (vieną – įvairių rūšių produktams, suvyniotiems į ritinius, o kitą – įvairių rūšių produktams, nesuvyniotiems į ritinius).

(601) Komisija atmetė abu šio Rusijos eksportuojančio gamintojo prašymus:

— ji tvirtino, kad jos taikoma metodika yra pagrįsta. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė, kad ši metodika, įskaitant skirtingų eksportuojančių gamintojų kainų krepšelio naudojimą, jau, pavyzdžiui, buvo taikyta kituose neseniai vykdytuose tyrimuose, kaip antai tyrime dėl Kinijos, Japonijos, Pietų Korėjos, Rusijos ir JAV kilmės orientuoto grūdėtumo produktų iš elektrotechninio plieno ([1]). Be to, jeigu reikėtų apskaičiuoti individualią konkrečiai bendrovei skirtą minimalią importo kainą, tai reikštų, kad tektų apskaičiuoti mažiausiai aštuonias skirtingas minimalias importo kainas. Dėl to gerokai padidėtų administracinė našta ir ypač muitinės našta;

— be to, neatsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamasis produktas suvyniotas į ritinius, ar ne, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turės sumokėti jam individualiai nustatytą muitą *ad valorem*, kai kaina (t. y. už nagrinėjamąjį produktą sumokėta kaina, neatsižvelgiant į tai, ar jis suvyniotas į ritinius, ar ne) bus mažesnė už minimalią importo kainą, nors Komisija pripažino, kad taikant šį muitą *ad valorem* negalės būti viršijama minimali importo kaina. Tokia minimali importo kaina yra pagrįsta įvairių rūšių produktais, neatsižvelgiant į tai, ar, pavyzdžiui, jų ritiniai nesupjaustyti ar supjaustyti.

(602) Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ palankiai įvertino Komisijos sprendimą nustatyti antidempingo muitą, kurį taikant negalėtų būti viršijama minimali importo kaina, nes ši priemonė mažiau iškraipo prekybą negu antidempingo muitai *ad valorem*. Tačiau jis tvirtino, kad Komisijos apskaičiuota minimali importo kaina yra per didelė, nes: Komisijos nustatytas žaliavų kainų padidėjimas yra nepagrįstai didelis, nes savo skaičiavimuose ji atsižvelgė į 2017 m. kovo–gegužės mėn. laikotarpį, kuriam buvo būdingi dideli kainų, visų pirma koksinių akmens anglių, svyravimai. Remdamasis savo metodika, Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ teigė, kad didžiausia vertė, kuri nustatoma antrajame etape koreguojant minimalią importo kainą ir kuri atitinka pagrindinių žaliavų kainų pokytį nuo tiriamojo laikotarpio iki laikotarpio po tiriamojo laikotarpio (2016 m. liepos 1 d. – 2017 m. kovo 31 d.), gali būti ne didesnė nei 58 EUR už toną, o ne 89,5 EUR už toną. Todėl jis Komisijos paprašė perskaičiuoti minimalią importo kainą.

(603) Komisija atmetė šį „Metinvest“ prašymą dėl šių priežasčių. Pirma, atsižvelgiant į tai, kad plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamų žaliavų kainoms yra būdingas kintamumas ir jos galėtų dar labiau pakilti, palyginti su 2017 m. kovo–gegužės mėn. laikotarpio kainų lygiais, minimalią importo kainą Komisijai reikėjo apskaičiuoti taip, kad tuo pat metu būtų ir pašalintas žalingo dempingo poveikis, ir naudotojai būtų apsaugoti nuo bet kokio nepageidaujamo nepagrįsto kainų didėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio. Antra, „Metinvest“ naudota metodika, kurią taikant buvo nustatyta kitokia pagrindinių žaliavų (geležies rūdos ir koksinių akmens anglių) kaina, gera tuo, kad ji yra paprasta; kita vertus, ją taikant neatsižvelgiama į kitas plokštiems karštojo valcavimo produktams gaminti naudojamas žaliavas, kaip antai laužą. Be to, kai kurie gamintojai naudoja daugiau arba mažiau laužo (arba kitokios žaliavos) ir tai būtų sunku tiksliai kiekybiškai įvertinti. Taigi Komisijai tektu sunki užduotis nustatyti vidutines visų žaliavų, kurių reikia vienai plokščių karštojo valcavimo produktų tonai pagaminti, proporcines dalis visame pasaulyje.

(604) Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK savo pastabose nurodė, kad Komisija nesugebėjo tinkamai atskleisti duomenų apie tai, kaip kiekvienam eksportuojančiam gamintojui buvo nustatyta minimali importo kaina, visų pirma naudotų duomenų apie gabenimo išlaidas. Be to, nebuvo aišku, kokiu mastu nustatant su NLMK susijusią minimalią importo kainą, kuri vėliau buvo susumuota su kitų gamintojų kainomis, buvo pakoreguota šios bendrovės normalioji vertė atsižvelgiant į gabenimo išlaidas, ir ar atliekant šį koregavimą galėjo būti įtrauktos kitos išlaidos, kurios neturėtų būti įtrauktos.

(605) Komisija paaiškino, kad NLMK (ir kitiems eksportuojantiems gamintojams) nustatant CIF kainą Sąjungos pasienyje, prie normaliosios vertės buvo pridėtos tos gabenimo išlaidos, kurias nurodė NLMK ir kurios buvo patikrintos per patikrinimą vietoje. Tą patvirtina ir tai, kad NLMK skaičiavimai, kuriuos jis atliko siekdamas nustatyti CIF kainą Sąjungos pasienyje ir rėmėsi savo gabenimo išlaidomis, yra panašūs į Komisijos skaičiavimus. Taigi, NLMK ar kitiems eksportuojantiems gamintojams Komisijos nustatyta minimali importo kaina nebuvo dirbtinai padidinta.

(606) Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN ir jo susijusi bendrovė „Lusosider“ palankiai įvertino Komisijos pasiūlymą nustatyti minimalią importo kainą, kad būtų užtikrinta naudotojų ir Sąjungos pramonės interesų pusiausvyra. Vis dėlto jie tvirtino, kad atliekant pirmojo etapo skaičiavimus neturėtų būti atsižvelgta į „Arcelor-Mittal Group“ importą iš Brazilijos patronuojamosios bendrovės. Be to, jie tvirtino, kad apskaičiuodama minimalią importo kainą, Komisija turėtų kuo labiau sumažinti dirbtinį išskirtinio žaliavų kainų padidėjimo poveikį ir šiuo tikslu nustatyti tokių išskirtinių kainų svyravimų viršutinę ribą, kuri būtų pagrįsta istoriniais kainų

([1]) 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30). Visgi reikėtų pažymėti, kad šiuo konkrečiu atveju vietoj vienos buvo apskaičiuotos 3 minimalios importo kainos.

svyravimų duomenimis, arba apskaičiuojant kainų padidėjimą orientuotis į paskutinį laikotarpį. CSN teigė, kad didžiausia vertė, kuri nustatoma antrajame etape koreguojant minimalią importo kainą ir kuri atitinka apribotų pagrindinių žaliavų kainų pokytį nuo tiriamojo laikotarpio iki 2017 m. kovo –gegužės mėn., turi būti ne didesnė nei 68,82 EUR už toną, o ne 89,5 EUR už toną. Jeigu būtų lyginamos vidutinės tiriamojo laikotarpio ir 2017 m. birželio–liepos mėn. žaliavų kainos, šis pokytis turėtų būti ne didesnis nei 71,62 EUR už toną. Todėl jis Komisijos paprašė perskaičiuoti minimalią importo kainą.

(607) Šio Brazilijos eksportuojančio gamintojo teiginiai buvo atmesti. Pirma, „ArcelorMittal“ produktus iš Brazilijos į Sąjungos rinką importavo dempingo kaina, o tai yra panašu į kitų eksportuojančių gamintojų atvejus, taigi šis importas neturėtų būti vertinamas kitaip. Antra, Komisija priminė, kad minimalią importo kainą jai reikėjo apskaičiuoti taip, kad kartu būtų ir pašalintas žalingo dempingo poveikis, ir naudotojai būtų apsaugoti nuo bet kokio nepageidaujamo nepagrįsto kainų didėjimo po tiriamojo laikotarpio poveikio.

(608) Konsorciumas tvirtino, kad Komisijos naudota metodika turėtų būti pataisyta, be kita ko, atsižvelgiant į žaliavų kainų šuolius 2017 m. kovo–gegužės mėn., ir skaičiavimai turėtų būti atlikti taikant kitokį metodą. Komisija laikėsi nuomonės, kad jos taikoma metodika yra pagrįsta. NET jei 2017 m. kovo–gegužės mėn. iš tiesų buvo žaliavų kainų šuolių, Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip nurodyta 591 konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuotas 116 EUR už toną gamybos sąnaudų padidėjimas nebuvo visas susietas su bendru žaliavų kainų padidėjimu.

(609) Be to, konsorciumas, remdamasis savo metodika, Komisijos paprašė nustatyti 420–430 EUR už toną minimalią importo kainą. Jo metodika buvo pagrįsta ilgesnio laikotarpio (nuo 2013 m.) kainų apskaičiavimu remiantis įvairių skirtingų šaltinių duomenimis ir tam tikromis prielaidomis, kaip antai, kad Sąjungos pramonė produktą parduoda už kainą, kuri yra 25–30 EUR už toną. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad šioje metodikoje neatsižvelgta nei į eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos gamintojų sąnaudas ir kainas per tiriamąjį laikotarpį, nei į atliekant tyrimą nustatytus dempingo ar žalos skirtumus. Taigi pasiūlyta minimali importo kaina neatitinka pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

(610) Kaip nurodyta 36 konstatuojamojoje dalyje, rugpjūčio 3 d. įvykusiame klausyme Irano eksportuojantis gamintojas iškėlė su juo susijusiuose dempingo skaičiavimuose padarytos korektūros klaidos klausimą. Eksportuojantis gamintojas paaiškino, kad tam tikros vertės buvo klaidingai suapvalintos, galbūt dėl jų ilgio.

(611) Komisija išnagrinėjo šį teiginį ir padarė išvadą, kad su šiuo Irano eksportuojančiu gamintoju susijusiuose dempingo skaičiavimuose iš tiesų buvo padaryta korektūros klaida, kurią reikėjo ištaisyti. Taigi, dempingo skirtumą ir minimalią importo kainą reikėjo perskaičiuoti ir buvo gautas toks rezultatas: patikslintas „Mobarakeh Steel Company“ apskaičiuotas dempingo skirtumas ir antidempingo muito dydis sudarė 17,9 %, todėl patikslinta minimali importo kaina, pakoreguota atsižvelgus į padidėjusias žaliavų kainas, sudarė 468,49 EUR už toną.

(612) 2017 m. rugpjūčio 4 d. atlikus papildomą galutinį faktų atskleidimą, visoms šalims buvo pranešta apie šį pakeitimą ir jos buvo paragintos pateikti pastabas šiuo klausimu.

(613) Tuo atveju, jeigu rinkos sąlygos pasikeistų, pagrindiniame reglamente yra numatytos kelios galimybės. Jeigu toks pokytis bus ilgalaikis, pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad gali būti prašoma įvertinti būtinybę toliau taikyti priemones. Komisija nedelsdama įvertins kiekvieno tinkamai pagrįsto prašymo esmę, kad galėtų išlaikyti subalansuotą apsaugos nuo žalingo dempingo lygį.

(614) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad dėl tokios priemonės formos atlikti tokią peržiūrą iš esmės bus neįmanoma. Be to, net jei būtų atlikta tarpinė peržiūra, šios peržiūros rezultatų tektų per ilgai laukti, kad tai būtų naudinga Sąjungos pramonei.

(615) Komisija pažymėjo, kad tokia tarpinė peržiūra gali būti atlikta sparčiai ir paprastai atliekama per metus.

(616) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo priemonės buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios priemonės taikomos tik importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino

įvardyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikomos visoms kitoms bendrovėms nustatytos priemonės. Jiems neturėtų būti taikomos konkrečioms bendrovėms nustatytos antidempingo priemonės.

(617) Bendrovė gali prašyti taikyti šias konkrečioms bendrovėms nustatytas antidempingo priemones pasikeitus subjekto pavadinimui arba įkūrus naują gamybos ar prekybos subjektą. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([1]). Prašyme turi būti pateikiama visa susijusi informacija, įskaitant informaciją apie bendrovės veiklos pasikeitimus, susijusius su gamyba ir pardavimu vidaus rinkoje bei eksportu, kuriuos lėmė, pvz., minėtas pavadinimo pasikeitimas arba gamybos ir pardavimo subjekto pasikeitimas. Pagrįstais atvejais Komisija atnaujins bendrovių, kurioms taikomos konkrečios antidempingo priemonės, sąrašą.

(618) Siekiant kuo labiau sumažinti priemonių vengimo riziką manoma, kad šiuo atveju būtinos specialios priemonės, skirtos tinkamam antidempingo priemonių taikymui užtikrinti. Taikomos šios specialios priemonės: valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra ir galiojantis pareiškimas, kurie turėtų atitikti šio reglamento straipsniuose išdėstytus reikalavimus. Importuojant be tokios sąskaitos faktūros ir garbės pareiškimo, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito *ad valorem* norma.

(619) Jeigu, nustačius priemones, pasikeistų prekybos pobūdis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, gali būti pradėtas priemonių vengimo tyrimas ir, susidarius atitinkamoms sąlygoms, gali būti nustatytas muitas *ad valorem*.

(620) Be to, siekiant kuo geriau apsisaugoti nuo galimos priemonių absorbcijos, visų pirma tarp susijusių bendrovių, Komisija nedelsdama pradės tyrimą pagal pagrindinio reglamento 12 straipsnio 1 dalį ir, nustačiusi, kad yra tokios veiklos požymių, gali įpareigoti registruoti importą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį.

(621) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutinius antidempingo muitus. Be to, nustatytas laikotarpis pastaboms dėl atskleistų faktų pareikšti. Kitų šalių pateiktos pastabos buvo tinkamai išnagrinėtos, tačiau dėl jų išvadų nereikėjo keisti.

8. **ANTIDEMPINGO MUITŲ NUSTATYMAS ATGALINE DATA**

(622) Kaip minėta 20 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, gavusi skundo pateikėjo prašymą, nustatė privalomą tam tikrų Brazilijos ir Rusijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno importo registraciją nuo 2017 m. sausio 7 d.

(623) Pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį muitai gali būti atgaline data taikomi „produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios“. Komisija pažymi, kad šiuo atveju nebuvo nustatyta jokių laikinųjų priemonių.

(624) Remdamasi tuo, Komisija mano, kad viena iš teisinių sąlygų pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalį nėra įvykdyta ir todėl muitai registruotam importui neturėtų būti taikomi atgaline data.

9. **APELIACINIS KOMITETAS IR PRIEMONĖS FORMA**

(625) Dėl 6 ir 7 skirsniuose nurodytų priežasčių Komisija atskleidė ketinanti priemonę nustatyti kaip muitus *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina.

(626) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento projekto pateikė neigiamą nuomonę ir komiteto nariai kvalifikuota balsų dauguma balsavo prieš jį. Todėl Komisija negalėjo nustatyti iš pradžių pasirinktos formos priemonės.

(627) Remdamasi 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ([2]) (Komitologijos reglamentas), 5 straipsnio 3 dalimi, Komisija tą patį Įgyvendinimo reglamento projektą tolesniam svarstymui pateikė apeliaciniam komitetui.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgija.
([2]) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

(628) Apeliacinio komiteto posėdžiuose buvo aptarti įvairūs galimi pakeitimai. Apeliacinio komiteto pirmininkas padarė išvadą, kad plačiausiai apeliaciniame komitete pritarta priemonės formos pakeitimui, kuriuo vietoj muitų *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina, būtų nustatyti muitai, taikomi kaip fiksuota suma už toną.

(629) Taigi Komisija pakeitė priemonės formą ir apie tai pranešė suinteresuotosioms šalims.

(630) Remiantis Sąjungos teismų praktika, Komisija gali nuspręst nustatyti įvairių formų priemones, *inter alia*, kaip konkrečioms bendrovėms taikomas fiksuoto dydžio sumas už toną. Priimdama sprendimą dėl priemonių formos, Komisija turi įvertint įvairius susijusius interesus, įskaitant naudotojų ir vartotojų interesus.

(631) Komisija priminė, kad dėl šios priežasties ji turi plačius įgaliojimus savo nuožiūra spręsti, kaip vertinti konkuruojančius interesus ir užtikrinti jų pusiausvyrą, ir tai gali rodyti pasirinkta priemonės forma. Ji pakartojo, kad muitai *ad valorem* gali būti neproporcinga našta naudotojams, visų pirma dėl galimo plokščių karštojo valcavimo produktų kainų augimo.

(632) Komisija priėjo prie išvados, kad tinkamas interesų pusiausvyros užtikrinimas skyrėsi nuo pradinės analizės. Ji manė, kad konkrečioms bendrovėms taikomos fiksuotos sumos už toną formos priemonė geriau atspindi žalą, kurią padarė kiekvienas dempingą, kaip nustatyta, vykdęs eksportuojantis gamintojas. Be to, tokios formos priemone taip pat užtikrinama, kad muitu bus pašalinta visa žala. Tokia priemone taip pat geriau užtikrinamas stabilumas ir nuspėjamumas naudotojams ir vartotojams, nes ji nesikeičia laikui bėgant.

(633) Komisija laikėsi nuomonės, kad konkrečioms bendrovėms taikomais fiksuoto dydžio už toną muitais, palyginti su muitais *ad valorem*, šioje konkrečioje situacijoje geriau atsižvelgiama į naudotojų poreikius, nes jais užtikrinama, kad net ir tuo atveju, jei pasaulinės rinkos kainos po tiriamojo laikotarpio smarkiai augs, naudotojai dėl jų nepatirs neproporcingos naštos.

(634) Todėl Komisija manė esant tikslinga nustatyti fiksuoto dydžio sumą už toną. Kitaip nei muitų *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina, atveju, tokia priemone dėl nustatyto muitų lygio iš karto užtikrinama Sąjungos pramonės apsauga nuo žalingo dempingo ir kartu pasirūpinama, kad importuotojams ir naudotojams netektų ateityje mokėti didesnių muitų. Atitinkamai taip užtikrinama šiame tyrime būtina interesų pusiausvyra.

(635) Remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies antra pastraipa fiksuotas muito dydis už toną grindžiamas per tyrimą nustatytu kiekvieno nagrinėjamojo produkto bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo dempingo arba žalos skirtumu, atsižvelgiant į tai, kuris iš nustatytųjų dydžių yra mažesnis.

(636) Specifinį muitą Komisija nustatė mažesniąją iš kiekvienam susijusiam eksportuojančiam gamintojui apskaičiuoto dempingo ar žalos skirtumo sumų padalijusi iš viso nagrinėjamojo produkto eksporto per TL kiekio tonomis. Toliau pateiktoje lentelėje nurodomos taikomos galutinio antidempingo muito normos, grindžiamos 583 konstatuojamojoje dalyje nurodytais muitais *ad valorem*.

Šalis	Bendrovė	Galutinio muito norma (eurais už neto toną)
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas S.A.	55,8

Šalis	Bendrovė	Galutinio muito norma (eurais už neto toną)
Iranas	Mobarakeh Steel Company	58,0
Rusija	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukraina	Metinvest Group	60,5

(637) Po 2017 m. rugsėjo 22 d. papildomo galutinio faktų atskleidimo Irano eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija, skaičiuodama jo visą nagrinėjamojo produkto eksportą per TL, padarė korektūros klaidą.

(638) Išnagrinėjusi eksportuojančio gamintojo tvirtinimą Komisija su juo sutiko. Todėl patikslinta fiksuoto dydžio muito suma už toną, taikoma „Mobarakeh Steel Company“ (ir visoms kitoms bendrovėms) Irane, yra 57,5 EUR už neto toną.

(639) Irano eksportuojantis gamintojas, Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN, kartu su savo susijusia bendrove „Lusosider“ Portugalijoje, Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ ir Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ pateikė įsipareigojimus dėl kainos. Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK Komisijai įsipareigojimą dėl kainos jau pateikė 2017 m. vasario 13 d.

(640) 11 kitų suinteresuotųjų šalių (septyni eksportuojantys gamintojai, vienas vieno iš šių eksportuojančių gamintojų susijęs naudotojas, skundo pateikėjas; konsorciumas ir Brazilijos atstovybė Europos Sąjungoje) 2017 m. rugsėjo 26 d. pateikė šias pastabas.

(641) Brazilijos eksportuojantis gamintojas CSN pastebėjo, kad dėl pasikeitusios priemonės formos kyla labai didelė grėsmė jo susijusios Portugalijos bendrovės „Lusosider“ išlikimui. Be to, šis eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad pakeistos formos priemone neužtikrinama tinkama Sąjungos pramonės ir „Lusosider“ bei kitų naudotojų interesų pusiausvyra. CSN taip pat tvirtino, kad neabejotinai pasikeičia ne tik priemonės forma, bet ir esmė. „Lusosider“ ir daugelį kitų naudotojų šie pokyčiai užklups nespėjus jiems pasirengti. Jos susijusi bendrovė „Lusosider“ taip pat pastebėjo, kad dėl tokio esminio priemonės formos pakeitimo ji bus priversta galvanizuoto plieno gamybą perkelti už Sąjungos ribų. Be to, „Lusosider“ teigė turėsianti atsisakyti 70 mln. EUR vertės investicinio projekto, kuris leistų per metus Portugalijoje pagaminti papildomų 300 000 tonų. Ji atitinkamai tvirtino, kad Iberijos pusiasalio statybos pramonė ateityje susidurs su pakankamo žaliavų tiekimo problema ir savo tvirtinimui pagrįsti pateikė papildomų rinkos raidos Iberijos pusiasalyje duomenų.

(642) Brazilijos eksportuojantis gamintojas „Usiminas“ teigė, kad buvo pažeista jo teisė į gynybą, nes 1,5 darbo dienos nepakanka tinkamoms pastaboms pateikti. Jis taip pat paprašė, kad Komisija paliktų savo ankstesnį pasiūlymą nustatyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina. Be to, jis teigė, kad dėl pasikeitusios priemonės labai svarbus tampa žalos skirtumo dydis. Todėl jis pakartojo, kad Komisijos taikytos išlaidos po importo buvo per mažos, o naudotas tikslinis pelnas – nepagrįstai didelis ir neteisėtai išpūstas. Jis taip pat pakartojo savo ankstesnę pastabą, kad importas iš Brazilijos, dėl kurio, kaip teigiama, buvo padaryta materialinė žala, yra mažesnis už „de minimis“ ribą, jeigu neatsižvelgiama į Brazilijos eksportuojančio gamintojo, kuris yra susijęs su Sąjungos gamintoju „ArcelorMittal“, importą. Jis taip pat dar kartą pakartojo manantis, kad Komisija pasirinko netinkamą tikslinį pelną. Be to, jis pakartojo savo pastabą, kad Komisijos per šį tyrimą padaryta išvada, jog Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu patyrė materialinę žalą, nedera su per antidempingo tyrimą dėl Kinijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų nustatytu faktu, kad 2015 m. sausio 1 d. – 2015 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu buvo tik materialinės žalos grėsmė. Jis taip pat teigė, kad paprasto matematinio nagrinėjamųjų šalių importo kainų ir Sąjungos vidaus rinkos kainų skirtumo gavimas neatitinka pagrindiniame reglamente nustatyto reikalavimo atlikti tinkamą kainų poveikio analizę.

(643) Neatrinktas Brazilijos bendradarbiaujantis eksportuojantis gamintojas „Gerdau“ pateikė pastabą, kad iš pradžių numatytos formos priemonei (muitams *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina) pritarė daug valstybių narių. Jo įsitikinimu, pirminis Komisijos ketinimas tebėra tinkamiausias būdas šiam klausimui išspręsti.

(644) Ukrainos eksportuojantis gamintojas „Metinvest“ teigė, kad papildomas galutinis faktų atskleidimas nebuvo pagrįstas patikimais įrodymais ir neturėjo tinkamo teisinio pagrindimo, taip pat buvo pažeista jo teisė į gynybą. Be to, jis teigė, kad jeigu būtų buvę atsižvelgta į keletą esminių teisinių reikalavimų ir argumentų, tai būtų labai sumažinę jo dempingo skirtumą, tačiau Komisija jų nepaisė. Jis taip pat teigė, kad, atsižvelgiant į dabartines aukštas rinkos kainas ir iš kitų šalių plūstantį importą, siūlomas fiksuoto dydžio lygis yra per aukštas, diskriminacinis ir neproporcingas. Priemonės turėtų būti taikomos ne ilgiau kaip dvejus metus. Jis galiausiai pastebėjo, kad Komisija turėtų laikytis ES ir Ukrainos asociacijos susitarimo nuostatų ir siekti konstruktyviai išspręsti dėl importo iš Ukrainos susidariusią padėtį ir todėl pirmenybę teikti įsipareigojimams dėl kainos, kaip antai tas, kurį yra pasiūlęs šis eksportuojantis gamintojas.

(645) Rusijos eksportuojantis gamintojas NLMK teigė manantis, kad Komisija turėjo naudoti CIF vertę, atitinkančią „Novex“ (bendrovė, veikianti kaip NLMK vidaus eksporto skyrius) pardavimo sąskaitos faktūros vertę, ir kad koregavimas, kurį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą Komisija atliko skaičiuodama specifinį muitą, buvo nepagrįstas. Jis taip pat paminėjo savo įsipareigojimą dėl kainos ir skundėsi iki šiol negavęs atsakymo.

(646) Rusijos eksportuojantis gamintojas „Severstal“ tvirtino, kad bendrajame informacijos atskleidimo dokumente nurodytu priemonės formos pakeitimu pažeidžiami bendrieji ES teisėtų lūkesčių ir gero administravimo principai. Jis pasiūlė, kad naujos formos priemonė turėtų būti pradėta taikyti ne iš karto, o po pagrįsto vieno mėnesio laikotarpio.

(647) Rusijos eksportuojantis gamintojas MMK teigė nesutinkantis su tuo, kad pasirinkta peržiūrėta priemonės forma geriau atsižvelgiama į naudotojų interesus ir geriau užtikrinama įvairių išsiskiriančių interesų pusiausvyra.

(648) Konsorciumas teigė, kad toks priemonės formos pasikeitimas kelia nepriklausomų naudotojų susirūpinimą dėl ateities. Be to, jis tvirtino, kad pakeistos formos priemone neužtikrinama tinkama Sąjungos pramonės ir importuotojų bei naudotojų interesų pusiausvyra. Jis taip pat tvirtino, kad neabejotinai pasikeičia ne tik priemonės forma, bet ir esmė. Dėl tokių priemonių naudotojams smarkiai išaugs pirkimo kainos, todėl, palyginti su Sąjungos gamintojais, jie atsidurs nepalankioje konkurencinėje padėtyje. Dėl šios priežasties jis paprašė Komisijos persvarstyti savo poziciją ir palikti galioti pirminį pasiūlymą taikyti muitus *ad valorem*, kuriuos taikant neturi būti viršijama minimali importo kaina.

(649) Ir konsorciumas, ir Rusijos eksportuojantis gamintojas MMK paragino Komisiją išnagrinėti poveikį, kurį Sąjungos interesų analizei padarė neseniai pasirašytas „Tata Steel“ ir „ThyssenKrupp“ susitarimo memorandumas dėl bendros veiklos Europoje ir pastarojo meto sandoris, pagal kurį „Arcelor Mittal“ įsigijo „Ilva“.

(650) Skundo pateikėjas teigė toliau visiškai nesutinkantis su Sąjungos interesų vertinimu, kuriuo remdamasi Komisija nusprendė netaikyti muitų *ad valorem*. Atitinkamai jis pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisija toliau nepaiso pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų teisinių kriterijų. Jis taip pat pastebėjo, kad muitas už toną buvo nustatytas remiantis istoriškai žemais tiriamojo laikotarpio kainų lygiais, o tai reiškia, kad šiandien tiems patiems žalingo dempingo skirtumams pašalinti tokio muito nebepakanka. Jis visų pirma tvirtino, kad skaičiuojant fiksuoto dydžio muitą nebuvo atsižvelgta į kainų raidą po tiriamojo laikotarpio. Jis taip pat teigė, kad, atsižvelgiant į didelį susijusių produkto rūšių skaičių, šiame tyrime nustatyti fiksuoto dydžio muitus netikslinga, o šiam teiginiui pagrįsti nurodė poziciją, kurios Komisija laikėsi Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/387 dėl Indijos kilmės stipriojo ketaus (386 konstatuojamoji dalis). Be to, jis pakartojo savo ankstesnį teiginį, kad Komisija turi atsižvelgti į ekonominių konsultacijų biuro BKP 2017 m. birželio 12 d. ekonominėje studijoje ir 2017 m. liepos 24 d. ataskaitoje pateiktus nustatytuosius faktus. Kaip teigia „Eurofer“, tie faktai aiškiai įrodo, kad naudotojams muitų poveikis būtų minimalus. Galiausiai jis pastebėjo, kad Komisija turėtų atsižvelgti į po tiriamojo laikotarpio išaugusią Serbijos rinkos dalį ir jos būsimus investicijų planus ir atitinkamai persvarstyti savo sprendimą šios šalies neįtraukti į tyrimą.

(651) Brazilijos atstovybė Europos Sąjungoje teigė, kad pakeitus priemonės formą bus pernelyg saugomi gamintojai ir kad toks pakeitimas prieštarauja kai kurioms 2017 m. liepos 17 d. bendrajame informacijos atskleidimo dokumente pateiktoms išvadoms, visų pirma dėl to, kad minimali importo kaina yra svarbi siekiant mažinti muitų poveikį importuotojams bei naudotojams ir taip užtikrinti įvairių interesų pusiausvyrą. Todėl ji tikisi, kad šiame tyrime Komisija grįš prie savo pirminio sprendimo dėl galutinių priemonių.

(652) Visas šias pastabas Komisija labai atidžiai išnagrinėjo. Tolesnėse konstatuojamosiose dalyse pagal pasikartojančias temas suskirstomos ir kiekviena atskirai aptariamos įvairių suinteresuotųjų šalių pastabos dėl Sąjungos interesų vertinimo ir teisės į gynybą.

(653) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad pakeitus priemonės formą nebus užtikrinta tinkama įvairių interesų pusiausvyra. Nors eksportuojantys gamintojai ir naudotojai įspėjo dėl neproporcingo poveikio naudotojams, tačiau skundo pateikėjas toliau laikėsi savo pozicijos, kad tinkamiausia priemonės forma – muitai *ad valorem*. Komisija visų pirma priminė, kad, remiantis teismų praktika, atlikdama interesų pusiausvyros vertinimą ji turi atsižvelgti į teisinius, ekonominius ir politinius bylos aspektus. Šiuo atveju Komisijos ir valstybių narių nuomonės išsiskyrė dėl politinių interesų vertinimo aspektų. Susiklosčius tokiai padėčiai pagal Komitologijos reglamento 6 straipsnį apeliacinio komiteto pirmininkas įgaliojamas išsiaiškinti, kuriam sprendimui apeliaciniame komitete pritariama plačiausiai. Šiuo atveju plačiausio pritarimo sulaukė pasiūlymas nustatyti fiksuoto dydžio muitus.

(654) Komisija teigė, kad šiuo atveju nustačius fiksuoto dydžio muitus iš tiesų bus tinkamai užtikrinta konkuruojančių interesų pusiausvyra dėl toliau nurodytų priežasčių.

(655) Pirma, fiksuoto dydžio muitais visiškai pašalinama žala, todėl iš karto užtikrinama Sąjungos pramonės apsauga. Tai atitinka per apeliacinio komiteto svarstymus išsakytą politinį vertinimą, kad tokia tiesioginė ir visapusiška apsauga yra būtina. Todėl tokiais muitais specialiai atsižvelgiama į poreikį pašalinti žalingo dempingo prekybos iškreipiamąjį poveikį ir atkurti veiksmingą konkurenciją Sąjungos rinkoje, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 21 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje.

(656) Antra, šiuo atveju fiksuoto dydžio muitais užtikrinamas didesnis stabilumas ir nuspėjamumas naudotojams bei vartotojams, nes laikui bėgant jie nesikeičia. Nustačius tokius muitus naudotojai ir vartotojai nebus priversti mokėti didesnių muitų, jei kainos toliau augs, o toks scenarijus, panašu, tikėtinas. Tai, kad skaičiuojant šiuos muitus buvo remtasi tiriamuoju laikotarpiu vyravusiomis kainomis, sušvelnina šių fiksuoto dydžio muitų poveikį, nes jie apskaičiuoti remiantis išsamiais ir patikrintais duomenimis tuo metu, kai kainos buvo labai žemos.

Taigi Komisija nepakeitė savo pozicijos ir negrįžo prie savo pradinio pasiūlymo. Ji taip pat nesutrumpino priemonių taikymo laikotarpio, kaip prašė Ukrainos eksportuojantis gamintojas, nes nebuvo konkrečios priežasties nukrypti nuo pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalyje nustatyto įprastinio 5 metų laikotarpio. Visų pirma ši rinka – tai gerai įsitvirtinusio produkto rinka stabilioje reglamentavimo aplinkoje, kitaip nei, pavyzdžiui, inovatyvių produktų, kaip antai saulės baterijų plokščių, rinka, kuriai būdingas didelis ir nepastovus valstybės kišimasis.

(657) Kainos gali dar labiau didėti, jei tęsis Sąjungos pramonės konsolidacija ir didės Sąjungos pramonės derybinė galia. Komisija sutiko su pastabomis, kad tai, jog konsorciumas įsigijo „Ilva“, kurios pagrindinė akcininkė yra „Arcelor-Mittal“, ir tai, jog „Tata Steel“ ir „ThyssenKrupp“ pasirašė susitarimo memorandumą bendrai įmonei įsteigti, šiuo požiūriu yra svarbu. Tačiau šie procesai dar tęsiasi ir juos visų pirma turi patvirtinti konkurencijos tarnybos. Todėl jų galimas poveikis rinkai yra neaiškus ir bet kuriuo atveju pasireikš tik ateityje. Todėl Komisija mano, kad dėl šių procesų nebūtina šio reglamento tikslais iš naujo įvertinti konkuruojančių interesų. Dėl skundo pateikėjo pateiktų pastabų, kad Komisija nepaisė ekonominių konsultacijų biuro BKP pateiktų išvadų, Komisija pakartojo savo išvadas, pateiktas 473 ir 474 konstatuojamosiose dalyse. Todėl šis teiginys buvo atmestas.

(658) Į jo teiginį, kad, atsižvelgiant į didelį susijusių produkto rūšių skaičių, šiame tyrime nustatyti fiksuoto dydžio muitus netikslinga, Komisija atsakė tokiais argumentais. Ji pripažino, kad fiksuoto dydžio muitai nėra ideali

priemonė nevienarūšiams produktams. Tačiau šiame konkrečiame tyrime, kaip nurodyta 548 konstatuojamojoje dalyje, nustačius muitus *ad valorem* būtų neproporcingai paveikti naudotojai. Todėl, siekiant pusiausvyros, šiuo atveju tinkamesni fiksuoto dydžio muitai. Todėl šis tvirtinimas atmetamas.

(659) Atsakydama į skundo pateikėjo pastabą, kad muitas už toną yra grindžiamas istoriškai žemais tiriamuoju laikotarpiu vyravusių kainų lygiais, Komisija priminė, kad antidempingo muitai visada apskaičiuojami remiantis tiriamojo laikotarpio duomenimis, nesvarbu, ar tai būtų muitai *ad valorem*, ar fiksuoto dydžio muitai. Jei dempingo skirtumus nustatysime pagal istoriškai žemas TL kainas, o muitus apskaičiuosime pagal aukštesnes laikotarpio po TL kainas, tai prilygs tikslingam išsirinkimui tik to, kas patinka, o tai nepateisinama, nes turėtų būti naudojami dviejų skirtingų laikotarpių duomenys. Bet kuriuo atveju išsamūs ir patikrinti buvo tik TL duomenys. Skundo pateikėjo minimos aplinkybės yra ne ypatingos, o įprasto rinkos jėgų veikimo nulemtos. Galiausiai, siekdama užtikrinti konkuruojančių interesų pusiausvyrą Komisija taip pat atsižvelgė į tai, kad naudojant TL duomenis sušvelninamas fiksuoto dydžio muitų poveikis, nes jie grindžiami istoriškai žemomis kainomis. Todėl reikalavimas skaičiuojant fiksuoto dydžio muitą atsižvelgti į laikotarpio po TL duomenis griežtai atmestas.

(660) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad Komisija pažeidė jų teisę į gynybą, nes nenustatė tinkamo termino pastaboms dėl papildomo faktų atskleidimo pateikti. Atsakydama į šį tvirtinimą Komisija nurodė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies antrą sakinį, pagal kurį papildomo galutinio faktų atskleidimo atveju ji gali nustatyti trumpesnį nei 10 dienų terminą. Šiuo atveju Komisija privalėjo sulaukti rugsėjo 22 d. vykusių apeliacinio komiteto svarstymų pabaigos. Tą pačią dieną visoms suinteresuotosioms šalims ji išsiuntė ne didesnės nei vieno puslapio apimties papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentą. Taigi šalys informaciją gavo penktadienio vakare ir iki antradienio 14 val. turėjo laiko pastaboms dėl šio nedidelio pakeitimo pateikti. Iš viso šalys turėjo daugiau kaip 3,5 dienos savo pastaboms dėl labai neilgo papildomo teksto parengti. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad reikėjo skubėti, Komisija paisė suinteresuotųjų šalių teisės į gynybą. Pagrindiniame reglamente dienos nustatytiems faktams atskleisti skaičiuojamos kaip paprastos dienos, o ne kaip darbo dienos, nes galima numanyti, jog tokiais atvejais kaip šis, kai visos šalys labai gerai žino grafiką, suinteresuotosios šalys bus pasirengusios dirbti ir per savaitgalį.

(661) „Severstal“ tvirtino, kad priemonės formos pakeitimas tokiame vėlyvame tyrimo etape pažeidžia bendrąjį teisėtų lūkesčių ir gero administravimo principą. Komisija negali pritarti tvirtinimui, kad faktų atskleidimo dokumentas suteikia teisėtų lūkesčių dėl galutinių tyrimo išvadų. Priešingai, faktų atskleidimo dokumento tikslas yra informuoti suinteresuotąsias šalis apie Komisijos preliminarias išvadas ir suteikti joms galimybę veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą. Dėl šios priežasties visoms suinteresuotosioms šalims skirtame pridedamame rašte aiškiai nurodyta, kad „šis faktų atskleidimas neturi įtakos kitiems sprendimams, kuriuos gali priimti Komisija, tačiau jei tokie sprendimai yra grindžiami bet kokiais kitais faktais ir aplinkybėmis, jie nedelsiant bus atskleisti jūsų bendrovei“. Būtent tai Komisija ir padarė 2017 m. rugsėjo 22 d. papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentu. Taigi suinteresuotoji šalis negali tikėtis, kad bus apginti teisėti lūkesčiai, kol Komisija nebaigė peržiūros procedūros, jei ji nusprendė pasinaudoti Sąjungos teisės aktų leidėjo jai suteiktais įgaliojimais ([1]). Todėl šis tvirtinimas taip pat turi būti atmestas.

(662) „Metinvest“ tvirtinimas, kad siūloma priemonių forma yra diskriminacinė, buvo nepagrįstas. Vien dėl to, kad po tiriamojo laikotarpio importas iš kitų šalių išaugo, siūloma priemonė netampa diskriminacine pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį. Dėl keturių šalių žalingas dempingas buvo nustatytas, tačiau dėl importo iš kitų šalių tokių duomenų nėra. Taigi skirtingas režimas taikomas todėl, kad sąžiningą konkurenciją Sąjungos rinkoje reikia atkurti dėl importo iš keturių šalių.

(663) Galiausiai Komisija pakartojo, kad apeliaciniame komitete plačiausiai pritarta fiksuoto dydžio muitų nustatymui. Todėl kaip faktiškai neteisingą ji atmetė „Gerdau“ pastabą, kad pradinėms priemonėms pritarė daug valstybių narių. Iš tiesų apeliaciniame komitete tam pasiūlymui pritarė tik kelios valstybės narės.

(664) Be to, kelios suinteresuotosios šalys dar kartą pateikė pastabas, nesusijusias su papildomu galutiniu faktų atskleidimu: „Usiminas“ nurodė naudotas išlaidų po importo ir tikslinio pelno vertes, „de minimis“ ribą, poveikio kainoms analizę, tikslinį pelną ir tvirtinimą, kad per šį tyrimą nustatyti faktai nedera su per tyrimą dėl Kinijos

([1]) Žr. 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo byloje C-69/89 *Nakajima All Precision* prieš Tarybą, ECLI:ES:C:1991:186, 120 punktą. Taip pat žr. naujausią 2017 m. liepos 20 d. generalinio advokato Campos Sánchez-Bordona nuomonės byloje C-256/16 *Deichmann*, ECLI:ES:C:2017:580, 49 punktą.

nustatytais faktais. „Metinvest“ teigė, kad Komisija nepaisė kelių esminių teisinių reikalavimų ir argumentų, o NLMK tvirtino kad Komisija neteisingai pakoregavo jo eksporto kainą. Atsakydama į šiuos tvirtinimus Komisija pažymėjo, kad į juos jau buvo atsakyta po galutinio faktų atskleidimo. Į „Usiminas“ tvirtinimus dėl išlaidų po importo atsakyta 576 konstatuojamojoje dalyje, dėl tikslinio pelno – 563–565 konstatuojamosiose dalyse, dėl „de minimis“ ribos – 252–258 konstatuojamosiose dalyse, dėl poveikio kainoms analizės – 273 konstatuojamojoje dalyje, o dėl nenuoseklumo, palyginti su tyrimu dėl Kinijos, – 330, 331 ir 597 konstatuojamosiose dalyse. Atsakydama į „Metinvest“ ir NLMK tvirtinimus Komisija nurodė 131 ir 132 konstatuojamąsias dalis, taip pat atitinkamai 127 konstatuojamąją dalį ir pažymėjo, kad, logiškai mąstant, koregavimas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą taip pat turi įtakos fiksuoto dydžio muito skaičiavimui.

(665) Skundo pateikėjas pakartojo savo nuomonę, kad Komisija turėjo atskleisti Serbijos žalos skirtumus ir jos priverstinio kainų mažinimo lygį. Jis taip pat paragino Komisiją persvarstyti savo sprendimą į tyrimą neįtraukti Serbijos, nes auga jos užimama Sąjungos rinkos dalis. Komisija pripažįsta tai, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas rekomendavo atskleisti žalos ir priverstinio kainų mažinimo skirtumus tam, kad būtų galima geriau suprasti, ar tenkinamos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies sąlygos. Tačiau Komisija mano, kad atskleisti žalos skirtumą ir priverstinio kainų mažinimo skirtumus tam, kad būtų galima įvertinti jos analizę dėl bendro vertinimo (238 konstatuojamoji dalis), buvo nebūtina, nes visi būtini duomenys buvo tinkamai atskleisti informaciniame dokumente. Jos išvada, kad importo iš Serbijos apimtis buvo nereikšminga buvo grindžiama turimais tiriamojo laikotarpio duomenimis pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį. Naudoti laikotarpio po TL duomenis būtų buvę nepagrįsta, nes skundo pateikėjo aprašytos aplinkybės yra ne ypatingos, o nulemtos įprastų pokyčių rinkose. Be to, Komisija negali savo žalos analizės grįsti būsimais eksportuojančių gamintojų investicijų planais. Jeigu tie planai būtų įgyvendinti ir dėl jų pasikeistų aplinkybės ir šie pokyčiai būtų ilgalaikiai, skundo pateikėjas galės pateikti naują antidempingo skundą.

(666) 2017 m. rugsėjo 26 ir 27 d. penki eksportuojantys gamintojai pasiūlė įsipareigojimus dėl kainos. Komisija pastebėjo, kad šie pasiūlymai buvo gauti gerokai po termino, nustatyto pagrindinio reglamento 8 straipsnyje, taikomame kartu su pagrindinio reglamento 20 straipsniu, kur nurodomas galutinis faktų atskleidimas, o ne papildomas galutinis faktų atskleidimas.

(667) Pagrindinio reglamento 8 straipsnyje numatyta galimybė siūlyti (ir priimti) įsipareigojimus dėl kainos po to termino išskirtinėmis aplinkybėmis.

(668) Komisija įvertins, ar tos aplinkybės tenkinamos ir ar įsipareigojimai dėl kainos gali būti priimti. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad papildomas galutinis faktų atskleidimas atliktas vėlyvame tyrimo etape, Komisija iki šio reglamento priėmimo negalėjo deramai išnagrinėti, ar tokie įsipareigojimai dėl kainos yra priimtini. Todėl Komisija, atsižvelgdama į klausimo, visų pirma susijusio su suinteresuotųjų šalių teise į gynybą, sudėtingumą, išimties tvarka atliks minėtą analizę vėliau. Tai aiškiai numatyta pagrindinio reglamento 8 straipsnyje, kuriame nustatyta galimybė išskirtinėmis aplinkybėmis įsipareigojimus dėl kainos priimti ir po to, kai nustatoma galutinė priemonė. Atitinkamai Komisija taip pat įvertins ES ir Ukrainos asociacijos susitarimo reikšmę.

(669) Dėl tvirtinimo, kad Komisija neatsakė į pasiūlymą dėl įsipareigojimo dėl kainos, NLMK Komisijai pateiktą 2017 m. vasario 13 d., Komisija nurodė pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad įsipareigojimai gali būti siūlomi tik po to, kai preliminariai nustatomas dempingas ir žala. Šiuo konkrečiu atveju 2017 m. vasario mėn. tokio dempingo ir žalos nenustatyta. Todėl NLMK pasiūlytas įsipareigojimas dėl kainos bus nagrinėjamas vėliau kartu su kitais pasiūlymais.

(670) Be to, dėl „Lusosider“ pastabos, kad statybų rinka Iberijos pusiasalyje ateityje liks be tinkamo žaliavų tiekimo, šis tvirtinimas bus išnagrinėtas peržiūrint CSN/„Lusosider“ įsipareigojimo pasiūlymą.

(671) Apeliacinis komitetas nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

(1) Tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokštiems valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, suvyniotiems arba nesuvyniotiems į ritinius (įskaitant atraižas ir siauras juostas), po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

(2) Nagrinėjamajam produktui nepriskiriami:

— produktai iš nerūdijančiojo plieno ir orientuoto grūdėtumo silicinio elektrotechninio plieno,

— produktai iš įrankinio plieno ir greitapjovio plieno,

— produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis didesnis kaip 10 mm ir kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, ir

— produktai, nesuvynioti į ritinius, be reljefinių raštų, kurių storis ne mažesnis kaip 4,75 mm, bet ne didesnis kaip 10 mm, ir kurių plotis ne mažesnis kaip 2 050 mm.

Nagrinėjamojo produkto KN kodai šiuo metu yra 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (TARIC kodas 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC kodas 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC kodas 7226 19 10 90), 7226 91 91 ir 7226 91 99.

(3) Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašytam produktui, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės:

Šalis	Bendrovė	Galutinio muito norma (eurais už neto toną)	Papildomas TARIC kodas
Brazilija	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Iranas	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Rusija	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ukraina	Metinvest Group	60,5	C219

(4) Galutinio antidempingo muito norma, taikoma 1 dalyje aprašytam produktui, kurį pagamino bet kuri kita bendrovė, konkrečiai nepaminėta 2 dalyje, yra toliau pateiktoje lentelėje nustatytas fiksuoto dydžio muitas.

Bendrovė	Galutinio muito norma (eurais už neto toną)	Papildomas TARIC kodas
Visos kitos Brazilijos bendrovės	63,0	C999
Visos kitos Irano bendrovės	57,5	C999
Visos kitos Rusijos bendrovės	96,5	C999
Visos kitos Ukrainos bendrovės	60,5	C999

(5) Atskirai įvardytiems gamintojams ir tais atvejais, kai prekės prieš patekimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir todėl faktiškai sumokėta ar mokėtina kaina padalijama tam, kad būtų galima nustatyti muitinę vertę pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ([1]) 131 straipsnio 2 dalį, galutinio muito norma, apskaičiuota remiantis 2 dalimi, sumažinama procentine dalimi, atitinkančia faktiškai sumokėtos ar mokėtinos kainos padalijimą. Tada mokėtinas muitas bus lygus sumažintos galutinio muito normos ir sumažintos neto kainos Sąjungos pasienyje prieš muitinį įforminimą skirtumui.

(6) Visoms kitoms bendrovėms ir tais atvejais, kai prekės prieš patekimą į laisvą apyvartą buvo sugadintos ir todėl faktiškai sumokėta ar mokėtina kaina padalijama tam, kad būtų galima nustatyti muitinę vertę pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 131 straipsnio 2 dalį, antidempingo muito normos suma, apskaičiuota remiantis 3 dalimi, sumažinama procentine dalimi, atitinkančia faktiškai sumokėtos ar mokėtinos kainos padalijimą.

(7) Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

(8) Jeigu kuris nors Brazilijos eksportuojantis gamintojas Komisijai pateikia pakankamai įrodymų, kad:

a) tiriamuoju laikotarpiu (2015 m. liepos 1 d. – 2016 m. birželio 30 d.) jis į Sąjungą neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto produkto;

b) jis nėra susijęs su jokiu Brazilijos eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

c) jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio arba turi neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį jo kiekį, 1 straipsnio 2 dalyje pateikta lentelė gali būti iš dalies keičiama naująjį eksportuojantį gamintoją įrašant prie neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių, kurioms atitinkamai taikoma atrinktų bendrovių vidutinė svertinė muito norma, kuri yra 55,8 EUR už neto toną.

2 straipsnis

Antidempingo tyrimas dėl Serbijos kilmės nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą yra baigiamas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 2 dalį.

3 straipsnis

2017 m. sausio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/5, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus tam tikrus Rusijos ir Brazilijos kilmės plokščius karštojo valcavimo produktus iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, galutinai panaikinamas nerenkant muitų atgaline data.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

([1]) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2017 m. spalio 5 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER